சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
பிரபந்தத் திரட்டு

2738
O23:4173

2738 11-5

பாகனேரி த. வை. இளைஞர் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு — அ

நூல் நிலையம் 391 S. E. S.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு

அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்

பாகனேரி,
திருவாளர் வெ. பெரி. பழ. மு.
காசிவிசுவநாதன் செட்டியாரவர்கள்
வெளியிட்டது.

கிடைக்குமிடம் :
திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி : : சென்னை
விசு — ஐப்பசி.

279

பாகனேரி, தனவைசிய இளைஞர்
தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாகத்
திருவாளர் வெ. பெரி. பழ. மு.
காசி விசுவநாதன் செட்டியாரவர்கள்
பொருளுதவியால் வெளியிடப்பெற்றது.

இவ்வெளியீட்டினால் கிடைக்கப்பெறுகிற
சிறிய ஊதியமட்டும்
இச்சங்கத்தின் மேற்பார்வையிலுள்ள
திருவள்ளுவர் நூல்நிலையத்திற்கு
உரிமையாக்கப்பெறும்.

Senguntha Mithran Press, Madras.

என் அருமை அன்னையார்

திருவாட்டி வள்ளியம்மை ஆச்சி

அவர்களின் நினைவுக்காக

இஃது அச்சிட்டு

வெளியிடப்பெற்றது.

பாகனேரி தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு.

திருவாசக மூலம் ...		ராப்பர்	அணா 4
கலிக்கா அணா 6		ரெக்சைன்	ரூ. 1
தாயுமானவர் பாடல் மூலம் ...		ராப்பர்	அணா 4
கலிக்கா அணா 6		ரெக்சைன்	ரூ. 1
பட்டினத்தார் பாடல் மூலம் ...		ராப்பர்	அணா 3
கலிக்கா அணா 6		ரெக்சைன்	ரூ. 1

திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தர்கலிவெண்பாவும் உரை வசனங்களுடன்
ராப்பர் அணா 4 — கலிக்கா அணா 6

ஜெயங்கொண்டார் சதகமும், திருமுகவிலாசமும், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரமும்
ராப்பர் அணா 4 — கலிக்கா அணா 6

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம் — ராப்பர் „ 2

கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும், விளக்கமும்
கலிக்கா ரூ. 3—0. — ரெக்சைன் ரூ. 5—0.

திருமந்திரம், அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்
அச்சிலிருக்கிறது ; விரைவில் வெளிவரும்.

கிடைக்குமிடம் :—
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.

11-5

பதிப்புரை

தமிழ் பயிலும் மாணவர், இக்காலத்தில் மாலை, அந்தாதி, கோவை, உலா, தூது, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சிறு நூல்களை முதலிற் பயில்வது வழக்கமாயிருக்கிறது. இவை ‘பிரபந்தம்’ எனப்படும். இவ்வகையிற் பெருவழக்காகப் பயிலப்படுவன, சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தம், குமரகுருபரர் பிரபந்தம், சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தம், அஷ்டப் பிரபந்தம் முதலியனவாகும்.

சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் இந்நூலில், அவர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிவப்பிரகாசர் சிறந்த கற்பனைக் களஞ்சியமாவர். சிறு நூல் வகைகளில் தமிழில் எத்தனையோ மாலை நூல்கள் இருந்தாலும், இவர் அருளிய சோணசைலமாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை என்னும் நூல்களே தமிழ்பயில்வார் நினைவுக்கு முதலில் சுவையூறி வருவனவாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமே இவரியற்றிய ஏனை நூல்களும் தீஞ்சுவைமலிந்த செந்தமிழ் ஊறல்களாய் அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்று வருகின்றன. சிறு மாணவர்தாமும் அறிந்து சுவைக்கும் ‘நன்னெறி’ என்னும் விழுமிய நூலும் இவர் அருளிச் செய்ததேயாகும்.

இத்தகைய அரிய பிரபந்தங்களின் தொகுதி, ஆசிரியர் வரலாறு, அரும்பொருள் உரை, முதற்குறிப்பகராதி முதலியவற்றோடும் இப்போது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றது. இதன் முற்பதிப்புக்களைவிட இது தமிழ் பயில்வார்க்கும் பிறர்க்கும் பலவகைகளிலும் நன்மை தருமென்று நம்புகின்றேன்.

தமிழ் மக்கள் தம் இல்லங்களில் இத்தகைய செந்தமிழ்க் கருவூலங்களை யெல்லாம் வாங்கிச் சேமித்துத் தமிழ்க்கு மேன்மேலும் ஆக்கந்தேடி வருவார்களாக!

இப்பதிப்பினைச் செவ்விதாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி விற்பனை செய்துதர ஏற்றுக்கொண்ட சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கும், இதனை அச்சிடுகையில் பிழைதிருத்தம் பார்த்தும், ஆசிரியர் வரலாறு, பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை முதலியன எழுதியும் உதவிய திரு தி. சு. வேதாசலம் பிள்ளை அவர்கட்கும் எனது நன்றி உரியதாகும்.

பாகனேரி,
1—11—41.

மு. காசிவிசுவநாதன்.

பொருளடக்கம்

க.	சோணசைலமாலை	க
உ.	நால்வர் நான்மணிமாலை	கச
ங.	திரோட்டக யமக வந்தாதி	உங
ச.	பழமலையந்தாதி	உஎ
ரு.	பிச்சாடன நவமணிமாலை	ச0
சா.	நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்	சஉ
எ.	பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை	சரு
அ.	நன்னெறி	சஅ
கா.	திருவெங்கைக்கோவை	ருங
க0.	திருவெங்கைக் கலம்பகம்	கககா
கக.	திருவெங்கையுலா	கசஉ
கஉ.	இட்டலிங்கவபிடேகமாலை	கசாங
கங.	நெடுங்கழிநெடில்	கசாகா
கச.	குறுங்கழிநெடில்	கஎக
கரு.	நிரஞ்சனமாலை	கஎங
கசா.	கைத்தலமாலை	கஎஎ
கஎ.	சிவநாம மகிமை	கஎஅ
கஅ.	சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு	கஅ0
ககா.	நெஞ்சுவிடுதூது	கஅஎ
உ0.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	உ0க
உக.	பிள்ளைத்தமிழ்	உ0உ
உஉ.	கலம்பகம்	உஉகா
உங.	இட்டலிங்கவகவல்	உசஎ
உச.	திருவெங்கைமான்மியம்	உருங
	அருஞ்சொற்பொருளகரவரிசை	உருஎ
	பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை	உஅஎ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு

சான்றோர் வாழுந் தொண்டைநாட்டில், உலகைப் புரக்கும் உமையம்மை வெள்ளப்பெருக்கிற்கஞ்சித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக் கம்பனை யுடையது காஞ்சிமாநகரம். காஞ்சிமாநகரை ஐம்பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகிய மண்தலம் என்று ஆண்டவனருளைப் பெற்ற அருளாளர்கள் கூறிப் போற்றுவர். இத்தனைச் சிறப்புவாய்ந்த இந்நகரில் வேளாண் மரபுக்குக் குருக்களாயிருந்தவர் குமாரசுவாமி தேசிக ரென்பவர். இவர் வீரசைவர். இத் தேசிகர் தம் இல்லறத்தின் பயனாக மூன்று ஆண் குழந்தைகளையும் ஒரு பெண் குழந்தையையும் பெற்றனர். இந்நால்வர்க்கும் முறையே அவர் சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை எனப் பெயரிட்டார். ஆண்மக்கள் மூவரும் தண்டமிழ்க்கல்வி வாய்ந்தவர்கள்; இறைவனைப் பத்திமையாற் பணியும் பேறு பெற்றவர்கள்; என்றாலும், பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்க அவாவிச் சிவப்பிரகாசர் தென்னாட்டிற்குச் சென்றனர். இடையில் அவர் வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள இறைமங்கலம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அவருக்கு அறநெறி கற்பித்துப் பின்பு அவரிடம் விடைபெற்றுச் சிந்து பூந்துறை தருமபுர ஆதீனத்து வெள்ளியம்பலசுவாமிகளை அடைந்தனர்.

வெள்ளியம்பல சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசரை மாணவராக ஏற்றுக்கொள்ளுமுன் கல்வியின் ஆழத்தைக் கண்டறியக் 'கு' என்பதை முதலிலும் முடிவிலும் வைத்து 'ஊருடையான்' என்பதை இடையே நிறுத்தி ஒரு செய்யுளியற்றப் பணித்தனர். சிவப்பிரகாசர், ஆசிரியர் பணித்தபடியே,

" குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு — வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையான் என்று முலகு "

என்று ஒரு வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இவ்வெண்பாவில் 'ஊருடையான்' என்பதோடு 'வடக்கோடு தேருடையான்' என வந்துள்ளதையும் ஆசிரியர் வியந்து பாராட்டி, அவர்க்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் பெருமகிழ்வுடன் கற்பித்து முடித்தார். ஐந்திலக்கணங் கற்ற அன்பின் பெருக்கால் அவர் தம் ஆசிரியர்க்குக் காணிக்கை கொடுக்க முற்பட்டனர். ஆசிரியர் காணிக்கையை மறுத்துத் தம்மைப் பழிக்கும் தமிழ்ப் புலவ ரொருவரை வென்று அவரைத் தம்மிடம் பணிய வைக்குமாறு கூறினர். சிவப்பிரகாசர் அலைவாய் சென்று முருகப்பெருமானைப் போற்றும்போது, அவ்வூரவரான தமிழ்ப் புலவர், அவர் வெள்ளியம்பலசுவாமிகள் மாணவர் என்பதறிந்து வழக்கம்போல் பழிக்கத் தொடங்கினர். அதனால் ஒருவர்க்கொருவர் வாதம் நிகழ்ந்து, யாரொருவர் திருச்சீரலைவாய் முருகன் பேரில், 'நிரோட்டயமக வந்தாதி' ஒன்று முதலில்

பொருளடக்கம்

க.	சோணசைலமாலை	க
உ.	நால்வர் நான்மணிமாலை	கச
ங.	திரோட்டக் யமக வந்தாதி	உங
ச.	பழமலையந்தாதி	உஎ
ரு.	பிச்சாடன நவமணிமாலை	ச௰
சு.	நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்	சஉ
எ.	பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை	சரு
அ.	நன்னெறி	சஅ
கூ.	திருவெங்கைக்கோவை	ருங
க0.	திருவெங்கைக் கலம்பகம்	ககூ
கக.	திருவெங்கையுலா	கசஉ
கஉ.	இட்டலிங்கவபிடேகமாலை	கசுசு
கங.	நெடுங்கழிநெடில்	கசுகூ
கச.	குறுங்கழிநெடில்	கஎக
கரு.	நிரஞ்சனமாலை	கஎங
கசு.	கைத்தலமாலை	கஎஎ
கஎ.	சிவநாம மகிமை	கஎஅ
கஅ.	சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு	கஅ0
ககூ.	நெஞ்சுவிடுதூது	கஅஎ
உ0.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	உ0க
உக.	பிள்ளைத்தமிழ்	உ0உ
உஉ.	கலம்பகம்	உஉகூ
உங.	இட்டலிங்கவகவல்	உசஎ
உச.	திருவெங்கைமான்மியம்	உருங
	அருஞ்சொற்பொருளகரவரிசை	உருஎ
	பாட்டு முதற்குறிப் பகரவரிசை	உஅஎ

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு

சான்றோர் வாழுந் தொண்டைநாட்டில், உலகைப் புரக்கும் உமையம்மை வெள்ளப்பெருக்கிற்கஞ்சித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக் கம்பனை யுடையது காஞ்சிமாநகரம். காஞ்சிமாநகரை ஐம்பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகிய மண்தலம் என்று ஆண்டவனருளைப் பெற்ற அருளாளர்கள் கூறிப் போற்றுவர். இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த இந்நகரில் வேளாண் மரபுக்குக் குருக்களாயிருந்தவர் குமாரசுவாமி தேசிக ரென்பவர். இவர் வீரசைவர். இத் தேசிகர் தம் இல்லறத்தின் பயனாக மூன்று ஆண் குழந்தைகளையும் ஒரு பெண் குழந்தையையும் பெற்றனர். இந்நால்வர்க்கும் முறையே அவர் சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை எனப் பெயரிட்டார். ஆண்மக்கள் மூவரும் தண்டமிழ்க்கல்வி வாய்ந்தவர்கள்; இறைவனைப் பத்திமையாற் பணியும் பேறு பெற்றவர்கள்; என்றாலும், பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்க அவாவிச் சிவப்பிரகாசர் தென்னாட்டிற்குச் சென்றனர். இடையில் அவர் வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள இறைமங்கலம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்பவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அவருக்கு அறநெறி கற்பித்துப் பின்பு அவரிடம் விடைபெற்றுச் சிந்துபூந்துறை தருமபுர ஆதீனத்து வெள்ளியம்பலசுவாமிகளை அடைந்தனர்.

வெள்ளியம்பல சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசரை மாணவராக ஏற்றுக்கொள்ளுமுன் கல்வியின் ஆழத்தைக் கண்டறியக் 'கு' என்பதை முதலிலும் முடிவிலும் வைத்து 'ஊருடையான்' என்பதை இடையே நிறுத்தி ஒரு செய்யுளியற்றப் பணித்தனர். சிவப்பிரகாசர், ஆசிரியர் பணித்தபடியே,

"குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு — வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையான் என்று முலகு"

என்று ஒரு வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இவ்வெண்பாவில் 'ஊருடையான்' என்பதோடு 'வடக்கோடு தேருடையான்' என வந்துள்ளதையும் ஆசிரியர் வியந்து பாராட்டி, அவர்க்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் பெருமகிழ்வுடன் கற்பித்து முடித்தார். ஐந்திலக்கணங் கற்ற அன்பின் பெருக்கால் அவர் தம் ஆசிரியர்க்குக் காணிக்கை கொடுக்க முற்பட்டனர். ஆசிரியர் காணிக்கையை மறுத்துத் தம்மைப் பழிக்கும் தமிழ்ப் புலவ ரொருவரை வென்று அவரைத் தம்மிடம் பணிய வைக்குமாறு கூறினர். சிவப்பிரகாசர் அலைவாய் சென்று முருகப்பெருமானைப் போற்றும்போது, அவ்வூரவரான தமிழ்ப் புலவர், அவர் வெள்ளியம்பலசுவாமிகள் மாணவர் என்பதறிந்து வழக்கம்போல் பழிக்கத் தொடங்கினர். அதனால் ஒருவர்க்கொருவர் வாதம் நிகழ்ந்து, யாரொருவர் திருச்சீரலைவாய் முருகன் பேரில், 'நிரோட்டகயமக வந்தாதி' ஒன்று முதலிற்

பாடி முடிக்கின்றூர்களோ அவர்களுக்கு மற்றையவர் அடிபணிந்தவராவர்' என்று முறை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். முருகனருளால் முதலில் முடித்தவர் சிவப்பிரகாசரே. அதனால் அவ்வூர்த் தமிழ்ப் புலவர் அடிபணியவேண்டியதாயிற்று. புலவரைச் சிவப்பிரகாசர் சென்னூரிலிருந்து அழைத்து வந்து ஆசிரியர்முன் நிறுத்தி நடந்தவை கூறித் தலைவணங்கச் செய்தனர்.

பின்பு அவர் ஆசிரியரிடம் விடைபெற்றுத் தில்லையை அடைந்தனர். இடையிற் சிவனுறையும் ஊர்கள்தோறுஞ் சென்று வணங்கினர். அவ்வாறு வணங்கிய ஊர்களுள் திருவெங்கையும் ஒன்ருகும். அங்கே பல நூல்களைச் செய்தருளினர். வெங்கைப் பிடாரியின் தேர்விழாவன்று அடியார்க்குதவும் முருங்கை, அத் தேரால் அழிந்தமை கேட்டுக் காளிக்குக் கடிதமெழுதித் தேரையழித்தனர். தம்பியரிருவர்க்குந் திருமணத்தை முடித்தனர். ஒருநாள் திருவெங்கைத் தெருவில் உப்பு விற்கும் ஒரு மாதின் தமிழ்ப் புலமையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்த "நிறைய வுளதோ வெளிதோ" என்னும் வெண்பாவை யுரைத்தலும், அம் மாது உடனே "தென்னேங்கு தில்லை" என்னும் வெண்பாவைப் பாடி முடித்து அடிபணிந்து மனமுருகவே அவர் அருள் பொழிந்து வாழ்த்தி னர். இதன்பின் வன்றெண்டர்க்குக் கண் தந்த ஏகம்பரை வணங்கக் காஞ்சிமாநகர்க்குச் செல்லும்போது வழியில் பேரூரிலிருந்து வரும் சாந்த லிங்க சுவாமிகள் என்னும் அடியார் ஒருவரோடு கலந்துறவாடி இருவரும் சிவ ஞானபாலைய சுவாமிகளைக் காணவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு சென்ற னர். செல்லும்போது சாந்தலிங்கசுவாமிகள், சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைச் சில ஞானபாலைய சுவாமிகள்பேரில் வணக்கப் பாடல்கள் சில கூறுமாறு வேண்டி னர். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் "நரர்களைப் பாடுவதில்லை" என்று கூறிவிட்டார். இது நிற்க,

ஒரு கால் உமையவள் தான் நீர்விளையாடிவரும் வரையில் ஒருவரையும் உள்ளே விடாதே எனச் சங்குகன்னருக்குக் கட்டளையிட்டபடி சிவபெருமான் உள்நுழையும்போது சங்குகன்னர் ஒன்றுங் கூரு திருந்தமையின், உமையம்மையும் மற்றையோரும் நாணத்தால் வெட்கி ஒருபுறம் ஒதுங்க, அது கண்ட சிவபெருமான் சங்குகன்னருக்குச் சாபந் தந்தனர். சங்குகன்னர் சிவபெருமானை அடிபணிந்து 'சாபம் நீங்கு நாள் எந்நாளோ?' என்று வினவ, 'முருகப் பெருமானெடு மாறு பட்டுப் போர் தொடுக்கும் நாளே சாபத்தின் முடிவு நாள்' என அவர் விடை கிடைத்தது. அவ்வாறே அவர் உலகத்திற் பிறந்து பாலசித்தரெனப் பெயர்பெற்று அருந்தவம் ஆற்றி மயூர மலையிற் றங்கினர். தேவியர் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிச் சித்த ருக்கு முருகர் அருள்கூராதுவிடவே, அவர் மனைவியர் இருவரும் மண்ணுலகுக்கு வந்து சித்தருக்கு மகளிராயினர். காதலியரைக் கைவிட்ட முருகப்பெருமான் வேட்டையணிபூண்டு அங்கே அரசர் வடிவிற் றோன்றினர். பாலசித்தர் அரசரை வெறுத்து விற்போர், வாட்போர்தொடுத்தார். மற்போர் புரிந்தார். அரசர் வேலைச் செலுத்தித் தாம் முருகரென விளக்கினர். சித்தர் தாம் மக்களாகக் கொண்ட அம்மையாரிருவரையும் முருகர்க்கு மணம்புரிவித்தனர். முருகப்பெருமான் பால சித்தருக்குத் திருவுளமிரங்கி, "ஐந்நூறுண்டுகள் உலகத்தில் மக்களுக்குச் சைவசமயத்தைப் பரவச் செய்து பின் எம்மைச் சேர்விராக" எனக் கட்டளை யிட்டனர். பாலசித்தர், பச்சைக்கந்த தேசிகர் மரபில் மகப்பேறின்றி வருந்திய அம்மவை என்பவளால் பெருமுக்கல் மலையில் சதுரக்கள்ளிப்பால் கொடுக்கப்

பெற்று உண்டு சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றனர். உலகில் பல அற்புதங்களும் நிகழ்த்தி முடிவில் பொம்மபுரத்திலே தங்கியிருந்தார்.

பொம்மபுரத்துக் கருகிலுள்ள புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்து அன்றிரவு சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் சாந்தலிங்க சுவாமிகளும் ஐயனார் கோயிலின் பின்புறத்திற் றங்கினார். அன்றிரவு முருகப்பெருமான், சில விடுமலர்கள் கொடுத்துத் தொடுத்துத் நமக்கு அணியக் கட்டளையிட, அதுகொண்டு சிவஞானபாலைய சுவாமிகளின் பத்தித்தன்மை ஈதெனவறிந்து சில பாடல்கள் பாடி வழுத்திப், பாலையசுவாமிகளிடமிருந்து சிவஞானம் பெற்றனர். பின்பு ஆசிரியரின் ஆணைப்படி சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தம் தங்கை ஞானம்பிகையைத் திருமணம் முடித்துவைத்தனர்.

சிலநாட்கள் கழிந்தபின் சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் இறைவனொடு இரண்டறக் கலந்தமை கண்டு மனங்கலங்கிப் பின் ஒருவாறு தெளிந்து, தாமும், சிலநாட்கள் உலகில் இருந்து பலநூல்கள் இயற்றிய பின், தமது முப்பத்திரண்டாம் ஆண்டில் ஒரு முழுநிலவுநாளில் சிவப்பிரகாசர் இட்டலிங்க பரசிவத்தில் இரண்டறக் கலந்தருளினர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் இருந்தபொழுது சோணசைலமாலையும்; திருச்செந்தூரில் தமிழ்ப்புலவருடன் வாதிட்டு வெற்றிகாண நிரோட்டகயமகமும்; திருவெங்கையூரில் இருந்தபொழுது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கை யலங்காரம் ஆகியவைகளும்; பொம்மபுரத்திற் றங்கியக்கால் தம் ஞானசிரியர் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும் நூல்களும்; காஞ்சீபுரத்திலிருந்த காலத்தில் வேதாந்த சூடாமணி, சித்தாந்த சிகாமணி, பிரபுலிங்க லீலை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் என்பவைகளும், கூவத்தில் திருக்கூவப் புராணமும், விருத்தாசலத்திலிருந்தபொழுது பழமலையந்தாதி, பிட்சாடன நவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை என்பவைகளும்; மீண்டும் பொம்மபுரத்திற்கு வந்தபின் சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம், நன்னெறி, என்பவற்றோடு வீரமாமுனிவரை மறுத்து ஏசுமத நிராகரணம் என்பதும், நல்லாற்றூரை யடைந்து சிவநாம மகிமை, அபிடேகமாலை, நெடுங்கழிநெடில், குறுங்கழிநெடில், நிரஞ்சனமாலை, கைத்தலமாலை, சீகாளத்தி புராணத்தின் கண்ணப்பச் சருக்கம், நக்கீரச் சருக்கம் ஆகிய பல நூல்களும் இன்னும் ஆங்காங்குச் சிற்சில தனிப் பாடல்களும் அருளிச்செய்தனர் என்ப.

முற்றும்.

சிறப்புப் பாயிரம்

எணாருஞ் சோண சயிலனுக் கெஞ்ஞான்றும்
பூணார மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாணாப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதிநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சையன்றான் றேர்ந்து.

நூலாசிரியர் வணக்கம்

புனையெழில் வடிவி னாளோர் பொதுமகட் கண்ட மைந்தர்
மனமெனப் புலவர் நெஞ்ச மருளுமின் றமிழ்ப்பா மாலை
சினவிடை யவற்கே சாத்துஞ் சிவப்பிர காச னென்னும்
முனைவனெம் மடிகள் பாத முளரிகண் முடிமேல் வைப்பாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

க. சோணசைலமாலை

காப்பு

சதுரனெழிற் சோண சயிலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குரைகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

வேறு.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவியுநின் றனக்காம்
பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவியிற் பாணிமா னொலியுமேற் றிலையோ
விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொருபால்
தண்ணிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. க

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா றுருந் துயர்கெடா தடைந்திகாண் மன்றும்
உவப்புட னிலைத்து மரிக்குமோர் பதியு மொக்குமோ நினைக்குநின் னகரைப்
பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித்
தவக்கல நடத்த வுயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. உ

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற னிலையுளோ னவைதாங் கிடுமுன்
வாங்கிநின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி வந்தன னின்குறிப் பறியேன்
ஆங்குறை மதியே தாங்கியென் றுலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந்
தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ங

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ
துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற் சுளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய்
பனிமலை கதிர்வந் துறநிலை யாடி பயின்றபீ டிகையென வுதயத்
தனிமலை யிருப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ச

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணார்க் குருகித் துயர்ந்துநின் றலமரு மனநின்
நடநவில் சரண பங்கய நினைந்து நைந்துநைந் துருகுநா ளுளதோ
மடலவிழ் மரைமாட் டெகினென வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத்
தடமுடி யிலங்க வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ரு

அருங்கவி வாத வூரனே முதலோ ரன்பிலே னென்றது வேண்டி
இரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே னெனயா னியம்பலே மெய்யெனக் கருளாய்
கருங்கட முமிழு மீர்ங்கவுட் பனைக்கைக் கரியுரிக் கஞ்சுகங் கடுப்பத்
தாங்கமுன் னெழுகார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬

புரத்துறு மவுணக் குழாமும்வன் டிசைகூர் பூங்கணை மதனுமுன் பெறுநின்
சிரித்தவெண் ணகையு நுதல்விழி நோக்குஞ் சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ
கருத்தினுங் கருத வரியநுண் ணியனென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான்
தரித்ததி தூல வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௭

ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனஞ் சமுதுசெய், பெரும்புகழ்த் தனிமை
தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனே னினைநின் றிருவடிக் கன்பனுக் கிலையே
கார்த்திகை விளக்கு மணிமுடி சுமந்து கண்டவ ரகத்திரு ளனைத்தும்
சாய்த்துநின் றெழுந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮

தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் தடலந் தொலைக்குமு னகத்துட னெழுந்துத்
தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத் தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ
புடையினிற் கரிக்கோ டிளம்பிறை புரையப் பொங்குசோ தியங்கொடி விரித்த
சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯

கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மெழுகிற் கரைந்துகு நெஞ்சினின் றனையே
பெண்பயி லுருவ மொடுநினைந் தெனது பெண்மய லகற்றுநா ளுளதோ
வண்புனல் வேந்த ஞர்கலிக் குடத்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து
தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௦

வேலையந் துகில்சூழ் மலர்தலை யுலகின் மெய்யினைப் பொய்யெனு மவர்க்கே
ஏலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய் யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ
காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து *காண்பரி தெனுதல கனைத்துஞ்
சாலநின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௧

மயலினு லழுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்தரு நின்பெருங் கருணை
வெயிலினு லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம் விரிக்குமொண் பரிதிநீ யலையோ
பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் பகைப்புல முருக்குகார் முகமோர்
சைலமா துலனு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௨

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியஞ் சினகரத் திருத்தி
நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னணுகுவா னருளுநா ளுளதோ
வலம்புரி மனிதர் கடலென வொலித்து வளைவுற நடுவண்மா தாம்போல்
தலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௩

* காணரிதெனுது என்றும் பாடம்.

நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென நிலைக்குமா னந்த
வாரிதி படிய வறிந்திடா துழலு மடைமையே னுய்யுமா றுளதோ
ஏரியல் பதமுன் றேடுமக் கேழ லின்றுநா டியகிளைத் திடல்போற்
சாரலி னேன மருப்புழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௪

கருத்திடை நினது கருணைமா மேனி கண்டெழுத் தைந்துநா வியம்பச்
சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான் தினம்வலம் புரியுமா றருளாய்
வரத்திரு முடியின் மதிதிரு முடியின் வனைந்துகந் தரத்தினி லிருள்கந்
தரத்தினி லிருத்தி விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௫

பாரெலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்ந்துநா டொறுமா
ரூரனு ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியி னுவக்குநின் பதந்தொழ வருளாய்
ஏருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிசைப்பா லிலங்குறு மண்டகோ ளகையாச்
சாருமா லயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௬

இந்தியங் கரண முடலம்வே றுக்கி யிருண்மலப் படலமுங் கீறிக்
கந்தமு மலரு மெனநினை யென்னிற் காண்பறக் காணுமா றுளதோ
வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற மலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிறந்த
தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௭

முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணு மலங்கன் மொய்குழன் மகளிர்தம் மயலாற்
புழுங்குமென் றனைநின் றிருவடி நிழலிற் புகவிடுத் தளிக்குமா றுளதோ
வழங்குவெண் டிரையா றவிர்சடை கரப்ப மணிமுடி நின்றிழிந் திடல்போல்
தழங்குவெள் ளருவி யிழிந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௮

குன்றுதோ றாடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுஞ்சிலை மதனவே ளெனவும்,
புன்றொழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்துபாழ்க் கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியாய்.
ஒன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைந் தனமென் றுருதுநா டொறுமக மேரு,
தன்றலை தாழ்ப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௯

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் துறும்பெரு மிடியுங்
கொண்டுநல் விரதத் திளைக்கும்யாக் கையுமிக் கொடியனேற் கருளுமா றுளதோ
வண்டுழுங் குவளை மலர்தடஞ் சுனையின் மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச்
சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளமலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௰

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண் சிரலினிற் கின்றான்
முந்திநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற விடுத்தருள் புரியாய்
*நந்துளான் மலையே யென்றுசா திப்ப நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ்
சந்துமேன் முளைப்பச் செய்துகொள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௧

---

* நந்துமாமலையே என்றும் பாடம்.

பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத்
தூமொழி மனாதீ தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர் புடைத்திளைக் கின்றேன்
யாமுணர் மிருபே ருருவமாய் வரினு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித்
தாமுணர் கிலரென் றெழுந்துயர் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௨

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமருகு மமிழ்தின்மங் குறுமல்
விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்செய் திலனே
மழைமதக் களிநல் யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகி ரோடுசெல் லரிமாத்
தழைசிறைச் சிம்புள் கொண்டெழுஞ் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௩

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக் கருங்கண்
தார்தரு குவவுக் கொங்கைதுண் மருங்குற் றையலார் மையலென் றொழிவேன்
சீர்தரு மணியி னணிந்தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழலின் மருப்புஞ்
சார்தரு மூலக விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௪

நந்துலைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு நவமணிக் கரகநீ ரிருந்தும்
மைந்துறக் குறித்த மாட்டியுங் காண்பான் மதித்திடா துனையெதிர்ந் திலரே
ஐந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்த கேசரியுந்
தந்தெமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௫

வினையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர் விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற்
றுனையிரந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ யுதவியென் றுயரொழித் தருளாய்
இனியபைந் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக்குரு காதிம மலையின்
தனையையின் றீஞ்சொற் குருகுறுஞ் சோண சைலனே கைலாய னகனே ௨௬

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண் பேதையர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன்
பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்தவென் கினுநீ பயன்றர லறிந்துமிற் புகழேன்
கண்ணுறுங் கவின்கூ ரவயவங் கரந்துங் கதிர்களு ராயிரங் கோடித்
தண்ணிறங் கரவா துயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௭

உயங்குநு லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புநீண் டுதலால்
மயங்குவேன் றனக்குன் பதமருந் துதவி மயக்கமென் றொழித்தருள் புரிவாய்
முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியர் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான்
தயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௮

மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும் விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும்
புத்தலர் கொடுகிற் பரவுபூ சையினும் பொழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய்
முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து முதிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார்
தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலாய னகனே. ௨௯

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசூ ழுலகிற் பழமொழி யொழியமெய் யடியார்
ஆயுமென் மலரோர் மலையள வணிய வமர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன்
ஆயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசுங் கொடிபயி லுருவச்
சாயைசென் றுறநின் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௰

கடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு நளினமென் மலர்க்கரத் தெறிபூம்
படையொடு துரந்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே
அடிநடு நிழல்சென் றெழுகட லடைய வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியில்
தடமுடி நிழல்சென் றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௧

யாவுமா முமையுண் ணுமுலை முலைப்பா லீந்துபா டச்செயா யெனினும்
மேவுமா துயர்செய் சூலைநோ யெனினும் விடுத்துநிற் பாடமா றருளாய்
ஓவுமா னலது தொல்லுருக் கொளின்வே றொன்றெடுத் திடுமென நினைந்து
தாவுமா னினமெண் ணிகழ்ந்தசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௨

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப வெள்ளத்து ளழுந்துநின் னடியார்
இருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண்மை செய்பெருஞ் செல்வமே யருளாய்
பொருப்புக டொறும்வீழ் பொங்குவெள் ளருவி போன்றறி விலர்க்கிடை யறுமல்
தருப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௩

பொங்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந்தையும் பொருளும்
இங்குநன் குதவி யங்குவான் கதியி னிருத்துநிற் புலவரென் புகழார்
துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பரண்கா றுணித்துநட் டாரமீ மிசைமா
தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௪

போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிரம்படிக் கொதுங்கிச்
சூழ்ந்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற் றொண்டனேன் வரவருள் புரியாய்
வாழ்ந்திடு மகக்கண் டுருகுதாய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார்
தாழ்ந்தெழ வரிவி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௫

[றடைந்தோன்
நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ னிமிர்ந்திட விலங்கைசென்
கூர்ந்தவன் பொடுநின் றிறைஞ்சுபு வழுத்துங் குரைகழ லிரக்கவஞ் சுவல்யான்,
சேர்ந்திடு மலைமான் பெருமுலை யுவமை சிறுமலை களுக்குத வாமற்,
சார்ந்திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௬

தெருமருய பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவரென் றெண்ணி
அருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ
கரிமருங் கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வா விரைந்தெழுந் துகள்கே
சரிமறைந் திருந்து நாணுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௭

ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந் திடினு மன்றியோ ரிமைப்பினி லுடலம்
மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின் கமல மலரடிக் கன்பரா யிருப்பிற்
பூண்டயங் கயல்வேற் குதலையந் தீஞ்சொற் புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமார்த்
தாண்டன்வந் திவர விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௮

விரைவிடை யிவரு நினைப்பிற வாமை வேண்டுநர் வேண்டுக மதரம்
பெருகுறு தமிழ்ச்சொன் மலர்நினக்கணியும் பிறவியே வேண்டுவன் றமியேன்
இருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த விடையுறன் மணிக்குடக் காவைத்
தரையிடை யிருத்தி நிற்றனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௯

ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திட மெலாமளித் தடியார்
கண்மணிக் கமையா விருந்துசெய் தருணீ கணமிருப் பதற்கிடம் புரியேன்
வெண்மணிக் கழைமுன் கரியநெற் றிதழி வேங்கைபொன் சொரியமா சுணங்கள்
தண்மணிப் பைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௦

அருங்கலம் புனையு மகளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த்திவா ரணமுந்
தரங்கமும் புலவர்க் குதவுநின் றனையே துதித்திடா துழன்றனன் வறிதே
மருங்குநின் றழகா லத்திதாங் குவபோன் மரைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந்
தரங்கநின் றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௧

எணுறு மமரர் கடைகட லளித்த விருளொடு மணிமிடற் றடியேன்
ஆணவ விருளுங் கலந்திடிற் கருமை யழகுமிக் கிலங்குறுங் கண்டாய்
மாணெழில் வராக முழும்புழை யனந்தன் மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதீத்
தாறுவுந் முருக னெழுதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௨

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுகத் தழகுங்
கன்னவி றிரடோ ளுன்குமீ ரடியுங் கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
இன்னிசை யொலிகேட் டுருகுதல் கடுப்ப விழிதா வருவிகிம் புருடர்
தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௩

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப் பெறினெழுந் திளங்கன்
றுள்ளிநின் றுருகு மன்னையின் மனநெக் குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே
என்னிவெம் புலியெண் கரிதிரு மேனி யேறுத றகாதென வெகுண்டு
தள்ளிவந் தருவி யிழிதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௪

இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுண முலையா ளெனக்குவண் புகலிவேந் தயின்ற
கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற் கிண்ணங் கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய்
முழையிடைக் கதிர்மா மணிவிளக் கேற்றி முசுக்கலை பிணுவொடு மசோகத்
தழையிடைத் தழுவி யுறங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௫

வினைவழி யுடலிற் கமைந்துறு முணவே வேண்டினர் வினைகொடு புணரா
நனைமலர் புனைநின் றிருவடி யடைவா னொடோறும் வேண்டில ருலகர்
கனையிருள் கரந்த விடமறிந் துணப்போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி
தினையெறி மணிகண் முழைபுகுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. உசு

மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிமிசை யிருத்தும்
பூங்கழ லடியேன் றலைமிசை யிருத்தப் புகலினு மென்கொனீ யிரங்காய்
ஓங்குறு மண்ட கோளகை யளவு முயர்ந்துமோர் மழவிடை முதுகில்
தாங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே, உஎ

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மிந்தியப் பகைவெல்
வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கியாட் கொள்ளுநா ளுளதோ
ஆரமு மகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக ளரித்தெறிந் தெருழ்வலிக் குறவர்
சாரலி னிறுங்கு விதைக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. உஅ

தொகைமிகு மமரர் முனிவரர் பரவித் தொழுதகை யொடுவிரை கமழ்பூம்
புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுகுநீ யணிதல்கண் டுவந்தேன்
குகைமிகு வாயிற் சோதிமா மரஞ்சேர் குளிர்மதி விழுங்கவாய் வைத்த
தகைமிகு மூரற் றிரளைநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. உகூ

சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகுமுனக் கிசைவண்
டினம்படு மலரி னகவித ழொடுபுல் லிதழுமொன் றுதலுல குடைத்தே
மனம்படு மடிமை யுளன்சிலை யெறிக்கு மனங்குழைந் துமையவள் களபத்
தனம்பட வடிவங் குழைந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௰

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன் மணிப்பணி பெரும்புவி யாட்சி
ஆம்பரி சலவென் றுன்பத மருவி னன்றியென் கவிகளென் கவிகள்
காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளைத்த கைவிட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த்
தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩க

துன்னுறு துயரப் பிறவிவெங் கொடுநோய் தொலைப்பினுந் தொலைந்திடா தறினும்
நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து நினைப்பனோ விறக்கும்வா னவரை
மன்னளி பருக வுடையிருன் மதுவும் வாரண மதமும்வெள் ளருவி
தன்னொடு மிகலி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே, ௩உ

நீரிலு லழலால் வருங்கொடும் பிணியா னிருதரா லலகையால் விலங்காற்
சோரரால் வருந்து மவரலர் நினது தூயநா மம்புகன் றிடுவார்
சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றிசையுற நீள்கையா லெழின்மை
சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௩

முகவிளக் கென்ன மணிக்குழை யிளிர முலைமுகட் டணிபெற மலராள்
பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளாய்
அகவிளக் கென்ன வகற்றிரி நெய்தீ யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த
சகவிளக் கென்ன விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௪

நீலியோ டுனைநா டொறுமருச் சித்து நின்றொழில் புரிந்திட வுடற்குக்
கூலியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக் கூற்றினைக் கடக்குமா றெளிதோ
மாலியோ சனையின் வணங்குறுங் கைலை மலைநிவே தித்திடக் குவித்த
சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௫

தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைப்பக்
கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினது குரைகழற் கரைபுக விடுப்பாய்
ஏற்றிடும் விளக்கின் வேறுபட் டகத்தி னிருளெலாந் தன்பெய ரொருகாற்
சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௬

கந்தர மிருந்து மடகுநீ ரயின்றுங் கரமலத் தமைத்திரு பதமும்
அந்தர மிர்த்து நின்னிலை யறியா ரும்பவ மொழியுமோ வுரையாய்
இந்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னிண்டைசாத் தியதென நிறைந்த
சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௭

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவலம் புரிவோர்
மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படிற் பவம்பொடி படுமே
பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனு னிலஞ்சேர் புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து
தாம்புனை பதிகந் தொறும்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௮

கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற்றிலேன் விடய
ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி ளுணிலே னுய்யுநா ளுளதோ
வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய வாதமோ துறுபவர் கட்குத்
தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௯

விழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியினைக் கவளமுண் கெனவுங்
கழைசுளி நெடுநல் யானையின் முனிந்து கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ
மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண் படரு மலிதரு புகையென வெழுந்து
தழலுரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௦

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு மாறியூர்ந் தலைவிவாழ்ந் தவரும்
ஏத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற் றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன்
பாத்திய மணிகள் கொண்டிழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ்
சாத்திய தெனவில் வளர்ந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௧

குலத்தினிற் பிறந்து மலகினால் கற்றுங் குணத்தினிற் சிறந்துநல் விரத
பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரிவிலார் கதியிலா தவரே
கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் றெடுத்த கன்னிதன் னிடையிலைசக் களபா
சலத்தினிற் குருதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௨

மூடக விருளோ டுன்னையின் றுண்ணு மூலையர சாலகற் றுவலென்
சூடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன் சூள்வழு வாதுநீ யருளாய்
வீடுறுங் கவரி கீழ்விழ வுறல்கார் மிசையனம் பன்றிதா மாறித்
தாடலை திருவ வடைதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௩

ஐயநுண் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதர வுன்பதாம் புயத்தும்
மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ
கொய்யுறு தினைவீழ்ந் திடுபசுங் கிள்ளைக் குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து
தையலர் கடியப் பறந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௪

கனலினு டமைத்த விழுதென வுருகக் கற்றதன் றுள்ளமென் கரங்கள்
புனலுமாய் மலருங் கொடுநினைப் பூசை புரிந்ில வென்செய்கோ வுரையாய்
சினவுநோய் மருந்து வேறுகொண் டிருக்குஞ் சிலம்புக ணணவுட் கொள்வோர்
சனனநோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௫

ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொடுத் தாங்குநிற் புணர்த்தாப்
பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணுநண் ணுவையோ
வீழுறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழியும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத்
தாழுறு மருவி பொன்சொரி சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௬

*பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்புனை மடவார்
மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் துழலும் வினையினே னுய்யுமா றுளதோ
செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந் திடவான் றிருமுடி கடப்பினு மூவர்
தம்மியற் செப்பி னடக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௭

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ் செல்வனு நாடியின் பிணிப்பு
நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு நினைதொறு முளம்பதைக் கின்றேன்
நொய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி யென்னு மூழக்கமு மாகர வென்னுந்
தக்கவர் முழக்கு மெதிரெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௮

மரணமும் பிறவித் துயருநீங் குறநூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த
கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை யின்னதென் றறியேன்
முரணிபம் பருஉக்கை தலைமிசை யெடுப்ப முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த்
தரணிபுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௯

---

* பைம்மறிப்படுத்தி என்றும் பாடம்.

அங்கையின் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா லருவினைக் காடற வெறிந்து
மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினைத் திருத்துநா ளுளதோ
பொங்குறு செக்கர் கருவிசும் புறவேள் புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித்
தங்குத லொப்ப நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எ0

சுருக்குமைம் புலனும் விரிக்குமூ தறிவுந் துன்னுநல் வினமுநீத் தகன்றே
இருக்கும்வெங் கயவ ரினமுமென் றருளி யென்னைநின் னடிமைசெய் தருள்வாய்
முருக்குமங் கதமா மணியுமிழ்ந் தகன்ற முழைதழற் றெனவுளம் வெருவித்
தருக்குமொண் புலிசென் றுறமருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எக

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மணி மதங்கி
சுந்தரி யுமையுண் ணுழலை யெனநின் துணைவியை வாழ்த்துமா றருளாய்
வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட வயங்குதும் புருவுநா ரதனுந்
தந்திரி யிசையாழ் பாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே எஉ

நீக்குறு மயலு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு,
காக்குறு மனமு முடையமெய்த் தொண்டர் கணத்தினு ளெனைவிடுத் தருளாய்
தேக்குறு மிருவிற் கன்னல்காட் டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத்
தாக்குறு காந்த டுடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எங

பவமிலே மினியா மென்றிறு மாந்து பயமற விருந்திடப் பத்தி
நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வறிதொழிக் கின்றேம்
அவமிலே மிமையா விழியினுற் காண்கை யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய்
தவமிலே மெனவான் சுரர்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எச

கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகணிற் றொழுபவே செவிகள்
பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே பதிகளை வலம்புரி வனவே
எண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி கரவா விருந்துசென் றிருள்கவர் வனபோல்
தண்கதிர்க் கற்றை கான்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எரு

கிணங்கிகழ் வடிவேற் காளையே யென்று கேரிழை யவர்விழைந் திடுவோர்
ருணர்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுங் கொடியனேன் வாழ்வுவந் திருந்தேன்
மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்பொடு மைந்தர் வார்கழ றுவக்கிட வலம்போய்த்
தணந்திடு மயத் தறிந்துநாண் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எசு

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள் வடுவகிர் பொருவும்வா ணெடுங்கண்
காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவ்வலக் கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ
பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்கடை குநரொண் பொறியர வின்றிமா தவர்க்குச்
சாந்துய ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எஎ

சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிகளுஞ் செவிடுபட் டைம்மேல்
உந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய்
மந்தர சைலந் தருவிடங் களத்து வைத்திடத் தினிவிம சைலந்
தந்திடு மழுவை வைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எஅ

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொறு முயிருணுங் கூற்றம்
பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரிந்து பரகதி யடையுநா ளுளதோ
வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கடந்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர்
சயங்கொள வடைதற் கரணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எகூ

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர் பெருங்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர்
சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின் னவையிற் றீயனே னணையுநா ளுளதோ
அரம்பொர வகன்ற விலங்கிலை நெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ்
சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அ௰

காமரை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புகவிடுத் திடினும்
பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ
வாமரை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைகள்போ லாதுணு முலையாந்
தாமரை பொருந்து மாதுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அக

[பகையைப்
தொடுக்குமா கமங்க ளொலாஞ்சொலைந் தெழுத்தந் துணிந்தெஞ் சிருக்கையாற்
படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சுறு மவர்போற் பகட்டுமா மறலியை வெருவேன்
மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருவலர் வேங்கைமீ தகவத்
தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஉ

நிந்தியா துடல முழுதுநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ்
சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறிந்திலேன் றமியேன்
வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம் படியைமண் ணுணிபோய்ச்
சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அங

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்விழிக் கடலினு மளகக்
கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதியிடை நடத்துமா றெளிதோ
செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்கச் சிலம்புள வெனக்கடும் பகலில்
தங்குற நீடி நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அச

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்துவெண் ணீற்றுப்
புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையான் பூசனை புரியுமா றருளாய்
முண்டகச் செழும்பூ வெனவிளக் கெரியு முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித்
தண்டிரைக் கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அரு

நாவினைந் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிற்றுவோர் தமையுநீ யிருப்பப்
பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பாமரர் தமையுமென் றொழிவேன்
கோவினம் புரப்பக் குன்றமன் றெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றந்
தாவினஞ் சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அசு

திங்களுங் கதிரு மிலங்கிய மானுந் திகழ்பெரும் பூதமோ ரைந்துங்
கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங் கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
பொங்குகுங் குலியக் கலயவா ரழலிற் புகையெனச் சரோருக வல்லி
தங்குவண் டெழும்பும் பொய்கைசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஎ

பொறியெனப் புலன்க ளெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளெனவிலா தடங்க
அறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி யருவினைக் குறும்பற வெறியாய்
செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை யரியுஞ் சேரமா துமைதினங் கட்டுந்
தறியெனக் கவின்பெற் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஅ

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க் கருளுநின் பதங்கள்
என்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணிபோ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே
மன்னிடக் கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத்
தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அகூ

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சகன் றிடாத
தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென் சிந்தையு ணடப்பநின் பதங்கள்
ஓங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர்வீழ்ந் துழுமளி புரியிருன் மருவித்
தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூய

எழுபசும் புல்லும் புனலுமெவ் விடத்து மிருந்திட நினைத்தவவ் விடத்தே
விழைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப வீணின்மா னுடர்பிறந் துழல்வார்
மொழிதரு கருணை மலையெனும் பெயரன் மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொகையைத்
தழுவுறநின்று வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூக

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின் மெய்ம்மையன் படைந்துபொய்ப் பிறவி
நாணுவா ரினங்கண் டுறும்மடி தூய ஞானநாட் டம்பெற வருளாய்
சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதுரும் பாகத்
தாணுவா யெழுந்து வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூஉ

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்குநெஞ் சகமும்
நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் றருளி நின்றிரு வடியின்வைத் தருள்வாய்
தன்னையே றினர்க்குச் சகமெலாங் காட்டுந் தரணியோ டிகலிமே வினர்க்குத்
தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூங

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும் விளங்கொளி மார்பும்வா னுலக
மன்வணங் குறுநின் பதாம்புய மலரு மனங்குடி யிருக்குநா ளுளதோ
பொன்வணம் புரியும் காகமொன் றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்துந்
தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௪

குருமணி மகுடம் புனைந்தல காளுங் கொற்றவ ராதலி னென்கட்
கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல் கருதியாட் பட்டிட வினிதே
பெருமணி விசும்பி னுச்சியி னெழுந்த பிள்ளையங் கதிரென வரவந்
தருமணி யொளிவெண் மதியுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௫

சிம்புளாய் மடங்கலெறுழ்வலி கவர்ந்த திறலுமுப் புரஞ்சுடு விறலும்
அம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட வடலுமேத் தினர்க்கிட ருளதோ
உம்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழைகுதித் திருப்பவா ரழல்வான்
தம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௬

அஞ்சலென் றவலக் கொடியனேன் றனைநின் னடியரிற் கூட்டுக வுலகின்
நஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது நற்கள மிகழ்பவ ருளரோ
வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ டிகலி வலங்கொள்வா னின்னும்வந் துறினுந்
தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௭

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு மரிவையர் போகமும் பெறுவான்
துணிந்திடு மனமென் றனைப்பொரு ளாகத் துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன்
பணிந்திடு மயன்மால் பெருமைக ளனைத்தும் பறவைகொண் டெழுதலாய் முடிந்து
தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௮

பூவுறு தடமு மதியுறு விசும்பும் பூணுறு முறுப்புநின் றுலகான்
கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குரைகழன் மருவுநா ளுளதோ
ஓவுறு மனைசெய் பவர்கொள மாந்தாங் கோங்கல்க ளனைவுன் னினர்க்குத்
தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௯

சீரணி புகழுங் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப்
பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ
நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு நினைந்துற மிக்கபே ரருளால்
தாரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௧௦௦

சோணசைலமாலை

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமயாசாரியர்கள்

உ. நால்வர் நான்மணிமாலை.

காப்பு

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசைவெண்பா

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவால்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு. க

கட்டளைக்கலித்துறை

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
ஆட்டிற்கு வல்ல னொருவதற்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே. உ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர னனிவிருப்பன் பரம னென்ப
தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித்
தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினக்காகத் தூது சென்றும்
மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்றமையால் விளங்கு மாறே. ௩

நேரிசையாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. ௪

நேரிசை வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின்—நிலைவிளம்பக்
கொள்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
இங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு. ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத தென்கொல்வெள் ளேறுடையான்
தனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித் தாரணியில்
நினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி யைச்சிவ நேசமுறும்
இனர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே. ௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறிந்த செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமைகொண்
டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டு மெனவிருந்து
துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா நினைத்தோ ழமைகொண்டான்
சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு நுதற்கட் பெருமானே. ௭

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. ௮

நேரிசைவெண்பா

இடுகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுடுகாட்டு ளாடுவாற் சுட்டி—நெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனென்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. ௯

கட்டளைக்கலித்துறை

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கததகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே. ௧௦

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாங்குசிலை புரையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந்,
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற்சூற் றுவனால்,

ஓங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி லுமிழ்
வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்,
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே. கக

நேரிசையாசிரியப்பா

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்தும்
அருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியும்
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
அகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்தும்
இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூ ரன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனன்
இருக்கு மடக்க லரக்க னெடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமக டழுவ மன்மகிழ் வோனே. கஉ

நேரிசை வெண்பா

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலு மெதிர்வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. கங

கட்டளைக் கலித்துறை

தாயினி யாருஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னூறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னேக்குதற்கே. கச

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

நோக்குறு நுதலோ னின்னிடை விருப்பா னூற்பக வன்னநன் மருங்குல்
வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மாற்றுவான் சென்றன னென்றால்
கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக் கொண்டதே தூக்குநீ புகலாய்
காக்கரு மதலை விழுங்கிய முதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. கரு

நேரிசை யாசிரியப்பா

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. கசு

நேரிசை வெண்பா

பயனுகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தாம்—உயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. கஎ

கட்டளைக் கலித்துறை

பாட்டான் மறைபுக ழும்பிறை சூடியைப் பாடிமகிழ்
வொட்டா மகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே. கஅ

கரு, காக்கரு முதலை விழுங்கிய மதலை என்றும் பாடம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்த்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய ழைத்ததோ
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. கக

நேரிசை யாசிரியப்பா

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்தன்
அருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிவ் வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேதச் சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்து றுீ நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. உ0

நேரிசை வெண்பா

கொள்ளைகொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளுந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடும்
ஏடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரேகழுவின்
காடேறப் புக்கவரு கா். உக

கட்டளைக் கலித்துறை

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமனம்
உருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே. உஉ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
எனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்ற நாளைபால்
தனித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. உங

நேரிசை யாசிரியப்பா

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனமின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயகன்
ஒருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ ருறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணும்
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னொன்று விழிப்பி னெரியும்
ஆயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
இகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே. உ௪

நேரிசை வெண்பா

வானும் புகழ்புகலி மன்னன் றொடர்பொன்று
தேனுந் திதழியோன் சீரேடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாமல்
எரியா ரழல்வீழ்ந் தெழுந்து. உ௫

கட்டளைக் கலித்துறை

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய்ப் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுகுலை
உடைவாழை மேலுர கந்தீண்ட மாய்ந்த வொருவனுயிர்
அடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே. உ௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை யெருத்தத் தமர்ந்துபோய்
வாதன் கைலை மலையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன்
திரைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ னுப்பாடும்
பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே. உ௭

நேரிசை யாசிரியப்பா

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெறாரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே

பேயேன் பெறுது பெற்றூர் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாதவூ ரன்ப வாத லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனுர்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே. ௨அ

நேரிசை வெண்பா

தேனே றலர்சூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியும்
ஆனேறி யாண்டுப்பெற் றுன்கொனீ—தானேறும்
வெள்ளைமணி யென்று வினவுவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையையாங் காணப் பெறின். ௨௯

கட்டளைக் கலித்துறை

பெற்றூ னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டேல்
நற்றூ ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றூர் புரமெரி செய்தவில் வீரன் றிருப்பெயரே
பற்றூ மறிவெண் டிரைக்கட னீந்திய பாவலனே. ௩௦

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிநீ
சேவாய்ப் பொருதுந் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம்பொழுது
காவாய்ப் பயந்த தடக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார் கடாவிவரு
மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே. ௩௧

நேரிசை யாசிரியப்பா

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
கீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னக்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலின்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசகம்
ஓதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. ௩௨

நேரிசை வெண்பா

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே ரேர்ந்தா னிடையை—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. ௩௩

கட்டளைக் கலித்துறை

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்வீட் டுறுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. ௩௪

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனும்
அல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி ழடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் றானே. ௩௫

நேரிசை யாசிரியப்பா

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவன்
அடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. ௩௬

நேரிசை வெண்பா

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்கள்—எல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்னும்
ஒருஞான சம்பந்த முற்று. ௩௭

கட்டளைக் கலித்துறை

உற்றா னலன்றவந் தீயினின் றானல னாண்புனலால்
அற்றா னலனுகர் வுந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்றா னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்றா னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே. ௩௮

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பெருமிழலைக் குறும்பரெனும் பரம யோகி
　பெரிதுவந்துன் றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி
விரைமலர்தூய் வந்தனைசெய் கின்ற தென்றால்
　விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்க லாமோ
உரைமதியின் றனைவெறுப்ப தென்கொ லின்னை
　யுடையானுக் கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற்
சுரர்முனிவர் பரவலுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத்
　தொகைசெய்தோ யறமுதனால் வகைசெய் தோயே. ௩௯

நேரிசை யாசிரியப்பா

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. ௪0

தேவாரம் திருவாசகம் என்கின்ற தமிழ் வேதஞ் செய்தருளிய சைவ சித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாகத் துறைமங்கலச் சிவபிரகாச சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

நால்வர் நான்மணிமாலை முற்றிற்று.

'கடனிறவண்ணன்' என்னும் ஆசிரியக் குறிப்பு.

கடனிறவண் ணக்கவியிற் கனலியமெய்த் தொண்டர்
　கணம்புல்ல ரியற்பகையார் கஞ்சாற ரிளையான்
குடிமாற ரமர்நீதி கோதிலதி பத்தர்
　கூரரிவாட் டாயர்திருக் குறிப்பறிநற் றொண்டர்
* அடல்கொள்கலிக் கம்பர்மைந்த ராயசண்டி கேச
　ரரியசிறுத் தொண்டர்சுற்ற மதுகளைகோட் புலியார்
திடமுடைய செருத்துணையார் திருநீல கண்டர்
　செப்புமிவ ராமென்னத் தேர்ந்தறிக முறையே.

* அடல்கொள் கழற்சிங்கரெனவும் பாடங்கொள்க.

௩. திருச்செந்தில்
நிரோட்டக யமகவந்தாதி

கோவிலூர் ஆ...
2738
031,1
கோவிலூர்-630...

காப்பு

கொற்ற வருணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருணனை யானனத் தாதியைப் பேசுவனே.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங் கயிலையை யேய்ந்ததகை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கீரலிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே. ௧

தினகர னந்த நனியிலங் காநின்ற செய்யநற்செந்
தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சீரயிலேந்
தினகர னந்த கனைச்செற்ற தாளர் திகழ்கனகா
தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே. ௨

சிந்தனை யாகத் திசையந் தணர்க்கிறை சேரகங்க
சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த
சிந்தனை யாகத் திடையியைந் தான்றந்த சேயளியாற்
சிந்தனை யாகத்த நற்செந்தி லாய்நினைச் சேர்ந்தனனே. ௩

தனத்தலங் கார நிறைநா ரியரந் தரத்தசைகே
தனத்தலங் கார நிகழரங் காடச்செய் தன்னினயத்
தனத்தலங் கார தராயியங் கத்தக்க தண்செந்திற்கந்
தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே. ௪

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தள்ளியங்கே
தங்கந் தனங்க டரச்சென் றனரறிந் தாரிலகா
தங்கந் தனங்க ளலர்காக்க ஞெரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சஞ் சலத்தினையே. ௫

சலந்தர ஞெகந் தரித்தார்தந் தாதன் றனதிடைச்சஞ்
சலந்தர ஞெகந் தரைநடந் தாலெனச் சார்ந்ததண்டன்
சலந்தர ஞெகந் தளரச்செற் றூர்தன யன்றலைச்
சலந்தர ஞெகந் தனக்கிறை சேர்செந்திற் சார்ந்திடற்கே. ௬

---

௧. கயிலையையேய்த்ததகை என்றும் பாடம்

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்கிச்சித் தேய்ந்தகைச் சங்கரனூர்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சக் கரங்கையிற் றாங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாநண் ணினர்க்கந்தத் தந்திரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் செய்மின் சரண்டந்ததே. எ

தந்தனஞ் சங்கை யணிகரர் சேர்க்கத் தடங்கணலை
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்செய் யாடங்கச் சற்சனர்கித்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் தீசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யகக னிளையனாற் றூடாற்கே. அ

தரங்கனந் தார னனியேற் றெழிற்செந்திற் றந்தைநிரந்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேகினே சத்தியரந்
தரங்கனந் தார நகரீசர் சேய்கிரித் தையலர்க்கந்
தரங்கனந் தாரள கஞ்சிற் றிடைசல சங்கண்கனே. கூ

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினநஞ்
சங்கங் களங்கர நண்ணரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னிலையிகர் தண்ட தரற்கினிய
சங்கங் களங்க ரெனநின்ற யாங்கணெஞ் சங்கரைந்தே. ய

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர ஞர்தந்த கந்தரழ
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்கய ஞர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கினர் கைச்சத்தியே. கக

சத்திக் கரத்த னகச்சேயங் கத்தினைத் தந்தனநற்
சத்திக் கரத்த னகச்சிலை யாளிதன் றாளிணைநே
சத்திக் கரத்த னகத்தியைந் தேத்தரன் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த னகசெந்தி லாய்நின் சரண்சரணே. கஉ

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடத்தி ஞர்தந்த தண்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணைத்தின்னல் கைத்தல் சரதந்தஞ்சேர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசிந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே. கங

இனனந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கேழன்கை யீரிரண்டா
யினனந்தி யங்கிரி யைச்சிலை யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யினனந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதளி
யினனந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே. கச

கச. இன்னர் தியங்கி எனவும் பாடங் கொள்ளலாம்.

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காவன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கிளையன் றனிசெழிற்சந்
தனக்கடங் காநிறை செந்திலி னற்சேய் சயிலகங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாரிலை யண்ண றரணியிலே. ௧௫

தரணி யனைய நிறத்தண்ண லாரிரந் தன்றளந்த
தரணி யனைய னிறைஞ்சயி லார்நற் றனிச்சிலையார்
தரணி யனைய னகனணை யந்தரி தந்திடுகந்
தரணி யனையனெஞ் சேயலர்த் தாள்கட ரித்திறைஞ்சே. ௧௬

தரிக்கனந் தங்கலை நீள்சடைக் கைக்கனற் சங்கரனந்
தரித்தனந் தங்கலை நீதிகள் சாற்றரன் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க ணஞ்செந்தி லார்தளையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்கரச் சங்கங்களே. ௧௭

சங்கரி யக்க நிகர்த்தநின் ருதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனகஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தாணிசை கின்ற சரணத்திஞற்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே. ௧௮

தகர னலங்க நிறைகிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளிஞ தனத்தினன் ருழளகந்
தகர னலங்க டாநின்ற சத்தியன் ருளெனினந்
தகர னலங்கனன் ருலெனச் சீறிடத் தக்கரன்றே. ௧௯

தக்க னகத்தி னடறணித் தானயன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர ஞக்கங்க டந்தளிக்கத்
தக்க னகத்தி யனையாளி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகரன்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே. ௨௦

சந்தத்த னத்திக டந்திறத் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத்த னத்தி னைசதீ ரடியன் றனதிலிற்சேர்
சந்தத்த னத்தி யதளான் றனய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த னத்தி னினங்கீ ழிழிசெந்திற் றங்கினற்கே. ௨௧

தங்கச் சினகர நேராக் கலந்திச் சகநிறைந்தார்
தங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதாந்
தங்கச் சினகர னீள்செந்தி ஞட்டிற் றனகரிதந்
தங்கச் சினகர நற்கண னென்னங்க டையலர்க்கே. ௨௨

அலரிந னந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரின னந்த கிகரயி லான்செந்தி லாயிழையை
யலரின னந்த நினைகிலந் தேர்ந்ததற் கன்றயலா
ரலரின னந்தஞ் சொலற்கிட னுநெஞ் சழிகின்றதே. உ௩

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்களிற் சென்றடிகள்
தேயத் தியங்கி யலைய திடங்கதி சேர்தலைறந்
தேயத்தி யங்கின நித்திலந் தாநெறி செந்திலடைந்
தேயத்தி யங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே. உ௪

சிக்கத் தனங்க டிறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகணே
சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
சிக்கத் தனங்க ழலையேத்த நல்கினன் சீர்கிறைகா
சிக்கத் தனங்க ளகிலேசன் றந்த திறற்கந்தனே. உ௫

கந்தரங் கானந்த னிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்று டெழிற்செந்திற் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கரனந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே. உ௬

கடனந்தி னுகத் ததளாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
கடனந்தி நாணிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
கடனந்தி னுயகங் காதலர் தேரிற் கலிக்கின்றதே. உ௭

கணக்காக நாய்கடின் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானலைந் தெய்த்தே னெழிற்செந்திற் கந்தநெற்றிக்
கணக்காக னுர்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினுற்
கணக்காக னுங்கர்த் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே. உ௮

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கணீங்
காதலை யானின் றகங்கரைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின்ற சங்கரன் சேய்செந்திற் காங்கெயனே. உ௯

காயங் கலைய நலியந் தகனனை காலஞ்செய்ய
காயங் கலையத ளானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கலையதி ருஞ்செந்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே. ௩0

திருச்சேந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி முற்றிற்று.

உ௩. அலரி நனந்தலை என்பது இயமகநோக்கித் பிரிக்கப்பட்டது.

௪. பழமலையந்தாதி

காப்பு

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட நூற்படி செங்கரும்பால்
ஏரதங் கோட்டு வயல்சூழ் முதுகுன் றிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புவருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனனை
இருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே. ௧

இறைக்கு வளையு மிளங்கிளை யுமழ கென்பவர்சேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசகவே. ௨

பேசுக வீர வருநாளென் றொல்லைப் பெருங்கடல்சேர்
ஆசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பளைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
சாசுக வீர வனையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே. ௩

கதியிலை வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலை வேலையுண் டுற்றோன் றொழும்பழம் பூதரத்தை
துதியிலை வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலைநீ
ஓதியிலை வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே. ௪

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டொடியம ருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுதல்
அடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே. ௫

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றநம
தாருக் குவடு விளைத்தன வேயின் றொழிவறவே. ௬

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றோசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலைவேல்
விழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்பழ வெற்பினையே. ௭

வெற்றிக்கு மாரனை யீன்ற பழமலை வேந்தனின்னும்
முற்றிக்கு மாரனை நோக்குங்கொ லோவென்பர் மூலைவம்புச்
சொற்றிக்கு மாரனை வார்மட வாரவன் றோன்முலையோ
டொற்றிக்கு மாரனை யோன்முனஞ் சேர வுழலுவரே. ௮

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வய லோங்குகுன்றைக்
கிழவரைச் சந்த தமுமினை வாய்நற் கிளைவளரும்
பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினடேன்
எழவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே. ௯

எண்ணிவ ருந்தின னொந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
னண்ணிவ ருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
மண்ணிவ ருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணிவ ருந்தின வான்மதி றேய்க்குங் கடிநகரே. ௰

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்தல காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பலி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாழ்வும் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வனென்றே. ௧௧

கொல்லைக் குறவரை வாயினை யார்கரிக் கோட்டைவிளை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
தில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்றார்
எல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே. ௧௨

ஈகையி லங்கை தவமுள மெங்ஙன மெய்தவமென்
றோகையி லங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகையி லங்கை யரசிற வூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகையி லங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே. ௧௩

பதம்பர வைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பர வைக்கு வரச்சுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பர வைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்பர வைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலைகளே. ௧௪

மாலைக் கலுழனொய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமருள்
நூலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனாழ்
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
மூலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே. ௧௫

தெய்வசி காமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீன்
நெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவசி காமணி னோவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே. ௧௬

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வாம்பழ வெற்பினையல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே. ௧௭

துந்துமி யும்ப ரியம்பும் பழமலை சூழ்ந்துறையீர்
நுந்துமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண் ணோம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்வீர்மலம்
உந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே. ௧௮

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமெண் ணோமெய்க் கிராதனின்முன்
நாட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராப்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றான்
வேட்டுப் புவனம் பதினான்கு நல்கினும் வேண்டிலமே. ௧௯

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றாண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க னறுநுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க னயமா திளமுலை நேர்ந்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே. ௨௦

மன்னவ மாதவ னாடும் பழமலை வாணமணி
அன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே. ௨௧

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ் சுணாவெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே. ௨௨

மங்கல மாவி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாவி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல காமாவி வளைநீ யணைந்த தினியுனெதிர்
தங்கல மாவி தரிற்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே. ௨௩

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்க மண்டலங் கண்டுசென் றாலுமெய்ப் போதமுறார்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னாக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரே. ௨௪

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
ஏற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகும்
ஊற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே. ௨௫

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சீர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புரைகளத் தாற்கு நம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே. ௨௬

நட்டுவ னாரை யறிகிலன் றண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவ னாரை யிரைதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னாரை யகலாத நான்முகன் றாளமுயர்
குட்டுவ னாரை வனைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே. ௨௭

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு மோர்முது குன்றனைநம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநாம்
ஏத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே. ௨௮

எள்ளா தவனை யெலும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கள்ளா தவனை மகவரிந் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பர மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே. ௨௯

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தில்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெனக்கந்தி வானகிகர்
உருவி னிலையி னியல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையி னிகந்தோன் பழமலைக் காரிகையே. ௩0

---

௨௮. பண்பினற்றன் என்னும் பாடம்

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசும்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனருள்
நாரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோட்க ணறுநுதலே. ௩௧

நுதலரிக் கும்பரு வங்குறை என்றவ னேக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காமுது குன்றறிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றுயர் தின்பவரே. ௩௨

தின்னக் கனியை விழைகூ னிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுகுன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே ணியனித்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியை வலத்தில்வைத் தால்வருந் தீங்கென்னையே. ௩௩

தீங்கு திரைக்கட னேர்நரர் காடுயர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாய்க்கிரை யென்றிந்த வாகமயல்
நீங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கந் நிம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே. ௩௪

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மன்னுருவாய்
இணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ஞமலியும் போலவர் பின்றொடர்வீர்
அணங்கக் கரமு தலைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே. ௩௫

அந்தரங் கங்கை தவரறி யாம லமுதருள்சம்
பந்தரங் கங்கை வலிபோன் மின்னுக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே. ௩௬

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவனே. ௩௭

புதைத்துக் கரக்கும் பொருளாளர் வெஞ்சொற் பொருமறலி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வுருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரே. ௩௮

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற் பிடத்தரற்கால்
விலங்கு மரியு முழலவெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே. ௩௯

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டுயர்நு
ணெடுவரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்கு வந்தே
அடுவரி யானை நிகர்மன் றாத ரடிமுடிமன்
நடுவரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே. ௪௦

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ளுருகிக்கைந் நாவிருப்ப
அரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவால்
உரகா வலரென வுய்ந்தா ரினமுள முற்றகுன் றைப்
புரகா வலரி லருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே. ௪௧

புரந்தா னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
தரந்தா னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றெண்டுறுமால்
நிரந்தா நஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தா நஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே. ௪௨

மாதரைக் கொன்றுவ ரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
ஈதரைக் கொன்று சிறுநாணென் றூர்க்கு மெழிலுடையாய்
நீதரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே. ௪௩

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகங் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே. ௪௪

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடுவயின்ற
பரிசடை யாள முடையா யொழித்தனன் பட்டினையத்
தரிசடை யாள தழுக்கா மெனுநின் றுகிலினுக்கே. ௪௫

துகிலங் குருகுந் துறந்தா ளுயிருந் துறக்கநின்றான்
அகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவளை
முகிலங் குருகு மடியாய் பாந்த முதுகிரியாய்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே. ௪௬

தடுக்க மலத்தி னொடுங்குதல் போலநின் ருளிலுறும்
ஒடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேல்
மடுக்க மலத்தி லுகள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோய்
அடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே. ௪௭

அருவரை வில்லை யுமிழ்பணி நாகமு மத்திகளும்
உருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பர்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறாமுது குன்றரைப் போந்துமருள்
ஒருவரை வில்லை வரிலொற்றி லையென வுற்றனமே. ௪௮

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பால்
நிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந் தமியேனுக் கென்று துணைசெய்வையே. ௪௯

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சேர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே. ௫௰

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
துய்த்து மதிக்கு மினையின்மை யான்மறை யோதிமமுன்
எய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கையை யேத்தினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் ணாமுது வெற்பினனே. ௫௧

வெற்புக் குமைய வடிவே வெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னேடரன் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ னொத்திருந் தாள்குறை வின்றிவளர்
கற்புக் குமையவள் போலுநங் காதற் கருங்கண்ணியே. ௫௨

கருந்தடங் கட்கு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்கு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியும்
அருந்தடங் கட்கு வளையோடை யாருக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்கு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே. ௫௩

பெருமு தலைவனை யான்போற்றுங் குன்றைப் பெருந்தகையை
இருமு தலைவனை மூப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமு தலைவனை வாயிற் றந்தானைமுன் கண்டமுது
பொருமு தலைவனை நீத்தனண் மேவினள் பூங்கொடியே. ௫௪

பூங்குமி ழும்படி முள்ளும் பொருந்திப் புளிஞர்பொருள்
வாங்குமி ழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
ஆங்குமி ழும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவள்கால்
வேங்குமி ழும்படி னென்னும் பழமலை வித்தகனே. ௩௫

வித்தரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்தரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்தரு மத்தை வளைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவான்
நத்தரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே. ௩௬

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தில்
அற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
உற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னெண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே. ௩௭

பழங்க விகட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கீயுங் குன்றை முதல்வனைவேள்
அழங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவரிற் றேன்றிக் கெடுவர்களே. ௩௮

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வெள் காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு மும்வேட்டு நின்றனள் வல்லியதன்
உடுத்துப் பணியு மரைக்கசைத் தோய்தொண்ட ருள்ளமெல்லாங்
கொடுத்துப் பணியு மலர்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே. ௩௯

குன்றுக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலை குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுக ளுங்களை யுண்வண்டு மோவில் செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனை
யென்றுக ளுங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே. ௪0

இறவாத வானந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளால்
துறவாத வானந்த வாள்வதென் றேமெய்த் துறவர்தொழும்
அறவாத வானந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்தம்
உறவாத வானந்த கோபால னென்றற் குடையவனே. ௪௧

உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்மழுப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம்
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே. ௪௨.

௩௬, கலக்குமதன் என்றும் பாடம். ௩௭. அச்சமாம், உற்ற என்றும் பாடம்.

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முது வெற்பகஞ்சேர்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேநிலை கைவருமே. ௬௩

வருந்தா தவரை வளைத்திட் டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தா தவரை மருவும் பழமலை வாணவனைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணும் புலிமழுங்கத்
திருந்தா தவரை வரக்கூ வுறுதசெதன் சேவல்களே. ௬௪

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவவ் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்நின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிந்த நானிலத்தே. ௬௫

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்தந்
நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போய்
இலங்கடந் தானை துணிசீலை யாக்கொண் டிரப்பர்களே. ௬௬

இரப்பாரி லாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திடிற்றாங்
கரப்பாரி லாரை முகநோக்கு றார்மழுக் கைக்குன்றையாய்
உரப்பாரி லாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய்
நிரப்பாரி லாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே. ௬௭

இருப்பு வலியை யகன்றபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்தில்வைத் தாய்மலர்ப் பூங்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே. ௬௮

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியார்
எண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாத மிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்ந் தவரொனு மெல்லியலே. ௬௯

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிர்ந்திட வேனெடுங்கண்
நல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலைநீ
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேநின்ற கொள்கையென்னே
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே. ௭௦

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண்
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலைவாழ்
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகனின் றொண்டருறு
நீதிய வாவி யவரையென் றேசென்று நேர்குவனே. ௭௧

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச்
சோரு மடியர் தமையணு காதவர் தம்பியினாற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வாணுதற் நீக்கண்ணரே. ௭௨

கண்டூர வந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டூர வந்தனை வானோர் செயுமுது குன்றனொடு
வண்டூர வந்தனை நேர்வாளைக் கோலம் மதனனெய்யும்
புண்டூர வந்தனை சேர்தியென் றேதுமின் போமின்களே. ௭௩

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவம் பொற்றொடியீர்
ஓதுமின் மாலை தரின்வம்மி னில்லையென் றேட்டினரேல்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மாலை மகிழ்குன்றை வாணர்தம் முன்னடைந்தே. ௭௪

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியகன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறகர்
அன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாத தணந்தனனே. ௭௫

தணந்தவ ளக்கரி மேனிய னாங்கொல்வெண் சங்கினங்கண்
மணந்தவ ளக்கரி னின்றழு மோவல வாவுயிர்கள்
உணர்ந்தவ ளக்கரி தாமுது குன்றா னேங்கமா
கணந்தவ ளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலையே. ௭௬

காப்புக் கரியுந் திருமக ளையகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுங் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்ந்த முதுகுன்றனே. ௭௭

முதுமறை யந்த முறுபொரு ளோகன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டோன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணனின் பாதம்வணங்
குதுமறை யந்த கனைமார்பி லெம்மைக் குறுகிடினே. ௭௮

௭௨, உறவாமவர் என்றும் பாடம்

குறுகு முனிவனை யன்றுண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தாலுய் வாரெவர் வந்தருளென்
றுறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம னார்முனிவு
முறுகு முனிவனை யெய்தா ரறிவறு மூடரினே. எகூ

மூடா நமாதி மிரையடைந் தாயலென் முன்னனுகல்
மீடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே. அ0

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பரச
சேவத் தகரை யொடுபூசித் தின்னவின் செல்வமுறும்
பூவத் தகரை நகுவே மெமக்குநின் பொங்கருளால்
ஓவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலைந்தே. அக

குலையா நிலமும் விசும்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமென வாங்குகழைச்
சிலையா னிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே. அஉ

சீறிரை யாக மதியுணும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்
சேறிரை யாகயி லாசவி லாசசு தேவவென்மின்
தோறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் றொண்டர்களே. அங

தொண்டரைக் கூடல் விழையார் பொழின்மலர்த் தாளுதிர்தல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புறமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே. அச

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடின்
ஆழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானணை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே. அரு

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்றாய்
ஆவல ருக்கு விளைநில மாயினை யாயிழையே. அசு

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைப னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கு டெனுமுட னேயமெல்லாம்
மாயக் கலைய மலமாயை கன்மங்கள் வந்தருளே. ௮௭

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்விழியால்
முந்திக்க ளுவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்பம்
நந்திக்க ளுவி னொழிவாமென் றுன்னுற நல்குதியே. ௮௮

நல்குற வேநல் லுரைதான் முதுகுன்றர் நாட்டுனக்குச்
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகள்பல
மல்குர வேன லிதண்விட் டகம்புக்க மானையிந்த
ஒல்குர வேனல் விடைக்கொடு போகவென் றோதிலையே. ௮௯

ஓதித் திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித் திருக்கு மொழிகுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுந்தரன் றூதுவனே. ௯0

தூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்தநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனள்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே. ௯௧

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே. ௯௨

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
நூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளஸ்வேள்
கோற்குச் சிவந்த விறலாள னின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச் சிவந்த தறியே னிவட்கு விளைவதுவே. ௯௩

விளைய வளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவன்
அளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளைய வளையு மொருபுடைச் சார விருத்திலனே. ௯௪

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
திருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்
செருத்த விருப்ப வுததியை யாருணச் சிந்தைசெய்வர்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே. ௯௫

தேவியு மானும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுதல்
ஆவியு மானும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மானும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகின்
ஏவியு மானும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே. ௯௬

ஏடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவின் னேறுபுகழ்க்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றர்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெடுத் தேந்துபு மென்கைகொடுத்
தூடலை யாறு வருகவென் பார்நல் லுமைதனையே. ௯௭

உமையிடப் பாக னலங்கூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தூமலர்கள்
தமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவர் தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக னணுகா னுதைதனைந் தஞ்சுவனே. ௯௮

அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்சு வணத்தை மருவுமென் றுளுமை பாகமொடு
செஞ்சு வணத்தை யனையநின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்சு வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே. ௯௯

விருத்தா சலசங் கிராமலை மாது விழிகளிக்கும்
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
றிருத்தா சலசந் தமியேன் றலைக்குன் றிருவடியே. ௧00

பழமலையந்தாதி
முற்றிற்று.

௫. பழமலை நாதர்

பிச்சாடன நவமணிமாலை

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியந்தோ
இங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. ௧

குன்றா முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
நன்றா மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலாய்
என்றா னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. ௨

இப்பாத் திரத்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டாய்
எப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே. ௩

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
ஓட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே. ௪

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்கு
ஈண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றில்
கீண்ட வுகிருறத் தாதனை வேனென்று கீர்தலையைத்
நீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. ௫

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
கானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றாளங் நறுநுதலே. ௬

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தில்
அங்கையி லைய மொடுவெண்டு வீழநல் கையவென
எங்கையில் வந்த தெமதாக லேவழக் கென்றுசெட்டி.
மங்கையர் தங்கட் கிருங்க டலிலிட வைத்தனரே. ௭

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்கள்
ஊருக்குட் பிச்சையென் றற்றேமுண் டாயி னுரையினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. அ

முழங்குந் துடியோடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளொன் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினளே. ௯

பிச்சாடனநவமணிமாலை முற்றிற்று.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனம்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனிதன்
நற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

௬. விருத்தகிரி பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணன் டனைசின தெழில்கூர்
முகம்புலர் தலைக்கண் டுடல்வளைந் தடியின் முளைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுது
விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப
விரைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலினன் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன்
செழுமணி சீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் றார்ந்து [கேழ்
திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங்
கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிரு டரந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. க

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புவேன் டுருதுதன் மருகன்
மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது
பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப்
பனிமலை யென்றே தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக வொன்றே
தழைவரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து
தரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து
கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திமு வுலகினும் போர்ப்பக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. உ

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங்
களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறையடிக் களிநல்யா னையுமே
தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரல் வெருவினை யாயிற்
றழலினின் றூடிப் புலிகரி யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டுணையொடும் வருவாய்
ஈமவெள் ளெலும்பிங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா
யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து
கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்றுமின் றாயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௩

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ்
சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன் சுரந்தநின் றிருமுலைச் செழும்
வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த [யால்
வள்ளலென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழிபோன் மையறீர் செய்யுள்செய் தமை

உ. தந்தை பனிமலை என்றும் பாடம்.
௩. எலும்பவ் கிடப்படும் என்றும் இணைதரு என்றும் பாடம்.

எட்டிகற் றிகிரி பறித்தெறிந் திரற்கா லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை
எறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக்
கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௪

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுக ணிரவி
யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கிஞற் பூசி யுயர்தரு மனமெனப் படுமோர்
பள்ளிமென் றவிசி லிருத்திநின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு கெல்லைப்
பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்
திள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் சூழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித்
துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் ரூடிளங்
[கயற்கட்
கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனு
[டுதல்போற்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே, ௫

நாடிணு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு
நம்பனு நீயு மல்லிர்நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர்
பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்தப்
பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலால்
ஓடியோர் காக மேறுபு கவிழ்த்த வொருசிறு கரகநீர் தானு
மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக்
கேடிலா னந்த வுருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௬

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந்
தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ்
மின்னவிர் சடையான் றனைநினை யன்றி மேவுவா னவரையொஞ் சுன்னல்
விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றே
மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி
வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர்
கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரிபாய் சுருட்டக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௭

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவியேன் மனத்தினும் வலிய
பன்மணி குயின்ற செம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்தக லாமல்
இடத்தினி லுனைவைத் தருளுதன் முன்னே வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா
னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான்

கொடுத்தெனி விடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று
கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங்
கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௮

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததம் மருமருந் தன்ன
பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன்றுளங் கொண்டு
தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருதநின் முலைப்
சுரந்தமு தூட்டு மன்னைநீ யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்னே [பால்
அண்டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணுடல வாகிவந் தடையா
வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து
கெண்டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௯

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட்
புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலிபணி மலையிளமானைப்
பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற் பயமறச் சாதிக டனது
பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பகவெலா மருவுறப் பெறுமே
சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத்
துணைவிமுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான்
கிரிமகட் கெடுத்தக் கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புகழெனத் தோன்றிக்
கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ௰

பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம் முற்றிற்று.

---

௯. ஆடல தன்னைவந் தடையா என்றும் பாடம்.
௰. கிரிமகட் கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் என்றும் பாடம்.

௭. பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பெனனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுணைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௧

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககற்றுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே னென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண னூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. ௨

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் விசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் மூக்காற் பொறுக்கும் வழக்கதுண்டே
உழைபொறுத் தார்நல் வியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௩

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரேலற லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. ௪

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கல்
முன்வாங்கு மெர்லைதநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௫

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனக் கங்கையென்பாள்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலதன்
அடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௬

நின்போ லிலாரு ளாரென் றேசொல நின்கொழுநன்
என்போ னொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வனென்றே
அன்போர் சிறிது மிலனுகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதகன் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௭

---

௨. சித்தர்க் ககலுநின் என்றும் பாடம்.

செச்சை மலர்புரை வானோடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்மையே. ௮

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
ஓதிற் பிறரென வச்ச முறும லுயிர்களெல்லாம்
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௯

நின்னேய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ்
சொன்னே னலேனினி நின்னோ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. ௧௦

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. ௧௧

கற்றா ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்றா னொருபெண் ணொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகின்
நற்றாண் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௧௨

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோர்
அரிய முடியம் புலியோடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப தினக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே. ௧௩

தண்ணா ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றோநின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினருனைக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணா ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௧௪

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுகியாற்
றெள்ளித் துளியன வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மையே, ௧௫

ஆறாத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியில்
ஏறும லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறாகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறாகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௧௬

கனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிரு நாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினால்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகீன்ற குன்றைப் பெரியம்மையே. ௧௭

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நின்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்த
ஒடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு னடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. ௧௮

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௧௯

பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை முற்றிற்று.

அ. நன்னெறி

காப்பு

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழ்வோ ௧
நாவிற் குதவு நயந்து.

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க-ஈசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. ௨

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து. ௩

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறாம்-பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து ௪
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்-பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற் ௫
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே-ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கறான்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். ௬

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும். ௭

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க-வெள்ளம்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. ௮

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்-பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து. ௯

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்-திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே நின்று. ௧௦

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந்-துப்பிற்
சுழற்றுங்கோல் கற்றூணைச் சூழா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் துரும்பு. ௧௧

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றானே புதுமை-இருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. ௧௨

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்-சுரக்கும்
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். ௧௩

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல்-இலையால்
இரைக்கும்வண் டோதமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு. ௧௪

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும்—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. ௧௫

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்-தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல். ௧௬

௫

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடீஇ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. கஎ

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே-பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். கஅ

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னழுங்குவார்-வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர. ககூ

பெரியவர்தங் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க-தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்தும் பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண். உ0

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்-எழுத்தறிவார்
ஆயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை. உக

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க-நீக்கு
பவரா ரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு. உஉ

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
இகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்-நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே. உங

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே-வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி. உச

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே-வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். உரு

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்--மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு. ௨௬

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்-அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று. ௨௭

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்-நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. ௨௮

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக-நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான். ௨௯

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே-வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு. ௩0

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்-நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது. ௩௧

பன்னும் பனுவற் பயன்தே றறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான். ௩௨

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல் ௩௩

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. ௩௪

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே-வெற்றிநெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி ௫௫
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்-எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி ௫௬
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழுந்-தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை ௫௭
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே-நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளர்ந்தளிர்நாள் ௫௮
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம்.

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே-பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த ௫௯
அன்றே மணமுடைய தாம்.

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக் ௬௰
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண்.

நன்னெறி முற்றிற்று.

௬ திருவெங்கைக்கோவை

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

பூவை மலர்நிறத் தெம்பெரு மாட்டி பொருப்பரையன்
பாவை வளர்க்குங் கிளிமுன்கை யாளொரு பான்மருவுந்
தேவை வளர்சடைத் தென்வெங்கை வாணனைச் சேர்ந்துவருங்
கோவை படர்வதற் குள்ளூன்று வாமொற்றைக் கொம்பரையே.

களவியல்

கைக்கிளை

காட்சி

பூவும் பழுத்த செழுந்தீங் கனியும் பொழியமுதம்
மேவுங் குடங்க ளிரண்டுட னேயிரு மீனுங்கொண்டு
சேவுந் தழகர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பின்மலர்
தூவும் பொழிலி லெதிர்ப்பட்ட தாலொரு தூமணியே. ௧

ஐயம்

மண்ணோ விரைச்சந் தனவரை யோமலர் மாளிகையோ
விண்ணோ வலைத்தண் புனலோ பழமலை வெங்கையன்ன
பெண்ணோ டிருக்கும் பொழுதிளஞ் சேலிற் பிறழுநெடுங்
கண்ணோ டிருக்கு முகம்போல்வ தாங்கது கண்டிலமே. ௨

இதுவுமது

முலைப்பகை யோகட் பகையோ யவர்தம் முகப்பகையோ
மலைப்பகை யாம்விண் முழுதாளி யென்றும் வணங்குமயன்
றலைப்பகை யாய கரமுடை யான்வெங்கை சார்ந்துநின்ற
சிலைப்பகை யாகு நறுநுத லார்தங் திருமனையே. ௩

துணிவு

சேணும் பிலமு மலர்மா ளிகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பும்
நாணும் படிநம் படியே தவப்பய னண்ணியமை
பூணும் பணியரன் வெங்கையின் மாநிழற் பூம்பொழில்வாய்க்
காணும் பிறைநுத லாட்சும வாநின்று காட்டியதே. ௪

குறிப்பறிதல்

பாயு மலர்த்தண் பொழில்சூழும் வெங்கைப் பழமலைசேர்
ஆயு முனிவரர் தாமே முனிவரு ளாக்குதல்போல்
நோயுமந் நோய்க்கு மருந்துந் தாமிற்கு நூற்பகலிற்
றேயு மருங்குற் பெருமுலை மாதர் திருக்கண்களே. ௫

இயற்கைப்புணர்ச்சி

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்

புரந்தாடு மையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பினின்ற
அரந்தா முயிற்கண் மடமா திரத்தக்க ராதலினால்
இரந்தாய் குவமிவர் தந்தன நாமின் றினியநெஞ்சே
கரந்தா னமக்குப் பழியுள தாயிற் கழறுகவே. ௬

இரந்துபின்னிலைநிற்றல்

தாளுந் தரக்கன் றனைமீண் டெடுத்துய்யத் தண்ணளியால்
ஆளும் பழமலை வெங்கையன் னீரொன் றலாதுபல
வாளுங் கணையுங் கதிர்வேலு மானு மதர்விழியால்
கீளுந் துயர்செய்த வாளாநின் றீரிது நீதியன்றே. ௭

முன்னிலையாக்கல்

பாரக்கைச் சூலத்தர் வெங்கையி லேகண் பகைத்துநின்ற
வாரக்கட் பூஞ்சுனைப் போதையெல் லாமட லோடுமடல்
சேரக்கட் டிக்குழற் காட்டிலி டாமற் சிறந்தவலங்
காரக்கட் பேதை தனித்துநின் றாயென்ன காரணமே. ௮

மெய்தொட்டுப்பயிறல்

மெய்கூ றிடும்வரை மங்கைம ணாளர்தம் வெங்கையினிற்
பொய்கூ றிலஞ்சிலர் போலிலை யேயெனப் புல்லிழையிற்
செய்கூ றதிலொன் றளவுள தேயிவள் சிற்றிடைதான்
மைகூர் குழலில் வெறிகொண் டுலாவு மதுகரமே. ௯

---

௬. ¹ இரத்தக்க வாறதனால் என்றும் பாடம்.

இதுவுமது

மன்னிசை வெங்கை யுடையபி ரான்வரை மானுசுப்பைப்
பொன்னிசை கொங்கை யொடித்தாலு நிங்கை பொருந்து நமை
மின்னிசை மென்குழ லேறன்மின் னீவிர் விளங்கிலிரோ
இன்னிசை வண்டினங் காள்காக தாவிய மென்பதுவே. கo.

பொய்பாராட்டல்

முழுதலங் கார மழுவோன் றிருவெங்கை மொய்குழலுன்
பழுதறங் கொங்கைக் குடைதுய ராற்பனி மாமலயம்
அழுதகண் ணீரைப் பொருநையென் பாரதன் வெய்துயிர்ப்பை
எழுதருந் தென்ற லெனவே யுலக ரியம்புவரே. கக

இதுவுமது

உன்மலை வார்முலை நல்லேர் கவர்ந்த துதவுதற்குப்
பொன்மலை நாணெண் கழுத்தொடு தாளுறப் பூட்டிவெங்கை
மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் விளைத்ததன்றி
வின்மலை யாக்குத லென்மினிர் வேற்கண் விளங்கிழையே. கஉ

இடம்பெற்றுத்தழால்

வந்தாளு மையர் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கே
நந்தா மணிவிளக் குற்றுதிர் பூவணை நன்கமைந்த
பைந்தா துகுக்குங் கணியேறு மல்லிகைப் பந்தரிடஞ்
சிந்தா குலமற நாமிசை யோர்மணஞ் செய்வதற்கே கரு

வழிபாடுமறுத்தல்

அகலா தடைக்கலம் புக்கபுட் காகத்தன் னுகமெல்லாம்
இகலா வரிந்து புரந்தவற் காத்தவர் வெங்கையிலே
இகலா தயற்சக் தனம்படர்ந் தேறு மிளங்கொடியே
புகலா யெனக்குயிர் போலுநன் னுணைப் புரந்தருளே. கச

இடையூறு கிளத்தல்

மதயானை யீருரி யூடே மறைந்து மழைமறைத்த
உதயா திபனென நின்றூர்தம் வெங்கையி லுன்றனைப்போற்
கதையா லெனினு மறிந்திலம் வேள்கல கத்தணங்கே
புதையாது பைம்பொற் குடங்கதிர் வாளைப் புதைப்பதுவே. கரு

நீடு நினைந்திரங்கல்

குலக் கரத்தர் திருவெங்கை வாணர்முன் சுட்டமதன்
நீலக் கணையிற்கை வைத்தா னினிச்சற்று நேரமிற்பிற்
காலற் கிரையிடு மென்னு வியையிந்தக் காரிகையார்
கோலக் களபக்குன் றென்றோ மருவக் குறுகுவதே. கசு

மறுத்தெதிர்கோடல்

சந்தாப வெந்தழ றன்னடி யார்க்குத் தணித்தருளுஞ்
செந்தா மரைமலர்த் தாளர்தம் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
நந்தா மதுகை யொடுபிறப் பேழு நமைத்தொடர்ந்து
வந்தார் தமையிந் நிறையோ வராமன் மறிப்பதுவே. ௧௭

வறிதுநகைதோற்றல்

புல்லார் பவர்கணெற் சோறுபெற் றுங்குப் பொருந்தியென்றும்
அல்லார் மதிய நிலவுண் சகோர மருந்தவுங்கல்
வில்லார் திருவெங்கை யன்பர் முகாம்புயம் வீறுதவும்
நல்லரர் வதன மதியிடந் தோன்று நகைநிலவே. ௧௮

முறுவற்குறிப்புணர்தல்

தனிவா னவர்நந் திருவெங்கை வாணர் தழலெறிப்ப
முனிவா னகைசெய் நகைபோல்வ தன்றிம் முகிண்முலையார்
பனிவாண் மதிமுகத் தேயினை யாளப் பரிவின்மனக்
கனிவா லெழுநகை யீதம்பி காமக் கடலினுக்கே. ௧௯

முயங்குதலுறுத்தல்

கொங்கைக் குவடு மணியல்குற் பாம்புங் குறுமுனிவன்
அங்கைத் தலமடங் காவிழி வாரியு மாங்கிருப்ப
வெங்கைப் பழமலை யாரரு ளாலவ் விசும்பறியா
மங்கைப் பருவத் திவள்வா யமுதிங்கு வாய்த்ததுவே. ௨௦

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

தாண்டுஞ் சினவிடை யெம்மான் றனிவெங்கைத் தண்சிலம்பில்
யாண்டும் பெறலரு மின்பமெல் லாமைம் புலனுமின்று
தூண்டுஞ் சுடரென நின்றவிம் மாதரிற் றுய்த்தனவால்
வேண்டும் பொருணமக் கேதோ வினியிந்த மேதினிக்கே. ௨௧

புகழ்தல்

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தர்வெற்பிற்
குறைந்தா லிவணுத லொவ்வாய் நினது குறைநிறைந்தாற்
சிறந்தா யிழைமுக மொவ்வாய் விளங்குஞ் செழுங்கலையால்
நிறைந்தாலென் னன்றிக் குறைந்தாலென் னெங்கட்கு நீமதியே. ௨௨

---

௨௧. துய்த்தனமால் என்றும் பாடம்

வன்புறை

அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்

மன்றா டியதிரு வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
நன்றா யணிகுவ னென்றாலு நின்பெரு நாணையஞ்சிக்
குன்றா ரெதிரொலி போலநின் பாங்கியர் கோலணியா
இன்றா யிழையணிந் தேன்வரு வேனெஞ் சிளங்கொடியே. ௨௩

பெருநயப்புரைத்தல்

கடக்கும் பவத்தர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
குடக்குங் குமமுலை யாண்மாட் டலாமற் குலவளிகாள்
நடக்குங் கமலமு நோக்குங் குவளையு நாணிலவை
அடக்குங் குமுதமுங் கண்டது ண்டோவுங்க ளாவியிலே. ௨௪

தெய்வத்திறம்பேசல்

நதிவசத் தாய சடையார் திருவெங்கை நாட்டொருவர்
மதிவசத் தாலன்றி வான்கூன் மதிநுதல் வல்லிசதா
கதிவசத் தால்வரும் வள்ளிதட் போதின் கடிமணம்போல்
விதிவசத் தால்வரு நங்கேண்மை யாவர் விலக்குவரோ. ௨௫

பிரியேனென்றல்

பாவிடை வைத்த பெரும்புகழ் வெங்கைப் பழமலைகம்
மாவிடை வைத்த விகல்வாள் விழியெழின் மாதர்தமை
நாவிடை வைத்தவன் மார்பிடை வைத்தவ னைவகப்
பூவிடை வைத்த நினையோ பிரிகுவன் பூங்கொடியே. ௨௬

பிரிந்துவருகென்றல்

உழைதொட்ட வங்கையர் வெங்கையர் ஞான வொளியர்வெற்பில்
இழைதொட்டு விம்மி மலையோ டிகலு மிளமுலையாய்
மழைதொட்டு நின்றவிப் பூம்பொழிற் புக்கு மணிமகரக்
குழைதொட்டு மீளுநின் கண்போல் விரைந்து குறுகுவனே. ௨௭

இடமணித்தென்றல்

சீறாக் கயல்விழி மாதேதென் வெங்கைச் செழும்பதியான்
கூறாய்த் திகழ்திரு மேனியு மாதுமை கூறுடலும்
வேறாய்ப் புணர்வதென் னேவர்தன் சாரல் வியன்பதியும்
மாறாப் பழனத் தெமதூரு மொன்றி மருவுறுமே. ௨௮

தெளிவு

பழிமாற் றியபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
மொழிமாற் றெனும்பொருள் கோளினல் லாமன் மொழிபிறழார்
சுழிமாற் றியவுந்தி யாய்வரு வேனெனச் சொல்லியவவ்
வழிமாற்ற மும்பிறழ் மோபிற ழாது மறப்பினுமே. உக

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண்டுளத்தொடு சொல்லல்

உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி யொருகையினைப்
புடையோ டரிக்க ணிலனேக்கிச் சிற்றெலிப் பூணுடனே
சடையோர் திருவெங்கை வெற்பினம் மாவி தனிநெஞ்சமே
நடையோ டிமங்கள்கண் டென்னே பறக்க நடக்கின்றதே. ௬0

பாகனொடுசொல்லல்

பொன்னங் கிரிகிகர் திண்டேர் செலுத்தும் புகழ்வலவா
மின்னஞ் சடையர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெள்ளருவித்
தென்னஞ் சிலம்பி லிடைமிடித் தார்தமைத் தேடியெதிர்
அன்னம் பிடியென வோடங் தேகுநம் மாயிழையே. ௬க

பிரிவுழிக்கலங்கல்

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்

ஆயவெள் ளத்தி னடுவே யிருக்கு மரசவன்னம்
பாயவெள் ளத்தமு தற்றுங் கெனக்கப் பட்டதுதான்
மேயவெள் ளச்சடை யம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலொரு
மாயவெள் ளக்கன வோவறி யேனெஞ்ச மாழ்குவதே. ௬உ

வாயில்பெற்றுய்தல்

சேவை யுகைப்பவர் வெங்கைபு ரேசர் சிலம்பின்மயல்
நோவை யொழிப்ப மருந்துகண் டோமினி நோவனெஞ்சே
பூவை யுருத்த மொழியார் மழைக்கட் பொறிவண்டுதாம்
பாவை யொருத்தி முகாம்புயத் தேசென்று பாய்கின்றவே. ௬௩

பண்புபாராட்டல்

நிதிமுன் மிடியர் மனம்போ லவுாவி நிகரில்வெங்கைப்
பதிமுன் புகுமுது குன்றுடை யார்பதம் பண்டரைத்த
மதிமுன் மறையு மறைநா யகன்முன் மதியுங்கண்டோர்
விதிமுன் கொணரு மிவர்முகம் போல வியக்கிலரே. ௬௪

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்
செந்தா மரையு மரிமார்பு மென்னத் திருமகடான்
நந்தா மனையிடை யின்றிருந் தாங்கெந்த நாளுமுற
அந்தாழ் சடையவர் வெங்கையி லேநம தாவிநிற்ப
வந்தா ரமுதிதழ் தந்தாரைத் தந்தவர் வாழியவே. கரு

கண்படைபெறாதுகங்குறேதல்
அரவாம் பணியினர் வெங்கைபு ரேச ரணியழகின்
வரவாங் கதிரென் றுறமோ வுடுமொக்குள் வந்தெழவே
விரவாம் புயற்கர வோடவிர் மாமதி வெள்வளைசேர்
இரவாங் கடலில் விழுந்தமிழ் வேனை யெடுப்பதற்கே. கசு

இடந்தலைப்பாடு

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்
மின்றந்த வேணியர் வெங்கைபு ரேசர் மிகுமருளால்
அன்றந்த வாரி நடுவே யொருவ னகற்றியிட்ட
பொன்றந்த தெய்வமன் றேமலர் மாவைப் பொழிலிடத்தின்
முன்றந்த தின்றுந் தருநெஞ்ச மேசெலின் முந்துறவே. கஎ

முந்துறக்காண்டல்
அங்கஞ் சுமந்த திருமார் புடைவெங்கை யானருளால்
வங்கஞ் சுமந்த கடற்பிற வாமல் வருமமுதஞ்
சிங்கஞ் சுமந்த கரியுட னேயொண் செழுந்தரளச்
சங்கஞ் சுமந்தசெந் தாமரை தோன்றத் தனிவந்ததே. கஅ

முயங்கல்
மடலு மணமு மெனவே நிறைவெங்கை வாணர்தமைத்
தொடலு மடியர் பெறும்பே றெனவிவ டோண்மருவி
உடலு முயிரு மனமுமெ லாம்வளர்ந் தோங்குமின்பக்
கடலு ளழுந்தி யவசமுற் றேதையுங் கண்டிலமே. கக

புகழ்தல்
நாங்குழை யாம லருள்வோன் றிருவெங்கை நாயகன்கைத்
தாங்குழை யேயன்றி மென்முலை தாக்கித் தளருமிடைப்
பூங்குழை யாயெப் படிகுதித் தாலுமிப் புல்லறிவாய்
நீங்குழை யோநின் மதர்வே ளொடுங்க ணிகர்ப்பதுவே. ௨0

ஆயத்துய்த்தல்
வானோக்கி நிற்கும்பைங் கூழ்போ லவுமொரு மன்னவன்செங்
கோனோக்கி நிற்குங் குடிபோல வுந்தடங் கோட்டிமையத்
தேனோக்கி நிற்கு மெழிலுடை யான்வெங்கைச் செல்வியுனைத்
தானோக்கி நிற்குநல் லாயத்து ளேசென்று சார்ந்தருளே. ௨க

பாங்கற்கூட்டம்

தலைவன் பாங்கனைச்சார்தல்

கன்னியுந் தானுமொன் றானோன் றிருவெங்கைக் கண்ணுதல்போல்
வன்னியுங் காற்றுங் கலந்தே றியவெம் மதனைவெல்லச்
சென்னியுஞ் சேகர மும்போ னமக்குச் சிறந்தநண்பன்
மன்னியிங் கோர்துணை யாயினல் லாமல் வலியில்லையே. ௪௨

பாங்கன்றலைவனை யுற்றதுவினாதல்

இலங்கா புரிமன்னன் றோளிற வூன்றிய வீசர்வெங்கை
உலங்கா தலிக்குந்திண் டோளுர வாகட லூர்ந்திடினும்
விலங்கா மறலி யொருகோடி ஆதொடு மேல்வரினுங்
கலங்கா வுளமுங் கலங்கினின் றாயென்ன காரணமே. ௪௩

தலைவனுற்றதுரைத்தல்

மலைவன் பணியரி வின்றான் கணைசெய்து வந்துவெங்கைத்
தலைவன் புரமிரண் டொன்றே வெலவிச் சகமனைத்துஞ்
சிலைவன் குணங்கணை வேழஞ் சுரும்பலர் செய்துவென்றோன்
முலைவன் கிரியுற வந்தநண் பாவொரு மொய்குழலே. ௪௪

கற்றறிபாங்கன்கழறல்

போதைப் பொதிந்திட் டிருநேங் களகப் பொருப்பிமைய
மாதைக் கலந்த திருவெங்கை வாணர் மதுரைச்சங்க
மேதைப் பசுந்தமிழ்ப் பாற்கட னீந்திய வீரமொரு
பேதைக் குடைந்துநின் றாய்தகு மோசொல் பெருந்தகையே. ௪௫

கிழவோன்கழற்றெதிர்மறுத்தல்

ஊணு மெனநஞ் சுவந்தோன் றிருவெங்கை யூரிலுயர்
சேணு முலகம் வறிதாக வந்தவச் சேயிழையார்
பூணார மென்முலை யின்பெருங் காட்சியும் பொய்யிடையின்
காணாமை யுங்கண் டனையாயி னன்ப கழறலையே ௪௬

கிழவோற்பழித்தல்

அண்டா திபர்நந் திருவெங்கை நாயகர்க் கன்றியொரு
பெண்டா விதய முருகினை யாயிற் பெருந்தகைநீ
விண்டா ரகைகண் டினியிந்து காந்தமு மெய்யுருகும்
வண்டா மரைகளு மின்மினி தோன்ற மலர்ந்திடுமே. ௪௭

கிழவோன்வேட்கைதாங்கற்கருமைசாற்றல்

பாலார் மொழியுமை பங்காளர் வெங்கையம் பாவைதந்த
மாலாழ் தருமெனை வெவ்வுரை யானன்ப வாட்டுகின்றாய்
காலாழ் களரி னமிழ்ந்தவெங் கோட்டுக் களிற்றையொரு
வேலா லெறிபவர் போலே யிதுவென் விதிவசமே. ௪௮

பாங்கன் றன்மனத்தழுங்கல்

பெட்டுப்பட் டாவுரி கொண்டோன்றென் வெங்கைப் பிரான்வரையின்
மட்டுப்பட் டாவி மலர்வா ரிசமுக வல்லிமுகை
ஒட்டுப்பட் டானை யனையா னிடையெனு மோரிழையாற்
கட்டுப்பட் டானினி யென்செய்கு வேனிந்தக் காசினிக்கே. ௨௯

தலைவனேடழுங்கல்

நாட்டு மலிபுகழ்ப் பெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
கோட்டு வரிவிற் கொலைவேடர் தந்த கொடியிடையாள்
பூட்டு மயற்றொடர் நீயே படினெவர் போக்குறுவார்
காட்டு மிரவிக் கிரவியுண் டோவிருள் காய்வதற்கே. ௩௦

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்

தழைந்தார் மலிசடை யீசர்தம் மாதின் றடமுலைக்குக்
குழைந்தார் திருவெங்கை நாயக ஞரிடங் கொண்டுதனி
விழைந்தார் நினதகத் திற்றிட்டி வாயிடை வேழமொடு
நுழைந்தா ரிடமிய லெல்லா மிறைவ நுவன்றருளே. ௩௧

அவனவ்விவ்விடத்திவ்வியற்றென்றல்

நறையே யிதழி புனைவார் திருவெங்கை நாதர்சடைப்
பிறையே நுதலவர் மானே கருங்கண் பிடித்ததுடிப்
பறையே யிடையணி பாம்பே யகலல்குல் பற்றுமலை
இறையே முலைமலர்த் தண்டலை யேயிட மென்னுயிர்க்கே. ௩௨

பாங்கனிறைவனைத்தேற்றல்

தடங்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைத் தண்டலையை
இடங்கொண்டு காமப் புனனீந்தி நீகரை யேறுதற்குக்
குடங்கொண்டு நின்ற வொருமாதைக் கண்டு குறுகுமட்டுந்
திடங்கொண்டு நெஞ்சந் தளராது நிற்றி திறலவனே. ௩௩

குறிவழிச்சேறல்

காவியு மாம்பலும் பூத்தசெந் தாமரை கண்டளிகள்
வாவியு மோடையும் விட்டெய்த வேபொழில் வாய்நிற்குமோ
தேவியு மானும் விளையா டிடத்தர் திருவெங்கையில்
ஆவியு மாருமு தும்போன் றிறைகண்ட வாயிழையே. ௩௪

இறைவியைக்காண்டல்

முகையே முலைசெழும் போதே முகமலர் மூசவண்டின்
தொகையே குழல்செந் தளிரே யடிநற் சுவைக்கனியே
நகையே யிதழ்திரு வெங்கைப ரேசர்கைந் நவ்விமிகும்
பகையே யெனுங்க ணிவரே யிறைசொன்ன பைங்கொடியே. ௩௫

---

௨௮. வெண்கோட்டு என்றும் பாடம்.
௨௯. கழறிலையே என்றும் பாடம்.

இகழ்ந்ததற்கிரங்கல்

புடையே யுமையொடுஞ் செங்கதிர் வேற்கைப் புதல்வனொடும்
விடையே யிவர்தரும் பெம்மான் திருவெங்கை வெற்பிலன்னப்
பெடையே யெனவந் திளங்கா வுறுமிப் பெருந்தனத்தார்
இடையே யிலையெனி னைந்திளை யான்கொ லிறையவனே. ௫௬

தலைவனை வியத்தல்

சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுங் கவியு ளடங்காக் கவினுடைப் பாவையன்னோர்
கூடுங் குவிமுலைக் குன்றுங்கண் வேலையுங் கூந்தனெடுங்
காடுங் கடந்தவர் தான்மிக வீரனங் காவலனே. ௫௭

தலைவியை வியத்தல்

பருத்த குவிமுலைப் பாரத்தி னாற்கடற் பங்கயத்தில்
இருத்த லரிதென வந்தவன் பூவி லிருக்குமிவர்
விருத்த கிரிமகிழ் வெங்கைவெற் போன்மயல் வெள்ளங்கொண்ட
வருத்த மிதய மலர்மீ திருந்திட வல்லவரே. ௫௮

தலைவன்றனக்குத்தலைவி நிலைகூறல்

இயலாற் சிறந்த திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்ப
மயலாற் புரிந்த முலையானை யின்முன் மதர்மழைக்கட்
கயலாற் கலக்குவித் துன்கலை வேலையைக் காரளகப்
புயலாற் பருகுவித் தாரின்று ளார்தண் பொழிலிடத்தே. ௫௯

தலைவன்சேறல்

எழா முலகும் புகழ்வெங்கை வாண ரிமையவெற்பில்
ஆழா தெனைநெடுங் காமக் கடலின் றிணைத்தெடுப்பார்
தாழா திசையளி மூசுமென் பூந்துணர்த் தண்கொம்பரே
சூழாய மாக நடுநிற்ப ரோவிந்தச் சோலையிலே. ௬0

தலைவியைக்காண்டல்

தளைப்பாச நாசகர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
களைப்பான் மதிமுகக் காரிகை யீர்தண் களபமுலைக்
கிளைப்பார மென்பெருந் தோண்மே லிருத்திளை கின்றவிடை
இளைப்பாற வோதனி நின்றீரிக் காம ரிளம்பொழிற்கே. ௬௧

கலவியின்மகிழ்தல்

துதிவாய் தொறுங்கொளு மென்மலர்ப் பூம்பொழில் சூழ்ந்தவெங்கைப்
பதிவாய் வரையிள மானோ டமர்ந்த பரனருளாற்
றிதிவாய் மதியமிர் தம்போ லலாமற் சிறந்தமுக
மதிவா யமிர்தமுண் டோம்வந்த கூடலிம் மங்கையரே. ௬௨

---

௫௫. தளரா துநிற்க என்றும் பாடம்.
௫௮. வெள்ளக்கொண்டு என்றும் பாடம்.
௫௯. மயலாற்றிருந்த என்றும் பாடம்.

புகழ்தல்

சங்கந் துறந்தன்ன மில்லாம லேயொரு தானினின்று
பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும் புரைகுவிரோ
அங்கம் பலவணிந் தார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
இங்கம் புயமுகை காளிர்த்த மாத ரிளமுலைக்கே. ௧௩

பாங்கியொடுவருகெனப்பகர்தல்

பங்கே ருகத்திற் கடுத்தசெங் காவிப் பனிமலர்போல்
நுங்கே ளனுமுயிர்ப் பாங்கியொ டேமறை நான்முகத்திற்
சங்கேத மாம்பெயர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
இங்கே வருகவென் னெஞ்சா லயத்தி லிருப்பவரே. ௧௪

பாங்கிற்கூட்டல்

கார்கண்ட மஞ்ஞையுஞ் செந்தே னிரம்பக் கடைதிறக்குந்
தார்கண்ட வண்டுந் திருவெங்கை நாயகர் தாண்மலரின்
சீர்கண்ட வன்பரும் போலேயிற் கண்டு சிறக்குமுளப்
போர்கண்ட வேற்கண் மடவாரை மேவுக பூங்கொடியே. ௧௫

பாங்கிமதியுடன்பாடு

தோற்றத்தாலாராய்தல்

எனையா டியபதத் தாள்வோன் றிருவெங்கை யேந்திழைநீ
சினையா டியமணிப் பொன்னூச லாடிச் செழுங்குவளைச்
சுனையாடி வண்டல் விளையாடி முத்தந் துவன்றியவம்
மனையாடி வந்தனை யோதிரு மேனி வருந்தியதே. ௧௬

ஒழுக்கத்தாலையந்தீர்தல்

கொற்றிக் கிசைந்த புயத்தார் திருவெங்கைக் கோமளமே
நெற்றிக் குடைந்ததென் றெள்ளப் படாதந்த நெற்றியின்மேல்
வெற்றிக் கமலக் கரங்குவித் தேயின்று விண்ணினெழும்
மற்றிப் பிறைத்தெய்வங் கன்னியர் யாரும் வணங்குவதே. ௧௭

சுனைநயப்புரைத்தல்

கடைக்கண் சிவந்தித ழொன்றே வெளுப்பக் கலவையினுள்
இடைக்கண் மெலிவு தருங்கொங்கை மேலது வேயழிய
விடைக்கண் விரும்பி யுறைவார் திருவெங்கை வெற்பிடத்திற்
றொடைக்கண் மலர்க்குழ லாய்சுனை யாதினுட் டோய்ந்தனையே. ௧௮

சுனைவியந்துரைத்தல்

ஒளியார் குமுதால் வெள்ளாம்ப லாக வொழிவருதண்
அளியார் கருநெய்தல் வந்துசெந் தாமரை யாகச்செய்யில்
எளியா ரடியவர்க் காளுர்தம் வெங்கையில் யாரொருவர்
குளியார் மதிநுத னீயா டியவக் குளிர்சுனையே. ௧௯

தகையணங்குறுத்தல்

பண்ணூடு மின்சொ லுமைபாகர் வெங்கைப் பனிவரைமேல்
விண்ணூ டிழிந்து வருந்தெய்வ மாது விளங்குறுமென்
கண்ணூ டிருந்தபெண் ணின்னீழ லாகக் கருத்திடைநீ
எண்ணூ டிருந்துக வேலிவ டானெங்க ளேந்திழையே. ௭௦

நடுங்கநாட்டம்

எதிராக் கவினுமை பங்காளர் வெங்கை யிறைவர்சடை
முதிராப் பிறையைந் தலைநாக மீன்ற முழுமணியின்
கதிராற் சிவந்தது போற்சேந்த கோட்டுக் களிற்றைமலர்
உதிராக் கொடியனை யாயின்று நான்கண் டுடைந்தனனே. ௭௧

பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்

அருவா யுருவமு மாம்வெங்கை வாண ரரும்பதத்தைக்
குருவா லடைபவர் போலுயிர்ப் பாங்கியைக் கொண்டுமெல்லப்
பெருவா ரறவிமிர்ந் தோர்நூன் மருங்குற் பெரும்பழியை
வெருவா தெழுமுலைப் பெண்ணா ரமுதத்தை மேவுதுமே. ௭௨

ஊர்வினுதல்

வலைநடு வந்த விளங்கலை போலும் மணிவடந்தாழ்
முலைநடு வென்ன விடமற வேவந்து முட்டுமிரு
மலைநடு வந்துநொந் தேனுரை யீர்நும் வளம்பதியா
தலைநடு வந்தனஞ் சுண்டபி ரான்வெங்கை யன்னவரே. ௭௩

பெயர்வினுதல்

ஊரான திங்குரை யீரா யினுமென் னுளங்குளிரச்
சீரார் திருவெங்கை மாநக ரார்தந் திருப்பெயர்போற்
பாரார் பருவங்கண் டேமறை யாகப் பகர்வதன்றே
பேரா யினுமுரை யீர்பிறை வாணுதற் பேதையரே. ௭௪

கெடுதிவினுதல்

பைங்காஞ் சனவரை வில்லாளர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செங்காந்த ளன்னமென் கைம்மட வீர்செங் குருதிபொங்க
வங்காந்த தன்பகு வாய்போல வேல்பட் டழுந்துபுண்ணோ
டிங்காம்பு னத்தயல் வந்ததுண் டோநல் லிளங்களிறே. ௭௫

ஒழிந்ததுவினுதல்

விழித்தே மதனைப் பொடித்தார்செவ் வாம்பன் மிகுநறவப்பச்
சுழித்தே னுமிழ்வயல் வெங்கையி லேகடற் றேரட்டலரை
யொழித்தே வருமட வீரளி யேனின் றுளம் வருந்த
மொழித்தே னிலாதசெதன் னேவுங்கள் வாய்க்கு முதமலர்க்கே ௭௬

௬௮. கலவியினுன் என்றும் பாடம்.

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணம்யாதெனத் தேர்தல்

ஊரேதென் பாரதை விட்டே யருகுவந் தும்முடைய
பேரேதென் பார்கரி கண்டதுண் டோவெனப் பேசிநின்று
வாரேறு கொங்கைக் குடநோக்கு வார்வெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஆரே யிவர்மனத் தெண்ணமென் னேயென் றறிந்திலமே. ௭௭

எண்ணந்தெளிதல்

ஊர்கேட் கவுநம் பெயர்கேட் கவுநின் றுழல்பனைக்கைக்
கார்கேட் கவும்வந் தவரே யலரிவர் கன்னியுமை
சீர்கேட்கு மையர்தென் வெங்கையி லேயிவள் செய்யவினை
நீர்கேட்க வந்தவ ரேபற்று காம நெருப்பினுக்கே. ௭௮

தலைவன்கையுறையேந்திவருதல்

கொடையாளர் கையிற் பொருள்போற் சிறுமென் கொடிபுரையும்
இடையா ளிருளை யுடனிருந் தாளினி யேதுகுறை
விடையா னிணையிலி வெங்கைப் பிரான்றன் விழிக்குடைந்தோன்
படையான் மெலிந்தவெல் லாநெஞ்ச மேமுன் பகருதுமே. ௭௯

தலைவனவ்வகைவினுதல்

கானைக் கலையொன் றெனதம்பு பாயக் கலைமதியின்
மானைப் புணர வெழல்போல வேதுள்ளி வந்ததுண்டோ
ஆனைத் தலைமகற் பெற்றோன் றிருவெங்கை யாலியிள
மீனைப் பொருதகண் ணொள்வா ளிகலும் விழியவரே. ௮௦

எதிர்மொழிகொடுத்தல்

மானக் கலைகளெட் டெட்டும்வல் லீர்கொன்றை வார்சடையிற்
கூனற் பிறைபுனை யெம்மான்றென் வெங்கைக் கொடிச்சியரேம்
ஏனற் புனத்திற் கிளிபார்த் திதணி னிருப்பதன்றிக்
கானக் கலையைத் தனிபார்த் திருக்குங் கருத்திலமே. ௮௧

இறைவனைநகுதல்

தேனனை யாவரு மாமல ராலச் சிலைமதவேள்
மானனை யாரை வருத்துமென் பாரின்று மாந்தழையாற்
கூனனை யாமதி வார்சடை யார்வெங்கைக் குன்றில்விழி
மீனனை யாயிவ ரெய்தார் பெருங்கலை வீழ்ந்திடவே. ௮௨

பாங்கிமதியினவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்

மான்வேட்ட மீதும் புனங்காவன் மீதினும் வைத்தமனந்
தான்வேட்ட காதன் மறைப்பவெல் லாமயன் றாதையொடு
நான்வேட்ட செம்மலர்த் தாளான் றிருவெங்கை நாட்டிலிவர்
தேன்வேட்ட பூங்கண்க ளேயலர் தூற்றித் தெரிவிக்குமே. ௮௩

பாங்கியிற்கூட்டம்

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்

நற்றே மொழியுமை பங்கன் றிருவெங்கை நாடனையீர்
முற்றே ரிழைமுலை மேனகை யாதியர் முற்றுநங்கள்
குற்றேவல் செய்யு மடந்தைய ராகக் கொடுப்பனின்னே
சற்றே யருட்கடைக் கண்பார்த்தென் னுயிரைத் தாங்குமினே. ௮௪

பாங்கிகுலமுறைகிளத்தல்

பொய்ம்மே வரும்புனங் காவலர் யாங்கள் புனநடுவின்
வம்மே வுறுமது காப்பவ னீவளை சூழ்வதெம்மூர்
நம்மே லருள்வைத் தளிப்பார் திருவெங்கை நாட்டிலுன்னூர்
கும்மேல் வரும்வளை செய்காட் டுவதொண் குலோத்துங்கனே. ௮௫

தலைவன் றலைவிதன்னையுயர்த்தல்

அலைமக ளன்ன விலங்கிலை வேற்க ணரிவைநல்லாய்
கலைமகள் வந்தனை செய்வெங்கை நாதற்குக் கைகொடுத்து
மலைமக ளண்ட முழுதாளி னுங்கண் மலையரையன்
தலைமக ணன்மைப் பெருமையை யார்தென்று சாற்றுவனே. ௮௬

பாங்கியறியாள்போன்றுவினாதல்

இஞ்சிப் புரமொரு மூன்றெரித் தார்வெங்கை யீர்ம்பொழில்வாய்ப்
பஞ்சிற் சிறுதளிர் மெல்லடி மாதர் பலரினுந்தான்
வஞ்சித் தெமையெம் முடனே யிருப்பினும் வந்துனது
நெஞ்சிற் புகுந்து மறைந்தவள் யார்சொல் னெடுந்தகையே. ௮௭

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்

போதே முகமிளஞ் சேலே விழிபசும் பொன்னுரைத்த
சூதே முலைசெந் தளிரே யடிகதிர்ச் சோதியொடு
வாதே புரியுந் திருமே னியர்வெங்கை மங்கையர்க்கு
மாதே யிடையொன்று மல்லாமற் பொய்யல்ல மற்றவையே. ௮௮

பாங்கிதலைவியருமைசாற்றல்

ஒறுத்துப் புரஞ்சுடு மெம்மான் றிருவெங்கை யூரின்மலர்
பொறுத்துக் கொளும்பொனென் றெண்ணே லிராசிப் புதுத்துலையாற்
கறுத்துத் தழைந்த குழலொடு கொங்கைக் கனத்தசெம்பொன்
நிறுத்துக் கொளும்பொனன் றேவெளி தோசொ னெடுந்தகையே. ௮௯

---

௮௪. முற்றே ரிளமுலை என்றும் பாடம்.

தலைவனின்றியமையாமையியம்பல்

பொங்கூ ழொளிமிகர் வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிடத்தில்
அங்கூழ் வழங்கும் வியன்ஞாலக் தன்னில் வளர்ந்தெழுந்த
பைங்கூழ் புயலின் றமையாத வாறெனப் பாவைநல்லாய்
இங்கூழ் தருமென் கொடியன்றி வாழ்தலின் றென்னுயிரே. ௧௦

பாங்கிநின்குறைநீயேசென்றுரையென்றல்

நீயே னுளங்குடி கொள்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
வீயேறு மென்றொடைத் தோளண்ண லேயயல் வேறொருவர்
போயே யுரைப்பின் மனமிரங் காளெங்கள் பூங்கொடிக்கு
நீயே வணங்கி மனமுளைந் தோதுக நின்குறையே. ௧௧

பாங்கியைத்தலைவன்பழித்தல்

கல்லைக் குழைத்துப் பயின்றுள தாகிய கல்வியுடைத்
தில்லைப் பதியி னடமாடும் வெங்கைச் சிவனையல்லாற்
சொல்லைக் கொடுமின் மனநாங் குழைப்பத் துணிதலொரு
புல்லைக் கொடுதண் கடனீந்த வுன்னுதல் பூங்கொடியே. ௧௨

பாங்கி பேதைமையூட்டல்

மானைக் கவர்வம் மழுவிலை யேல்வெங்கை வாணர்க்கந்த
வானைப் புணர்மதி கீள்வே மகப்படின் மானுக்கென்னுஞ்
சேனைக் குறவர் மகளா கியவித் திருந்திழையாள்
ஆனைத் திறலுடை யாயறி யாளுன் னருந்துயரே. ௧௩

காதலன்றலைவிமுதறிவுடைமைமொழிதல்

விடுத்த மயலுடைட் யெம்மான் றிருவெங்கை வெற்பணங்கே
எடுத்த விடைமுறிக் குங்கொங்கை யேயன்றி யென்னையெய்யத்
தொடுத்த குவளைக் கணைவாங்கி வின்மதன் றாணியிட
அடுத்த கடைக்கண்வைத் தாரறி யாமை யறிந்திலரே. ௧௪

பாங்கிமுன்னுறுபுணர்ச்சிமுறையுறக்கூறல்

மருவீர வெண்மதி வேணிப்பி ரான்வெங்கை வான்பொழில்வாய்
இருவீரு மொத்துப் புணர்ந்தாற் பயநுமக் கென்னையொன்னார்
பொருவீர வாள்விழிக் காப்பதி ஞயிரம் பொய்யுரைத்து
வருவீ ரறிந்திவி ரேயுல கோதும் வழக்குரையே. ௧௫

தன்னிலைதலைவன்சாற்றல்

மண்ணைக்கொண் டுண்ட பெருமான் றொழும்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
பண்ணைக்கொண் டுற்ற மொழியா யுனையன்றிப் பாரமுலைப்
பெண்ணைக்கொண் டின்பம் பெறநான் விரும்பப் பெறிலதுதான்
கண்ணைக்கொண் டன்றி வழிதா னடப்பக் கருதுதலே. ௧௬

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்

வெண்டாமரைமுளைப் பாலிகை வாளர விந்தச்செந்தீக்
கொண்டாவி யிற்சங்க மார்ப்பக் குவளை மணம்புணர்ந்து
வண்டாடு நல்லிய லூரவெம் மான்வெங்கை மாதினைநீ
கண்டாசைப் பட்டனை யேல்வரைந் தேகொள் கடைப்பிடித்தே. ௯௭

தலைமகன்மறுத்தல்

தாமக் குழலை வரைந்துகொண் டேவெங்கைத் தாணுவெற்பிற்
காமக் கனலைத் தணிப்பாயென் றோதிய காரிகைநீ
நாமஞ் சிணைநகழ்க் தந்நீர் கொடுநன் னகரிற்பற்றி
வேமக் கனலை யவிப்பாயென் பார்களின் வேறல்லையே. ௯௮

பாங்கியச்சுறுத்தல்

பால்கொண்ட வத்தி யெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்
வேல்கொண்ட தம்முடற் புண்ணிலிட் டேவளை வேனிமிர்ப்பார்
சேல்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைச் சேயிழைக்கு
மால்கொண்டு நின்றழ லேல்விரைந் தேகுக மன்னவனே. ௯௯

தலைவன்கையுறைபுகழ்தல்

கொண்டலங் கண்டர் திருவெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
றண்டளிர் வென்றசெந் தாண்மட வீர்நந் தடமுலையாம்
மூண்டக மென்முகை மேல்வாழ லூசி முனையினின்று
வண்டவஞ் செய்திங்கு வந்தகண் டீரிம் மணிவடமே. ௧௦௦

பாங்கிகையுறைமறுத்தல்

மல்லார்க்குந் தோளண்ண லேவெங்கை வாணர் வரையிற்பெண்கள்
எல்லார்க்கும் வந்த விடைபோல்வ தன்றிங் கிவட்கன்றியே
வில்லார்க்கு நின்னணி கொங்கையிற் காணிலெம் வேடரென்னும்
பொல்லார்க்கு றங்கும் புலிவா யிடறுதல் போன்றிடுமே. ௧௦௧

ஆற்றுநெஞ்சினோடவன்புலத்தல்

பாமாலை கொண்ட திருவெங்கை வாணர் பனிவரைமேல்
மாமாலை நண்ணிய வென்னெஞ்ச மேயிவ் வரியளிகள்
தாமாலை மென்குழ லார்தமை வேண்டினந் தாண்முறித்த
பூமாலை யேறுங்கொ லோவவர் வார்முலைப் பொற்குன்றமே. ௧௦௨

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றல்

ஆனுக் களித்த கொடியாளர் வெங்கை யணிநகராய்
பானுக் களித்து வருங்காலை நீவரிற் பைந்தொடிக்கைத்
தேனுக் களிக்கு மலர்த்தொடை வார்குழற் றேமொழியெம்
மானுக் களித்துக் கலையாக் குவனுன்கை வண்டழையே. ௧௦௩

௧௦௨. தாண்முறிந்த என்றும் பாடம்,

இரந்துகுறைபெறாதுவருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளெனமதித்தல்

எண்ணைவிட் டோங்கும் புகழாளர் வெங்கை யிமையவெற்பில்
விண்ணைவிட் டெய்து மிவட்டரு வாயென மேவியுழும்
பண்ணைவிட் டேர்தொறும் புக்கிரப் பாரிற் பசியமடற்
பெண்ணைவிட் டோர்பெண்ணை நாம்வேண்டி நிற்பது பேதைமையே. ௧௦௪

பாங்கிக்குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்

வாமத் துமைமகிழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
தாமக் குவிமென் முலைமட்டு வார்குழற் றையனல்லாய்
நாமக் கடலைக் கலமிவர்ந் தேறுவர் நானிலத்தோர்
காமக் கடலை மடன்மா விவர்ந்து கடப்பர்களே. ௧௦௫

அதனைத்தன்மேல் வைத்துச்சாற்றல்

பாவாக்கி யைப்பெண் பனையாக வாண்பனை பாட்டருளுந்
தேவாக்கி யாளுந் திருவெங்கை வாணரிற் றேர்த்தெருக்கம்
பூவாக்கி மாலை யணிந்துபொன் னேயொரு பொற்பனையை
மாவாக்கி நாளையும் மூர்நடு வீதி வருகுவனே. ௧௦௬

பாங்கிதலைமகளயவத்தருமை சாற்றல்

மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூலுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே. ௧௦௭

தலைமகன்றன்னைத்தானேபுகழ்தல்

ஐயா னனமுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பொய்யா விளமுலை மங்கைநல் லாரிடை பொய்யென்பதை
மெய்யாகச் சாதித் தெழுதா விடிற்புகழ் வேண்டியயான்
கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே. ௧௦௮

பாங்கியருளியல்கிளத்தல்

வென்றிப் படைநன் மழுவுடை யார்திரு வெங்கையிலே
குன்றிற் பொலியுங் குவிமுலை யாளொடு கூடவெண்ணி
நின்றிப் படிதளர் வேலண்ண லேயென நீக்கமற
அன்றிற் பெடையொடு வாழ்வதன் றோபனை யாவதுவே. ௧௦௯

---

௧௦௬. பாவாக்கிமுன் என்றும் பாடம்.

௧௦௮. பொய்யென்றதை என்றும் பாடம்.

பாங்கிகொண்டுநிலைகூறல்

மூலத் தனிமுத லானார் திருவெங்கை மெய்வரையாய்
நீலத் தடங்கண்ணி னாட்குன் குறைசொல நேர்ந்திலளேற்
கோலத் தளிரியன் மாதின் கருங்கட் குடங்கவராத்
தாலத் திவர்க நினையாவர் பின்னைத் தடுப்பவரே. ௧௧௦

தலைவியிளமைத்தன்மைபாங்கிதலைவற்குணர்த்தல்

பொடிக்கின்ற கொங்கை யிடைவருத் தாமுனம் பூவிரவி
முடிக்கின்ற கங்குல் களம்வருத் தாமுன முத்தலைவேற்
பிடிக்கின்ற வங்கையர் வெங்கையி லேயிளம் பெண்ணிணுக்கா
வடிக்கின்ற வேலண்ண லேயென்கொ லோசொல் வருந்துவதே. ௧௧௧

தலைவன்றலைவிவருத்தியவண்ணமுரைத்தல்

கருவுக்கு மாமருந் தானார்தென் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
பொருவுக்கு மாறொன்றி லாதெழுந் தோங்கிய பூண்முலையாய்
திருவுக்கு மாலைத் தருமெழில் கூர்நுந் திருந்திழைக்கு
மருவுக்கு வாசனை போல்வந்த தாலென்னை வாட்டுவதே. ௧௧௨

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்

இளிக்குஞ் சுவையமு தூட்டாளக் கிள்ளைசொற் கேட்டுவவாள்
குளிக்குஞ் சுனையிற் குளியாள் சிலம்பெதிர் கூவுகிலாள்
அளிக்குந் தொழிலுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
துளிக்குஞ்செந் தேன்மலர்த் தாரா யவட்கென்ன சொல்லுவனே. ௧௧௩

தலைவன்செவ்வியெளிமைசெப்பல்

தேன்வந்த கொன்றைச் சடையாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
கான்வந்த வேரிப் புனற்கோர் சிறுவழி காட்டுதல்போல்
யான்வந்த வாறு சிறிதுரைத் தாலிடை யீடின்றியே
தான்வந்து குங்குமக் கொங்கைக ளாரத் தழீஇக்கொளுமே. ௧௧௪

பாங்கியென்னைமறைத்தபினெளிதெனநகுதல்

குற்றா லமுந்தென் றிருவால வாயுங் குடியிருப்புப்
பெற்றார் பவர்திரு வெங்கையி லேயெங்கள் பெண்ணணங்கின்
முற்றா முலையை யெனைமறைத் தின்ப முயங்குறுதல்
கற்றா வினைமறைத் தேயதன் பாலைக் கறப்பதுவே. ௧௧௫

அந்நகைபொறாஅதவன்புலம்பல்

தடாது விளங்கொளி யானார் திருவெங்கைத் தையனல்லாய்
படாது வளர்முலை யால்வரு நோயைப் பரிகரித்து
விடாது நகைசெய் திகழ்வ தளற்றில் விழுந்தவரை
ஏடாது மரும முருவச்செவ் வேல்கொண் டெறிவதுவே. ௧௧௬

பாங்கிதலைவனைத்தேற்றல்

தொடர்ந்தாளும் வெங்கைப் பழமலை வாணரச் சுந்தரர்சொற்
கடந்தாலு மென்சொற் கடவாள் வரிச்செங் கயன்மருட்டும்
விடந்தா ழயிற்கண் மடமான் றருமயல் வெள்ளத்திலே
கிடந்தா குலமுற்றி டேல்விடு வாயுன் கிலேசத்தையே. ௧௭௭

பாங்கிகையுறையேற்றல்

ஏக நிலைத்த வுமைபாகன் வெங்கை யிமையவெற்பில்
மாக நிலத்தி லரிதாய வின்பம் வளர்ந்தெழுமே
பாக நிலப்பிறை வாணுத லாடன் பரவையல்குற்
போக நிலத்திலிட் டாலைய னேயுன்கைப் பூந்தழையே. ௧௭௮

கிழவோனுற்றல்

வன்மொழி போல வுரைத்தவெல் லாமிந்த மங்கைநல்லாள்
இன்மொழி யேமனத் தன்புவி டாம லிசைத்தமையால்
மென்மொழி வாய்மைத் திருத்தொண்டர் தாழுனம் விட்டெறிந்த
கன்மொழி மாமல ரன்றோ திருவெங்கைக் கண்ணுதற்கே. ௧௭௯

இறைவன்றனக்குக்குறைநேர்பாங்கியிறைவிக்கவன்
குறையுணர்த்தல்

வத்திர மைந்துடை யார்வெங்கை வாணர் வரையணங்கைப்
பத்திரங் கொண்டருச் சித்தே வரங்கொளும் பான்மையரை
ஒத்திரங் குள்ள மொடுபூந் தழைக்கை யொருவரின்று
சித்திர மொன்றனை யாயடைந் தார்நந் திருப்புனத்தே. ௧௮௦

இறைவியறியாள்போன்றுகுறியாள்கூறல்

வேலுக்கு மம்புக்கு மாறுகொண் டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனை யாண்மனை யாகி வழங்கும்வல்ல
கோலுக்கு வல்லவண் ணமலை யார்கட்டு கோயிலகப்
பாலுக்கு வந்தது கண்டாய்நம் வெங்கைப் பழமலையே. ௧௮௧

பாங்கியிறையோற்கண்டமைபகர்தல்

போரையும் வேலையு மாற்றிதன் வெங்கையிற் போதக்கண்டேன்
வாரையுங் கீள்பெருங் கொங்கையின் மேன்மனம் வைத்திருண்ட
காரையுஞ் சீறு மலர்க்குழ லாய்கரி யுங்கிரியும்
பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டுமுன் போந்த பெருந்தகையே. ௧௮௨

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தல்

நாரண னுன்முகன் காணார் சதானந்தர் ஞானபரி
பூரணர் வெங்கைப் பழமலை வாணர் பெருப்பின்மலர்த்
தாரணி வார்குழ லாய்நிந்தை கூறத் தகாதுகண்டாய்
காரண மின்றிக் கலுழ்வா ரொருவரைக் கண்டுகொண்டே. ௧௮௩

பாங்கி யென்னை மறைப்பதென்னெனத்தழால்

மேலிலை யென்ன வுயர்ந்தார் திருவெங்கை வெற்பிலுள
மாலிலை யென்ன வெனைமறைத் தாய்திரு மாலுறங்கும்
ஆலிலை யென்ன வயிற்றணங் கேயருந் தாய்க்கொளித்த
சூலிலை நெஞ்சறி யாவஞ் சகமிலைச் சொல்லுதற்கே. கஉச

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்

சீரை யணியுந் திருச்சடை யார்வெங்கை சித்தர்வெற்பில்
தாரை யணியு மதன்றோர்கண் டம்ம தழைத்ததுகாண்
வாரை யணியு முகிண்முலை யாயணி வாய்த்தவல்குற்
றேரை யணியுந் தருதிய தாமிந்தச் செந்தழையே. கஉ௫

தோழிகிழவோன்றுயர்நிலைகிளத்தல்

வளங்கனி வெங்கைப் பழமலை வாணர் வரையினவர்
உளங்கனி வெண்மருப் போர்மத யானை யொளிர்நுதலாய்
களங்கனி யன்ன மடப்பிடி வாயிற் கனிந்தவிழும்
விளங்கனி நல்கக்கண் டானுரம் தின்னும் விளங்கனியே. கஉசு

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்

நந்தா வொளியர் திருவெங்கை நாட்டி னமக்களிப்பச்
சந்தா டவியு ளிரைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை
முந்தா வவர்க்கெதிர் நானுரை யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை
வந்தா லினியெனக் கில்லைபெண் ணேயொரு வார்த்தையுமே. கஉஎ

தலைவன்குறிப்புவேறாகநெறிப்படக்கூறல்

போருடை யானுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பின்மணித்
தேருடை யார்கருத் தேதோ வறிந்திலந் தேமொழியாய்
ஆருடை யானினும் வேம்புடை யானினு மையபனைத்
தாருடை யானல னேமதி மானெனச் சாற்றினரே. கஉஅ

தலைவியைமுனிதல்

மறியே நியகைத் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
சிறியேனம் மெய்க ளிரண்டினும் வாழ்ந்திடுஞ் செய்யவுயிர்
எறியே ரயில்விழி யாயின்று காறு மிரண்டென்பதை
அறிவே னறிந்தன னேலுரை யேனிவ் வடாதனவே. கஉகூ

தலைவிபாங்கியைமுனிதல்

நாட்டு மலிபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் நயந்துகதி
காட்டு மமல ரருளான்முன் றெய்வங் கடைப்பிடித்துக்
கூட்டு மொருவரைத், தானே நடுநின்று கூட்டுதல்போல்
ஈட்டு மொழிகள் பலபகர்ந் தாளிவட் கென்சொல்வதே. கஙo

தலைவிகையுறையேற்றல்

பலர்செய்த மென்றுதி யாயினுங் கொச்சையம் பாலன்முதற்
சிலர்செய்த வின்றமி ழிச்சையி னார்திரு வெங்கையன்னாய்
அலர்செய்து நிற்பதொன் றாயினு மாக வனங்கனெய்யும்
மலர்செய்த நோய்மருந் தாமாயி னல்குக மாந்தழையே. கருக

இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி
இறைவர்க்குணர்த்தல்

இரைத்துப் பொருகங்கை வேணியர் வெங்கை யிறைதழையென்
றுரைத்துக் கொடுத்தலு மோடிவந் தேற்ற துயிர்த்துமுத்தம்
நிரைத்துக் கிடக்கு முலைமே லழுத்தின ணேரிழைதான்
அரைத்துக் குடித்தில ளன்பிசெய் யாதது மவ்வளவே. கருஉ

பாங்கிதலைமகற்குக்குறியிடங்கூறல்

அகலி லிருக்குஞ் சுடரென வெங்கை யகத்திருக்கும்
புகலி லிருக்கும் பொருளனை யார்தம் பொருப்பருகே
இகலி லிருக்குங் கதிர்வே லிறைவ விரவுகடும்
பகலி லிருக்கும் பொழில்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே. கருரு

பாங்கிகுறியிடத்திறைவியைக்கொண்டுசேறல்

புணர்பூத்த வார்முலை யாய்மலர் தாங்கொய்யப் போதுவமர்
தணர்பூத்த சொன்மலர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
இணர்பூத்த கட்கவர் வண்டிசை கூரு மிளங்கொடிப்பெண்
துணர்பூத்த கொம்பர்க் கொழுநனொ டாடிய சோலையிலே. கருச

குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்

மானேநின் கண்ணிகல் பெற்றுள வாவி மருவலரை
யானே யளியினம் பின்றொடர்ந் தார்ப்பக்கொண் டிங்குறுவேன்
ஆனே றுடையர் திருவெங்கை வாண ரருண்முருகன்
தானே முறுமயி லாடல்கண் டேகிற்க தண்பொழிற்கே. கருரு

இறையோனிடத்தெதிர்ப்படுதல்

இயலோடு மல்குந் திருவெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
கயலோடு வள்ளைக் கொடியோடு மோர்பைங் கமுகணங்கும்
புயலோடு நல்வின நீரோடு நின்று புடைபெயருஞ்
செயலோடு நிற்பவிங் கின்றுகண் டேனொரு தீங்கரும்பே. கருசு

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

மற்றின்ப முண்டென்ப தன்று விவடர வந்தவின்பஞ்
சிற்றின்ப மென்பது தென்வெங்கை வாணர் திருநடனம்
உற்றின்பஞ் செய்யுஞ் சிதாகாசந் தன்னை யுணர்வுடைமை
பெற்றின்ப மெய்தினர் சொல்வர்சிற் றம்பலப் பேர்புனைந்தே. கருஎ

கருச. கொழுநரொ டாடிய எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

புகழ்தல்

வெங்கைப் பழமலை யெம்மா னுழையும் விளங்குமவன்
பங்கைப் பெறுமுமை செங்கா வியுமவள் பாலனொரு
செங்கைக் கதிர்வடி வேலுந் தரிப்பது செப்பிலிந்தக்
கொங்கைக் குடமுடை யாள்விழி காட்டுங் குறிப்பதுவே. கஙஅ

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்

நீயாவி வந்தளித் தாய்தமி யேற்கு நிலாமலினிப்
போயாவி நல்கிநிற் காணு தலமரும் பூவையர்க்கு
மாயாவி னோதர் திருவெங்கை வாணர் வரையினெதிர்
கூயாவி மென்மலர் கொய்துநின் றூடுக கோமளமே. கஙகூ

பாங்கிதலைவியைச்சார்ந்துகையுறைகாட்டல்

நஞ்ச மமுதுசெய் வெங்கைபு ரேசர்நன் னுடனையாய்
அஞ்ச முறவளி யெல்லா மடக்கி யமுதவொளி
விஞ்சு மதிகண் டிதழ்மூடி யோகம் விளைத்ததனாற்
கஞ்ச மிதுமுக சாரூபம் பெற்றது கைக்கொள்கவே. கச0

தலைவியைப்பாங்கிற்கூட்டல்

கங்கை விழியு முகமுஞ்செவ் வாயுங் கரந்துமைக்குச்
செங்க யலுஞ்செங் கமலமு மாம்புலுஞ் செப்புமவர்
வெங்கை யனைய விலங்கிலை வேற்கண் விளங்கிழையாய்
மங்கை யரையடைந் தம்மனை யாடுகம் வந்தருளே. கசக

நீங்கித்தலைவற்கோம்படைசாற்றல்

பிறவா வடிவன் திருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோய்
உறவா ருயிருற வேயாக்குஞ் சக்தியை யொப்பவின்று
குறவாணர் தங்கண் மடமாதை நின்னொடு கூட்டுமெனை
மறவா திருமன் னவாவிது வேநல் வரமெனக்கே. கசஉ

உலகியன்மேம்பட விருந்துவிலக்கல்

மாயற் கரியர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
ஈயற் பொரியுங் குறும்பூழ்க் குழம்புட னேனமெல்லூன்
தீயற் கறியுந் தினைமு ரலுமெஞ் சிறுகுடில்வாய்
நேயத் திவண்மிசைந் தேகிலென் னாகு நெடுந்தகையே கசங

விருந்திறை விரும்பல்

நானக் களப முலையீ ரெனக்கு நவில்வதென்னீர்
வானத் தவர்தொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்கள்
கானக் குறவ ரிறைமகன் றன்முனங் கல்லையிற்பெய்
ஏனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மினியதுவே. கசச

கசக. ஆடுக வந்தருளே என்றும் பாடம்.

பகற்குறி

ஒழுவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்

நந்தா மதுகைப் பழமலை யார்வெங்கை நாடனையாய்
வந்தாவி யம்புயம் வாட்டுமுன் னாளிலம் மாலையன்று
சிந்தா குலமுற வேதனித் தாரைச் செறுக்குமதன்
செந்தா மரையை மலர்த்துமிம் மாலைச் சிறுபொழுதே ௧௬௫

பாங்கிபுலம்பல்

அருந்தா விடமு மருந்தியவ் வானவ ராருயிரைத்
தருந்தாரு வெங்கையி லெவ்வகை யானுந் தனைத்தப்பியே
இருந்தாலு மாவி கவர்வான் மதிப்பிள்ளை யீன்றுவைக்கும்
பெருந்தாப மாலைக் கிவளென்கொ லோபிழை செய்ததுவே. ௧௬௬

தலைவனிடத்தலைவிவருந்தல்

கருமுன் படுந்துயர் தீர்ப்பார்நற் கட்செவிக் கங்கணவீ
றிருமுன் கரமுடை யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பில்
அருமுன் மணியும் புனைபூந் துகிலுங்கொண் டாயவெள்ளம்
வருமுன்வந் தாரிலை யேயனை கோலநம் மன்னவரே. ௧௬௭

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்

புணர்ந்தாருள் வெங்கை புரநாதர் பாகம் புணர்ந்தநறு
மணந்தாழ் குழலுமை மங்கையல் லாமன் மகிழ்நர்தமைத்
தணந்தா ரமைகிலர் நீதரி யாமற் றளர்ந்தனையேல்
பணந்தா ழகலல்கு லாய்நகு வார்பினைப் பார்த்தவரே. ௧௬௮

தலைவிமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிதல்

உரையாத முன்ன முணர்வார் தமக்கன்றி யுற்றதன்னோய்
வரையாம லுள்ளவெல் லாமுரைத் தாலு மதித்துமனங்
கரையாத வர்கட் குரைப்பதின் வெங்கைக் கடவுளுண்ட
இரையால முண்டுயிர் நீத்தாலு நன்று தெரிந்தவர்க்கே. ௧௬௯

பாங்கியொடுபகர்தல்

வன்பந் தகனை யழைக்குநஞ் சூணின் மறைப்பவர்போல்
முன்பந் தனையிலர் வெங்கையின் மேவி முயங்குறுபேர்
இன்பந் தருமவ ரவ்வின்ப மூடுற வின்றுபிரி
துன்பங் கலந்தளித் தாரறிந் தேனிலைத் தூமொழியே. ௧௭௦

---

௧௬௯. தந்நோய் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பாங்கியச்சுறுத்தல்

சுனைக்காவி யன்ன விழிநீ புனத்திற் சுகங்கடியா
துனைக்காதல் செய்தவர் தம்பொருட் டாக வுலைதல்கண்டு
வினைக்கா டெறியு மழுவார் திருவெங்கை வெற்பிலன்னை
நினைக்காவன் மற்றொரு வர்க்களித் தாலென்னை செய்குவையே கடுக

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கல்

தம்மா வியுந்தந் தலைவரும் வேறு தருமவரே
அம்மா வுலகிற் பிரிந்திருப் பாரளி மூசுமதக்
கைம்மா வுரியர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
எம்மா வியேயவ ரென்றூற் பிரிகுவ தெவ்வண்ணமே. கடுஉ

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

கடிக்குங் கரும்பு மதவேள் சிலையவன் கைப்பகழி
முடிக்குங் கடிமல ராமினிக் கேள்வெம் முயலகன்மேல்
நடிக்குங் கமல பதத்தார் திருவெங்கை நாடனையாய்
வடிக்குஞ் சுடரிலை வேலன்பர் தேரின் மணிக்குரலே. கடுங

சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தல்

தழலாற் கடிய வளியே நறுமென் றழைகள்கொய்யக்
கழலார்ப் புறமென் பதத்தார் புனத்தினிங் காவகத்துஞ்
சுழலாத் திரியுங் கிளிகா ளினிவெங்கைச் சோதிவெற்பில்
நிழலாற் பொலிந்த விளம்பொழிற் கேயிரு ளெஞ்சுவந்தே. கடுச

முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்தறிவுறுத்தல்

தொண்டா ரவெமையுடை யான்வெங்கை சூழிளஞ் சோலையிற்பூந்
தண்டா தளவு மளிகா ளுமக்குத் தகாதுகண்டீர்
கண்டா ரினைக்குபின் காணாத போதெங் களைமறக்கும்
வண்டா ரிரைவ ரொடுகூடி யெம்மை மறப்பதுவே. கடுரு

முன்னின்றுணர்த்தல்

கனைகாத்த பூமட வார்விழி யாக நயந்தருளங்
கனைகாத்த பாகர்தம் வெங்கையி லேவண்டு காவிமலர்ச்
சுனைகாத்த வெற்பெமர் வேலன்ன லேயிச் சுகங்கடிந்து
தினைகாத்த வெம்மைத் துயர்புகக் காப்பர் செறித்தினியே. கடுசு

முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்

அந்திப் பொழுதிற் பெடைதா மரையு ளகப்படநோம்
புந்திச் சுரும்பு கதிர்வருங் காறும் புறந்திரியும்
நந்திக் கொடிவலங் கொண்டோன் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
சிந்தித் தெமைமற வாதிரு கின்னின் றிருவுளத்தே. கடுள

கிழவோன்றஞ்சம் பெறாது நெஞ்சொடுகிளத்தல்

ஆற்றிக் கடிமலர்ப் பைந்தேன் கவர்ந்து சுரும்பினங்கள்
ஏற்றிக் குவடுற வைத்தாங் கிதணி னிருந்தவரை
நீற்றிற் றிகழ்வடி வார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போற்றிக் குறவர்வைத் தான்மன மேயென் புரிகுவமே. ௧௦௮

பகற் குறியிடையீடு

இறைவனைப்பாங்கிகுறிவரல்விலக்கல்

கானக் குறவர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
ஏனக் குரலரி வான்குறித் தாரன்னை யென்பவளும்
மானக் கயல்விழி யாள்குர வீர வருவதுபோற்
றேனக் கலர்தொடை யாய்வரு வாளித் தினைப்புனத்தே. ௧௦௯

இறைவியைக்குறிவரல்விலக்கல்

மாடுண்ட வீரப் பிறையார்தென் வெங்கை வரையினிலுன்
சேடுண்ட கொங்கைப் பசலைகண் டேயினைக் காப்பயிர்த்துத்
தோடுண்ட காதுடை யாயன்னை தானுந் துணிந்திலளீ
யோடுண்ட கூழென வேமறு காநிற்கு முள்ளமுமே. ௧௧௦

இறைமகளாடிட நோக்கியழுங்கல்

நீடுந் தினையிற் கிளிநோக் குதலென நின்றுநம்மோ
டாடுந் தலைவர் வரனோக் கிதனு மவருடனே
கூடுந் தொழின்மறைக் குஞ்சனை யோடலர் கொய்யுமலர்க்
காடும் பிரிவுறச் செய்வதென் னோவெங்கைக் கண்ணுதலே. ௧௧௧

பாங்கியாடிடம்விடுத்துக்கொண்டகறல்

வயிரோ சனனுக் குலகீந் தவர்வெங்கை மன்னனுக்குப்
பயிரோ டுறவற நீத்தாளென் றெண்ணிப் பழுதுரையல்
செயிரோ சிறிது மிலாக்கிளி காடன் சிறுகுடிலுக்
குயிரோ டரிவை நடந்துசென் றாளென் றுரைமின்களே. ௧௧௨

பின்னாணெடுந்தகைகுறிவயினீடுசென்றிரங்கல்

தன்னோ டிருந்த பொழிலினஞ் சோலைசெய் தன்மைகண்டேற்
கன்னோ தனியிருந் தாற்செய்யு மாறு மறிவிக்கவோ
மின்னோ வெனநின் றவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
என்னோ வறிந்தருள் செய்வான் வராம லிருந்ததுவே. ௧௧௩

---

௧௧௩. அறிந்தருள் செய்வான் என்பாருமுளர்

வறுங்களநாடிமறுகல்

பெறுங்கள நஞ்ச முடையா ரடியவர் பிள்ளை தனை
அறுங்கள மென்னு மொருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
நறுங்கள வன்ன குழனீங்க மங்கல நாணிழந்த
வறுங்கள மென்ன விருந்ததந் தோவிம் மணியிதனே. ௧௫௪

குறுந்தொடிவாழூர்நோக்கிமதிமயங்கல்

அறத்தா ருடையர் நுகர்பெரும் போக மறமறியா
மறத்தா ருடையர் விரும்புதல் போலும் வளர்சடையின்
புறத்தா றுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்படைந்த
குறத்தா ருடையர் மடமாதை மேவக் குறிப்பதுவே. ௧௫௫

இரவுக்குறி

இறையோனிருட்குறிவேண்டல்

பொருந்தா ரரணம் பொடித்தோர் பவப்பிணி போக்குதற்கு
மருந்தா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர் வரையனையீர்
திருந்தார் கலியிற் புகுந்தான் மீன்வரச் செய்துமக்கு
விருந்தாக வைத்தகன் றூனளி யேனையவ் வெய்யவனே. ௧௫௬

பாங்கிநெறியினதருமைகூறல்

அங்க முழுவணி யானென்றென் வெங்கை யரனருண்மா
தங்க முழுமத யானையன் றூடகற் சாடுமொரு
சிங்க முழுவரி யன்றென வேழமுஞ் சீயமுஞ்சேர்
துங்க முழுவன மெவ்வா றிருள்வரச் சொல்லுவதே. ௧௫௭

இறையோனெறியினதெளிமைகூறல்

பங்கன் தனக்கிலன் வெங்கையி லேநும் பணைமுலைமா
தங்கந் தனக்குமம் மாதங்க பாரந் தரிக்குமிடைச்
சிங்கந் தனக்குந் தளர்வதல் லாமற் சினவிலங்கின்
சங்கந் தனக்கொரு நானே தளர்குவன் றாழ்குழலே ௧௫௮

பாங்கியவனாட்டணியியல்வினாதல்

போதேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் பொழில்விளையாட்
டேதேது செய்வர் புனலேது தோய்வ ரமைத்ததிப்பிற்
றீதேது மில்லை யெனும்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்ப
ரூதே தெனுமுலை யாருங்க ளூட்டியற் சொல்லுகவே. ௧௫௯

இறைவோனவனாட்டணியியல் வினாதல்

என்னாட் டணியிய லென்னாயி னென்னுனக் கென்றனக்குப்
பொன்னாட் டணியிய லெல்லாங் கவர்ந்து புகழ்மலிந்த
சொன்னாட் டணியியல் வெங்கைபு ரேசர் சுடர்க்கிரிசூழ்
நின்னாட் டணியிய லெல்லா முரைத்தரு ளேரிழையே. ௧௭௦

அவற்குத்தன்னாட்டணியியல் பாங்கிசாற்றல்

பிறைக்கோலஞ் செய்யு நுதற்சூட் டணிகுவர் பெய்வளையால்
இறைக்கோலஞ் செய்வர் சினையா டுவரவ் விரதிதனைச்
சிறைக்கோலஞ் செய்யும் விழியார்தம் வெங்கைச் சிலம்பமதன்
நறைக்கோலஞ் செய்ய நறைக்கோலஞ் செய்வரென் னாட்டவரே. ௧௭௧

இறைவிக்கிறையோன் குறையறிவுறுத்தல்

வன்மானு மென்முலைச் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
வின்மான் மதிக்கை யரவிந்தம் வாடவவ் வேள்விதரும்
நன்மான் கரத்தர்தம் வெங்கையி லேயிற்றை நாளிரவில்
நின்மான் மதிமுகங் காண்பான் விரும்பு நெடுந்தகையே. ௧௭௨

நேராதிறைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்

ஒலியா லசையச் சருகெழத் தோகை யுடன்குதிப்பப்
புலியா வெனவெழக் குஞ்சர மோடப் புளிநரெல்லாம்
மெலியா விரையும் வனத்தே யிறைதிரு வெங்கைவெற்பில்
மலியா ரிருள்வர நெஞ்சமெவ் வாறு வலிப்பதுவே. ௧௭௩

நேரிழைபாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்

மின்னோடு வந்த விரிசடை யோன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
மன்னோடு நீயிருள் வந்தே கெனச்சொன் மடந்தைநல்லாய்
என்னோடு கூடி யிருப்பது போல விருந்துமனம்
உன்னோடு கூடி னினியேது நானிங் குரைப்பதுவே. ௧௭௪

நேர்ந்தமைபாங்கி நெடுந்தகைக்குரைத்தல்

கொலையைக் குறித்த விலைவே லவநின் குறிப்பிசைய
முலையைப் புணர்மென் கொடியிடை யாடன் முரணுமனச்
சிலையைக் கரைத்தவந் தேனொரு நான்வெங்கைச் செல்வரைப்போல்
மலையைக் குழைக்கவும் வல்லே னினியிந்த மாநிலத்தே. ௧௭௫

சஎஉ., அறிவ ரியற்றிய வேள்விதரு என்றும் பாடம்.
௧௭௩. வெற்பர் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.
௧௭௪. வெற்பில் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

குறியிடைநிறீஇத் தாய்துயிலறிதல்

விந்தா சலமுனி மாதவன் போற்றரன் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டவிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலமமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
நந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாமு நரல்கின்றவே. ௧௭௬

இறைவிக்கிறைவன் வரவறிவுறுத்தல்

மேனைக் குரிய மருமக னார்திரு வெங்கைவெற்பில்
மானைக் கடந்து செவியள வோடு மதர்விழியாய்
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்தவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே. ௧௭௭

அவட்கொண்டு சேறல்

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமேல்
இருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதாட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே. ௧௭௮

குறியுய்த்தகறல்

காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
றூதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதார விந்தம் வருந்தா திவணிற்க பைங்கொடியே. ௧௭௯

வண்டுறைதாரோன் வந்தெதிர்ப்படுதல்

தாட்டா மரையென் றலைக்கணி வோன்வெங்கைத் தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீர்
ஆட்டா னெனுங்கதி ரேடாங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிடற்றன் றேவுங்கள் பூவகமே ௧௮0

பெருமகளாற்றின தருமைநினைந்திரங்கல்

விண்டெரி யாத முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினல்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாவித்ததே. ௧௮௧

புரவலன்தேற்றல்

முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுள் ளோன்வெங்கை மொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி லுன்குழல் போலே யிருண்டவிக் கூரிருள்வாய்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயலுடங்கு
மின்காட்டி வந்ததிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே ௧௮௨

புணர்தல்

ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கை
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவிள
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகள்
மார்போ டழுந்தத் தழுவவென் னுன்செய்த மாதவமே கஅங

புகழ்தல்

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருயிர் பிட்டுணுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே. கஅச

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்விலக்கல்

அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டும்
இரவெளி தோவிவை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர ணாகிய மன்னவனே. கஅரு

அவனிறைவியையில்வயின்விடுத்தல்

வலம்பொலி வீர மழுவாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
நலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
அலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலைதாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே. கஅசு

இறைவியையெய்திப் பசுங்கிளையுறைகாட்டல்

முட்டுப் படாத திருவாளன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே. கஅஎ

இற்கொண்டேகல்

சூடுந் துளப மணிநீல வெற்புந் தொடர்ந்துமுனம்
நாடுந் திருவடி யெம்மான் றிருவெங்கை நாடனையாய்
ஆடுங் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினுற்
றேடும் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே. கஅஅ

பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்

தம்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருள் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட்டி னீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே. கஅகூ

கஅங. முலைக்கண் என்றும் பாடம்.
கஅகூ. சுமத்தாதொழி எனப் பாடங்கொள்வருமுளர்.

குறியிடைநிறீஇத் தாய்துயிலறிதல்

விந்தா சலமுனி மாதவன் போற்றரன் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டவிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
கந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாமு கரல்கின்றவே. ௧௭௬

இறைவிக்கிறைவன் வரவறிவுறுத்தல்

மேனைக் குரிய மருமக னார்திரு வெங்கைவெற்பில்
மானைக் கடந்த செவியன வோடு மதர்விழியாய்
யானைக் கரியு மரிக்குச் சாபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்தவர் தாருயிர் போலுநங் காவலரே. ௧௭௭

அவட்கொண்டு சேறல்

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமேல்
இருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி லிதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே. ௧௭௮

குறியுய்த்தகறல்

காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
றூதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் லிகையொடு முல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதா ரவிந்தம் வருந்தா திவணிற்க பைங்கொடியே. ௧௭௯

வண்டுறைதாரோன் வந்தெதிர்ப்படுதல்

தாட்டா மரையென் றலைக்கணி வோன்வெங்கைத் தண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீர்
ஆட்டா னெனுங்கதி ரேடாங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் றோவுங்கள் பூவகமே ௧௮௦

பெருமகளாற்றின தருமைநினைந்திரங்கல்

விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினால்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாயொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாவித்ததே. ௧௮௧

புரவலன்றேற்றல்

முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுன் ளோன்வெங்கை மொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி னுன்குழல் போலே யிருண்டவிக் கூரிருள்வாய்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயனுடங்கு
மின்காட்டி வந்ததிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே ௧௮௨

புணர்தல்

ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கை
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவிள
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகள்
மார்போ டழுந்தத் தழுவவென் னுன்செய்த மாதவமே ௧௮௩

புகழ்தல்

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருயிர் பிட்டுணுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே. ௧௮௪

இறைமகளிறைவனைக்குறிவரல்விலக்கல்

அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் கனமருட்டும்
இரவெளி தோவிவை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கா ணுகிய மன்னவனே. ௧௮௫

அவனிறைவியையில்வயின்விடுத்தல்

வலம்பொலி வீர மழுவாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
நலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
அலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலைதாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே. ௧௮௬

இறைவியையெய்திப்பாங்கிகையுறைகாட்டல்

முட்டுப் படாத திருவாளன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே. ௧௮௭

இற்கொண்டேகல்

சூடுந் துளப மணிநீல வெற்புந் தொடர்ந்துமுனம்
நாடுந் திருவடி யெம்மான் றிருவெங்கை நாடனையாய்
ஆடுங் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையினுற்
றேடும் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே. ௧௮௮

பிற்சென்றிறைவனைவரவுவிலக்கல்

தம்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரேசரைச் சார்கிலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி யாவிருள் வாய்வெங் கரியுடனே
தெம்மேற் புலிதிரி யுங்காட் டினியிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிசுமத் தாதகல் வாயெம் மிறைபவனே. ௧௮௯

---

௧௮௩. முலைக்கண் என்றும் பாடம்.
௧௮௯. சுமத்தாதொழி எனப் பாடங்கொள்வருமுளர்.

பெருமகன்மயங்கல்

ஆய்வா ரளவி னளவாகும் வெங்கை யமலர்வெற்பிற்
றேய்வா னுடங்கிடை யாயறிந் தாரைச் செலவிடுப்போர்
போய்வாவென் பாரிவ் வுலகினிற் போவென வேமுடித்து
நீவாவென் றுயிலை கண்ணேட்ட மில்லைகொ னின்றனக்கே. ௧௧௦

தோழிதலைமகடுயர்கிளந்துவிடுத்தல்

வம்பு குறித்து வருமா ரளியின மல்லிகைப்பூங்
கம்பு குறிக்கும் பொழுதில்வெங் கேசரைக் கைதொழுது
நம்பு குறிக்கண் வருமண்ண லேகின் னகரினிற்போய்க்
கொம்பு குறித்து வரக்காட் டொலியையெங் கொம்பினுக்கே. ௧௧௧

திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறல்

முப்போ தினுமர் தணர்தொழு தேத்துறு முத்தலைவேல்
அப்போ தகன்றிரு வெங்கையன் ஞாலக்குற் காடரவம்
ஒப்போ தெனவொண் மணிவிளக் கேற்றி யுதவிசெய்யுஞ்
செப்போ திளமுலை யாய்செல்லு வேனென் றிருநகர்க்கே. ௧௧௨

இரவுக்குறியிடையீடு

இறைவிக்கிகுளையிறைவரவுணர்த்தல்

வள்ளலம் பாகு மரியாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
விள்ளலம் பானல் விழியாய் துணைபுணர் மென்சிறகர்
உள்ளலம் பாது துயில்கூர் தருத லொழிந்தெழுந்து
புள்ளலம் பாநின்ற தென்னோ கமதிளம் பூம்பொழிற்கே. ௧௧௩

தான்குறிமருண்டமைதலைவியவட்குணர்த்தல்

கானலை வேனின் முதிர்வா லெதிருறக் கண்டுமறி
மானலை நீரென வோடுதல் போல்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றேனலை வார்தொடை யார்குறி யாமெனச் சென்றனைந்தேன்
பானலை வென்றகண் ணாய்குறி வேறுறப் பைம்பொழிற்கே. ௧௧௪

பாங்கிதலைவன்றீங்கெடுத்தியம்பல்

மறிக்கும் புலனுடை யன்பர்தம் பாவ மரமுறியத்
தறிக்குங் கனன்மழு வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
வெறிக்குங் குமமுலை மெல்லிய லாயிந்த மேதினியோர்
குறிக்குங் குறிசெய்வ ரோநமை யாளக் குறித்தவரே. ௧௧௫

புலந்தவன்போதல்

மறந்தடுக் குஞ்செயல் வெங்கைபு ரேசர் மறைவனத்தில்
அறந்தழைக் குந்திரு வாலயம் போலுல காரிருளைப்
பிறந்தழித் தென்று மொளியோ டுலாவரும் பேரிருவர்
திறந்தடைக் கின்றதன் றேநெஞ்ச மேநந் திருமனையே. ௧௯௬

புலர்ந்தபின்வறுங்களந்தலைவி கண்டிரங்கல்.

பணஞ்செய் பொறியிள நாகா பரணர் பகைதடிந்து
நிணஞ்செய் சுடர்மழு வெங்கைபு ரேசர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
குணஞ்செய் கதிரிலை வேலன்பர் தாங்குளிர் மாலையிட்டு
மணஞ்செய் தனரென வோதழைந் தாய்மலர் மாதவியே. ௧௯௭

தலைமகள்பாங்கியோடுரைத்தல்

நல்லார் தொடர்பினங் காய்முதிர் வாமென நாடுரைப்ப
அல்லார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கை யாதிவெற்பில்
மல்லார் திணிபுயத் தன்பர்நம் பான்மனம் வைத்தநட்பு
வில்லார் சிறுமென் றளிர்முற்ற லாகி விளைந்ததுவே. ௧௯௮

தலைமகளவலம்பாங்கிதணித்தல்

தீங்கையொன் றூனு முறுகிலர் போற்றுந் திருவடியான்
காங்கையன் றாதைதன் வெங்கையி லேபைங் கனகநிறக்
கோங்கையென் றேங்கு முலைபாய்நம் மன்பர் குறிபிழையார்
வேங்கையென் றாயினும் பூத்ததுண் டோமுல்லை மென்மலரே. ௧௯௯

இறைவன்மேற்பாங்கிகுறிபிழைப்பேற்றல்

பொருவோ விலர்திரு வெங்கையி லேமுன் புனத்திலெமை
உருவோ டுயிரழு தென்றுபொய் கூறு யுழன்றவரே
வெருவோ மிரவும் பழியுமும் மூர்க்கு வினவிவழி
வருவோம் வரினு மெமைநோக்கு நீரென வந்திலமே. ௨௦௦

இறைவிமேலிறைவன்குறிபிழைப்பேற்றல்

நறவே யிதழியுங் கங்கையும் பாம்பு நகைமதியும்
உறவே யணியு மணிமுடி யார்வெங்கை யூரனைய
புறவே யிளமயி லேயழு தேபசும் பொற்கொடியே
மறவே னுனையென்று நீநினை யாமன் மறப்பினுமே. ௨௦௧

தலைவிகுறிமருண்டமைபாங்கிதலைவற்குரைத்தல்

ஈயா தவரைக்கண் டீவ ரெனச்செல் லிரவலர்போற்
போயாவி யிற்சிறு மாங்கனி வீழப் புரவலனே
நீயாவி யிற்செய் குறியென வேசென்று நித்தர்வெங்கை
வீயா மலர்க்குழ லாள்வறி தேநொந்து மீண்டனளே. ௨௦௨

அவன்மொழிக்கொடுமைபாங்கியவட்கியம்பல்

கள்ளெழுங் கொன்றையர் வெங்கையி லேமைக் கடலின்மதி
நள்ளெழுங் காலம் பெறவே குறியிட நான்மருவி
உள்ளெழுங் காம மருந்து பெறும வுழன்றுசென்றேன்
புள்ளெழுங் காலையென் றூரன்பர் தாமிளம் பூங்கொடியே. ௨௦௩

என்பிழைப்பன்றென் றிறைவிநோதல்

அஞ்சா மதற்றெறும் வெங்கைபு ரேச ரணிமிடற்றில்
நஞ்சா மிருளிற் குறிபிழை யாதொரு நான்குறித்துத்
துஞ்சா திருந்துஞ் சுற்று ளெனவவர் தூற்றப்பட்டேன்
எஞ்சா வமுதனை யாயினி நானிதற் கென்செய்வதே. ௨௦௪

தாய்துஞ்சாமை

கயிற்று ணிகழா வம்போற் சகந்தனிற் கற்பனையாக்
குயிற்று நிகழிறை வெங்கையி லேயெழுங் கூன்பிறையோர்
எயிற்று ணிகழு மிளம்பேதை யாமிவ் விரவுவந்து
துயிற்று வினைதனை வெங்கால தூதர் துயிற்றுகவே. ௨௦௫

நாய்துஞ்சாமை

சுளைவாய் மடைதிறக் கும்பல வான்வயற் றூன்றுசெந்நெல்
விளைவாய் மலியுந் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பிடைமா
தளைவாய் மடமயி லேதனி வேழந் தனையொருபுன்
வளைவான் ஞமலி குரைத்திங் குருமன் மறித்ததுவே. ௨௦௬

ஊர்துஞ்சாமை

நீர்துஞ்சுஞ் செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பில்
வார்துஞ்ச மென்முலைக் கோமள மேவந்து மால்வரைமேற்
கார்துஞ்சு மாவின மெல்லாமுன் றுஞ்சக் கடலுந்துஞ்ச
ஊர்துஞ்சி லாததென் ஞேவிது நான்செய்த வூழ்வினையே. ௨௦௭

காவலர்கடுகுதல்

தேவாதி தேவர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பர்நமை
மேவாத வண்ணங் கதிர்வேன் மருட்டும் விழிமடவாய்
கூவா மறுகிற் றிரிகா வலர்கையிற் கொட்டுபறை
வாவா வெனவெய்த லம்பறை கூவுநம் வாய்தலுக்கே. ௨௦௮

நிலவுவெளிப்படுதல்

ஒழுங்கி யிருந்த சடையாளர் வெங்கை யொருவர்வெற்பில்
புழுங்கி யிருந்த மனத்தன்பர் தாம்வந்து போமளவும்
மழுங்கி யிருந்து மிளிர்திங் களையொரு வாளரவம்
விழுங்கி யிருந்து விடாதகொ லோதளிர் மெல்லியலே. ௨௦௯

கூகைகுழறுதல்

நாகா பரணர் திருவெங்கை நாயகர் நல்லடிக்கன்
பாகா தவரெனக் கூகூவென் றத்தி யதிலிருந்து
நீகா வலரை விலக்குகின் றுயுயிர் நீத்திலனேற்
கூகாய் நினதடல் காண்பேன் விடியிற் கொடிமுன்னமே. உ௧0

கோழிகுரல்காட்டல்

வாய்மை யெனினும் புலரியைக் கூறுதல் வாரணங்காள்
சேய்மை யறாநங் கொழுநர்தங் கூட்டஞ் சிதைத்தெமக்குத்
தீமை பயந்தமை யால்வெங்கை நாயகர் செய்தவறத்
தூய்மை யுணர்ந்தவர் வாய்மையன் றுமெனச் சொல்லுவரே. உ௧௧

வரைதல் வேட்கை.

தலைமகளைப்பாங்கிபருவரல்வினவல்

என்னிடத் தற்ற குறையுள வோநம்மை யீன்றவன்னை
தன்னிடத் தற்ற முனிவோ வுலகந் தருமிமய
மின்னிடத் தற்ற பழமலை யார்திரு வெங்கை யன்னாய்
நின்னிடத் தற்றதென் னேவுரை யாய்நின் னினைவினையே. உ௧௨

அருமறைசெவிலியறிந்தமைகூறல்

வேலையி லேவரு நஞ்சமுண் டார்திரு வெங்கைவெற்பில்
மாலையி லேவண் டிசைபாடு மென்குழல் வாணுதலாய்
சோலையி லேநங் கொழுநர்வந் தேகதிர் தோன்றுசிறு
காலையி லேதரு மாலையன் னேவன்னை கண்டனளே. உ௧௩

தலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைசாற்றல்

தாயுஞ் சுணங்கனு மூரும்வெங் காவலுஞ் சந்திரனுந்
தீயுங் குடிஞையுஞ் சேவலுந் தப்புஞ் செயலெளிதோ
பாயுஞ் சினவிடை யார்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
காயுங் கதிரிலை வேல்வீரர் நம்மைக் கருதினுமே. உ௧௪

தலைமகனூர்க்குச்செலவொருப்படுதல்

அறிவே யொருவடி வாமீசர் வெங்கையி லன்னமன்னாய்
எறிவே லிறைவர்தம் மூர்க்கேகி யாங்கவ ரெண்ணமெல்லாம்
அறிவே மவரன் பிலாமைகண் டாலுரை யாடலமாய்
மறிவே மறிந்தபி னந்தக னூர்க்கு வழிக்கொள்வமே. உ௧௫

உ௧௧. புலரியைக் கூவுதல் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
ின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மேல்
அன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே. உகசு

இறைவியிறையோன்றன்னைநேர்ந்தியற்படமொழிதல்

சுரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
அரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெருப்பவரோ
கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை யேயிந்தக் காசினிக்கே. உகஎ

கனவுநலிபுரைத்தல்

ஓடுஞ் செயல்செயு மாசைத் தளையை யொடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தால்
நீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே. உகஅ

கவினழிபுரைத்தல்

ஈயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலைக வலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பணைபுரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே. உகக

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்

விழிக்கிட னுகு நுதலார்தம் வெங்கையில் வேர்தொடுபெண்
பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிகுஞ்
சுழிக்கிட னுகுந் திருப்பாற் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிட னுகுது மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே. உஉ0

துன்புறுபாங்கிநீசொல்லெனச்சொல்லல்

பொறியா லயம்பொய்கை சூழ்வெங்கை வாணர்தம் பூங்கரத்தில்
மறியா மெனப்பிறழ் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதுன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
அறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே. உஉக

உகஎ. வாய்க்குறைவே என்றும் பாடம்.

உஉக. ஆலயப் பொய்கை எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

அலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

கலரா லறிவரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன்றிற் பாவிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மன்னுளர்வாய்
அலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே உ௨உ

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தல் வாரண மொன்றுமன்றி
இருகோடு வந்து மிகுங்களி றேனு மிகன்மதமா
அருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரும்
முருகோ டறழும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே உ௨௩

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேய்ங்குழ லாலூத மேனி விறகிற்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கவிப்பினுமே உ௨௪

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி

வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கிளை வண்டிழந்தாய்
அம்புற் றனமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிலிற்றை
வெம்புற் றனையெனைப் போலென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே உ௨௫

நெறிவிலக்குவித்தல்

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன வண்புகழே. உ௨௬

குறிவிலக்குவித்தல்

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
தளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்வின் டலமுகட்டை
அளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்னுய் முடியுகங் காரியமே. உ௨எ

வெறிவிலக்குவித்தல்

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென் மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னை குறித்திலளாய்
நெறிகொண்ட தெய்வ மணங்கிற்றென் றேதன் னினைவழிந்து
வெறிகொண்ட னன்மற் றெருவிதி யோவிது மெல்லியலே. உ௨அ

உ௨உ. தலைமகள் அலர்பார்த் துற்ற என்றும் பாடம்.

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்

வன்பற் றவர்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
நின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறையவர் நீயவர்மேல்
அன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே. உகசு

இறைவியிறையோன்றன்னைநேர்ந்தியற்படமொழிதல்

சுரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
அரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவியெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிவேந்தர் நம்மை வெருப்பவரோ
கரும்பு கசப்பது வாய்க்குறை யேயிந்தக் காசினிக்கே. உகஎ

கனவுநலிபுரைத்தல்

ஓடுஞ் செயல்செயு மாசைத் தளையை யொடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிகிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தால்
நீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே. உகஅ

கவிளழிபுரைத்தல்

ஈயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலைக ணலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பணைபுரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே. உககூ

தன்றுயர்தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்

விழிக்கிட னுகு நுதலார்தம் வெங்கையில் வேர்தொடுபெண்
பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிகுஞ்
சுழிக்கிட னுகுந் திருப்பாற் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிட னுகுது மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே. உஉ0

துன்புறுபாங்கிநீசொல்லெனச்சொல்லல்

பொறியா லயம்பொய்கை சூழ்வெங்கை வாணர்தம் பூங்கரத்தில்
மறியா மெனப்பிறழ் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
அறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே. உஉக

உகஎ. வாய்க்குறைவே என்றும் பாடம்.
உஉக. ஆலயப் பொய்கை எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

அலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

கலரா லறிவரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன்றிற் பாவிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வாய்
அலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே உஉஉ

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தல் வாரண மொன்றுமன்றி
இருகோடு வந்து மிருங்களி றேனு மிகன்மதமா
அருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரும்
முருகோ டுறழும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே உஉ௩

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேய்ங்குழ லாலூத மேனி விறகிற்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கவிப்பினுமே உஉ௪

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி

வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தாய்
அம்புற் றனைமிகு கண்முத் திருத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிறையை
வெம்புற் றனையெனைப் போலென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே. உஉ௫

நெறிவிலக்குவித்தல்

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன வண்புகழே. உஉ௬

குறிவிலக்குவித்தல்

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
தளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்விண் டலமுகட்டை
அளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளாற்
களவு வெளிப்படி னென்னும் முடியுநங் காரியமே. உஉ௭

வெறிவிலக்குவித்தல்

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென் மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னை குறித்திலளாய்
நெறிகொண்ட தெய்வ மணங்கிற்றென் றேதன் னிளைவழிந்து
வெறிகொண்ட ணண்மற் றொருவிதி யோவிது மெல்லியலே. உஉ௮

உஉஉ. தலைமகள் அலர்பார்த் துற்ற என்றும் பாடம்.

பிறவிலக்குவித்தல்

அருங்கண்ணி வெண்மதி சூடும் பிரான்வெங்கை யாவிமலர்க்
கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றூவி யன்னங் கருதிவைத்த
பெருங்கண்ணி யிற்புனற் காக்கைபட் டாங்குப் பிறர்நமதில்
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பது கேட்டின்னு மாய்ந்திலமே. ௨௨௧

குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்

பூண்கொண்ட மென்முலை யாய்வெங்கை வாணர் பொதியவெற்பில்
ஏண்கொண்ட நங்கருத் தீன்றவர்க் கோது மிசைவுபெறா
நாண்கொண்டு நங்கற் பழிதனன் றேவன்றி நாணிழந்து
மாண்கொண்ட வங்கற் புறுதனன் றோநம் மரபினுக்கே. ௨௫௦

வரைவுகடாதல்

வினவியசெவிலிக்கு மறைத்தமைவிளம்பல்

வண்டு கலிக்குந் தொடையாயெம் மன்னையிம் மாதுதுயில்
விண்டு தரித்தில ளென்கொலென் றாளரன் வெங்கைவெற்பிற்
பண்டு புனத்தில் வருமத வாரணம் பாய்கனவு
கண்டு பினைத்துயின் றாளிலை யென்று கரந்தனனே. ௨௫௧

அலரறிவுறுத்தல்

கோட்டு மலைவில் விறலாளர் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பிற்
றீட்டு மிலைமலி வேலண்ண லேகின் றிருக்கரத்தால்
வேட்டு மகிழ்செய் யணங்கென வேயிவண் மென்குழலிற்
சூட்டு மலர்கண் டுலகமெ லாமலர் சூட்டியதே. ௨௫௨

தாயறிவுணர்த்தல்

நீர்பூத்த செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
கார்பூத்த வண்மை மடங்கலன் னையன்னை காலமன்றி
ஏர்பூத்த பைந்தளிர் மெல்லிய லாமிவ் விளங்கொடிமேற்
பீர்பூத்த தென்னைகொ லோவறி யேனெனப் பேசினளே. ௨௫௫

வெறியச்சுறுத்தல்

அலைமேற் கிளர்பொறி வாழ்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
சிலைமேற் பயில்கைத் தலத்தைய நீயெமைச் செய்துயர்க்குத்
தலைமேற் படுமெறிக் கோர்கான் முடக்குந் தகைமையென்னக்
கொலைமேற் பயிலு மெமர்வெறி யாடல் குறித்தனரே. ௨௫௪

பிறர்வரைவுணர்த்தல்

மகவா னிறைஞ்சுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கின்
முகவா ரிசமு முலையுங்கண் டான்மிகு மோகமுறுஞ்
சகவாழ் வினரை யுரைப்பதென் யான்மறை சாற்றுகின்ற
சுகவாம தேவரு மின்றே விடுவர் துறவினையே. ௨௩௫

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்

கொன்னெறி வேற்கு மரன்போ லெமரெதிர் கொண்டுதரும்
நன்னெறி யாற்பெற லாகவுந் தென்வெங்கை நாதர்வெற்ப
செந்நெறி யாற்செல் பதிக்கோர் கொடுநெறி செல்பவர்போல்
மின்னெறி வேற்கண் ணியைக்கள வாற்பெற வேண்டினையே. ௨௩௬

வரையுநாளுணர்த்தல்

பணிவாய் விரிசடைப் பெம்மான்றென் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
கணிவாய் மலர்ந்து மணநா ளுரைப்பக் கடன்றரக்கின்
கிணிவாய் மலரினை யாண்மறிப் பாயிடுங் கீற்றெனவொண்
மணிவாய் புயத்தன்ப வூர்கொண்ட தால்வெண் மதியமுமே. ௨௩௭

தலைமகளறிவறிவுறுத்தல்

பிற்பழி யாது மிலரால சுந்தரர் பித்தவெனுஞ்
சொற்பழி யாளர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
றற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணித் தலைவவறக்
கற்பழி யாது மடமா தெனையுங் கரந்தனளே. ௨௩௮

குறிபெயர்த்திடுதல்

ஐயுற் றெமர்தெளி வானிருந் தார்தும் மடிச்சுவடு
கொய்யுற்ற பூம்பொழி லூடுகண் டேமென் குழலுமையாள்
மெய்யுற்ற வங்கணர் வெங்கையி லேகுறி வேறுகொண்டு
மையுற்ற கண்ணி யொடும்விளை யாடுக மன்னவனே. ௨௩௯

பகல்வருவானையிரவுவருகென்றல்

நந்தே டவிழ்ந்து நறவூற் றிருக்கு நளினமிசை
வந்தேறி மென்றுயில் கொள்வெங்கை வாணர் வரையின்மலர்க்
கொந்தேறு மென்குழ லாண்முக வாவிக் குமுதமலர்ச்
செந்தே னிரவினல் லாற்கிடை யாதென்ன செய்யினுமே. ௨௪௦

இரவுவருவானைப்பகல்வருகென்றல்

சேல்கொண்ட தண்பணை சூழ்வெங்கை வாணர்தஞ் சேய்திருக்கை
வேல்கொண்ட கண்ணிளம் பெண்ணோடு கூட விருப்பமுறும்
மால்கொண்ட வெங்களி றன்னாய் மலர்மனை வாய்திறக்குங்
கோல்கொண்டு வந்திலை யேலரி தாலவட் கூடுதலே. ௨௪௧

---

௨௩௭. உரைப்புக் கடன் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.
௨௪௧. அரிதாம் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பகலினுமிரவினும்பயின்றுவருகென்றல்

சொல்லும் பொருளு மெனநிறை வாரிளஞ் சூன்மிடற்ற
நெல்லுங் கரும்பு நிறைவெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்ப
வில்லும் பிறையும் பணிவா ளுதற்றளிர் மெல்லியலே
அல்லும் பகலு மகலா திவண்வந் தடைந்தருளே ௨௬௨

பகலினுமிரவினுமகலிவனென்றல்

பாவலர் பாடும் புகழ்வெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
மேவல ராருயி ருண்டமை வேலவ வெம்பகலில்
ஏவல ராய நெருங்குமின் றேன்வண் டெனவிரவிற்
காவலர் சூழ்ந்து திரிவார்பொன் காத்த கடியெனவே. ௨௬௩

உர்வோனாடுமூருங்குலனுமரபும்புகழும்வாய்மையுங்கூறல்

துதியுந் தொடையும் புனைபுயத் தாய்மணஞ் சூழ்தினையேல்
நதியும் பணியும் புனைவே ணியர்வெங்கை நாட்டினினின்
பதியுங் குலனு மரபுநல் வாய்மையும் பல்புகழும்
மதியுங் களங்கமும் போலொழி யாமன் மறுப்படுமே. ௨௬௪

ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறல்

அரியும் பணியுந் திருவெங்கை வாண ரடியரல்லார்
திரியும் பவநெறி போன்றொழி யாதிரை தேர்ந்துகொடு
வரியுங் கரியுஞ் செறியுஞ் சிறுவழி வாரலை நீ
புரியுங் கருங்குழ லாள்பொருட் டாகப் புரவலனே. ௨௬௫

ஆற்ருத்தன்மையாற்றக்கூறல்

அழுவாண் மொழிதளர் வாளைய கோவென் றலமருவாள்
விழுவாள் புரண்டெழு வாள்வெங்கை வாணரை வேண்டியடி
தொழுவா ளரங்கன் கொடியனென் பாளுயிர் சோர்ந்திடுவாள்
முழுவாள் விழிமட மாதெண்ண மன்ப முடித்தருளே. ௨௬௬

காவன்மிகவுரைத்தல்

ஆக்குறுங் காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரையாய்
தாக்குறுஞ் சீயமும் வேழமும் வேங்கையுந் தப்பிவந்து
மாக்குறுஞ் சோலையெம் மூர்புகுந் தாலு மனையருகு
காக்குறுங் காவலர் தம்மையெவ் வாறு கடப்பதுவே. ௨௬௭

காமமிகவுரைத்தல்

தாள்வலி கொண்டு பகடுந்து காலன் றனைமருட்டும்
ஆள்வலி கொண்டவர் வெங்கைவெற் பாநின் னணியலர்கற்
றோள்வலி கொண்டு தவிர்ப்பினல் லாமற் றுயர்விளைக்கும்
வேள்வலி கொள்ளுந் துணையெங்கள் பேதைக்கு வேறில்லையே. ௨௬௮

௨௬௪. பணியு மணிவெங்கை வாணர்நன் னாட்டினினின் என்றும் பாடம்.

கனவுநவிபுரைத்தல்

மனவே யணியுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கு
சினவே லிறைவநின் றோளொடு கொங்கை திளைக்கவருங்
கனவே யுயருந் துறக்கமென் பாணினைக் காண்பரிய
நனவே துயரந் தருகின்ற தீவெந் நரகென்பனே. ௨௪௯

கவினழிபுரைத்தல்

கருவரை யெங்க டிருவெங்கை வாணர்தங் கண்ணழித்த
ஒருவரை யன்ன வெழிலுடை யீரிங் குமதருளால்
இருவரை பொன்னு மிருவேலை முத்தமு மீன்றனவாற்
குருவரை யன்னமென் றோளுடை யாட்குக் குறையென்னையே. ௨௫௦

ஒருவழித்தணத்தல்

தன்பதிக்ககற்சிதலைவன்சாற்றல்

என்மன நல்லிளம் பூங்கொடி பால்வைத் திளங்கொடிதன்
நன்மன மென்னொடு கொண்டோர் புகுந்திங்கு நான்வருவேன்
வன்மனம் வந்து புகாவீசர் வெங்கை மருவலர்போல்
நின்மன மஞ்சலை செங்கயல் வாட்கண் ணிரைவளையே. ௨௫௧

பாங்கிவிலக்கல்

ஊனு ருடலி னுயிர்போல வேயவ் வுயிரினுயிர்
தானு மொருவன் றிருவெங்கை வெற்பிலுன் றம்பதிக்குப்
போனால் விரைந்து வருவா யலையன்ப போகலைநீ
யானு மிழைதுயர் கண்டாவி கொண்டிங் கிருக்கிலனே. ௨௫௨

தலைவனீங்கல்வேண்டல்

நீர்புக்கு வாழு நெடுமீனந் நீர்தனை நீங்கியுய்ந்தாற்
றூர்புக்கு வாழு முலையாளை யானுந் தணந்துய்குவேன்
மார்புக்கு மாலை யரவா னவர்வெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஊர்புக்கு நான்வர வேண்டுமின் னேநின் னுளத்திசையே. ௨௫௩

பாங்கிவிடுத்தல்

கொந்தார் மலர்க்குழல் வெண்முத்த வாணகைக் கோமளத்தின்
சிந்தா குலமுற்று நீயறி வாயன்ப தேமொழிக்கு
நந்தா மணிவிளக் கன்னார்தம் வெங்கை நகரினிற்போய்
வந்தா ரெனச்சென்று நான்கூற நீசென்று வந்தருளே. ௨௫௪

---

௨௫௨. ஊனு ருயிரி னுயிர் என்றும், கொண்டிங் கயர்கிலனே என்றும் பாடம்.

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்

அம்மூல காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரைமேற்
செம்மூரி வேலவர் நீயா ரணங்கின்முன் செல்லுமுனம்
எம்மூர் புகுந்து வருவலென் றேகின ரேந்திழையாய்
நம்மூர் மருங்குற வின்னேரம் வந்து நணுகுவரே. உகுரு

தலைவிநெஞ்சொடுபுலத்தல்

விளித்தா ருயிரை யடிகீழல் வைப்பவர் வெங்கையிலே
அளித்தார் புனைகுழ லாயக லேனென் றகந்தெளியத்
தெளித்தா ரகன்றன ரேலவர் வார்த்தை தெளிந்துமனங்
களித்தாய் தமக்குள தோபிழை தானிந்தக் காசினிக்கே. உகுசு

சென்றோனீடலிற்காமமிக்கழிபடர்கிளவி

பூளை யணியுஞ் சடையாளர் வெங்கை புரேசர்வெற்பிற்
பாளை மணங்கமழ் மாதிருப் பாளெனப் பச்சைமயிற்
காளை யனையநங் காதலர் தாமலர்க் கால்வருந்த
நாளை வராம லிடம்போய் மறியுநன் ஞாரைகளே. உகுஎ

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவித்தல்

பொலம்புரி வார்சடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கே
கலம்புரி மேனியிற் குங்குமந் தோய்தண் களபமென்ன
நலம்புரி காதலர் தம்பதி நோக்கி நடந்தவழி
வலம்புரி தோன்று மடிப்பொடி பூசுக வந்தருளே. உகுஅ

தலைவன்வந்தமை பாங்கியுணர்த்தல்

மலையானை மாதுல னென்பார்தம் வெங்கை வரையிடைப்பூஞ்
சிலையானை வென்ற வெழிலுடை யார்நஞ் செழும்பதிக்குக்
கொலையானை மேற்பசும் பொன்னொடு வந்தனர் கோதைகமழ்
முலையானை மேற்பசும் பொன்னொழி வாய்மலர் மொய்குழலே. உசுகூ

பாங்கிதலைவனொடுநொந்துவினாதல்

காரார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கைக் காரிகைதன்
பீரார் நுதலு முடியாக் குழலும் பெருவிழியில்
நீரார் நிறைகுட முங்கண் ணு ரூமைநன் னீதியென்றோ
வாரா தொழிந்தனை நின்கருத் தேதுசொல் மன்னவனே. உசுo

தலைவன்பாங்கியொடுநொந்துவினாதல்

அலையா நிலையர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
கலையா னிறைமதி வேய்க்குழல் சோலைக் கருங்குயில்யாழ்
மலையா னிலநல்ல வோவல்ல வோவம் மதனனெடுஞ்
சிலையா னுமிழ்வ தலரோவம் போவென்ன செப்புமினே. உசுக

தலைவியையாற்றுவித்திருந்தவருமைசாற்றல்

நீர்மல்கு கண்ணும் வளைதீர்ந்த கையும்வெங் கொட்டுயிர்ப்பும்
பீர்மல்கு கொங்கையு மாய்ப்பின்னை வேறு பிழைப்பிலதாய்
ஆர்மல்கு செஞ்சடை யார்வெங்கை வாண ரருளதனால்
தார்மல்கு தோளண்ண லேபுரந் தேனின் றனியுயிரே. உகஉ

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்

என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்

இடைநிலை யாம்பொரு ளுண்டேன் முதனிலை யெய்தறமுங்
கடைநிலை யாமின் பமும்மேவு மென்றனர் காதலரென்
றடைநிலை யாம்பதத் தெம்மான் றிருவெங்கை யாயிழைக்குத்
தொடைநிலை வார்குழற் பூங்கொடி யேசென்று சொல்லுகவே. உகங

நின்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றல்

என்னொடு சொல்லுக செல்லாமை யுண்டெனி னீரமதி
தன்னொடு மல்கு சடையாளர் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்னொடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருணினைந்து
முன்னொடு பின்னு மிழப்பான் கருதிய முன்னவனே. உகச

நீடேனென்றவனீங்கல்

மாணிக்க வாசகன் செந்தமிழ் மாலை மணக்குமுடி
வேணிக் கடவு ளிடமா கியதிரு வெங்கையன்னாய்
ஆணிக் கனக மனையாள் செயலிங் கறிந்துசெல்வேன்
பாணிக் குமாறிருந் தாலெனைப் போலிலைப் பாவிகளே. உகரு

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்

இருளா லயமன்ன வார்குழ லாய்நம் மிறைவரின்று
வெருளா லமுண்ட திருவெங்கை வாணர்தம் மெல்லடியை
அருளா லலதெய்த லாகாத வாறென வானமிசைப்
பொருளா லதுவெய் தவொ ணாதென்று போயினரே. உகசு

தலைவியிரங்கல்

பொழியு மருளுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பருவி
விழியு மெலிவும் பசப்பூர் முலையுமவ் வின்மதனால்
அழியு மனமு நினைந்தில ராயினு மாவொருபெண்
பழியு நினைந்தில ரேபொருண் மேற்சென்ற பாதகரே. உகஎ

உகஎ. அறிந்திலராயினும் என்றும் பாடம்.

தலைவியைப்பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்

அரியா ரறிதற் கரியார் திருவெங்கை யாயிழையாய்
பிரியார் பிரியப்பட் டாரிலை யோநின் பெருமணக்குக்
கரியார் பொருடரச் சென்றார் பொருட்டுக் கயன்மருட்டும்
வரியார்தண் ணீர்மல்க வென்னைகொ லோநின்று மாழ்குவதே. ௨௬௮

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்

நீடறி வாய்நின்ற வெம்மான் றிருவெங்கை நேரிழையாய்
பீடறி வாய்நம் முயிரனை யார்தம் பெரும்பணைநீர்
நாடறி வாய்பொரு ணச்சியிப் போது நடந்தகொடுங்
காடறி வாய்துணிந் தாயுனைப் போலிலைக் கன்னெஞ்சரே. ௨௬௯

வருகுவர்மீண்டெனப்பாங்கிவலித்தல்

வலையிற் படுகலை கண்டிள மான்பிணை மாழ்கிநிற்கும்
நிலையிற் படர்வனஞ் சென்றனங் காதலர் நெஞ்சுருகிக்
கொலையிற் படுமழு வார்வெங்கை மாதுன் குளிர்தரள
மலையிற் படர்தனம் பீர்மீள மீண்டு வருகுவரே. ௨௭0

பருவங்கண்டுபெருமகள்புலம்பல்

பூட்டாத வில்வளைத் தார்த்தாங் கிடித்துப் புயலெழுந்து
தீட்டாத வம்பு பொழியுமிக் காலந் தெரிந்திலரோ
காட்டாத நன்னிலை யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
ஈட்டாத பொன்னனை யாயகன் றார்பொரு ளீட்டுதற்கே. ௨௭௧

இதுவவம்பென்றல்

வெயிலே யெனமணி கண்டிதழ் கூம்பி விரைக்குவளை
துயிலே புரியுஞ் சுனைவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரியின்
மயிலே யுளங்கவ லேலிது தான்மழை வம்பொடுங்கிக்
குயிலே மறுபரு வத்தாற் பொழிதருங் கொண்டலன்றே. ௨௭௨

இறைமகண்மறுத்தல்

கொங்கைப் பசப்பெனக் கொன்றைகள் பூத்த குருகொழிந்த
அங்கைத் தலமெனத் தோன்றியுந் தோன்றின வன்னவயல்
வெங்கைப் பதியிற் பழமலை நாதர் மிடறெனவே
மங்கைப் பருவத் தணங்கே முகிலெழும் வம்பலவே. ௨௭௩

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்

இணர்வார் சடைமுடி யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
புணர்வார் முலையிள மென்கொடி யேநம் புலம்புறுநோய்
உணர்வார் பொருளொடும் வந்தாரென் றோகை யுரைத்துமுகில்
வணர்வார் குழலெழில் வாங்குதல் வேண்டிமுன் வந்ததுவே. ௨௭௪

---

௨௭௨. கூப்பி எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

தலைமகளாற்றல்

பொருநாண் மதனை யழித்தே யிமயப் பொருப்பின்மணத்
திருநா ளதிற்றரும் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பிற்
கருநாண் மலர்விழி மாதேயென் றுயினுங் காதலரீங்
கொருநாள் வருவரென் றேநின்ற தாவி யுடலகத்தே. உஎரு

அவனவட்புலம்பல்

ஓடுந் தடங்கண் மணற்கேணி யாகவவ் வூற்றிறைக்கும்
நீடும் புளின முலையாக் குறைவு நிறைவுமின்றிச்
சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுஞ் சுரும்பலர் மொய்குழ றேம்பிப் பதைத்திடுமே. உஎசு

பாகனொடுசொல்லல்

வார்கொண்ட மென்முலை யாளிடை யேபொய் வருவலென்னுங்
கார்கொண்ட வென்னிடை யில்லைபொய் யென்னக் கடுக்கைநறுந்
தார்கொண்ட செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
றேர்கொண்ட சீர்வல வாவிரைந் தேகச் செலுத்துகவே. உஎஎ

மேகத்தொடுசொல்லல்

சென்னிப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
மன்னிப் படருங் கொடிபோற் றழைந்து மலர்வதன்றெங்
கன்னிப் பசுங்கொடி வாடுங்கண் ணீர்மெய் கருகின்று
மின்னிப் பொழியி லெனையன்று போய்க்கரு மேகங்களே. உஎஅ

பாங்கிவலம்புரிகேட்டவன்வரவறிவுறுத்தல்

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
புண்ணீர் முழுகு மிலைவே விறைவர்பொற் றேரின்மிசைப்
பண்ணீர் மொழியணங் கேகிளர்ந் தார்க்கும் பணிலமுன்றன்
கண்ணீர் வழியடைத் தற்குரித் தாகிய கல்லெனவே. கஎகூ

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தல்

வேயின் கவின்புனை தோளுமை பங்கர்தம் வெங்கைநகர்க்
கோயின் முனம்புகுஞ் சங்கென வாழ்கநங் கொண்கர்சுரம்
போயின் றணைவ லெனவோ தியமொழிப் பொய்மைபடா
வாயின் புகழ்திரண் டாலென வார்க்கும் வலம்புரியே. உஅ0

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினவல்

அம்மை யிடத்தர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையெங்
கொம்மை முலைத்தட மெல்லாம் பசலை கொளக்கொடுத்துச்
செம்மை மனத்திற் பொருள்விழைந் தார்தரச் சென்றவிடத்
தெம்மை நினைத்ததுண் டோவிலை யோசொல் லிறையவனே. உஅக

உஎஎ. வாணர் தமதருளால் என்றும் பாடம்.

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தரயன்
பறந்தாலு மென்னென் றிருக்கின்ற வேணிப் பரமர்தமைத்
துறந்தார் மனமென வெங்கொடுங் காட்டுச் சுரத்திடைநான்
மறந்தா னினைத்தலு முண்டுபொன் னேயுங்கள் வஞ்சியையே. ௨௮௨

பாங்கிதலைவியையாற்றுவித்திருந்தமைகூறல்

விண்மணி பொய்ப்பினும் பொய்யாரின் வாய்மை விளம்பியெங்கள்
கண்மணி யொத்தசெவ் வேலிறை வாவுயிர் காத்தளித்தேன்
ஒண்மணி கண்டத் தொருவெங்கை வாண ருயர்சிலம்பிற்
பெண்மணி யைப்பிறை வாணுத லீர்ங்குழற் பேதையையே ௨௮௩

களவியல் முற்றிற்று.

வரைவியல்

வரைவுமலிவு

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமைபாங்கிகாதலிக்குணர்த்தல்

மலைவிலை யென்ற நிலைவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இலைவிலை யிந்த மணிக்கு முலைக்குமென் றெண்ணியொரு
கொலைவிலை வென்ற நுதன்மட வாய்நங் கொழுநர்முகிழ்
முலைவிலை நல்கின ரைந்தலை நாக முழுமணியே. ௨௮௪

காதலிநற்றுயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்

நான்ற சடிலத் திருவெங்கை நாயகர் நல்குமொரு
கான்ற குருதிக் குடர்மாலை வேலுடைக் காளையெழில்
போன்ற வுருவத் திறைவர்மென் றேரளிடு பூந்தொடைகண்
டூன்ற பொழுதிற் பெரிதுவ வாநிற்கு மெம்மனையே. ௨௮௫

பாங்கிதமர்வரைவெதிர்ந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்

புரவல ரொக்குங் குடிவாழும் வெங்கை புரத்தரிந்தீ
வரவல ரொக்கு மிடற்றூர்தங் கையின மான்விழியாய்
இரவல ரொக்கு மிறையோன் முலைவிலை யின்மொழியாற்
றரவல ரொக்கு மெதிர்புகுந் தார்க்குந் தடமுரசே. ௨௮௬

தலைமகளுவகையாற்கூறிள்த்தொடுவெனத்தில்

வில்லுங் கணையு மதவேளு மாய விழித்தவரொஞ்
சொல்லும் புனையுந் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லுந் துயர முலைமேற் பசப்பினைக் கொண்டுநெஞ்சே
செல்லுஞ் செலவை யுணர்த்திய தாமிச் செழுமுரசே. ௨௮௭

தலைவனைப்பரங்கிவாழ்த்தல்

கணத்தி னிலங்கு மதிப்பிள்ளை யொன்றிலங் கட்செவியின்
பணத்தி னுறங்குஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பணிவரைமேற்
குணத்தி னுயர்ந்த கொடியிடை யாவி கொடுப்பதற்கா
மணத்தி னலங்கல் புனையுநங் காதலர் வாழியவே. ௨௮௮

தலைவிமணம்பொருட்டாகவணங்கைப்பராநிலைகாட்டல்

நிலமா தணிமிகர் வெங்கையு ளான்றரு நீமுனமெங்
குலமா தினைமணஞ் செய்தாங் கெனையுங் கொழுநர்வந்து
நலமா மணம்புணர்ந் தால்விழ வாற்றுவ னெனவே
பலமா தருந்தொழும் பாவைசெவ் வேளைப் பரவுறுமே. ௨௮௯

அதுகண்டோன்மகிழ்தல்

மால்பற் றியபொழில் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
சேல்பற் றியவிழி யாளுல கோர்முனஞ் செங்கையினாற்
கால்பற்றி யம்மியின் மீதே யிருத்தல் கடைப்பிடித்து
வேல்பற் றியதெய்வ சூளா மணியினை வேண்டுமென்னே. ௨௯௦

அறத்தொடுநிற்றல்

கையறுதோழிகண்ணீர்துடைத்தல்

கோலம் புனைதலிற் குற்றமின் றூன்மலர் கொய்துவருங்
காலந் தவறில பந்திடைத் தோல்வியுங் கண்டிலமால்
ஆலந் திகழ்மிடற் றூர்வெங்கை நாட்டுன தம்புயத்தில்
நீலஞ் சிறுமுத் துதிர்ப்பதென் னேவுரை நேரிழையே. ௨௯௧

தலைமகள்கலுழ்தற்காரணங்கூறல்

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பண்ணீர்மை மென்மொழிப் பாவைநல் லாயிப் படிமுழுதும்
எண்ணீர்மை யன்பரைக் கண்டன மால்வந்த தென்றனது
கண்ணீர் கொடுமென் முலைமேற் பசப்பைக் கழுவுறவே. ௨௯௨

---

௨௯௦. வேண்டுறுமே என்றும் பாடம்.
௨௯௧. என்னேசொன் னெடுந்தகையே என்றும் பாடம். இது நேரே பொருள் பயக்கவில்லை. ௨௯௨ கழுவுறலே என்றும் பாடம்.

தலைவன்தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத்தெளிந்தமைகூறல்

கொலைசூழ் குருகுமொன் றுண்டாற் கரியொன் றி கூறுமெனில்
இலைசூழ் மனையின் முனிவரெல் லாந்தொழு மெங்கள்பழ
மலைசூழ் மறுகெழில் வெங்கைநகன் னுடர் மனந்தெளியச்
சிலைசூழ் வனந்திகழ் தெய்வதங் காட்டித் தெளித்ததற்கே. உகக

பாங்கியயற்பழித்தல்

முனங்குழை யாத மலைகுழைத் தார்தம் முதல்வினை
தனங்குழை யாது குழைந்தார்தம் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
கனங்குழை யாயுனக் கீந்தா ரிலைகொனங் காவலனுர்
மனங்குழை யாமன் முனந்தா மருந்து மருந்தினையே. உகச

தலைமகளியற்படமொழிதல்

உழைகா தலிக்குங் கரத்தார் நிறைமதி யொத்தசங்கக்
குழைகாதிற் பெய்பவர் தென்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பின்
மழைகா தலிக்குங் கொடையன்பர் மேற்பிறர் வாயுரைக்கும்
பிழைகாதிற் கேட்பவத் தோபடைத் தானயன் பெண்பிறப்பே. உகரு

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்

புற்றங் கதமணி வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிலெங்கள்
சுற்றந் தொழுமெங் கொழுநர்கிற் காட்டிமுன் சூளுரைத்த
குற்றம் பொறுத்தரு ளென்றடி போற்றிக் கொழுமலர்தூய்ச்
செற்றந் தணிக்குதும் பெண்ணே யினிக்குல தெய்வத்தையே. உகசா

தலைவியில்வயிற்செறித்தமையியம்பல்

சுட்டா வறிவுரு வானுரவ் வானிற் சுரர்தமக்குங்
கிட்டா வமுதனை யார்வெங்கை வாணர் கிரியணங்கே
மொட்டா முலையிற் பசலைகண் டேமனை முன்றில்விடாள்
இட்டா ளிலைவிலங் கென்பதொன் றேகுறை யீன்றவட்கே. உகஎ

செவிலிகனையிருள்வன்வரக்கண்டமைகூறல்

மீனைக் கடந்த பொழில்சூ ழரன்திரு வெங்கைவெற்பர்
கானைக் கடந்து குறிவா யிருள்வரக் கண்டனள்யாய்
மானைக் கடந்த விழியாய் தரள மணிவடத்த
ஆனைக் கடந்த விளஞ்சிங்க மோவென் றயிர்த்தனளே. உகஅ

எறிவனவேற்றுமைக்கேதுவினுதல்

கனம்வேறு பட்ட மிடற்றூர்தம் வெங்கைக் கனகவெற்பில்
புனம்வேறு பட்டிங்கு வந்தவன் றேநம் புரிகுழற்குத்
தனம்வேறு பட்டு விழிவேறு பட்டுத் தளர்ந்துமொழி
மனம்வேறு பட்டதென் னுவுரை யாய்செவ் வரிக்கண்ணியே. உகக

உகச. குழைத் தாரம் முதல்வி என்றும் பாடம்.

பாங்கிவெறிவிலக்கல்

வீட்டை யுவந்து தருவார் திருவெங்கை வெற்படுத்த
காட்டை விரும்பி யுறைதெய்வ மேயெங்கள் கன்னிபடும்
பாட்டை நினைந்திலை வாளா வுலகிற் பலர்விரும்பும்
ஆட்டை விரும்பினை நன்றோ விதுசொல் லறிவினுக்கே. ௬௦௦

வெறிவிலக்கியவழிசெவிலிவினுதல்

மின்னோ டுவமிக்குஞ் செஞ்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பொன்னோய் விலக்குவ மென்றெண்ணி யாங்கள் புகும்பொழுதில்
என்னோ வெறிவிலக் குற்றா யிளமுலை யேந்திழையாள்
தன்னோ யறிந்தனை யேலுரை யாய்மைத் தடங்கண்ணியே. ௬௦௧

பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

தடுக்க நிறைபுனற் பண்ணையிற் சூன்முதிர் சங்கம்வந்து
படுக்க நளின மலர்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேல்
உடுக்க வுதவினன் மாந்தழை மாமல ரொண்ணுதற்குக்
கொடுக்க மதனை விடுத்தகன் றானொரு கோமகனே. ௬௦௨

புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

வான்கற்ற வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றான்கற்ற கல்வி தளர்வு றுதவுந் தகையெனவே
தேன்கற்ற மென்மொழி யாள்வரு நீரொடு செல்பொழுதில்
ஊன்கற்ற வேலுர வோனொரு வேந்த னுதவினனே. ௬௦௩

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல்

ஐங்கைக் களிறு தரும்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெங்கைக் களிறு தனைப்பரய் வுறவர மெய்ந்நடுங்கிக்
கொங்கைக் களிறு புறம்பாய் வுறப்புல்லிக் கொண்டனள்வேற்
செங்கைக் குமரனை யன்னா னொருவனைத் தேமொழியே. ௬௦௪

மணம்விலக்கல்

வன்னித் திருவிழி யார்வெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இந்நித் திலவட நல்கினற் கேயன்றி யேதிலர்க்குக்
கன்னிக் குமரி மணமுடை யாளல்லள் காண்டகைய
சென்னிக் கணிமுடி தாட்கணி யாகுஞ் செயலில்லையே. ௬௦௫

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டுநற்றாய்செவிலியைவினுதல்

நெடுங்கோ வளவயல் வெங்கைபு ரேசரை நெஞ்சிருத்தாக்
கொடுங்கோ லரசர் குடைக்கீ ழடங்குங் குடியெனவே
இடுங்கோல் வளைவிழி நீரொழி யாம லிருப்பதென்னே
அடுங்கோல் புரைவிழி வெண்முத்த வாணகை யாயிழையே. ௬௦௬

---

௬௦௫. நல்கின்றதே என்றும் பாடம்; இது பொருந்தாது.

செவிலிநற்றாய்க்குமுன்னிலைமொழியாலறத்தொடுநிற்றல்

புலங்கண் டளவின் மறைவெங்கை வாணர் பொருப்பிடைச்செங்
கலங்கண் டளவி லுறைதிரிந் தாங்கொர் நெடுந்தகைதன்
நலங்கண் டளவி னலந்திரிந் தாண்மென் னகின்மிசையோர்
தலங்கண் டளவின் மிகுகோ மருங்குலுன் காரிகையே. ௬௦௭

நற்றாய்தமருக்கறத்தொடுநிற்றல்

வேலோடு வாளும் பயினமர் காணம் விளங்கிழையைப்
பாலோடு தேன்கலந் தாங்கிள வாளை பணைமருதச்
சேலோடு பாயுந் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பினெடும்
மாலோடு மானு மொருவே லவற்கு மணஞ்செயுமே. ௬௦௮

உடன்போக்கு

பாங்கிதலைவற்குடன்போக்குணர்த்தல்

தாயிற் சிறந்த திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்ப
போயிப் பொழுது வருவலென் றேகிற் பொறுக்கறியாள்
தீயிற் புழுவென வேபதைப் பாணின் றிருவருளால்
நீயித் திருவை யுடன்கொடு போகின் னெடுநகர்க்கே. ௬௦௯

தலைவனுடன்போக்குமறுத்தல்

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத ரடிமலர்க்குச்
சனித்த நெருஞ்சிப் பழமென் றறிந்துந் தகுவரன்றி
மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலை வழியொருநான்
இனித்த மொழியுடை யாரையெவ் வாறுகொண் டேகுவனே. ௬௧௦

பாங்கிபோக்குடன்படுத்தல்

துணையிற் புணர்களி வண்டிளம் பூந்தண் டுணர்பொதுளும்
பணையிற் றுயில்பொழில் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரையாய்
பிணையிற் பிறழ்கருங் கண்ணுட்கு நின்னைப் பிரிந்தமலர்
அணையிற் கொடியது வோவைய நீசெல் லழற்சுரமே. ௬௧௧

தலைவன்போக்குடன்படுதல்

நாமொழி யாது புகழ்வா னருள்வெங்கை நாதரைச்சொற்
பாமொழி யானெய்த் லரம்பாலை ஞானசம் பந்தனுக்குத்
தேமொழி யாயுன் னுயிரனை யாட்கருஞ் செம்பவள
வாய்மொழி யாளினங் காவாகும் பட்ட மரங்களுமே. ௬௧௨

பாங்கிதலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்

தேவியுஞ் சம்புவு நீங்காத வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பர்
காவியுங் கஞ்சமு மாம்பலும் பூத்துக் கவின்கனியும்
வாவியும் பெண்ணணங் கென்றூர் கதிர்தெறும் வன்சுரத்திற்
காவியுங் கண்ணு மமுதமும் போன்றொளி ராரணங்கே. ௫௧௩

தலைவிநாணழிவிரங்கல்

ஊணிலை யாகநஞ் சுண்டோன் றிருவெங்கை யூரனைய
வாணிலை யாகு மதர்விழி யாய்முன் வினைத்திருந்த
பூணிலை யாகு மவயவம் போலப் பொலிவழிவார்
நாணிலை யாகிற் றனுவாற் பயனென்னை நங்கையர்க்கே. ௫௧௪

கற்புமேம்பாடுபூண்முலைப்பாங்கிபுகறல்

சேண்போலு மேனியர் தென்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பாண்போலு மென்மொழிச் செந்துவர் வாய்மலர்ப் பாவையன்னாய்
பூண்போலு நாண்முத லெல்லாமு மங்கலப் பூங்கழுத்தில்
நாண்போலு மாணுறுங் கற்பொன்று மேகுல நாரியர்க்கே. ௫௧௫

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்

நரைப்பால் விடையர் பிறையார் சடையர்மெய்ஞ் ஞானமயர்
வரைப்பாவை பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா முரைக்க வுனக்கிசைவேற்
றிரைப்பாவை யேசெல்லு வேனன்ப ரோடருஞ் சுரமே. ௫௧௬

பாங்கிசுரத்தியல்புரைத்தழித்தலைமகள்சொல்லல்

மாவோ வெனுங்கறைக் கண்டர்வெங் கேசர் மணிவரைமேல்
ஏவோ வெனுங்கண் ணிளங்கொடி யேமத னெய்யுகறும்
பூவோ புயல்வெண் மதியோ கனிகொளும் பூங்குயில்வாழ்
காவோ விறைவ ருடனே புகுங்கள்ளிக் காடெனக்கே. ௫௧௭

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்

இறந்தார் பிறந்துழ லாதே முதுகுன் றியற்றுசெயல்
சிறந்தார் புகழ்வெங்கை செய்வா னருளுஞ் சிவனுமையை
அறந்தா னுருவுகொண் டன்றுன் வசிட்ட னருந்ததியைத்
துறந்தாலு நீதுற வேலைய னேநின் றுணைவியையே. ௫௧௮

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்

வெங்கே தகைமுனி வார்வெங்கை வாணர்தம் வெற்பிலன்னை
எங்கே மகளென் றிறுப்பா ளவட்குன் னியல்பதனை
இங்கே இருந்துரைத் தோரிமைப் போதினு ளெப்படியும்
அங்கேவந் துன்னொடு கூடுவ னன்மல ராரணங்கே. ௫௧௯

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரத்துய்த்தல்

கொடும்பா விகளு மொருமா தவப்பயன் கொள்வரென
நெடும்பார் மிசையின் றறிந்தாம் விழிபொழி நீர்பெருகச்
சுடும்பா லையிலுன் றிருவடித் தாமரை தோய்ந்தமையால்
அடும்பா தகநஞ்ச முண்டமை வார்வெங்கை யாரணங்கே. ௫௨௦

தலைமகன்பொழில்கண்டுவியத்தல்

பிறப்பாம் வனம்புக் குழல்வார் தமக்குப் பெரிதுமுன்செய்
அறப்பா லுதவுந் திருவெங்கை வாண ரடிநிழல்போல்
உறப்பாலை செய்துய ரெல்லா மொழிய வொளியிழைதாழ்
சிறப்பார மென்முலை யாய்பொழி லோவொன்று நேர்ந்ததுவே. ௫௨௧

தலைமகன்றலைமகளசைவறிந்திருத்தல்

ஆடும் பதத்தர் திருவெங்கை வாண ரதிகபுகழ்
பாடுங் குமுதம் புனலூற வெய்ய பரிதியினல்
வாடுங் கமல முகவேர் புலர மலர்ந்துதென்றல்
ஓடுங் குளிர்தண் பொழிற்கே யிருந்தரு ளொண்ணுதலே. ௫௨௨

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

எண்ணிய வெண்ண முடிப்பார்தம் வெங்கை யிமயவெற்பில்
நண்ணிய நான்மருங் குற்கனி வாய்வின் னுதலியுன்றன்
மண்ணிய நீல மணிவார் குழலின் மலர்புனையப்
பண்ணிய புண்ணிய முன்னமென் னேவென்றன் பாணிகளே. ௫௨௩

கண்டோரயிர்த்தல்

நந்தனும் வெள்ளை மதகரி வேந்து நறியவர
விந்தனு முள்ளங் கசிந்தேத்தும் வெங்கை விமலர்தருங்
கந்தனும் வள்ளியு மோவறி யேமிந்தக் காளையெழின்
மைந்தனும் வள்ளிதழ்ப் போதணி வார்குழன் மங்கையுமே. ௫௨௪

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்

தாதை யனைய திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
சீதை யொடுவரு மாலனை யாயித் திருந்திழையாள்
கோதை வெயிலிடைப் பட்டனை யாளெங் குடிலில்வைகி
மாதை யுடன்கொண்டு நாளையுன் னூர்க்கு வழிக்கொள்கவே. ௫௨௫

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றல்

பணியே றியசெஞ் சடைவெங்கை வாணர் பனிவரைமேல்
கணியேறு மாவிற் படர்கொடி மீது கழனிவளை
அணியேறு வேழம்பர் போலே தவழு மணிநகரம்
மணியேறு தோளண்ண லேயுங்கண் மாட வளநகரே. ௫௨௬

---

௫௨௨. புனலூற வேயப் பரிதியினல் என்றும் பாடம்.
௫௨௬. சடையாளர் வெங்கைப் பனிவரை என்றும் பாடம்.

தலைவன்தன்பதியடைந்தமைதலைவிக்குணர்த்தல்

பன்னகர் கின்னர மன்னவ ரென்றும் பரவுவெங்கை
நன்னகர் தன்னக ரென்னுமெம் மான்கிரி நன்னுதலாய்
பொன்னக ரென்னக ரிந்நகர் முன்னெனப் போற்றலுறும்
இந்நக ரென்னகர் கின்னக ராக வெழுந்தருளே. ௩௨எ

கற்பொடுபுணர்ந்தகௗவை.

செவிலிபாங்கியைவினுதல்

சொன்மாது தன்புகழ் யாழிலிட் டேத்தித் தொழுமிமய
நன்மாது பங்கர் திருவெங்கை வாணர்நன் னூடனையாய்
என்மாது சென்ற விடமே தறிந்தில னின்முழுதும்
பொன்மாது சென்ற மனைபோற் பொலிவறப் புல்லென்றதே ௩௨அ

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தல்

சாந்தந் தருபவர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
சேர்ந்தங் கயல்விழி நீர்மல்க வேநின்று தேம்புமன்னே
காந்தந் தொடர்கரும் பொன்போல வின்றுதன் காந்தனைக்கண்
டேந்தங் கலமுலைச் செம்பொனன் னூடொடர்ந் தேகினளே. ௩௨௯

செவிலியீனையலென்போர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல்

அனையே யனைய வருளாளர் வெங்கை யணிவரைமேல்
இனையே லெனவெனக் கோதிநிற் பீரெனைப் போலவொரு
புனையே டவிழ்மலர்க் கோதையைப் பாலையிற் போக்கினின்றால்
வினையே னுறுதுய ரெல்லா முமக்கு வெளிப்படுமே. ௩௩0

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்

புன்றோ லுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கு
வன்றோ ளிராம னுடுசீதை தங்கண் மனைகடந்து
சென்றோர் வனம்புகுந் தாளென்பர் மாசி றெரிவையர்க்கு
நன்றோ வதுபிழை தானோவென் றுளது நாடிலனே. ௩௩௧

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்

செடிமுழு தும்புலி துஞ்சுபொல் லாதவெந் தீச்சுரத்தில்
அடிமுழு தஞ்செம் புனல்பாயச் சென்ற வணங்குவந்தால்
படிமுழு தும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர்தம் பாலனுக்கெங்
குடிமுழு துந்தொழும் பாளாக வோலை கொடுக்குதுமே. ௩௩௨

௩௩0. செவிலியேதற்றுவோர்க்கெதிரழிந்துமொழிதல் என்று பாடங் கொள்ளுவாருமுளர்.

செவிலிநற்றாய்க்குறத்தொடுநிற்றல்

வேலைத் தாளமு மைந்தலை நாக வியன்மணியுஞ்
சோலைச் செழுமல ரும்போல நம்மைத் துறந்துமெல்ல
மாலைக் குழலி தனக்குரி யானை மணந்துசென்றாள்
பாலைப் பொருமொழி பங்கர்வெங் கேசர் பனிவரைக்கே. ௫௫௩

நற்றாயயலார்தம்மொடுபுலம்பல்

பொன்போ லொருபெண் டிருவெங்கை யானருள் பூண்டுபெற்றோர்
என்போ லிலையுல கம்பதி னுன்கினு மிப்பொழுது
துன்போ டழுங்கு மவருமென் போலிலைச் சோகமுறேல்
என்போ ரறிகுவ ரோவறி யாரிவ் விரண்டையுமே. ௫௫௪

நற்றாய்தலைமகள்பயில்விடந்தம்மொடுபுலம்பல்

ஆவிக் குரியர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
மேவிக் குடையுஞ் சுனையே மலர்கொய்யு மென்பொழிலே
வாவிக் குமுத மலர்வாய் சிறிது மலர்ந்துபெற்ற
பாவிக் குரையுமென் றென்சொல்லிப் போயினள் பாதகியே. ௫௫௫

நிமித்தம்போற்றல்

பாவிரி மாபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேல்
பூவிரி வான்பொழில் காப்பதற் காகப் பொருதிரைத்தண்
காவிரி மாதை வருவித்த காக்கையுங் காக்குங்கொலோ
மாவிரி மாகுழ னன்மாதை யீங்கு வரவழைத்தே. ௫௫௬

சுரந்தணிவித்தல்

சங்கலைத் தொண்புன லூர்வய லுவற் றலைவனுக்குச்
செங்கலைப் பொன்செய்த தென்வெங்கை வாணர் திருவருளால்
பொங்கலைத் தண்புனற் காவிரி நாட்டிற் பொலிகநிறை
அங்கலைத் திங்கண் முகமாது சென்ற வருஞ்சுரமே. ௫௫௭

தன்மகண்மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்

நோக்கக் குழையுஞ் சிலையானர் வெங்கையி லுண்ணிடையார்
மோக்கக் குழையு மனிச்சமென் பூவின் முகர்திருத்தித்
தூக்கக் குழையும் பதங்கள்வெம் பாலைச் சுடுபரலில்
தாக்கக் குழையுங் கொலோகுழை யாதெங்க டையலுக்கே. ௫௫௮

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல்

பேதைப் பருவ மிறந்தே பெதும்பைப் பிராயமுறும்
போதைத் தொடங்கி மருண்மாலை போல்பவள் போனதென்னே
மாதைக் கலந்த விடத்தார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பில்
கோதைச் செழுங்கதிர் வேல்வேந் தொடுமக் கொடுஞ்சுரமே. ௫௫௯

அச்சத்தன்மைக்கச்சமுற்றிரங்கல்

ஆல மெழும்பொழு தவ்வெங்கை வாணர்க் கபயமென்
றோல மிடுஞ்சுரர் போலே யபயமென் றோடுங்கொலோ
ஞால மிடந்து திரிந்தவக் கோலமு நாணவொரு
கோல மெழும்பொழு தஞ்சிமுன் போந்த கொழுநனுக்கே. ௩௪௦

கண்டோரிரக்கம்

துன்படு மையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
மின்படு நுண்ணிடை யாள்விளை யாடிய மென்பொழிலும்
பொன்படு மூசலும் வண்டலம் பாவையும் பூவையுங்கண்
டென்படு மோவறி யேம்பெற்ற தாயென் றிருப்பவளே. ௩௪௧

செவிலியாற்றுத்தாயைத்தேற்றல்

வெல்லப் படாத வயில்விழி யாள்செயல் வேறொன் றன்றிச்
சொல்லப் படாத செயலாய் முடியிற் றுயர்தனன்றோ
அல்லற் படாதியன் னேவெங்கை வாண ரருள்கொடுநான்
செல்லப் படாத விடமேனுஞ் சென்று திருப்புவனே. ௩௪௨

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினுதல்

தன்னைத் தலைவனை நின்றான் கறிந்து தவம்புணர்ந்து
முன்னைப் பவந்தொலைத் தீருண்மை கூறுமின் மூரிவெள்ளம்
மின்னைப் பொருசெஞ் சடையில்வைத் தார்வெங்கை வெற்பிலெங்கள்
பொன்னைக் கரந்தொரு காளைகொண் டேதனி போயினனே. ௩௪௩

மிக்கோரேதுக்காட்டல்

சேவிற் பிறங்குங் கொடிவெங்கை வாணர் சிலம்பணங்கே
பூவிற் பிறந்த பசுந்தேன் விரைவழி போந்தணுகும்
மாவிற் கலந்து மலர்க்கேது செய்யுமவ் வாறெனவே
ஏவிற் சிறந்த விழியா ளமக்குமென் றெண்ணுகவே. ௩௪௪

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பல்

அள்ளி யளேந்து பசுந்தா தளியின மம்புயமென்
பள்ளி யுறங்குந் திருவெங்கை வாணர் பனிவரையாள்
வள்ளி நடந்த வழிதூர்ந் திடாதவ் வழிநடந்தாள்
கள்ளி படர்ந்த சுரத்தே வருமறக் காரிகையே. ௩௪௫

செவிலிகுரவொடுபுலம்பல்

புரவே புரியுந் திருவெங்கை வாணர் புனையுமணி
அரவே புரையு மகலல்கு லாளொரு டனேதுயர
வரவே தருவதன் றென்று யிலைமலர் வாய்திறக்குங்
குரவே மொழிநல் குரவே யினக்கிது கூறுதற்கே. ௩௪௬

---

௩௪௧. வண்டலும் பாவையும் என்றும் பாடம், பொருட்சிறப்பின்று.

கவடுகண்டிரங்கல்

புலியோ டரவு தொழுங்கூத் துடையவர் பூவையர்கைப்
பலியோ டுயிர்கவர் வெங்கைபு ரேசர் பனிவரைமேல்
மலியோ தியினிசை வண்டுபண் பாடுறும் வஞ்சியடி
கலியோ முனஞ்செலும் வெள்ளடி யோடு கலந்ததுவே. ௩௪௭

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்

வேண்டா ருயிர்கவர் செவ்வே லிறைவனு மெல்லியலும்
மீண்டா ரெனவுண் மகிழ்ந்துநின் றேன்மலர் வேதன்முதல்
மாண்டா ரெலும்பணி வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
ஈண்டா விருஞ்சுடர் போல்வரு வீரெதிர் தோன்றுறவே. ௩௪௮

அவர்புலம்பதேற்றல்

என்னூர் பெயரவ் விளங்கா ளையுமிவ் விலங்கிழையாள்
தன்னூர் பெயருந் பிணைவிழி யாளுந் தனிவினவிப்
பொன்னா புரவடி வஞ்சிபங் காளர் பொருந்துகொடி
மின்னார் முகிலுறங் கும்பொழில் சூழ்வெங்கை மேவினரே. ௩௪௯

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தல்

சேணு டியமதில் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பில்
மாணு வலர்மொழி வார்க்கேது சொல்வனென் வாய்திறந்து
நாணு தினியெங்ஙன் மீண்டுட னன்னகர் நான்புகுவேன்
காணு மருங்கு லொருமாதை யாற்றிடைக் கண்டிலனே. ௩௫௦

மீட்சி

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்

கூனும் பிறையொன் றணிவார்தம் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பில்
ஊனுங் குருதியுந் தோய்வடி வேல னொருவனொடு
மானுங் கயலும் பணிவிழி யாளரி மாவழங்கு
கானுங் கரைபொரு கான்யாறுங் குன்றுங் கடந்தனளே. ௩௫௧

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்

சேய்விளை யாடுந் திருமார்பர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
தீவிளை யாடுஞ் சுனையீது நாண்மலர் சிபறிப்ப
மாவிளை யாடும் பொழிலது காணிளை மந்திமுதிர்
வேய்விளை யாடுமவ் வெற்பேநம் வெற்பு விளங்கிழையே. ௩௫௨

௩௫௨. வீவிளை யாடும் பொழிலது காண்வியன் என்றும் பாடம். வீ-பறவை.

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மொடு தான்வரல்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்

வேலையிற் றோன்றுநஞ் சுண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலளி
சோலையிற் பாடுமெம் மூர்புகு வீரிது சொன்மினறு
மாலையிற் றோன்றுங் கதிர்வே லவனொடு மாவழங்கு
பாலையிற் போயின மாதவந் தாளென்று பாங்கியர்க்கே. ௫௰௩

ஆங்கவர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்

வெளிறுந் தரள நகையீ ரரன்றிரு வெங்கைவெற்பில்
களிறும் பிடியு முடங்குளைக் கோளரி கண்டுடைந்து
பிளிறுஞ் சுரத்திடைப் புக்கநும் மாது பிறழுமின்போல்
ஒளிறுங் கதிர்வடி வேலுடை யானொடிங் குற்றனளே. ௫௰௪

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தல்

கீற்றுப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் கிரியிலன்னே
கூற்றுக் குடித்த வுயிர்மீண் டெனத்தன் கொழுநனொடு
வேற்றுப் புலத்தினின் றுற்றா ளெனச்சிலர் மெய்யுரைத்தார்
ஆற்றுப் படுத்துன் மனத்தே யிருந்த வருந்துயரே. ௫௰௫

நற்றாய்கேட்டவளுளங்கொள்வேலனை வினாதல்

கைக்கா லசூலத்தர் வெங்கையி லேநற் கடவுடர
முக்கா லமுமுணர்ந் தீருல காளு முடிமன்னவன்
மைக்கா வியங்கண் மடமா துடனெம் மனைவருமோ
தக்கார் புகழ்தன் மனைபுகு மோவென்று சாற்றுமினே. ௫௰௬

தன்மனைவரைதல்

நற்றாய்மணமயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதல்

மின்னைப் பயந்த வெனக்கோ கதிர்வடி வேலொருவன்
தன்னைப் பயந்த வனைக்கோ திருவடித் தாமரையில்
என்னைப் புரந்தவர் வெங்கையன் னாய்மண மேற்றுவக்கும்
முன்னைத் தவமெவர்க் கோவறி யேம்வந்து முற்றுவதே. ௫௰௭

செவிலிக்கிகுளைவரைந்தமையுணர்த்தல்

செவ்வாய் மடமயி றன்னையின் னேமணஞ் செய்திருந்தார்
அவ்வா ளரியனை யாரொன்று தூத ரறைந்தனரால்
சைவா கமந்திகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
எவ்வா றறைவ தறங்கோடி செய்துமுன் னீன்றவட்கே. ௫௰௮

௫௰௪. முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்குணர்த்தல் என்பாருமுளர்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தல்

பொன்னு ரிதழித் தொடையாளர் வெங்கைப் பொருப்பிலிந்த
நன்னு ளினிவருங் காலத் தும்றெதன நன்மணஞ்செய்
தன்னய் வருகின் றனர்மட மாதுட னன்பரென்று
சொன்னுர் மொழிபிற ழாதுண்மை கூறுநற் றாதவரே. ருஅகூ

தலைவன்பாங்கிக்கியான்வரைந்தமை நுமர்க்கியம்புசென்றென்றல்

ஊனெழு வாய்மழு வெங்கைபு ரேச ருயர்சிலம்பில்
தேனெழு வார்குழ லாய்நுமர் தேறத் தெளித்தருள்வாய்
வானெழு மீர மதிவாண் முகத்துங்கள் வல்லிதனை
யானெழு நாவொன்று சான்ருகச் செய்த விருமணமே. ருகூ0

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

பன்னு ளருந்தவஞ் செய்ததன் மாதைப் பனிமய
கன்னுக நல்க வரைந்தார் திருவெங்கை நாடளிக்கும்
மன்னுவெம் மேம வரைவனர் மாதை வரைந்தமைதான்
முன்னு வறிந்து பயந்தா டனக்கு மொழிந்தனனே. ருகூக

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமக்குத்தன்செலவுணர்த்தல்

வெறிமேவு கொன்றையம் பூந்தொடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
கறிமேவு மூப்பென வன்பரிற் கூடிவெங் கானகத்தில்
நெறிமேவு மங்கை மகிழ்ந்துசென் றளென நீருரைமின்
மறிமேவு முண்கண் மடக்கொடி மாதர்க்கு மாதவரே. ருகூஉ

தலைமகடன்செலவின்றாட்குணர்த்தல்

மின்னைத் திருத்து மவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
பொன்னைப் பரித்த திருமார்ப ரோடதர் போயினளென்
றென்னைக் கொடுத்துக் கலங்கவிழ் நாய்க னெனக்கவலும்
அன்னைக் குரைத்தரு ளீர்வழு வாநெறி யந்தணரே. ருகூங

நற்றாய்க்கந்தணர்மொழிதல்

அல்லஞ்சு கண்டர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
இல்லஞ் சுரமச் சுரமேதன் னில்ல மெனக்கருதி
வல்லஞ்சு மென்முலை யாணடந் தாளென் வழிச்செலவை
சொல்லந் தணவனைக் கென்றுவெம் பாலைச் சுரத்திடையே. ருகூச

நற்றாயறத்தொடுநிற்றலிற்றமர்பின்சேறலைத்தலைவிகண்டுதலைவற்குணர்த்தல்

கல்வளைத் தன்று புரமெரித் தார்கருங் காவியங்கட்
பல்வளைச் செங்கைக் கொடிபாகர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
வில்வளைத் தம்பு பொழிந்தார்த் தெழுந்து வியன்சிலம்பைச்
செல்வளைப் புற்றது போல்வளைந் தாரெமர் தேரினையே. ௫௧௫

தலைமகடன்னைத்தலைமகள்விடுத்தல்

செருகிக் கிடந்த மதிவே ணியர்திரு வெங்கைவெற்பில்
சருகிற் புகுஞ்சுழல் காற்றுகு வன்பகைச் சார்வினரேல்
குருகிற் சிறந்தகைத் தோகாய் நமரைக் கொலாமையினால்
அருகிற் செலவஞ்சு வேனிற்க நீயிவ் வதரிடையே. ௫௧௬

தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றாற்றல்

கன்மலை யென்னினு மவ்வேடர் பெய்யுங் கணைமழைக்கின்
னென்மலை யென்னும் புயத்தோர்க் கிடந்தரு மிம்மலைதான்
பன்மலை யென்னு மணிமாட வெங்கைப் பழமலைவாழ்
பொன்மலை வெள்ளி மலைபோற் பொலிக புகழ்படைத்தே. ௫௧௭

வரைதல்

சென்றோன்மீண்டுவந்தந்தணர்சான்றோரைமுன்னிட்டருங்கலந்
தந்துவரைந்துழிக்கண்டோர்சாற்றல்

கருவே றறுக்குந் திருவெங்கை வாணர்க்குங் கற்புமைக்கும்
அருவேள்வி நன்மணஞ் செய்துசெம் பாதிமெய் யாயினவால்
வருவேத நன்னெறி தான்வழு வாமன் மணம்புணர்ந்து
பொருவே லிறைவற்கு நன்மா தினுக்குமெய் பூரித்தவே. ௫௧௮

வரைவியல் முற்றிற்று

கற்பியல்

இல்வாழ்க்கை

தலைவன்றலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

கலைகா ணரும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் கனகவெற்பில்
குலைகா ணலைபுனற் பண்ணையி னுக்குபைங் கூழ்விளைவுற்
றலைகா ணளவும் வருந்துகின் றாரினென் னொண்டொடியின்
முலைகா ணளவும் வருந்தினை வாழி முகின்முலையே. ௫௧௯

---

௫௧௭. கவன்றாற்றல் என்பாருமுளர்.
௫௧௮. நன்னெறி நான் என்பாருமுளர்.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்

மால்போ லிருக்கு மிறைநீ யணிந்தனன் மங்கலநாண்
பால்போ லிருக்கு மொழியாட்கு வெங்கைப் பரனணிந்த
சேல்போ லிருக்கும் விழிமா துமையின் றிருக்கழுத்தின்
நூல்போ லிருக்கப் பெறுகநின் மாதவ நோக்கடைந்தே. ௩௭௦

பாங்கிதலைவியைவரையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை
யுரையாயென்றல்

போற்றலர் போற்றுங் கதிர்வே லவன்றொடை பூணவும்
நீற்றலர் மேனியர் வெங்கையி லேயுண் ணிரம்புசெந்தேன்
ஊற்றல ரொன்றிற் கொடிநுசுப் பாயிவ் வுலகநிறை
ஆற்றல ரெங்ஙன நீசுமந் தாற்றினை சொல்லுகவே. ௩௭௧

பெருமகளுரைத்தல்

வினைக்கூறு செய்தன் றிருவடித் தாமரை மேவுறவென்
றனைக்கூவு மையர் திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
முனைக்கூ ரயில்விழி யாயின்று காறு முதல்வருடன்
எனைக்கூ றிடுமல ரேதுணை யாக விருந்தனனே. ௩௭௨

தலைவனைப்பாங்கிவரையுநாளளவுநிலைபெறவாற்றியநிலைமைவினாதல்

வேலை தருவிட முண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலெழு
காலை யிரவி யனையாயெவ் வாறு கனலிமுனஞ்
சோலை யிளமயி லன்னாள் கழுத்திற் சுரும்புமுரல்
மாலை யிடுமள வும்பொறுத் தாய்மலர் வாளியையே. ௩௭௩

மன்றன்மனைவருசெவிலிக்கிளையன்புறவுணர்த்தல்

இலரு முளரு மலர்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பில்
அலரு மலரு மலர்த்துவெய் யோனுமன் றென்றற்கொன்று
மலரு மிருபொரு ளுண்டாயின் மங்கைக்கு மன்னவற்கும்
பலரு மிசையவொப் பாகுமன் னோயிப் படியகத்தே. ௩௭௪

பாங்கியில்வாழ்க்கைநன்றென்றுசெவிலிக்குரைத்தல்

பல்லற மாற்றிபு மெல்லா மொருங்கு படைத்துறந்தோர்
நல்லற மாற்றுந் துணையாக வும்பெறு நன்மையினால்
அல்லற மாற்றுங் களத்தார் திருவெங்கை யாரணங்கின்
இல்லற மாற்றவு நன்றெனு மாலிவ் விருநிலமே. ௩௭௫

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலிபொற்றொடிகற்பியனற்றாய்க்குணர்த்தல்

மெய்யா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பில்வளைக்
கையா ளுடனவ் வருந்ததி மாதொப்பள் கற்பினென்றால்
பொய்யா மருங்கு லவள்வாழு மூர்க்குப் புயல்களென்றும்
பெய்யா விவளிடந் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே. ௩௭௬

---

௩௭௧. அவன்பொன் புனையவும் என்றும் பாடம்.

நன்மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்

தூருஞ் செறியிதழ்த் தாமரைத் தேனுமந் நண்டுகளுஞ்
சேரும் பழனத் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
பேரும் பெருவிருந் தோடுதன் கேளைப் பிடிகடொறும்
வேறுஞ் சுவைபெற வூட்டிப்பின் றுண்ணு மெல்லியலே. ௱௭௭

செவிலிநற்றாய்க்கிருவர்காதலையுமறிவித்தல்

கருமா மணிகண்டர் தென்வெங்கை வாணர்கைக் கார்முகமாம்
ஒருமா மலையை வலங்கொண்டு காலை யுதயவெற்பில்
வருமா தவன்றிருத் தேர்மெய்ம்மை போலப்புன் மாலையினில்
செறுமா முகமுறச் சென்றாலு மன்பர்தந் தேர்வருமே. ௱௭௮

பரத்தையிற்பிரிவு

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கென்றல்

வெண்டா மரைமனை யாள்புகழ்ந் தேத்தான் வெங்கைவெற்பில்
தண்டா மரையை யிசைபாடி யாடித் தடவும்வரி
வண்டா மெனமட வார்பலர் சூழ்ந்தனர் மன்னவனைக்
கண்டா லனமனை யாளுடற் கீங்கிது காரணமே. ௱௭௯

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழுதிரங்கல்

நினைப்போ ரகத்தி னடமாடும் வெங்கை நிமலர்வெற்பில்
தினைப்போ துமன்ப தொருவாத காதலர் தீர்ந்தெண்ணிக்
கனைப்போ திருளின் புலர்ச்சியென் றென்று கருத்தழிந்திட்
டனைப்போற் றுயினீத் திருப்பவர் யாரிவ் விருநிலத்தே. ௱௮௦

ஈங்கிதுவென்னெனப்பாங்கிவினாதல்

இரியா வருநிலை யார்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
கரியா னுமார்பிற் றிருமாது மென்னக் கணவனுரம்
பிரியா தமையுமிக் காலத்தி லேமன் பிரிந்தவர்போல்
தரியா தழுங்கினை மாதே யுனக்கென்கொல் சார்ந்ததுவே. ௱௮௧

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்த்தல்

செய்ச்சே தகத்திற் குளிர்நடந் தாங்குச் செறிந்தவடு
மெய்ச்சே யிழைக்கொடி யன்னார் கடைத்தலை மேயினதால்
கைச்சே ரிடபக் கொடியாளர் வெங்கைக் கனவெற்பில்
மைச்சேல் விழிச்செந் திருவேநம் வாய்தன் மணிவையமே. ௱௮௨

௱௭௯. மரைமனையார் என்றும் பாடம்.

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்

பலமா தருள்வெள் வளைபூ டுயர்ந்த பழுதில்சலஞ்
சலமா மெனவுயர் மாதே திருவெங்கைத் தாணுவெற்பில்
நலமா மனையறஞ் செய்கடன் பூணா நயன்றிருந்து
குலமாதர் தங்கட் கியல்போதங் கேள்வர் குறைசொல்வதே. ௩௮௩

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழியவ்வணி யுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்

கறுவாய் முருகுமிழ் வெண்டா மரையி னகைமதியம்
மறுவா யளிமுரல் செய்வெங்கை வாணர் வரைமடவீர்
வெறுவாய்மெல் வார்கட் கவல்கிடைத் தாங்குமுன் வீணிலிக
ழுறுவார் தமக்கிவ் வரத்தமெங் கேவந் துதவியதே. ௩௮௪

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரைகவர் பங்கர் மதிவார் சடையர் பணியணியர்
தரைகவர் வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
விரைகவர் வண்டு தொடர்வெட்சி சூடுமிம் மெல்லியலார்
நிரைகவர் கின்றவ ரோவறி யேமிவர் நெஞ்சகமே. ௩௮௫

பரத்தையருலகியனோக்கிவிடுத்தலிற்றலைமகன் வரவுகண்டுவந்துவாயில்கண்மொழிதல்

நாவல ரென்றும் புகழ்வெங்கை வாணர்நன் னாடனையாய்
ஏவலர் தம்மை யெதிர்கண்ட போதி லிரவியெதிர்
பூவலர் கின்ற தெனவே மகிழ்ந்து புவிபுரக்குங்
காவலர் வந்தனர் தாமே யுலகியல் காப்பதற்கே. ௩௮௬

வரவுணர்பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தல்

மின்னா கியசெஞ் சடையார் திருவெங்கை வெற்பி லுனை
உன்னா தகன்றவர் வந்தா ரவர்செய லுன்னலைநீ
இன்னாசெய் தாரை யொருத்திட னன்மை யியற்றுகெனச்
சொன்னார் புலவ ரறிந்திலை யோபொற் சுடர்த்தொடியே. ௩௮௭

தலைவனைத்தலைவியெதிர்கொண்டுபணிதல்

அரவிடுங் கங்கணக் கையாளர் கொன்றையு மாத்தியுமே
விரவிடுஞ் செஞ்சடை வேதிய னார்திரு வெங்கைவெற்பில்
பரவிடு மெங்கள் விழியாரக் கண்டுன் பதம்பணிய
வரவிடு மங்கையர் பல்லாண் டிருந்துயிர் வாழியவே. ௩௮௮

---

௩௮௬. நாடனையாள் என்றும் பாடம்.
௩௮௭. வரவுணர்பாங்கியரிவைக்குணர்த்தல் என்றும் பாடம்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்

நாவுங் கடலமு தொப்பா குவதன்று நல்லளிகள்
பூவுண் பொழில்புடை சூழ்வெங்கை வாணரைப் போற்றலுறும்
பாவுஞ் செவிச்சுவை யேயெனன் லாமலர்ப் பாயலினில்
ஏவுண் கருங்கண் மடப்பாவை நல்கிய வின்பினையே. ௫௦௯

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகன்வாயில்வேண்டல்

மலைமகள் பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
அலைமக ளென்ன வருமட வார்வெள் ளணியணிந்து
கலைமக ளென்ன வடைந்தன ராலினிக் காவலர்தந்
தலைமகன் மெய்ந்நலங் காண்பா னெனையார் தருபவரே. ௫௧௦

தலைவிநெய்யாடியதிகுளைசாற்றல்

மையா டியதடங் கண்ணு ளொருநன் மகவுயிர்த்து
மெய்யா டியதிரு வெண்ணீ றழகர்தம் வெங்கையிலே
செய்யா டியகல் வலம்புரி யீன்ற செழுமணிபோல்
நெய்யா டினனல் வினைப்பயன் மேவு நெடுந்தகையே. ௫௧௧

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூர்தல்

பத்திர தன்மக னின்றேத்தும் வெங்கைப் பழமலையார்க்
கத்திர மன்ன விழியுமை யாளயில் வேலவனைப்
புத்திர னென்னும் பொருள்பட வீன்றிலள் பொன்னுரைத்த
சித்திர மன்னவள் புத்திரற் பூத்துச் சிறந்தனளே. ௫௧௨

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கியுணர்த்தல்

ஆடுந் தொழிலர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
பாடுஞ் சுரும்பு படர்ந்தலர் பூத்த பசுங்கொடியை
நேடும் பணியென நன்மக வீன்ற நினைவிரும்பிக்
கூடும் படிவந் தனர்பிரிந் தேகிய கொற்றவரே. ௫௧௩

தலைவியுணர்ந்துதலைவனொடுபுலத்தல்

பண்கா ணுறுமென் மொழிப்பங்கர் வெங்கைப் பனிவரையாய்
கண்கா தலவுமக் காதேந் திளமுலை காறுமுள
பெண்கா ளெனமுன் புரைத்தது நீபெறும் பிள்ளைசுவைத்
துண்கால மென்முலை நுண்ணிடை காறு முளையென்றதே. ௫௧௪

தலைவிபாணனைமறுத்தல்

பைத்தலை நாக மணிவோன்றென் வெங்கைப் பனிவரைமேல்
செய்த்தலை யூர னுனையீங்கு விட்டது தேரினொரு
மெய்த்தலை நீட்டி நுழைவான் கருதிமுன் வெங்கரவன்
பொய்த்தலை காட்டிய தன்றோபண் பாடும் புலைமகனே. ௫௧௫

---

௫௧௪. பனிவரைவாய் என்றும் பாடம்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வெல்வீர வாள்விழி மங்கைபங் காளர்தம் வெங்கைவெற்பில்
நல்வீ கமழ்புயத் துங்கா தலர்பெயர் நானுரைப்பில்
செல்வீ யுலக ரெனைவியந் தேகட் செவியுமிழ்செங்
கல்வீ சுவரின்று நீவீ சினைகருங் கல்வினையே. ௧௯௬

விருந்தொடுவந்துழிப்பொருத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்

திருந்து மரவப் பணியாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
அருந்து மமுத மருந்தாய்ப் பிணிகளைந் தாங்குமுத்தும்
முருந்து மனைய நகையா ளிதய முனிவகற்றும்
விருந்து வருகதில் லென்றுமெப் போதுமெம் வீட்டினுக்கே. ௧௯௭

விருந்துகண்டொளித்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவள்சீறடிதொழுதல்

அறத்தா றறியுந் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெறுத்தா லுனைமுனி வாற்றுநர் தாஞ்சிலர் வேறுளரோ
ஒறுத்தார் பெறுமின் பமுகினை யாம லொருவர்பிழை
பொறுத்தார் புகழு மறிந்திலை யேமலர்ப் பூங்கொடியே. ௧௯௮

இஃதெங்கையர்காணினன்றன்றென்றல்

மையென்ற கண்டர்தம் வெங்கையி லேவண்டு வாரிசமென்
கையென் றலம்வரு நல்வய லூரகண் ணுற்றனரேல்
பொய்யென் றறிகில ரெங்கையர் நீசெயும் பொய்ம்மையினை
மெய்யென் றுளங்கொண் டொழியா ரெழுந்தம் வெஞ்சினமே. ௧௯௯

நின்னலதியாரையுநினையேனென்றல்

மின்னை யலாம லுவமையில் வேணிநம் வெங்கைபுரி
மன்னை யலாம லடியார் பிறரை மதிப்பரெனில்
நின்னை யலாம னினைவேன் பிறரையென் னெஞ்சகத்தில்
பொன்னை யலாம லெதிரிலை யாகிய பூங்கொடியே. ௨௦௦

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்

மறிந்தே தெருவிற் சிறுதே ருருட்டுறு மைந்தனைப்போய்ச்
செறிந்தே தழுவக்கண் டுன்மகன் காணெனச் செப்பவெள்கிப்
பிறிந்தே கினளொரு பெண்சோதி வெங்கைப் பெருந்தகையாய்
அறிந்தே னவளையிங் குன்மா மகன்றனக் கன்னையென்றே. ௨௦௧

தாமக்குழலியைப்பாங்கிதணித்தல்

ஏயே திலரை விடாதன்பர் தாம்வந் திறைஞ்சிடவும்
நீயே துமெண்ணலை யென்கொல்பொன் னேவிழி நீர்ப்பரவை
தூயேறு வந்தவர் தென்வெங்கை நாயகர் தூதுவராய்ப்
போயே யிரந்து கொளத்தீர்ந் தனடன் புலவியையே. ௨௦௨

தலைமகள்புலவிதணியாளாகத்தலைமகனூடல்

விரும்பா மறவர் புரமூன் றெரித்தவர் வேணியினில்
அரும்பா மதியொன் றணிந்த பிரான்வெங்கை யன்னவயற்
கரும்பா மொழியென் மடமாதி னுக்கெந்தக் காலமுமிவ்
இரும்பா மனமிலை யாரே வறிதிங் கிருந்தவளே. ௨0௬

பாங்கியன்பிலைகொடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்

தீம்பால் கமழு மணிவாய்ப் புதல்வர்க்குச் சிற்றெறும்பு
பூம்பா வையாக வருள்வோன்றென் வெங்கைப் பொருப்பிலிளங்
காம்பா னதோளிமுன் வேம்புதந் தாலுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பாயினு மின்று வேலவனே. ௨0௪

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றுமையுமேவாயில்களாகவரவெதிர்கொடல்

அறந்தாங் குழையவள் கொங்கைத் தழும்பழி யாவுரத்தர்
பிறந்தாங் கறிகிலர் வெங்கைமன் னூதுப் பிலகுமொரு
திறந்தாங் காவிந்த வண்டோர்புன் முள்ளி நினைந்ததுபோல்
மறந்தாங் கிராம லெமைநீ நினைந்தனெதம் மாதவமே. ௨0௫

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய
மைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்

பிறந்தவன் றோநன் மணிநேர் புதல்வன் பிறர்கடைத்தேர்
பறந்தடைந் தாங்குநம் வாய்தலி லேவரப் பண்ணினனல்
இறந்தவங் கம்புனை யெம்மான்றன் வெங்கையி லிம்மையினுஞ்
சிறந்தவின் பந்தர வல்லவ னேயெனத் தேறினமே. ௨0௬

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்

பண்ணுற்ற மென்மொழி யாய்தமிழ் நூலிசைப் பாவலர்தாம்
எண்ணுற்ற நம்முயிர்க் காதலர் போல்பவ ரில்லையெனப்
பெண்ணுற்ற பங்கர்தம் வெங்கையி லேதண் பெரும்பொழில்வாய்க்
கண்ணுற்ற காதலை யின்றா வாகவும் காட்டினரே. ௨0௭

சிலைநுதற்பாங்கிதலைவியைப்புகழ்தல்

கேளோர் பரத்தையிற் போகா திருத்தலிற் கீர்த்திபெற்று
நாளோ டிலங்கு மருந்ததி யோவொப்பு நாகமணி
தோளோ னொருதெய்வ சூளா மணிவெங்கைத் தொன்னகரில்
வாளோ வெனுங்கட் பிறைவா ணுதலெங்கண் மாதினுக்கே. ௨0௮

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்னுளுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்

விண்ணுடை யார்புகழ் நூபுர பாதர்வெல் வேனெடுங்கண்
பெண்ணுடை யார்மகிழ் தென்வெங்கை மாநகர்ப் பெண்ணணங்கே
கண்ணுடை யார்கற் றவரேகல் லார்கண் முகத்திரண்டு
புண்ணுடை யாரெனக் கூறிநங் காதலர் போயினரே. ௨0௯

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

சிலையோடு வந்தன வென்செய்கு வேன்முகில் செங்கமலன்
தலையோடு கொண்டவர் வெங்கையி லேசெந் தமிழ்முதலாங்
கலையோது வான்விழைந் தற்றூர்க்கக் கல்விக் கடலதனுள்
இலையோவொன் றேனு மருள்வேண்டு மென்ன விசைப்பதுவே. ௪௧௦

பாங்கியாற்றுவித்தல்

என்போ டரவணி யெம்மான் திருவெங்கை யேந்திழையாய்
நின்போ தகமன்ன மன்னவர் தாமின்று நீகளிப்பத்
தன்போடு கல்விக் கடன்மேய்ந்து செய்யுளஞ் சோனைபெய்து
தன்போல் வருவாரென் றேவந்த தாலிச் சலதரமே. ௪௧௧

காவற்பிரிவு.

காவற்குப்பிரிவுத்தலைமகன்றன்குறிப்புணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்

கருமா முகிலுறங் குஞ்சோலை வெங்கைக் கடவுண்முக்கட்
பெருமா டொழிலை யொருநீ பெறினும் பெருகவென்றே
ஒருமா நிலந்தனி னம்முயிர்க் காவல ரோங்குபுகழ்த்
திருமா றொழில்வை குதுமென்று போயினர் தேமொழியே. ௪௧௨

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

கணையிலை வேலெனுங் கண்மாது பங்கர் கருப்பவில்லிற்
கிணையிலை யென்னுந் திருவெங்கை நாட்டி லிறைவறின்றோ
அணையிலை யென்செய்கு வேன்முறை யோவென் றரற்றுகினுந்
துணையிலை யென்பது கொண்டோவிவ் வாடை துயர்செய்வதே. ௪௧௩

தோழியாற்றுவித்தல்

பனிபொரு செஞ்சட ரன்னார் திருவெங்கைப் பாவைநல்லாய்
முனிபொரு விந்த மெனவே கணவர்தம் முன்புரத்தில்
கனிபொரு மெல்லிதழ் நன்மாதர் கொங்கை கரந்திடப்பன்
துனிபொரு காலம் வரக்கா தலர்நமை நோக்குவரே. ௪௧௪

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்குப்பிரிவுதலைமகன்றன்குறிப்புணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்

சடைநின்ற கங்கையர் வெங்கையி லேயொரு சந்துசென்றார்
படைநின்ற கண்ணிநங் காவல ரின்றுபற் றுசொன்றுதாங்
தொடைநின்ற நேரிசை முன்குற ளுந்தனிச் சொல்லுமுற
இடைநின்று கூட்டுதல் போலிரு வேந்தை யிசைப்பதற்கே. ௪௧௫

தலைமகள்முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

கருங்கால கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
பொருங்கா வலர்தம் பகைதணிப் பான்முனம் போயினவர்
பெருங்கால முன்பனி நான்வந்தும் வந்திலர் பேதையர்மேல்
வருங்காம வெஞ்சரந் தன்னையு மாற்ற மனமதித்தே. சகசு

தோழியாற்றுவித்தல்

போதாகி வந்த பிறைவே ணியர்வெங்கைப் பொன்னகரில்
காதாகி வந்தநல் வள்ளையிற் றூங்கு கனங்குழைசேர்
மாதாகி வந்தசெந் தேனே யவர்தம் வரவுசொலத்
தூதாகி வந்தது முன்பனி நாண்மன்னர் தூதுவர்க்கே. சகஎ

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னுளுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்

கடுக்கை யணிந்த முடியோன் றிருவெங்கைக் காரிகையாய்
உடுக்கை யிழந்தவன் கையோர் பொருளை யொழித்ததனைத்
தடுக்கை விரைந்தது போனட்ட வேந்தன் றனக்குதவி
அடுக்கை விழைந்து நினைவிடுத் தார்நட் பறிந்தவரே. சகஅ

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்

நன்பனி வெண்மதி யொன்றுடை யோன்வெங்கை நாட்டொருதம்
அன்ப னிருந்துயர் தீர்துணை யாக வடலரிபோல்
முன்பனி கஞ்செலச் சென்றவர் காண்கிலர் மூடியெங்கும்
பின்பனி பெய்து பெருந்துயர் வேலை பெருகுவதே. சகக

தோழியாற்றுவித்தல்

நின்பா லுதவி நினைந்துவந் தார்கைந் நிமிர்த்தலரும்
பின்பாய் பனிவரு நாளயில் வேற்கட் பிறைநுதலாய்
தன்பாத மென்றலைக் கீவோன் றிருவெங்கை தன்னிலொரு
மன்பா லுதவி நினைந்துமுன் போயின மன்னவரே. சரு0

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவுதலைமகன்றன்னுளுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குணர்த்தல்

திரைப்பா லெழுநஞ்ச முண்டோன் றிருவெங்கைத் தென்கயத்தின்
விரைப்பா னலங்கண் விளங்கிழை யாய்மக மேருவென்னும்
வரைப்பா னிதியந் தரற்கே கினர்கடன் மாநிலத்தில்
இரப்பார் மிடிகள் புகுமிடந் தேட விறையவரே. சருக

தலைவியிளவேனிற்பருவங்கண்டுவருந்தல்

போதந் திறைப்ப வழறென்றல் பற்றுதல் போலவிளஞ்
சூதந் தழைக்குமிந் நாள்கண்டி லார்கொ றுணிவொடுநால்
வேதந் துதிக்குந் தனிமூல காரணர் வெங்கைவெற்பில்
பீதஞ் சிவக்கப் பொருள்வயிற் போயின பாதகரே. ௪௨௨

தோழியாற்றுவித்தல்

நாகூ ரரவணி வெங்கைபு ரேசர்நன் னாட்டிலொரு
பாகூர் மணிநெடுந் தேரன்பர் கேட்டுநின் பாலடைந்தார்
ஆகூழ் பெறுவலி வெஞ்சின வேள்வந் தமர்புரியக்
கூகூ வெனவிள மாவேறி யேகுயில் கூவுவதே. ௪௨௩

தலைமகன்றலைமகளதுவுருவெளிப்பாடுகண்டுள்ளேவியத்தல்

கூர்க்குங் கனன்மழு வார்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பில்
சேர்க்குங் கயலுங் கரும்புய லுந்தொண்டைத் தீங்கனியும்
வார்க்குங் குமமுலை யுங்கொண்டு மாதெதிர் வந்துநின்றாள்
பார்க்குந் திசைதொறு மெங்கேயிம் மாயை பயின்றதுவே. ௪௨௪

பாசறைமுற்றிமீண்டூர்வயின்வந்ததலைமகன்பாகற்குப்பரிவொடுமொழிதல்

கார்கண்ட கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
போர்கண்ட மன்னவர் நல்வல வாகம் புரவிநெடுந்
தேர்கண்ட போதி லிரிந்தா ரினிமணித் தேரெதிர்சென்
னீர்கண்ட மீனென வுண்மகிழ்ந் தேவரு நேரிழையே. ௪௨௫

தலைமகளோடுகலந்துறைந்ததலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுகளித்தியம்பல்

கயலே யனைய விழியாளும் யானுங் கலந்துபுணர்
செயலே மருவி யிருக்கின் றனமலர்த் தேனொழுகி
வயலே விளையுந் திருவெங்கை வாணர் வரையில்வரும்
புயலே யினிமதி யொன்றின்முக் காலும் பொழிபொழியே. ௪௨௬

கற்பியல் முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கோவை முற்றிற்று.

---

௪௨௪. கருமேக முந்தொண்டைத் தீங்கனியும் என்றும் பாடம்.

௧௦. திருவெங்கைக்கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

பொன்னுலவும் வெங்கைப் புனிதற் கடியேனும்
உன்னுங் கலம்பகப்பாட் டோதுகேன்—தன்னைநிகர்
மூத்திதரு மன்னோன் முழுதருளி னூற்பூத்த
அத்திதனைக் கண்டவத னால்.

ஒருபோகுமயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

சீர்பூத்த நிறைமதிமான் றிருக்கரங்கொண் டம்மதியை
ஏர்பூத்த சடாமௌலிக் கியையவீர்ந் தனையிருத்தி
மற்றையவோர் பகவுமணி மார்பகத்திற் கிடந்திமைப்பக்
கொற்றவஞ் யிருங்கேழற் கோடெனப்பூண் டருளினைகொல்
பூம்புனலோ பொன்முடிக்கட் புல்லோகஞ் சுமிழெயிற்றுப்
பாம்பினமோ கண்டுனது பாணியின்மான் றாவுவதே.

இது ஆறடித்தரவு

காமத்திற் படிவுமையாங் கடுநிரயத் திடுவமென
நாமத்திற் படவெமக்கு நவின்றொருவன் றாதாய்நீ
யாமத்திற் றனியிருட்க ணேந்திழைபா லெய்தியதென்.

நீவிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி லிடுவமெனத்
தேவவெமக் கியம்பினைநீ சிலைவேட னிடும்பிசிதம்
ஆவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினைமெய்க் கதியென்கொல்.

ஒன்றொருயிர் தனைச்செகுப்பி னுமைநிரயத் திடுவமென
மற்றைய வெமக்கியம்பி மைந்தனைமுன் றந்தைதனைக்
கொன்றவரை யுவந்தருளிக் கொடுத்தனைவா னுலகென்கொல்.

இவைமூன்றும் மூவடித்தாழிசை

எனமிகு வளமுள வியலதி சயமொடு
முனிவரர் பலவகை மொழிதரு புகழினை,
பலகலை வலபுல னிலைமல வலைமலை
சிலரால திலகலை கலர்சொல விலகிலை.

இவையிரண்டும் ஈரடியராகம்

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்

எழில்விகண் படுக்கும் பொழில்புடை சூழ்ந்த
வெங்கையம் பதிவா ழெங்க ளையக
பழமலை நாதநிற் பரவுவன் விசும்பின்
அரையனுக் கரைய னாகுமந் நிலையும்
நினைகிலன் றமியே னின்னடி யவர்கட்
கென்று மடியவ னாகும்
ஒன்றொரு வரமு முதவுதி யெனவே. க

இது எழடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்

நேரிசைவெண்பா

ஈவ்வா றளித்த. திமையப் புதுமலைதன்
ஒவ்வா விளமை யொருமகளை—அவ்வான்
பரவுதிரு வெங்கைப் பழமலையே நிற்கு
விரவுகிளை யோடும் விழைந்து. உ.

கட்டளைக்கலித்துறை

விழக்க மலங்களை மோதிவல் வாளை வியன்படுகர்
உழக்க மலங்களை போய்ப்புகும் வெங்கை யொருவவிண்ணோர்
தொழக்க மலங்களை மாமதி வேணி சுமந்தருள்வோய்
பழக்க மலங்களை யான்பவ வேரைப் பறிப்பதற்கே. ௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பரந்தபுகழ்த் திருவெங்கைப் பழமலையார்
தமைத்துதித்துப் பதத்து மென்பூச்
சொரிந்துபணிந் திரந்திடவு மெமக்கருளச்
சிறிதுமுளந் துணிந்தா ரல்லர்
திருந்தலைவிற் பித்தவென வைதுகல்லா
லெறிந்துபொருஞ் சிலையான் மோதி
அரந்தையின்மெய்க் கதிதருதி யெனக்கேட்போர்க்
கன்றியவ ரளித்தி டாரே. ௪

மறம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அளியாரு மலர்ப்பொழில்சூழ் வெங்கை யீச
ரம்மலையி லெம்மூர்மான் பிடிப்போ மென்றுன்
களியாரும் வேடரியா மெம்ம கற்குக்
கன்னிதனைத் தருகவெனக் கொடுத்த வெம்மை

எளியாரென் றொருகூ தா ம்ற் வேண்டி
யிறைவர்திரு முகமெனமற் றொன்று தந்தாய்
ஒளியாம லுரையவன்யா ரியாங்க ளின்னே
யுண்மையவன் றிருமுகங்கொண் டெய்து வோமே. ௬

நேரிசைவெண்பா

மேதகைய வில்விறைவன் வில்லிளவல் வல்வீரர்
காதனிக மற்றுங் கருதெவையும்—பாதத்
தொருவிரலாம் வெங்கையர னென்றாமை யாரைசைப்
பருவரலாற் காணப் படும். கூ

மடக்கு தாழிசை

படுமத்தமிழுக் குவர்தவிறை விடுமத்தமிழுக் குவர்தவிறை
பண்டங்கரிய வடிவாமன் கண்டங்கரிய வடிவாமன்
சடையற்படுமம் புயனிசையான் றொடையற்படுமம் புயனிசையான்
சம்புவனமாக் குணர்வாக னம்புவனமாக் குணர்வாகன்
கடலைக்கலக்கு மலைவில்லா னுடலைக்கலக்கு மலைவில்லான்
கங்கைப்பதியன் பரையானுன் வெங்கைப்பதியன் பரையானுன்
அடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா னுடலைப்புரத்தங் கணையெய்தான்
அன்பினிகழ வணங்கீரே தன்பினிகழ வணங்கீரே. எ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கீற்றுப் பிறையை யணிந்ததிரு வெங்கை விருத்த கிரிநாதன்
ஆற்றுப் பொருளைக் குளத்திலொரு புலவர்க் களைத்தன் றருளினோன்
சோற்றுத் துறையுந் திருநெய்த்தா னமுமீங் குடையான் சுழலாமல்
தோற்றுப் பசிநோய் தொலைப்பனவன் றனையே துதியீர் புலவீரே. அ

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை

புண்ணியனம் வெங்கைப் புனிதனயன் மாலெதிரே
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னம்மானை
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னாமாகில்
கண்ணி லவரெளிதிற் காணாரோ வம்மானை
கண்ணின்றிக் காணுங் கதிரொளிகா ணம்மானை. கூ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அம்புமே லிருக்கு நாரி யடற்சிலை கொண்ட வெங்கை
எம்பிரா னெடும்போர் செய்வ னென்றுதன் னிதயத் தெண்ணி
அம்பின்மே லிருக்கு நாரி யருஞ்சிலை கரங்கொண் டுற்றோன்
எம்பெரு வழுதன் றனை யென்செயா னுலகிற் றானே. கூ0

கூ. பருவிரலால் என்றும் பாடம்.

கலிநிலைத்துறை

தாமங் கமழு மொய்ம்புடை யன்பர் தமியேன்வெங்
காமங் கனலு மனமொடு துன்பக் கடல்வீழ
ஏமங் கருதிச் சென்றன ருமையன் றிதுகொண்டோ
வாமங் கலிவெங் கைப்பா ரேனுடொன் ருனளே. கக

கலிவிருத்தம்

ஆயிழை மகளிர்வா ழகங்க டோறுமுன்
நீயிரும் பலிகொள நினைந்து வெங்கையில்
தூயநின் சடையினிற் சோமன் சுற்றியே
ஏயினை வெற்றரை யாகி யென்னையே. கஉ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

என்றனை முகத்தின் வென்று ளிவளெனும் பகையுட் கொண்டோ
பின்றவி லன்ப ரென்று பிரிவரென் றிருந்து வெங்கை
மின்றிகழ் சடிலத் தண்ணன் மேவலர் போல்வெண் டிங்காள்
வன்றுய ருழக்க வெம்மேன் மலிதழல் சொரியும் வாறே. கங

மேற்படிவேறு

வாசக் கமல மலர்த்திருவே மயிலே யென்கண் மணியேநின்
ஆசைக்குமுத மலர்வாயி னமுதம் பெறுதற் கரிதாயோ
ஓசைக் கடலைக் கடைந்துகடு வுமிழ விமையோ ரொடும்வெங்கை
ஈசற் கபய மபயமென விரித்தான் மேனி கரித்தானே. கச

வண்ணம்

கன்றுக்கர மலராண்முக விந்துத்தவி சடைமீனிகர்
கண்டத்தணி மணிமாலையன் கயிலையங்கிரியார்
கங்கைச்சடை முடிசெடிய துங்கப்பற வையுநாடுறு
கஞ்சத்திரு வடியீதென நவில்சிலம்படியாள்
வென்றிச்சிலை மதன்வாள்களி னஞ்சைத்தட வுதல்போலமை
விஞ்சப்புனை விழியாளொளி பெருகுசெங்குழையாள்
விம்பப்பிறை யெனநீறிடு சந்தச்சிலை நுதலாடிரு
வெங்கைப்பழ மலைநாயகர் பவனிவந்திடவே
சென்றுற்றன டொழுதாளுமை தங்கப்படு புறநாடினள்
செங்கைக்கவி னுழையீதிவள் பயில்வதொன்றறியாள்
சிந்தித்தன ளொருமாதினி யிந்தப்புற முறமாளுறி
செங்கைக்கணு மிவரேகொளி னனிசிறந்திடுமே
என்றித்தகை பலகூறினள் கொங்கைச்சுவ டுறுமார்பினை
யின்பத்தொடு மெதிர்நாடின ளௌனயணைந்தருளா

விந்தப்படி தமியேன்முலை சந்தத்திரு மணிமார்பழ
கெஞ்சப்படு கிலர்பாரென மதிமயங்கினளே. ௧௫

நேரிசையாசிரியப்பா

மதிநுதற் பவள வாய்க்கருந் தடங்கட்
குவிமுலைப் பசும்பொற் கொடிதனை யமையாக்
காதன்மீ தூரக் கலவிசெய் திடுவான்
புகும்பொழு தவனொரு பொருண்மையுட் கிடப்பப்
படர்முதிர் வேனிற் பகற்கொடு பாலை
நிலத்துநீர் வேட்டோ னீரரி தினிற்பெற்
றுண்புழி யுண்ணு தொல்லையிற் றடுக்குஞ்
செயலென வெனைநீ தீண்டே லென்று
நின்மே லாணை நிகழ்த்திட நீங்கிப்
புணரியுண் டெழுந்த புயனிகர் வளர்குழல்
அஃதுணு முகில்போன் றழகுறுங் காறுந்
தீண்டா தொருபூஞ் சேக்கையிற் றுயின்று
மாறா வன்பு வளர்மனத் தவனே
மிளிர்தரு தூர்த்த வேடமா தவனாய்
நீமுன் கற்பு நீங்கா மாதைத்
தருகெனக் கொடுத்துத் தன்பெருங் கிளைஞர்
மானமீக் கூர வந்தனர் சூழ
ஒன்னலர் போல வுடன்றவர்ப் படுத்துக்
கரையில்பே ருவகைக் கடல்படிந் தவனே
திருமணக் கோலஞ் செய்துவீற் றிருந்த
அருமகள் கூந்த லையநின் னுருவங்
கரந்துசென் றிரப்பக் களித்தக மணப்பூம்
பந்தரிற் கிளைஞர் பலருங் காண
அரிந்து கொடுத்த வடியவன் றமனே
நின்னொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்னொரு விழிவெஞ் சரத்தினு லிடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
இன்னமுண் டொருக ணென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் களைவான் வாளிநட் டவனே
மருவலன் புணர்ப்பான் மாய்ப்பமெய்த் தவன்போல்
வந்தனன் படையான் மார்பிடைத் தாக்கக்
கண்டுட் கடைத்தலைக் காவல னொருவன்
வெகுண்டவற் றுணிப்பான் விரைந்துசென் றெய்த
ஆணையாற் றடுத்த வரச ரேறே

பொருகளத் தொட்டலன் புனைந்தன னீறு
கண்டுனைப் போலக் கருதிமற் றவனைத்
தன்படை சாய்த்தவன் றன்படை மார்பில்
தாக்கக் கொடுத்த தளர்விலன் பினனோ
அருஞ்சிறு மகனை யரிந்துநிற் கட்டுப்
படைத்துக் களிகூர் பரிவுடை யவனோ
நின்சின காத்து நீக்குபு மோர்ந்த
மாதுமூக் கரிந்த மலிபெருந் தவனோ
துணுக்கென வவள்கை துணித்தகொற் றவனோ
சந்தன மாகச் சாத்தநின் றனக்கு
முன்கை தேய்த்து முகமலர்ந் தவனோ
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவன் யார்கொல்
பகருதி வெங்கைப் பழமலை நாத
பராபர முக்கட் பகவசங் கரசிவ
கருணா கரதிருக் கயிலை நாயக
என்றருந் தவர்க ளேத்தும்
பின்றிகழ் சடிலப் பெருந்தகை யோனே. ௧௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பெருந்தகைமை தனக்கன்றி மற்றையபூ விலுக்கிலையென் பெற்றி யன்றோ
திருந்துதட மதிற்குவளை குமுதமொரோ ருறுப்பினையே சிவண நிற்ப
முருந்துநகை யுமைகணவன் றிருவெங்கை யனையாயுன் முகம்பொற் றாள்கை
புரைந்திடுதற் கரவிந்த மொருதாளி னின்றுதவம் புரித றானே. ௧௭

தாழிசை

தாராம லிருந்தாரெனை யாளாம லிருந்தார்
தனிவெங்கையை யுள்ளார்மய றவிரும்படி யுள்ளார்
சீராரிசை வண்டேயொழி கிலவேள்கர வண்டே
செறிகின்றிலை குருகேதுய ரறிகின்றிலை குருகே
வாராய்மட மயிலேமிகு தாய்மார்சொலு மயிலே
வானூடெழு மதியேயெனை முனியாதருண் மதியே
ஊரார்புகல் வம்பேயென விழியோவில வம்பே
யுரையாயவ ருழையேயென தகலாவிட ருழையே. ௧௮

வஞ்சிவிருத்தம்

உழையென வெங்கை யுவப்பானார்
தழலுரு வென்ற தரத்தாலோ
விழவெமை யின்று வெதுப்பாமே
எழுமதி யொன்றை யெடுத்தாரே. ௧௯

நேரிசைவெண்பா

எடுக்குமான் வெங்கையிறை யேந்திழாய் நின்னெஞ்
சடுக்குமால் பங்கினள்கே ளாமல்—கெடுக்கவே
காதின் மறையாய்நின் கண்போன்ற தாதலால்
ஓதுஞ் செயல்பா ருவந்து. உ০

கட்டளைக்கலித்துறை

துன்னுரை வென்ற சிலையாளர் வெங்கைச் சுடர்க்கிரிமேல்
என்னுவி கொள்ள வரிப்புள்ளி மானுக் கெளிதன்றென்றோ
பொன்னுர் சுணங்குப் புகர்முக வேழம் புயனுணங்கும்
மின்னு மருங்கு லணங்கே தடாமல் விடுத்ததுவே. உக

நேரிசைவெண்பா

வேலைக் கடுவயின்ற வெங்கையா ளரிவட்குச்
சாலத் திருமறுகிற் றந்துபோம்—மாலிப்
பெருமையாற் போக்கும் பிணியோ வவர்த்தாழ்ந்
தருமையாற் போக்கு மது. உஉ

புயவகுப்பு

அந்தி யொடுமொறு பட்டுத் திகழ்ந்தன
வன்று தமிழ்மூவர் வைப்பச் சுமந்தன
புந்தி மகிழ்மாது கட்டக் குழைந்தன
புண்ட ரிகமாலை யுற்றுக் கிடந்தன
நந்து தலைமாலை யிட்டுச் சிறந்தன
நன்றி மறைநாலு மற்பிற் புகழ்ந்தன
விந்த மகமேரு வொப்பக் கிளர்ந்தன
வெங்கை புரிநாதர் வெற்றிப் புயங்களே உங

கலிநிலைத்துறை

புயலே யுனையங் கெதிர்கண் டிடுமப் பொழுதேவன்
குயிலே யனையா ளென்வா வினைநீ கூறுங்கால்
மயிலே யனையாள் பழமலை வெங்கை வளமன்னுள்
வெயிலே யிழையா ணின்பகை நிற்றூழ் விப்பாளே. உச

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விழியொன் றியானை னுதற்பரமர் வெங்கை விரும்பும் விமலேசர்
எழிலொன் றிரதக் காலிரதக் காறெற் கெழுந்தே யோடுகினும்
பிழையொன் றிடினு மவர்வாளி வாளி பிறழா தியான்புகலும்
மொழியொன் றகலே னுனையெனமுன் மொழிந்தா ரென்னை யொழித்தாரே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஒழியாத னங்க வொருகோடி வாளி யுளவேனு மெய்தி யினியென்
விழியான வுன்னை யுருவில்லி யென்ன வயலோர்கண் மூன்செய் விமலன்
உழியான வெங்கை தனிலேகின் மாது முருவில்லி யென்று நினையே
பழியாட வின்று செயுமன்பர் வந்த படியா லொழிந்த பயமே. உ௬

கலிவிருத்தம்

பரவும் வெங்கைப் பழமலை நாட்டுளேன்
வெருவ வெந்தழல் வீசுகின் றாய்மதீ
பரிவி லாருணைப் பாம்பு கடிக்கநீ
மருவு பெண்பழி மாற்றிட வல்லையோ. உஎ

கட்டளைக்கலித்துறை

வல்லெனு மாமுலைக் கோதைய ராசை மறந்தவர்க்கே
ஒல்லையி னீகுவன் கம்புமுன் னூழி யுடையன்றங்கை
நெல்லிரு நாழி கொளக்கொடுத் தோனெடு வான்கதிரின்
பல்லுக மோதிய வெங்கைப் பிரான்றன் பதாம்புயமே. உஅ

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பலவரைகள் கரத்தடக்கிக் காட்டுவோநீர்
பார்ப்பவநே கங்கடலை யருந்து வோராம்
இலகுறநும் மனையிடத்தி னுலோக மெல்லா
மிக்கணமே காட்டிடுவோ மூலகி லெண்ணில்
தலையறியோ மொருகாலும் பொய்ம்மைபகர்ந் தறியோந்
தண்ணனெனு மவன்வாயின் மண்விழுமுன் னருளால்
அலையிலெழுங் கடுமிடற்றி னடக்கு மீச
னர்ந்ததிரு வெங்கையினின் றடைந்து ளோமே. உ௯

நேரிசைவெண்பா

மேகத்தை யொத்துவளர் மென்குழலைச் சார்ந்திலகின்
ஆகத்தை யொத்துவள ரந்திதனில்—வேகத்து
வேளிக் குவளையுமே வெங்கையம லாபடுமே
வாளிக் குவளையுமே வந்து. ௩௦

கைக்கிளை. மருட்பா

வம்புலவு மீர்ங்கோதை வாடுகின்ற தென்மனம்போல்
அம்புவியிற் றோய்ந்த வடித்தா மரையதனால்
செங்கமலை பேதையாச் செய்யு மடக்கையிவள்
வெங்கைநகர் மேவிய விமலன் றிருவருளால்
விண்ணின் பெருமையும் வியனீர்
மண்ணின் சிறுமையு மறவரு மணங்கே. ௩௧

கட்டளைக்கலித்துறை

அற்போ டமரர் குழாம்போற்றும் வெங்கை யமலர்வெற்பில்
நற்போ தகமன்ன மன்னவின் காத னலமறியாள்
பொற்போ டரவுமிழ் செங்கேழ் மணியைப் புனத்தில்வெறுங்
கற்போ லெறிந்து சுகம்போக்கி நிற்கின்ற கன்னிகையே. கஉ

வஞ்சித்துறை

கன்னனொ டுங்கிலேவேள்
தன்னதி ருங்கணைபோ
தென்னநம் வெங்கையுளாய்
மின்னைய னைந்தருளே. கங

எழுசீர்க்கழிநெடிலடிவண்ணவிருத்தம்

அருளாளர் வெங்கை புரமேவு கின்றவரனுரை நம்பு கிலர்போல்
மருளாவ யர்ந்து தமியேனி ருந்து மதனுல ழிந்து விடவோ
பொருளாத ரங்கொ டகனுய கன்ற னொடுபோவ னைந்து புகலாய்
உருளாவி ரைந்து திரைமோது கின்ற வொழியாவ லங்கொள் கடலே. கச

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கடகரி நரம டங்கல் காலன்வெண் மதிய ரக்கன்
அடுமுய லகன்ப தைப்ப வடர்த்தனை பதத்தாற் கஞ்சன்
நடுமுடி கரத்திற் கொண்டாய் நகைத்துமுப் புரமெ ரித்தாய்
படைகள்கைக் கொண்ட தென்கொல் பகருதி வெங்கை யோனே. கரு

கலிவிருத்தம்

வெங்கைப் பதிமே வியவித் தகநின்
துங்கப் படுதேர் மிசையே சுடர்கால்
தங்குற் றவியங் குறுதன் மையெவன்
நங்கட் கதியம் புதிநன் குறவே. கசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நன்போது கொடுபுலவர் பரவுதிரு வெங்கைபுர நாதர் நாட்டில்
முன்போத வறிவனைத்து முயிர்மதவே ளெடுத்தசிலை முகங்கடாக்கிப்
பின்போது மமயத்தோ வெமக்குமணி வாய்மருந்து பெறவ ளிப்பீர்
பொன்போல வடிவுபடைத் திரும்புபோன் மனம்படைத்த பொருவின் மாதே.

நேரிசைவெண்பா

பொன்னுண் கவினிமைக்கும் பூவையர்சொற் கண்கைவேள்
வின்னுண் கணைநிகர்க்கும் வெங்கைபுர—மன்னுமுன்
சீர்க்குப் பயந்தவடா னிகொருப்பா யன்றெழுந்த
சீர்க்குப் பயந்திலளோ செப்பு. கஅ

தழை. கட்டளைக்கலித்துறை

செவ்வா யிளந்திரு நீதந்த மாந்தழை சீறடிக்கும்
ஒவ்வா தெனநினை யாதுகண் ணேடொற்றி யோதிவைத்தான்
அவ்வா னவர்புக ழெம்மான் றிருவெங்கை யன்பமதன்
வெவ்வா ளிகன்விலக் காமருந் தாக வியந்தனனே. ௫௯

நேரிசைவெண்பா

விழுமருளு மேங்குமெழும் வெங்கைக்கோ விந்தா
எழுமதிய மென்னு மிரங்கும்—தொழுமிதழி
இன்று மறைக்க ணிராமா வருளென்னுநீர்
தன்று மறைக்கண் டர. ௬௦

கட்டளைக்கலித்துறை

தடுத்திலே யைம்புல வேழங்க டம்மைத் தவநெறியில்
அடுத்திலே யன்ப ரினமே மருவி யவலரினம்
விடுத்திலே யெங்க டிருவெங்கை வாணர் விரைமலர்த்தாள்
எடுத்திலே நெஞ்சக மேவிடு மோநம் மெழுபிறப்பே. ௬௧

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

என்னடிகள் வெண்குறளே ரடியி ரண்டு
மென்றலேயி விருத்தமிறை வெங்கை நாட்டில்
முன்னடிக ளிரண்டுநெடி லடிகள் பின்னர்
முயங்கடிக ளிரண்டுநே ரடிக ளாகப்
பன்னடிக ளொருநான்கு கொடுந டக்கும்
பழுதகல்வெண் டுறைப்போலப் படர்த லாலே
பின்னடிக ளெங்கடிரு வடிகண் முன்னர்ப்
பெயர்ந்தவடி யெழிலிளஞ்சே யடிக ளாமே. ௬௨

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஆர ணங்களு மோத ரும்புக ழாளர் வெங்கைபு ரேசனார்
பூர ணந்திரி யாது ணர்ந்திலர் போல வன்றயர் கூடவே
வார ணங்கனி தானி ரும்பிடி வாயி னுங்குற வேகொடா
நேர ணைந்திடு கான கம்புகு நேயர் வந்திலர் மீளவே. ௬௩

கட்டளைக்கலித்துறை

மீனக் கருங்கண்ணி வேள்கணை யாற்சிலை வேடர்வைத்த
கானக் கருங்கண்ணி மான்போற் பதைத்தனள் காரளிகள்
தேனக் கருங்கண்ணி யீந்தரு வீர்திரு வெங்கைநகர்
மானக் கருங்கண்ணி மாநீர்த் தவளுயிர் வாழ்வதற்கே. ௬௪

சித்து. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வாளா யொளிர்கட் பொனணைந் திடுமான்
மாலா கவினங் குறுபொன் னனையான்
நீளா சையினுய்த் தகரும் பொனெலா
நிகழ்செம் பொனெனப் புரிசித் தர்பெறும்
ஆளா யவர்வெங் கையிருப் பமவ
ரருளப் பொடியா குமருந் துதனைக்
கேளா யெளிதா கவளித் திடுவேங்
கிளர்கம் பசிதீ ரவனம் படையே. ௪௫

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

படத்தினிற் பொதிந்த குடத்துவெள் ளெலும்பு பரிந்துபெண் ணாக்கவு மறியா
பரவையிற் புணைபோன் மிதந்துவந் தணையப் பருங்கல்பெண் ணாக்கவு மறியா
வடுத்தல கனைத்தும் பரவுற மறைந்த வரியகண் ணாக்கவு மறியா
அமலவென் கவிக ளடியனேன் மனத்தை யளிந்தபுண் ணாக்கவே யறியும்
எடுத்தசங் கதனை விடுத்திவற் றெதனை யெடுப்பமென் றரியுள மருள
விவர்ந்திடு மெகின்விட் டிவற்றெதை யூர்வ மெனவயன் கருதுறக் குவளை
விடுத்திவற் றெதனைப் பறிப்பமென் றுசாவ வின்மதன் பணிலம்வா லெகினம்
விரிந்ததண் குவளை பரந்தொண் பழன வெங்கைவா ழெங்கணா யகனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நாடா வுழைகள் புனநாடு நாணுஞ் சுகமுஞ் சுகமாகும்
ஆடா மயிலு மரவுணவுண் டாடு மரவு மெலியுண்ணும்
பீடார் கயிலை மலைப்பெருமான் பிரியா வெங்கை புரநாட்டில்
கோடா விதணிற் புனத்திருந்த கொடியார் சென்ற படியாலே. ௪௭

மேற்படிவண்ணவிருத்தம்

படியறு சிம்புள தெழநீடும் பயமொடு மங்கரி யினமோடப்
பிடியொ டுமங்கரி யினமோடப் பெருவரி வெம்புலி பொருகேழல்
மடிமயி ரெண்கதிர் திசையோடும் வனவழி வெங்கையி லுறமீசர்
அடிதவிர் நெஞ்சக மெனநீளு மகவிரு ளிக்குற *லயநீயே. ௪௮

நேரிசை வெண்பா

நீத்தவினை யார்புகழும் வெங்கையோய் நின்னடியால்
தேய்த்த மதியைத் திரும்பநீ—வாய்த்தநறுந்
தேனணைக்குங் கொன்றைமுடி சேர்த்தி யழல்விக்க
யானுனக்குச் செய்தகுறை யேது. ௪௯

௪௮. ஐயவென்பது அயவெனப் போலியாயிற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை

ஏட விழுங்குவ ளைத்தாரிற் றேனொ டிசைச்சுரும்புங்
கூட விழுங்குவ வுத்தோட் டிருவெங்கைக் கோன்றுணையாங்
கேட விழுங்குவ ரிப்புன லுண்பவன் கேழ்மதியம்
வாட விழுங்குவ தெய்தாமை நான்செய்த வல்வினையே. ௬௦

கொச்சகக்கலிப்பா

வல்லங்க மானமுலை மாதுமையா ளென்றனிணை
இல்லங்க மானநுத லின்பகையென் றவண்முனியச்
சொல்லங்க மீதிற் சுமப்பதென்கொ னீயிந்த
வில்லங்க மாம்பிறையை வெங்கை புரத்தரனே. ௬௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

புரத்தரனு மரியயனும் பரவுபரன் றிருவெங்கை புரமே யன்னாள்
இருந்தரள வடம்புரளு மிளமுலைக ளுடோறு மெழுந்து யர்ந்து
வருந்தமரை மலர்த்தாளு லெனத்தினமுந் தேய்மருங்கை வருத்த நீருந்
திருந்துநெடுங் குழலிசைதல் வண்டினங்கா டகுதிகொலோ செப்பி டீரே. ௬௨

கலிநிலைத்துறை

செங்கையில் வில்லே நிடுகணை யோடுஞ் சினவேளை
இங்குற வாவா வென்ன விருந்தே குயில்கூவ
மங்கையர் நானே மாவை வளர்த்தேன் வடுவுற்றேன்
வெங்கையின் மேவுங் கண்ணுத லாரும் வினவாரே. ௬௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வில்வளைத்தைங் கணைகொடுபோர்த் தொழில்புரிய
　வரும்பொருவில் வீர வேளே
கல்வளைத்தன் றொருகணையான் முப்புரங்கண்
　முருக்குபெருங் கழற்கால் வீரன்
பல்வளைத்தெண் புனற்பழன வெங்கையாண்
　டகையொடுபோர் பயிலப் போதி
எல்வளைத்தண் டளிர்க்கையிளம் பெண்ணொடுமர்
　செயலாண்மைக் கியன்றி டாதே. ௬௪

கலிவிருத்தம்

இந்து வந்து வெதிர்ப்ப விருந்தமிழ்
வந்து வந்து மலைப்பதை யின்றொடை
தந்து வந்து தவிக்கிலர் செய்க்கரை
நந்து வந்துமன் வெங்கையி னுதரே. ௬௫

ஊசல். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கானக் குழலளிக ளெழுந்து பாட காதித் தணியசைய வாடி ரூசல்
பானற் கமலவயல் வெங்கை வாணர் பதமூற் றிலர்பவமொத் தாடி ரூசல்
மானக் குமரருள மறுகி யாட வாட்கட் புடைபுரள வாடி ரூசல்
கூனற் பிறைவெயர்ப்ப வாடி ரூசல் கோவைக் கனியிதழீ ராடி ரூசல். ௬௬

கட்டளைக்கலித்துறை

ஊனாகி யைம்புலக் கூட்டங்க ளாகி யுழல்கரணத்
தானாகி வெவ்வுயி ராய்க்குண மாகித் தனியிருளாய்
நானாகி நல்லருட் சத்தியு மாகி நலத்தவெங்கைக்
கோனாகி மற்றொன்று மாகா திருப்பக்கை கூடியதே. ௬௭

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கூடற் பதியிற் சமணிருளைக் குலைத்துத்
திருவெண் ணீற்றொளி
கொடுத்துக் கருத்திற் குடிபுகுந்தென் குலத்தைத்
தொழும்பு கொளுங்கோவும்
ஆடற் பரியிற் சேரமா னணையக்
கயிலைக் கிரிமீதி
லானைக் கழுத்தி லிவர்ந்தணையு மரசுந்
திருநா வுக்கரசும்
நாடப் பசும்பொ னிடைப்பதித்த நாக
மணியிற் றமதுதமிழ்
நாட்டப் படுநின் றனதுதிரு நாமத்
தினைப்புன் மதியாலென்
பாடற் பதிப்ப திரும்பிலதைப் பதிக்குந்
தகைமை போலுங்காண்
பதியாய் வெங்கைப் பதியாளும் பகராக்
கருணைப் பெருமானே. ௬௮

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மாறு மலமொன் பதுவாயும் வழியு முடலை யுடலமிக
நாறு வகைநன் மணந்திமிரு நடலைக் கபட மாதர்தமைப்
பேறு நினைந்து கடலமுதே பிணையே மயிலே யெனப்பிதற்றித்
தேறு வெனையுந் தனைத்துதிக்கச் செயுமோ வெங்கைச் சிவன்றனே. ௬௯

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சிவனாலு மறையாலு முணர்வி னாலுந்
 தெரியாத பரன்வெங்கை யரசன் றன்மா
தவனாலு மயனாலு மலரி யாலுஞ்
 சசியாலுங் குருவாலு மமரர் கோவாம்
அவனாலுங் குகனாலு முனிவ ராலு
 மரவாலுஞ் சுரராலும் புலவ ராலும்
எவராலும் வெலற்கருமைம் புலன்கள் வென்ற
 வெழிலடியார் பெருமைதனை யியம்பொ ணாதே. கூ0

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தேக்குறு கருணைப் பெரியநா யகிதன்
 றிருமுலை சுரந்தபான் மதுர
வாக்குறு மழகன் ஞானசம் பந்த
 வள்ளலுண் டிடவவன் கடைவாய்ப்
போக்குற வொழுகுந் திவலையொன் றடியேன்
 புண்ணிய வசத்தினாற் கிடைப்பில்
தாக்குறு புலன்வென் றுன்னடி யவருட்
 டக்குவன் வெங்கைகா வலனே. கூக

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வருமதன் கொடிய னென்பாள் வரிக்குயிற் காற்றே னென்பாள்
குருமதி முனியே யுன்னைக் கும்பிடு கின்றே னென்பாள்
ஒருவரும் வெங்கை யீசற் குரைப்பவ ரிலையோ வென்பாள்
முருகல ரணைதீ தென்பாண் மொய்குழன் மையல் கொண்டே. கூ௨

கலி. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொண்டறவழ் மணிமாட மலிந்த வெங்கைக்
 கோவிடங்கொள் பெரியநா யகியெம் மன்னை
தண்டரள நகையுமையாள் கருணை தன்னாற்
 றுலத்து வந்தருக் கிளையுட் கொண்டு
கண்டவர்க ளதிசயிப்பப் பரமா னந்தக்
 களிப்படைந்து கரணமுடல் புலன்க ளெல்லாம்
உண்டெனவு மிலையெனவு முணர்ந்தி டாம
 லுணர்வுடனி ருக்கின்ற களியர் யாமே. கூரு

நேரிசைவெண்பா.

யாமேபோய் வெங்கை யிறைவன்பான் மெல்லியலீர்
மாமேவுந் தண்மாலை வாங்குவோம்—பூமேவும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரியவனைத் தூதுவிடும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரிது. ௬௪

கட்டளைக் கலித்துறை

அரியானை வேதன் றலையரி வானை யரியமறைப்
பரியானை யெங்க ளிடைப்பரி வானைப் பழுதில்வெங்கைப்
புரியானை யெவ்வுல கும்புரி வானைப் பொதுநடனந்
திரியானை யையங் கொளத்திரி வானைச் செறிகுவனே. ௬௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

செறியிதழ் வனசப் பொன்னிற் சிறந்தமா தினையு நீங்கிப்
பொறிவழி மறுத்து வெங்கைப் புரத்தனைப் பொருந்த நோக்கும்
அறிஞரு மிவளைக் கண்டோ மருந்தவப் பயனு லென்னும்
மறிவிழி யணங்கைக் கண்டு மறியுமோ மன்னர் கோவே. ௬௬

நேரிசையாசிரியப்பா

கோதை தாழ்ந்த கொடிமிசை நெடுந்தேர்ப்
பரிதி வானவன் பரவையிற் படியக்
கடனிறக் கமலக் கட்பெருந் திருமால்
மார்பிடைக் குங்கும மட்டித் தாங்கு
குரைகடற் றுகிர்ப்பூங் கொடிபடர்ந் தென்னச்
செக்கர்வந் தெய்தத் தன்மனந் திரிந்து
மணந்தவர்த் தணந்த மாதர்வீழ்ந் திறப்ப
அமைத்த வழல்கொலோ வறைதி யென்னுஞ்
சேண்விசும் பெழுந்த திங்க ளேக்கிக்
கருங்கடு வுமிழ்ந்த கடன்ம றித்தொரு
வெண்கடு வுமிழ்ந்த தெனவுளம் வெதும்பும்
மந்த மாருதம் வந்தழல் வீசுற
ஆற்று ளாகியவ் வளக்கரி னின்றெழும்
ஊழித் தீகொலென் றுன்னியே யயரும்
வேய்ங்குழல் காம வெவ்வழல் கொளுவ
ஊதுங் குழலென் றுரைத்தக நெகிழும்
மென்மல ரமளி மேல்விழும் புரளும்
அசைந்தெழு முயிர்க்கு மந்தோ வென்னும்
ஒள்ளிதழ் குவித்துயிர்ப் புமிழ்ந்திடு மவிழ்ந்த

கருங்குழல் வாமக் கரங்கொடு செருகித்
தனிப்பொற் றூணிற் சாய்ந்திடும் பனிநீர்
சந்தனக் கலவை தண்ணறுங் கோதை
தாள வடங்க டரிப்பவர் திறைஞ்சும்
பாங்கியர்ச் சுளிந்து பறித்தவை யெறியும்
மழவிடை மீதில் வந்துநீ யுலாவக்
கண்டுநின் னழகுணுங் கருங்கட் பூங்கொடி
விரைமலர்ப் பொழில்சூழ் வெங்கை காவல
பொன்னவிர் புரிசடைப் புனித
மன்னவ வவளுறை மருந்துநின் புயமே. ௬௭

எண்சீர்க்கழிநெடிலடிவண்ணவிருத்தம்

புரளுந்திரை யெறியுங்குரை கடலும்பகை தமிழோன்
பொதியம்பகை மதியம்பகை மதனன்பகை முலைசேர்
தரளம்பகை பனையன்றில்கள் பகையங்குயில் பகையே
தமரும்பகை யணையும்பகை சகியும்பகை நகர்வாழ்
திரளும்பகை மலர்சிந்திய வணையும்பகை பனிநீர்
திமிருங்குளிர் களபம்பகை யெனிலென்செய வடியேன்
அருளுஞ்சுக மருள்கின்றிலர் பெயர்சங்கர ரெனவே
யணிவெங்கையி லமர்கின்றவ ரதுமென்குறை யனமே. ௬௮

நேரிசைவெண்பா

அந்துவா வென்று மறையே ,னினைத்தவர்க்கு
வந்துவா வென்று மருவல்போல்—இந்துவாழ்
என்றைக் கடுக்கு மிருஞ்சடைசேர் வெங்கையோய்
என்றைக் கடுக்கு மிதம். ௬௯

வண்ணத்தாழிசை

இதயங்கலங்க வினையம்புகன்ற வொருவஞ்சகன்ற னுடனே
யெனையுந்துறந்து மனையுங்கடந்து தனியங்ககன்ற மகளே
மதியங்கிடந்த முடியன்றயங்கு திருவெங்கைவந்து நெடுநாள்
வரமுன்கிடந்து னைமுன்பயந்த பயனின்றுகண்ட திதுவோ
புதிதங்கிலங்கு மணியன்றிலைந்த சுடரொன்றிருந்த மனையே
புகவெம்புகின்ற வடிவம்பரந்த தழல்வெஞ் சுரஞ்செல் வுறுமோ
வதனம்பொலிந்த குமுதம்புலர்ந்து விடிலங்கிருந்த முவளோ
மகன்சென்று முய்ந்திவ் வளவும்புலம்பு மனம்வல்லிரும்பின் வலிதே. ௭௦

ஆசிரியத்தாழிசை

வலிய வடியேன் மனத்துவந் தெய்தினன்
மலியு மமுதனும் வானவர் தேடியே
மெலிய வனுகலா வெங்கையி லீசனே. ௭௧

---

௬௯. அறையோம் என்றும் பாடம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடிவண்ணவிருத்தம்

ஈதற மன்று தனித்தே யானுறு கின்ற தலத்தே
  ஏகினை என்கை பிடித்தே யேதமி தெங்கள் குடிக்கே
மீதுறு கொன்றை மணத்தால் வேணியி லிந்து வுருப்போல்
  வீறுகிர் கொங்கை யுறுத்தால் வேல்விழி மூந்து சிவத்தால்
கோதித ழின்று வெளுத்தாற் கோலனை கண்டு கறுப்பான்
  கோதையர் வம்பு தொடுப்பார் கோடுர மஞ்ச ணிறத்தால்
மாதுமை கண்டு கொதிப்பாண் மாபுகழ் வெங்கை புரத்தோய்
  மாறுவை யன்பு பிணைத்தான் மாழ்குவ னென்று மிளைத்தே. எஉ

கட்டளைக்கலித்துறை

இளையா திடைமென் முலைசுமந் தேயம் முலையுமின்னங்
கிளையா வுயிருண் டிடவறி யாவிரு கெண்டைகளும்
முளையா நகையிவண் மேல்வெங்கை வாணகின் மொய்ம்பிலன்றி
அளையா நறும்பொடி பட்டதன் றோமிகு மற்புதமே. எங

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அரவு முரிகளு மென்புமா லயனொ
  டமரர் தலைகளு மூன்கபா லமுநீ
ஒருவி யறுவைபு னைந்துமா லிகைவா
  ளுமிழு மணிபணி சந்துமான் மதமே
மருவ வுருவில ணிந்துமா லையிலே
  வருதி மலைதர வந்தநா யகிபோல்
வெருவி யிவளவை நிந்தியா ளலள்காண்
  விமல வெழின்மிகு வெங்கைவாழ் பவனே. எச

நேரிசைவெண்பா

வாட்டுபவங் கொல்புகலி வண்புலவன் பேரின்ப
வீட்டுபவங் கொள்ளைகொள விட்டனாள்—கேட்டுவா
தெப்பிறப்பி லெங்ஙனிருந் தேதுபுரிந் தெய்த்தேனோ
ஒப்பிறப்பில் வெங்கையுடை யோய். எரு

வண்ணக்கலித்துறை

உடைய வினைகளை முடுகி யெனதுள மொன்றினேன்
அடைய வறிவெனு மறிவை யருளிடு மண்டர்கோன்
விடைய னரவணை துயிலு மரிதொழும் வெங்கையோன்
சடைய னுமையுறு புடைய னவனடி தஞ்சமே. எசா

வண்ணத்தாழிசை

தழுவி யணையினு றங்குதாய் தனையு மருகுமெ ருங்கியா
தாவி ளெடுதுயில் கின்றமா தரையு மரிதின கன்றுபோய்
வழுவை யனையம றங்கொள்கா வலர்கள் பதறியெ ழுந்திடா
வகைபல் கடைகடி றந்துரு மறுகு தொறுமிக வந்தசூழ்
ஒழிவின் ஞமலியி னைந்திடா துணவு சிதறிய ணங்குபோ
யுலவு மிருணிறை கங்குல்வா யுனது மருமமு யங்கவே
விழைவி னணையவ ணைந்திலாய் வெருவ விடுவத றங்கொலோ
விழுமி மகறிரு வெங்கைவாழ் விமல விதனைவி வம்பிடே. எஎ

குறள்வெண்செந்துறை

விண்ட பூமுடி வெங்கை புரத்தனைக்
கண்ட மாதர் பெறுவது காமமே. எஅ

மதங்கு. எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தாவி கொண்ட களத்தர் வெங்கை புரத்தர் தங்கழல் பாடியே
வாவி கொண்ட மலர்ப்ப தங்கள் சிவப்ப வாடு மதங்கிதான்
நீவி கொண்டு முலைத்த டங்கண் மறைத்தி லாளெனி னிற்குமோ
ஆவி கொண்டிடு மிங்கி தற்குமு னென்று காளைய ரயர்வரே. எகூ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அயன்கொளுங் கவின்கூர் வெங்கை யமலன்றன் வரத்தா லன்றி
வியன்கொளுங் கவினுன் மற்றோர் மெல்லியல் சேர்வோ னன்றே
நயன்கொளுந் தவமென் செய்தா ணகமக ளனத்தன் காதல்
பயன்கொளும் படிப கர்ந்து பரிகுவண் மாதர் மாதே. அ0

நேரிசைவெண்பா

மாதா வயிராமன் மற்றோர் பொருள்குறித்து
வேதா வறியாத வெங்கைபுரத்—தாதாவை
அப்பாவா வீட்டிற் கடியேன்சொற் க்ம்பெறவென்
றிப்பாவை கூறு மிரந்து. அக

கட்டளைக்கலித்துறை

இரவாம லொன்று மயலோ ரிடைச்சென் றிரப்பவர்க்குக்
கரவாம லென்று மிடரே புரியுங் கடும்புலனிற்
பரவாமல் வெங்கை புரிவாணற் கன்பறும் பாதகரை
விரவாம னின்றவர் தாமே பரகதி வேண்டினரே. அஉ

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவா னென்னும்
  வியன்றிருநா வுக்கரசின் மாற்றம் பொய்யோ
ஈண்டுவா வென்னைவலப் பாகந் தன்னி
  லிருத்துகென நினைவேண்டி யொழியா மையல்
பூண்டுவார் விழிததும்பு புனலோ டொன்றும்
  பொற்றொடிக்குந் திருவருள்செய் கின்றா யல்லை
நீண்டுவா னுலகளக்கும் பொழில்சூழ் வெங்கை
  நிமலனே யெமையாளு மமரர் கோவே. அங

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கோபந் தோன்ற வதிர்ந்தெழுந்து கோக்க...
சாபந் தோன்ற வளைத்தொழியாச் சரமே பொழிந்து காரிலின்
தூபந் தோன்று குழற்பகைதான் ...ற் றிறைவன் றிருவெங்கைத்
தீபந் தோன்றும் புயனினைவைத் ...ா ரின்னும் வாராரே. அச

மேற்படி வேறு

வார்கொண்ட களபமுலை யுமைகணவன் றிருவெங்கை ...
ஏர்கொண்ட வனதுமா ணிக்கமலைக் கருங்கொடியை யெரிப்ப தென்கொல்
கார்கொண்ட பசுங்காவின் மாவிளிருந் தெங்கணமர் கடிய வந்தப்
போர்கொண்ட மதவேள்வந் துறக்கூவுங் கருங்குயிலைப் பொடித்தி டாதே. அடு

கொச்சகக்கலிப்பா

பொடித்தமத னுயிர்படைத்துப் பொருவதுவும் வெவ்வரவங்
கடித்தமதி பிழைத்தனலங் கால்வதுவு மாமுனிவன்
குடித்தகடன் மறித்தெழுந்து குமுறுவது முன்னமுன்னைப்
பிடித்தவினைச் செயலன்றோ பிரிவில்வெங்கைப் பெருமானே. அசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மான்கொண்ட கரத்தர்திரு வெங்கைபுரத்
    தவர்பலகை வழங்கப் பெற்ற
தேன்கொண்ட விசைப்பாண ரெனநினைப்ப
    லுனைப்பாண சிறப்பு நீத்த
கான்கொண்ட தொடைப்புயத்தர் பெயர்மொழியா
    யெனிலவர்பேர் கழற லாற்றால்
ஊன்கொண்ட மழுவலத்தோ ரிசைக்குடைந்த
    பாணனென வுன்கின் றேனே. அஎ

கலிநிலைத்துறை

உள்ளே யன்பர் தங்களொ டன்போ டுறும்வண்ணம்
விள்ளேன் வஞ்சம் பொய்கொலை காமம் விடுகில்லேன்
எள்ளே யனக்கம் வெங்கைபு ரேசா வெனநேயங்
கொள்ளே னெவ்வா றுய்குவ னந்தோ கொடியேனே. அஅ

தவம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொடியவரை வனத்திருந்து நோற்கி னுந்தோட்
கொற்றவரை யொத்தவரைத் துறந்து போகிப்
படியவரை மருட்டுதவ வேடந் தாங்கிப்
படிமுழுது முலாவுகினு மறைக ளெல்லாம்
முடியவரை யறுத்துணர்ந்து புகலி னுந்தீ
முளரிமலர்க் கரத்தெடுத்த வெங்கை வாணர்
அடியவரை வழுத்தியவ ரடிகள் சூடா
வவலரையோர் பொருளாக வறிகி லோமே. அக

மேற்படிவேறு

அறிவினிலி லங்குதிரு வெங்கைநக ராள
ரடியினின்மு யங்கியுறு மென்றனக வன்மை
எறியயிலை வென்றவிழி யின்கடையி னாலே
யிமைவிழுமு னுங்கிமய றந்தமட மாதைப்
பொறியரவ ணைந்ததுயி லுங்கடவுள் கண்டாற்
பொறியவனு ரந்தனிலி ருந்திடுவ னோதான்
வெறிமலர்தொ டுஞ்சிலைய னங்கனெதிர் கண்டான்
மிகுமிரதி கொங்கையவ னம்புயமு றாதே. கo

கட்டளைக்கலித்துறை

உறாதே சிறிய ரினம்பே ரருட்பய னுற்றவர்சொல்
மறாதே புலனிற் புகாதே திருவெங்கை வாணற்கன்பு
வெறாதே யுனக்கிடர் செய்கின்று ளோர்க்கிடர் மீண்டியற்றிக்
கறாதே யிருமன மேபிற வாநெறி காண்பதற்கே. கக

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

காணுமை யயன்றேடு நின்மு டிக்கட்
கண்ணப்பன் செருப்புகழற்கால் வைத்த போதில்
கோணுக முரிந்ததுவோ குளிர்வெண் டிங்கட்
கொழுந்துபொரு தொதுங்கிற்றோ சீர்ப்பெ ணன்பு

பூணும லருவருத்து நோக்கி னுள்கொல்
பொன்னிதழித் தொடையல்சூழ்ந் திழுத்த தோசொல்
வீணுள்பட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம்
விமலனே வெங்கைவரு மமர ரேறே. கஉ

கொற்றியார். நேரிசைவெண்பா

ஏறுவக்கும் வெங்கை யிறைவற் ஞெழுதுதவப்
பேறுவக்கு மின்னே பிடிக்கவோ—கோறுவக்குங்
கூடு குறைத்த கொடுமதனை மொய்த்தகுழற்
காடு குறைத்த கருத்து. கங

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கரியவன் கமலக் கோயிற் கண்ணவன் கற்ப கக்கா
உரியவன் சுரர்குற் றேவ லுவந்தூா டொறும்ப யின்றும்
அரியவ னென்னத் தன்று ளன்பிலா வெனக்கு வெங்கைப்
புரியவ னளித்தா னென்னுற் புரிதருங் கைம்மா றென்னே. கச

கட்டளைக்கலித்துறை

எந்தீ வரமதி மாழ்கிச்செவ் வான மெனுங்கொடிய
செந்தீ வரமதி யாகும்வெண் டீவரத் தேம்புமெம்மேல்
இந்தீ வரமதி ரேகவில் வேள்விடி னேதுசெய்வோம்
நந்தீ வரமதி னுடாளும் வெங்கை நயந்தவனே. கரு

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நயன மிருண்டு போகாமுன் னடனப் பெருமான் றனைப்பாரார்
நடக்கும் பதங்க டளராமுன் னடவா ரமலன் றிருக்கோயில்
பயனின் மொழிகள் குளறுமுன் பரம னடித்தா மரைதுதியார்
பழுதில் செவிகள் செவிடாமுன் பரிந்து சிவன்மெய்ப் புகழ்கேளார்
செயலி னெடுங்கை நடுங்காமுன் றிருமா மகளுங் கலைமகளுஞ்
செறியுந் திருவெங் கைக்கரசைச் செழுமென் மலர்கொண் டருச்சியார்
மயலி லழுந்தி யயராமுன் மனத்தி லவனை யிருத்திடார்
மனித ருழன்று வாளர்போய் மறியா நரகின் மறிவாரே. கசு

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மருக லம்பர்களர் நின்றி யூர்மிழலை வல்லம் வேதிகுடி சேய்ஞலூர்
மறைசை காசிதிரு நாவ லூர்கயிலை மயிலை கற்குடிநல் லூர்நணா
அருணை பஞ்சநதி திங்க ளூர்பனசை யதிகை யொற்றிதிரு நாரையூ
ரால வாய்திருநெல் வேலி வஞ்சிபழை யாறை கச்சிதிரு வாதவூர்

சிரபு ரங்கமலை முல்லை வாய்சுழிய றிருவ ரத்துறையு மேபுகார்
திருவ லஞ்சுழிந ளாறு வேதகிரி தில்லை மாணிகுழி யாதியாய்
விரவு கின்றபதி பலவி னுங்குடிகொள் விமலன் வந்துதன தருளினால்
விமல சங்கரியொ டுறையும் வெங்கைநகர் மேவு வாரமர ராவரே. கஎ

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஆவியி னிடத்துற் றெம்முகப் பகையென்
றம்புயத் தினைப்பிடித் திழுப்ப
மேவுவெண் பற்சொற் பகையெனு மணிகள்
வெருவிவக் தடியின்மேல் வீழக்
காவியங் கருங்கட் பகையெனு மளிகள்
கலங்கியெண் டிசைதொறு மிரியப்
பூவையர் மகிழ்வுற் றுலாவுறும் வெங்கை
புரத்தனெங் கருத்தன்வே றிலையே. கூஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இரையும் புனற்செஞ் சடைமுடியுங் கடுவார் மிடறு மிளமதியம்
புரையுங் கனலி மருப்பொளிருந் திருமார் பகமும் புலியதள்சூழ்
அரையுங் கரியின் றலைமிதித்த வழகார் வெங்கை யரன்றாளும்
நிரையுஞ் சுரர்கண் டுருவனைத்து மருளே யென்ன நினைவாரே. கூகூ

நேரிசைவெண்பா

நினைகுவதுன் கோலமே நெஞ்சத் தடியேன்
புனைகுவதுன் செங்கமலப் பொற்றாள்—வினவுவது
கோவே யெனவின் குழாம்புகழும் வெங்கைநகர்த்
தேவே யுனதொழிவில் சீர். க00

திருவெங்கைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

தனிச்செய்யுள்கள்

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விற்ற தார்கலை பாதி யோடுவ
னத்தி லேயழ விட்டதார்
வெஞ்சி றைப்புக விட்ட தார்துகி
லுரிய விட்டுவி ழித்ததார்
உற்ற தாரமும் வேண்டு மென்றினி
மன்னர் பெண்கொள வொண்ணுமோ

வழிய டாமண மென்ற வாய்கிழித்
தோலை காற்றிலு ருட்டா
வெற்றி யாகிய முத்தி தந்தருள்
வெங்கை மாநகர் வேடர்யாம்
விமல ரானவ ரெமைய டுத்தினி
தெங்கண் மிச்சின்மி சைக்தபின்
பெற்ற வேலர்த மக்கு யாமொரு பெண்வ
ளர்ப்பினி லீந்தனம்
பெற்ற பிள்ளைகொ டுப்ப ரோவிதென் பேய்பி
டித்திடு தா தரே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

துளங்குமொளித் திங்களை யம்புலியென் றுலகமெலாஞ்
சொல்லக் கேட்டும்
பளிங்கனைய வயிற்றினது விழுங்கியமான் புறந்தோன்றப்
பார்த்துங் கெட்டேன்
இளங்கொடிய புலியிதென வறிந்திலே
னறிந்தேனே லென்பட் டாலுங்
களங்கனிமா மிடற்றிறையைத் திருவெங்கைக் காவலனைக்
கைவி டேனே.

இவ் விருசெய்யுட்களும் பிரதிகடோறும் இருக்கின்றன.

உ

கக. திருவெங்கையுலா

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

நாவலர்தம் வாய்வீதி நாளு முலாவருமே
தாவருநம் வெங்கையிறை தன்னுலாப்—பாவெனுமோர்
அம்பொற் றளைபூண வாழத் தகப்பட்ட
கும்பக் கடாக்களிற்றைக் கொண்டு.

தலவிசேடம்

க பூமேவு செம்மற் புகழ்வடிவங் கொண்டன்ன
பாமேவு மங்கைபுகழ் பண்பினான்—ஏமேவு
வில்லிற் கருந்தடங்கண் மேவுஞ் சிறியநுதல்
வல்லிக் கிடங்கொடுத்த வண்மையினான்—அல்லிமலர்
யாணர்த் தவிசி னெகினவூர் சின்றளவுங்
காணக் கிடையாத கங்கையான்—மாணப்
பொருவரிய பூங்கட் பொறியரியாற் சென்று
மருவரிய நற்றாண் மலரான்—விரவுசடைக்
ரு கானிருக்க விவ்வீர்ங் கதிர்க்கிளைபெண் ணென்றுமறி
மானிருக்குங் கைத்தா மரையினான்—யானிருக்குங்
காயத் திருப்பதுபுன் காரேனக் கொம்போவென்
றேயப் பிறையிருக்கு மீர்ஞ்சடையான்—தாயமுக்
கண்ணுமெழின் மூக்கொடுவார் காம்புபுணர் கூவிளமென்
வண்ணவிலை காட்டும் வதனத்தான்—அண்ணல்
வழுவை யடர்த்து வயங்கொளொறி பத்தர்
மழுவை யுவக்கு மழுவான்—பழவடிமைக்
கண்ணனையுஞ் சில்லோர் கடவுளெனத் தன்னொடும்வைத்
தெண்ணவழ னஞ்சயின்ற வெம்பிரான்—பெண்ணுருவம்
கo பெற்ற வருளொடும்போய்ப் பெண்வலைப்பட் டுற்றதுயர்
அற்ற வறிஞ ரகம்புகுவோன்—முற்றவிரி
தத்துவமென் றாறுங் தாங்கடந்து போயறத்தில்
எய்த்தவர்க்குக் காட்டு மியல்பினான்—முத்தமணி
ஆற்றிற் பொருடிருவா ரூர்க்குளத்தி லன்றுசென்று
தோற்றப் புரியுந் தொழிற்சித்தன்—வற்றுங்
கனையமல ரொன்று கருதா மதனைத்

துணையை விடுத்தெரித்த தோன்றல்—அணையும்
பிறப்புக் கிறப்புப் பெருமருந்து செய்யுங்
குறிப்புக் கரியமுது குன்றேன்—சிறப்பப்
௧௫ பெரியவரைச் சங்கம் பெறப்பந்தி சேர்த்து
விரிய விலைமுன் விரித்து—வரிசைபட
அன்னம் படைத்துமிசை யாங்கிடுவ விட்டருத்தி
மன்னும் பழுக்காய் வரவளித்துந்—தன்னந்
துறைபடுநர் சென்னியிற்றன் றோழமைவான் கங்கை
பொறைபடநன் றேறல் புரிந்து—முறைபடுமிம்
மண்ணின்மேல் வெற்பு வளமுடையே மிம்மடவார்
விண்ணின்மேல் வெற்பதுநா மேவுவமென்—றெண்ணிமேல்
கொங்கைக் கலவைக் குளிர்சந் தழித்தலைத்துக்
கங்கைப் புனலைக் கடுத்தெழுந்துங்—கங்கைக்குத்
௨௦ தானா யகமென்று தானதனா லெஞ்ஞான்றும்
ஆனா வினைக ளழித்திட்டும்—மானாகக்
கோடுங் கழையுங் குடவளையும் விண்முகடும்
நாடுங் கழையு நளினமலர்க்—காடுங்
கொடுத்த மணிபலவுங் கொண்டு தனக்கிங்
கடுத்த பெயரை யளித்தும்—படைத்த
பழகு புகழிப் படிமுழுதும் போர்ப்ப
ஒழுகுமணி முத்தா றுடையான்—முழுகுபவஞ்
சிந்தும் விவசித்துச் செய்பணிக்குக் காரணமாய்
வந்துமுத னின்றெழுங்காய் வன்னியான்—எந்தை
௨௫ அருந்தவர்க ளென்று மமரரென்றும் பேரிட்
டிருந்தவர்க ளெல்லா மிரப்பப்—பொருந்தி
முனியா தவர்க்குவர முற்றுங் கொடுத்திங்
கினியார் வரவென் றிருப்பான்—நினையாமல்
வேத வுணவு வெறுத்துப் புகழ்மூவர்
ஓதுதமி ழூணாக் குழல்செவியான்—தாதையிகழ்
காலிற்குத் தக்க கணிச்சிகைச் சண்டிசொரி
பாலிற்குத் தக்க பழமலையான்—சாலிக்குக்
கைக்கரகத் துற்றிழியுங் காவிரிபோற் சென்றுநறுஞ்
செக்கரிதழ்த் தாமரையின் றேன்பாய—வக்கமல
௩௦ ஏடு கனலா யிடுபசும்பொ னெண்பொகுட்டாய்
மூடு கரியரியாய் மொய்த்ததடம்—பீடுபெற
ஞாலங் கருதுஞ்செஞ் ஞாயிற் றிரும்பகன்மால்
கோலங் கருதுங் குளிர்பொழில்வாய்க்—காலங்

கருதி யிருளிருப்பக் கட்செவிமா ணிக்கம்
பரிதியென நின்று பருகக்—குருதிபுரை
சேயொளிய பூண்மணிசூழ் திண்சுவர்முற் றுங்கவரின்
வாயி றெரிபளிக்கு மாடமுறத்— தாயசுதை
மாடநம் பிக்கு வழிவிடுவான் விண்ணெழுந்து
நீடு புனல்போல நின்றிலங்கப்—பாடகர்*
இந்திரனுக் கன்றிங் கெனக்கென்று வேளைசெத்த
பைந்தழைய தோரணம்விண் பாலசைய—வர்த்தனையில்
நாயகனு ணீக்குதயி னங்கை விளக்கவிப்ப
மேய மணிப்பூண் விளக்கேற்றச்—சேயிழையார்
முன்றிற் றுகண்மாற்ற மொய்குழலிற் பூந்தொடைகள்
அன்றித் துகளா லதுநிரப்ப—மன்றில்
கொழுநன்சொன் மாதுகிளி கூறு தடக்கப்
பழகுமயற் பூவை பகர—வெழிலி
மறைத்திருந்து செல்லமணி மாளிகையை வேத
முறைத்திருந்து தீப்புகைபோய் மூட—நறைத்திருந்து
செந்தா மரைநாதன் றேரிற் பதாகையொடு
நந்தா மதிற்கொடிக ணட்பாடப்—பந்தாடும்
மங்கையர்கள் செங்கை வளையொலிப்ப வேர்மலியும்
வெங்கை நகரிருப்பு வேண்டியே—பங்குபடு
பெண்ணுசை நம்பிபசும் பொன்னுசை பெற்றவுளம்
மண்ணுசை தானு மருவுதலால்—விண்ணுசை
கொள்ளுஞ் சிறப்புக் கொடுப்பத் திருவுளங்கொண்
டெள்ளுங் குறியவுரு வின்றுபொய்த்—தெள்ளுங்
கனவு நனவுபோற் காட்டி யிரந்து
மனைவியுமை யோடு மணந்து—வினவினர்க்குப்
பண்டை யறத்தின் படிவமிது வென்னவுருக்
கொண்டவிலிங் கையன் குலமைந்தன்—உண்ட
படிதாங்கி மாயன்றேர்ப் பார்தாங்கி யாங்கெம்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு
கல்வி யுறுசீல கண்டன் றுணைவனலர்ச்
செல்வி யுறையுந் திருமார்பன்—வல்விரகம்
பூண்ட மடந்தையரே பொல்லா னெனுநல்லான்
றாண்டு இகிரிச் சுமைதுறந்தான்—யாண்டும்
இலையென்றல் கேட்பவுமின் றுதென் றிரப்போர்
நிலைகண்டாங் கெப்பொருளு நேர்வோன்—அலையுண்டு

* பாடமைகா விக்கிரன் என்றும் பாடம்.

பாலாழிக் கின்றுயிலை பான்மதிக்கென் றொப்பிகந்து
தோலா துலகனைத்துஞ் சூழ்புகழான்—மேலாய்
செங்கமல வாணற்கே செந்நாவின் மேவுதல்வெண்
மங்கையெனு மவ்வுரையை மாற்றியே—சங்கையற
மூவுலகு வோர்க்கு முதுசீர்த்தி வெண்மங்கை
நாவுறைய வைத்த நலத்தினன்—தேவிகலி
வந்துதன்சீர் பாடுநரை மண்மீதி லந்நிலையே
இந்திரன்று ளுக்கு மியல்பினன்—சிந்தையற
உண்டு பிணையலரென் றெண்காலைக் கீழ்ப்படுத்திக்
கொண்டு புரைதீர் கொடையினன்—கண்டுபுகழ்

பண்பு மலாது பயனும் புணர்ந்துநிதித்
தண்பதுமம் வென்ற தடக்கையான்—வண்புலவர்
தம்மைவிழி காக்குந் தகவி னிமைபோலச்
செம்மைபெறக் காக்குஞ் சீருடையான்—மெய்ம்மைபெற
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்டால்
எல்லார்க்கும் பெய்யுமழை யென்றுமுனஞ்— சொல்லாடும்
ஐய மகல வகிலமெலாந் தற்சுட்டிப்
பெய்யுமழை யென்னும் பெயரானன்—துய்ய
மறையோர் மிடிப்பகைஞன் வாய்மைநா மென்றும்
அறையோ மெனப்பொய் யறைவான்—முறையோதி

வேலிபுறஞ் செய்ய விளைத்துக் கரும்பயிலக்
கூலி கொடுக்குங் குலத்தோன்றல்—மாவிரவும்
ஆர்த்தி விருந்தா லடையாக் கதவழகு
மாத்திரையாய் நின்றொளிரும் வாய்தலான்—பூத்தபொருள்
ஏதப் படாம லிருந்துதவ நல்லறமென்
பூதப் படியுட் புதைக்கின்றோன்—வேதன்
நிலம்பெயர்த்து வைத்த நெடுவேரிற் சென்னி
குலம்பெயர்த்து வைத்த குணத்தான்—தலம்படைத்தோன்
கண்ட குலத்திற் கருதி னிரட்டியாம்
பண்ட குலத்தின் பயனனென்—மண்டலிகர்

நல்லகோ லின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ண லவைவள்ளல்—மல்லலுறச்
சந்தி பொருத்தித் தகுஞ்சீர் கெடாதடுக்கிப்
புந்தி மகிழப் புதவணித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற் செய்த திருக்கோயி லுள்ளிருந்தெம்
மையுள்போக் கிற்கும் பரஞ்சோதி—மையுள்

இருந்தபுன் மாக்கட்டமை யென்றுந் துதியா
வரந்தரவென் முன்னின்ற வள்ளல்—வரைந்தவிடை-
பவனி
தன்மதியி லென்றாழ் தனதுமதி காட்டியுறப்
பொன்மலியுங் கப்பம் புகவேற்றிச்—சொன்மலியும்
௭௦ இந்திரனு மேனோரு மேத்தத் திருவுலா
வந்தருளு நல்விழவுண் மற்றொருநாள்—சந்தமறை
முன்னூல் வடிவுகொடு முந்நூல் புனைந்தன்ன
பொய்ந்நா றருமறையோர் போற்றெள்ளின்—நெய்ந்நறு
மாமஞ்ச ணெவ்வி வருமானைந் தையமுதம்
வமந் தருநெய் யிளவெந்நீர்—தேமுந்து
வில்வநீர் கர்ப்புரம்பால் வெண்டையிர்செந் தேன்கரும்பின்
செல்வநீர் பல்கனியின் றீஞ்சாறு—நல்விளநீர்
சந்தன மென்பனிநீர் சங்கப் புனன் முதலா
வந்தன கொண்டுதிரு மஞ்சனத்தோ—டுந்துதிரைக்
௭௫ கங்கை நிறந்திரியக் கன்னிப் பிறைதிகைப்பப்
பொங்கி யலைத்துப் புறம்போர்த்து—செங்கயல்கள்
பாயுந் தடமாப் படர்சடைமீ தாட்டியபின்
ஏயுங்கற் பான்மலைமா னெள்ளாத—மாயும்
புலியுரி மாற்றிப் புனைமணிய பாம்பின்
மெலியுரி யன்னதுகில் வேய்ந்து—வலிகெழுநற்
பஞ்சவ னென்ன முடிசூட்டிப் பார்வைக்கீழ்ச்
செஞ்சுடர்ப்பொற் றட்டிற் றிலகமுமிட்—டுஞ்சனிகர்
காதிற்குந் தோளிற்குங் கண்டமணிப் பூணென்னச்
சோதிக் குழைகள் சுமப்பித்து—வாதிப்பில்
௮௦ உண்ட வழனஞ் சொழுகிப் பரந்ததெனக்
கண்ட முழுதுங் கருஞ்சாந்து—கொண்டணிந்து
பொன்னனையார் நெஞ்சியங்கப் பூங்கலவைச் சேற்றிலிடுங்
கன்னிரைபோன் முத்தவடங் கைபுனைந்து—தன்னிகர்பைந்
நாக நிணைவுவர நாறு மலர்த்தாமம்
ஆக முழுது மணிந்திட்டுப்—பாக
மதிய மணியிழைத்து வைத்தன்ன செம்பொற்
புதிய மதாணி புனைந்து—விதியவணி
மாத்திரைதா னன்றி வளைவடுவுங் காக்குமெனச்
சேர்த்தினர்கே யூரந் திகழ்வித்துச்—சாத்தியபூண்
௮௫ என்ன மழுமா னியைந்த விரலல்ல
மன்னமணி யாழி மலிவித்துத்—தன்னொழியக்
கைசெய்த வீரக்குக் கட்டியதாய் முற்றுமல்

மொய்செய்த காலன் முரண்முருக்கி—மைசெய்த
மேனி யரக்கன் விறலோர் கணத்தழித்து
வானி னடுத்த மதிதேய்த்துத்—தானுடைய
வென்றிக் கணிந்ததென வீரக் கழலொன்றான்
ஒன்றிக் கிடப்ப வொளிர்வித்து—மன்றற்
புகைமுதனின் றேந்திநறும் பூங்குவளைத் தீப
வகைமுதல கொண்டுபணி மாறித்—தகைமை
வலக்க ணிடப்பா லிடக்கண் வலப்பாற்
கலக்க நிழலாடி காட்டி—நிலக்கலமும்
பொற்கலமு மன்ன மறையும் புகழ்மூவர்
சொற்கலையு மொத்துத் துதிப்பவிருந்—தற்கதிர்தன்
அங்கத் திரண்டமுத தாரையொழுக் கானதெனத்
தங்கு மணிப்பிடிய சாமரைகள்—அங்கசையச்
சாந்தாற்றி பேர்முரணித் தாமரைமுத் தன்னவெயர்
போந்தாற்றி ஞாங்கர்ப் பொலிவெய்த—வேந்தாற்றற்
பிள்ளை மதியினைமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல்
வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்றத்—தொள்ளைவளை
ஒன்று மிரம்வா யொலிக்கு மவைபோன்று
சென்று மிரமெண் டிசைவிழுங்கக்—குன்றாத்
திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமது போற்கை
இரண்டான் முழவொன் றிரங்க—மருண்டார்நல்
நந்திகரங் கொண்டதென நற்றண் ணுமைமுழங்கச்
சந்தமறை யோன்விழையுந் தாளங்கள்—முந்ததிரக்
கண்ணன் மலர்வாய்க் கழையெறிந்து பின்றொடர
வண்ண விசைக்குழல்கள் வாய்த்தொலிப்ப—மண்ணியங்கள்
ஏனையபா தாளத் திறையரவும் விண்ணரவும்
வானுருமே றென்ன மலிந்தார்ப்ப—மீன
அலைப்புதல்வி போற்றுபெரி யம்மைப் பெயர்கொள்
மலைப்புதல்வி தன்கொழுநன் வந்தான்—தொலைப்பில்
முதுகுன்றம் வெங்கையென முன்னுங் கருணை
மதகென்ற கண்ணுடையான் வந்தான்—இதுகுன்றம்
என்னு மழவிடையான் வந்தா னெனக்கோடி
சின்ன மமுதஞ் செவிக்குகுப்ப—மன்னுசிவ
செந்துவர்வாய் மங்கைபங்க தேவாதிதேவவென
வந்திகர்கின் றார்க்குமொலி வானளப்பப்—பந்திமணி
மாடக் கரைசேர் மறுகிலஞ்சி மன்பதையா
நீடப் புதுநீர் நிறைந்தொலிப்ப—ஆடச்

சிலர்செந் தழற்கொழுந்து சேட்போய் விழல்போற்
பலர்செந் தகிலெறிந்து பற்ற—மலர்சிந்தி
உம்பர்மே னிற்ப வுலகநெருக் காலுயர்த்த
தம்பதுமக் கையெளிதிற் றாங்குவிப்பச்—செம்பொனெடுந்
தண்டுமிசை கொண்டு சகமீன்ற வன்னையுடன்
கொண்டுமணி வீதி குறுகியே—பண்டு
சிலையாகி நொய்துபட்ட தீதகல மேரு
மலையாகி நின்றவா வந்த—நிலையாகி
நாரணனாய் விண்ணுயர்வா னன்னிறத்தாற் செங்கமல
ஆரணனாய் மிக்க வணியினால்— வாரணனாய்
நின்ற பசும்பொ னெடுந்திருத்தேர்க் கண்டுவந்து
மன்ற விளங்கதிர்போல் வந்தேறி—வென்றிதரு
தந்தி * முகன்முருகன் சங்கரிநற் சண்டியிவர்
தந்த மரபிரதந் தாங்கடவி—வந்தணையக்
கட்டளைக்கற் பொன்னுரைபோற் காற்பொன் மறுகுரிஞ்ச
முட்டிமுடிப் பொன்விண் முகடுரிஞ்சப்—பட்டுடைத்தேர்
கண்டோர் விழிகள் களிப்ப நிலைபெயர்த்துத்
திண்டோ ளிறைவன் செலுத்துதலும்—பண்டோர்

குழாங்கள்

சிரந்துணித்தா னோடமர்ப்பச் சென்மதற்கு வேதன்
இருந்து படைத்தபடை யென்னத்—திருந்திழையார்
முற்றினர்முற் றாத முலையிற் பெருவாழ்வுஞ்
சிற்றிடையி னல்குரவுஞ் சேர்ந்துளார்—முற்றும்
அமைக்கு நிகர்தோ ளணங்கா தலைத்தம்
பிமைக்கும் விழியா லிறுப்பார்— சுமைக்கு
வருந்து நுசுப்பென்று வாணுதலிற் றீட்டுந்
திருந்து திலகஞ் சிதைப்பார்—பரந்தனிமி
றூதித் திரியும் பலமலரி னுண்மணம்போல்
பேதித் தமையுமிகு பேரழகார்—மோதிக்
கிழியா முகில்சிதைக்குங் கேதனப்பொற் றேரோன்
அழியா வெரிதீ யழகை—விழியால்
விழுங்கினு ரேது விளையா தினிமெய்
புழுங்கினர் மாலை பொரிந்தார்—செழுந்தாள
மாலை பொடிந்துவிழி வார்நீர் கலந்தொழுகிப்
பாலைமொழி யார்பா ரதிபோன்றார்—மேலைநாட்

* தந்தி முகன்முதனஞ் சண்டியீ றாயினோர் என்றும் பாடம்.

கூற்றை முனிந்த குரைகழலு முப்புரத்தின்
ஆற்றல் களைந்த வணிநகையும்—போற்றிலராய்த்
தம்மைநோய் செய்த தறுகட் சிலைமதற்காய்
வெம்மை விழியே வியந்திடுவார்—செம்மைத்
தவங்கொண்டோ மாதுமையா டன்னழகு கொண்டோ
எவன்கொண் டிடமளித்த தென்பார்—தவங்கொண்டேல்
ஆக வழகா லளித்த திடமாகில்
போகவிடே மென்றெதிர்தாம் போகுவார்—ஆகம்
மருவு மதியொண் மடங்கு பிறைப்பேர்
இரவி தனைமறைப்பி னென்பார்—பரவுறுபீர்
கன்றுபயிர் மேயக் கடாவின் செவியரிந்தாங்
கின்றுதலை வற்கா ணிணைவிழிகள்—நன்றிருப்பக்
கொங்கை யழகழியக் கொண்டதென்பார் கொல்பவர்க்குச்
சங்கரனென் னும்பேர் தகாதென்பார்—மங்கையுமை
கொங்கைவடுக் கண்டுங் குழியவுரம் பாயாத
எங்கண் முலைக்குவலி யில்லென்பார்—செங்குதலைப்
பிள்ளைப் பழியாளர் பெண்பழியை யஞ்சுவரோ
என்னத் தனையேனு மின்றென்பார்—உள்ளுக்
குருகுவார் நெற்றிபுடைத் தோவிதியே யென்பார்
பருகுவார் போலிறையைப் பார்ப்பார்—முருகுவாய்
தங்கமுத மும்பெறுர் தாழ்குழலிற் பூப்புனையார்
எங்கள் விழிக்கிவர்தாம் யாரென்பார்—பங்குவரும்
ஆர மணிமார் பணையக் கிடைத்தாலும்
பார முலைக்சகலம் பற்றுமோ—நேருகினுங்
கங்கையறி யாமற் கலக்கு மிமையமலை
மங்கையறி யாமல் வருவரோ—மங்கை
அறியாமற் கங்கை யுணையு மவரென்
நெறியால் வாரென்று நிற்பார்—குறியா
இணைவிழியா னோக்கா ரெனினு நுதன்மேல்
அணைவிழியா னோக்கினுமா மென்பார்—கணைவிழியார்
எந்திளங் கொங்கை யிடைவருத்தன் மாத்திரையாய்ப்
போந்தன வென்று பொருமுவார்—நாந்தவஞ்செய்
தில்லோ மதனு லினையாம வென்செய்ய
வல்லோ மெனத்திகைத்தார் மற்றொருத்தி—நல்லோர்

பேதை

பொதும்பர் வனம்யாம் புகுவோ மிவடான்
பெதும்பையா முன்னமெனும் பேதை—குதம்பை

௧௪௦ விழிமேவுங் காதுதோண் மேவப் புனைவாள்
மொழிமேவும் வீணை முனிவாள்—பழிமேவுங்
கல்லார் பரன்முற் கரத்தல்போற் றன்கண்மூய்*
எல்லார் முனுங்கரந்தே னென்றிருப்பாள்—பொல்லாத
வெம்பு பகையாகி மேல்விளைவ தோராமல்
அம்புலியை வாவா வெனவழைப்பாள்—செம்பொனுயர்
தெற்றிமிசை மென்னடைய தென்றல் வரவேற்றுச்
சற்றுமுள மஞ்சாது தங்குவாள்—பற்றுதவு
தன்பெருமை பொன்னறியாத் தன்மைபோற் பெண்ணரசாந்
தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையாள்—பொன்பரிவின்
௧௪௫ ஒக்கலையிற் கொள்ளி னொளிர்பொன் மணியிருப்பிற்
றக்கவளல் லாரெடுக்கத் தக்கிலாள்—மிக்க
வடிவழகுக் கேற்ற மணவாளன் றனெனப்
படியுளனென் றோராயும் பண்பாள்—முடிவில்
உருவழிந்த வேளை யுரியனெனக் கூறும்
பொருவழிந்த வோர்குறையும் பூண்பாள்—திருவழங்கு
பொன்னே யெழின்முளையே பூங்கொடியே பெண்ணரசே
மின்னே மயிலே விழிமணியே—அன்னே
வருக வருகவென வாராது தாய்நெஞ்
சுருக வுருக வுழல்வாள்—பெருகறிஞர்
௧௫௦ நெஞ்சம் புரைய நிகழ்வுற் றெருசிறிதும்
வஞ்சம் புகாத மதர்விழியாள்—தஞ்சி
விழுந்த கதிரே யெழல்போல் விழுந்த
தெழுந்ததென வொக்கு மெயிற்றாள்—அழுங்கவுரம்
மீக்கா ணளவும் வெளிப்படா வுட்பகையை
நோக்காது வாழு நுசுப்பினாள்—சீர்க்காமன்
மாதராழக் காற்றால் வடிவிழிவு காணமல்
பேதை யெனவிகழும் பெண்பெருமாள்—காதலுளந்
தள்ளத் தமர்போற் றமரலா ரும்மகண்மை
கொள்ளக் கருதுங் குறியினாள்—பிள்ளைப்
௧௫௫ பருவத்தா லொத்துப் பகல்விளக்குப் பட்டாங்
குருவத்தா லொவ்வா ரொடுதான்—தெருவிற்போய்ச்
செங்கணெடு மாலுந் திசைமுகனு மீசனெனப்
பங்கமொழி கூறும் படியென்னச்—சங்கம்
பழிக்கும் வழுச்சொற் பதர்சேர்த்து வைத்த
இழுக்குங் கவியென்ப தென்னக்—கொழிக்கும்

* கல்லார் பரன்முன்னர்க் கரத்தல்போற் றன்கணமும் என்றும் பாடம்.

புழுதியளேர் தில்லமெனப் போற்றிவிரத் கோலம்
எழுதிவினை யாடி யிருக்கும்—பொழுதிவிசை
வேதச் சிலம்பு மிளிர்பதத்தான் மூவெயிலும்
காதச் சிலம்பு கரங்கொண்டான்—காதப்
பணையா னறிய பசுந்துழாய் நாக
அணையா னறிய வரியான்—துணையாய்
அடியவரைக் காக்கு மருளான் பனைக்கைக்
கொடியவரைக் காக்குங் கொலையான்—கடிகொள்
பனியிதழி மாலைப் படர்சடையான் வெற்பின்
கனியிதழி மாலைக் கழியான்—இனியாறுங்
காவிக் கரிய களத்தினு னெம்முடைய
ஆவிக் கரிய வமுதானுன்—பாவித்
துருகு மகத்தை யுவப்பா னிகழ்வால்
அருகு மகத்தை யழிப்பான்—பெருகும்
உருப்பவள மாய வொருவ னிரதி
விருப்பவள மாய விழித்தான்—பொருப்புவளர்
மங்கைக் குழையாய் மழுத்தனக்கென் றேந்துவோன்
சங்கைக் குழையாச் சமைத்தபிரான்—வெங்கைப்
பழமலையா னுளும் பதியிலான் சிற்றம்
எழமலையா னுரு மிறைவன்—தொழமலையான்
வாழி யரம்பையர்தாம் வண்டலயர் பேதையராப்
பூழி யெழுந்தளகம் போய்ப்படிய—ஆழிநெடுஞ்
செம்பொற் கொடித்தேர் திருமறுகி னூர்ந்துவர
அம்பொற் கொடிகுறகு மன்னையரோ—டும்பர்க்
கரியா னெதிர்சென் றவர்தாழத் தாழ்ந்து
பெரியா னிலைசிறிதும் பேதை—தெரியாமல்
அன்னைமீ ரித்தே ரமர்பவன்யார் மைந்தனிது
பன்னுகவென் றூடைமுதல் பற்றுதலும்—மின்னனையார்
வற்புறுத்த வோர்பொருளை வள்ளுவனுர் பத்துமுறை
சொற்பொருத்தி யோதுந் துணிவுபோல்—தற்பதத்தால்
ஓதும் பிரமமொரு தானென்ப தொன்றனைமால்
காதுபவம் பத்தெடுத்துக் காட்டினேன்—சாதம்
இவட்குமா மேதென் றியம்புவமென் றெண்ணித்
துவக்கும் வினைவழியாற் றேன்றும்—எவர்க்குமிவன்
தந்தையே யன்றித் தனையனு காதவன்காண்
அந்தமில்சீர்க் காரைக்கா லம்மைதனை—முன்தொருநாள்
தப்பா வருளாற் றனக்கம்மை யென்றவன்காண்

அப்பா வெனுமொழியு மன்பினுல்—தப்பார்
அயிலேர் மகன்மாட் டறிந்தவன்கா ணெங்கள்
மயிலே யெனவுரைப்ப மற்றும்—வெயிலேர்
இழையா ளிவனு ரெவ்வுரையு மென்ன
உழையா ரிவனூர்கம் மூர்தான்—அழையாய்
விளையாட வென்று நகைத்து விளம்ப
முளையா முலையிளையாண் மோகங்—கிளையான்
க௮0 படிவ ளனிகன்கு பார்த்தா டவழும்
முடியி லிளம்பிறையு முன்னுள்—வடிவழகன்
கையி லிளமானுங் காதலியா ளெம்பெருமான்
மொய்யகலம் வேய்ந்து முருகுயிர்க்குஞ்—செய்ய
கடுக்கையினைப் பேர்தே கருத்தாழ் நடாத்த
மடக்கொடியில் வீசர்தோண் மாலை—அடுத்தெனக்கு
வாங்கி யுதவுமென மைக்கண் கலுழ்ந்துருகத்
தீங்கிலுமை பங்கன் றிருவிழவுள்—யாங்களிளம்
பேதையென வைப்பப் பெதும்பைச் செயலுமலால்
மாதிவளோர் மங்கைசெயன் மன்னினுள்—யாதினியாஞ்
க௮௫ செய்யுஞ் செயலென்று சிந்தித் துளங்கலங்கிப்
பெய்யுஞ் சிறுவளைக்கைப் பெண்ணமுதே—ஐயன்
திருத்தார் கினைக்கிரத்தல் செய்தும் புனைதற்
குரித்தா முலைவந் துரத்திற்—பருத்தாலென்
றேருதிக் கலுழ்கை யொழித்தா ளிவளன்று
பேதைப் பருவம் பெறுகையால்—ஆதிப்
பெருமான் விடுத்தகன்றுன் பேரருளால் பாகத்
தொருமா னிவட்பார்த் துவந்தாள்—பொருமாரன்
றுறடுத்த கோடி நூனேப்பகழி கொண்டாலும்
மாறிவட்கென் செய்வான் வறிதகன்றுன்—வேறெருத்தி

பெதும்பை

க௯0 சீர்க்கு மிளைஞராந் தேன்முரவும் போதாகப்
பார்க்கும் பெதும்பைப் பருவத்தாள்—யார்க்குந்
தனைக்காணில் வாய்நீர் தரும்புளியி னுண்மால்
தனைக்காணி னல்குமொரு தையல்—நினைக்காமம்
உள்ள மரும்ப வுணர்வுடைய யோகிகட்குங்
கள்ள மரும்புகயற் கண்ணினுள்—கொள்ளுந்
தகவையிரு பங்காக்கித் தாமிருப்பக் கண்கள்
முகவினடு விட்டகவர் மூக்காள்—மிகவும்

புரிந்தநெடுங் கூந்தற் பொறைவருமுன் ஞானல்
வருந்தாநறுஞ் சந்த வளையாள்—திருந்த
மனங்குழைக்கும் பெண்வளர்த்தான் மானக் குதம்பை
கனங்குழைக்கு நல்கும்வார் காதான்—முனங்குழைக்கும்
மண்விடுத்துப் பூசு மணங்குழைப்பான் முன்பிறழ்ந்த
எண்விடுத்துச் செவ்வ னியம்புவான்—பெண்விடுத்துப்
பூமங்கை யானவாம் பொற்பினுள் கல்விகொடு
பாமங்கை தாளிற் பணிகுவாள்—காமன்றன்
வல்லியிவள் போலுமவள் வாட்போலுங் கண்ணினளா
வில்லைபுகுந் தாயி னெனப்படுவாள்—மெல்ல
இடையயிரா தாழி யெழுங்கதிர்முன் றோன்றும்
முடிநுனிபோற் றோன்று முலையாள்—அடியழகு
பூழி யழிப்பப் புறந்திரியா டற்போற்றுந்
தோழியர்நா றுயிரவர் சூழ்ந்துவரக்—கேழின்
நிலைய வுறுப்பு நிகரா தவற்றின்
வலைய மலைப்ப மனங்கொண்—டிலகிலஞ்சி
சென்று புகுந்தவளர் சில்லோதி தன்பகையாம்
என்றுநெடும் பாசி யிடையொதுங்க—மன்றனறுங்
காவிவிழி கண்டுகுப்பக் கண்ணீர் குழைபகைத்த
ஆவிபடர் வள்ளை யடிதுடக்கத்—தாவிதழ
ஆம்பன் மலர்வா யதுகண்டு வாய்திறப்ப
மேம்பல் வளைகழுத்தால் வீழ்ந்தொளிப்பக்—கூம்பல்
முகைகண்டு தாழ முலையை முழந்தாட்
பகைகண்டு ஞெண்டளைகள் பார்ப்பத்—தகைகொண்டு
வாய்ந்தகணைக் காற்கு வராலிரியத் தாட்புறக்குப்
போந்த கமடம் புறங்காட்டக்—காந்தளுடை
தன்னெதிர்கஞ் சஞ்சிவந்து சாயாது நிற்பக்கை
அந்நிலையிற் கொய்தாங் கதுபற்ற—மின்னனையாள்
ஆடவரோ டாடினு ளாகப் புனலாடி
மாட மணிமறுகில் வந்துறலும்—நீடு
கரும்பு மலருங் கலந்துவிழை வாக்க
விரும்புமதன் போன்மூல வீதி—திரும்பிப்
பரிநெடுந் தேர்வருதல் பார்த்தவக லல்குல்
இரதியெனத் தானுமெதி ரேற்றாள்—கருதின்
அரிய நுதற்க ணரசையருள் காட்டுங்
கரிய மிடற்றமுதைக் கண்டாள்—உரிய
இறைவற்குத் தக்காங் கிறைஞ்சினு ளாலின்

முறைமுற் றிரத் முதல—குறைவற்ற
மல்கு விழிவார வாரத் தகப்படா
தொல்கு மருங்கு லுமைமங்கை புல்குந்
திருத்தோளிற் கண்வழிதன் சிந்தைபோய்க் காம
எரித்தோற்ற மெய்தூறுமவ் வெல்லை—உருத்தோர்
பெருநாண் டடுத்துப் பிணைவிழியு ணீருங்
குருநாண் மலர்க்கைக் குருகும்—அரநாண்
அகல்கின்ற வல்குலிற்பட் டாடையுகிற் பிக்கப்
புகல்கின்ற ளிம்முளரிப் பூவைப்—பகல்குன்றச்
சோதி தருமிவற்குச் சூட்டியக்கான் மற்றிவன்றான்
ஏதுதரு நல்கு மெனக்கென்ன—ஓதி
பெருகொருத்தி சென்றருகு பெண்ணணங்கே யின்பம்
பருகற் கிரண்டாம் பதமாம்—அருகிருத்தல்
ஈந்தருளு மென்ன விறைவி யருகிருப்பு
வாய்ந்த முதற்பதமா வைத்தெண்ணிப்—போந்த
மனக்களிப்பு மல்கிமலை மாதையஞ்சி யீசன்
தனக்களிப்ப வெண்ணுமலர் தன்னை—நினக்களிப்பன்
என்ன வவடா னிவண்மனம்பே தித்ததெனுக்
கன்ன லனையமொழிக் காரிகையே—பொன்னிரதம்
மங்கை முலைகளோ வள்ளறடந் தோள்களோ
இங்கிவையி னல்ல வியம்பென்ன—அங்கவளுங்
கூறாது தன்கடைக்கண் கோமான் புயத்துறுப்ப
வேறான துள்ளமெனன் மெய்யென்று—தேறுக்
கொலைமாலை வேற்கணூட் கொண்டுமட மாதர்
நிலைமாட வீதியய னீங்கச்—சிலைமாரன்
கிட்டிக்கொண் டெந்தைமுன்செல் கின்ற விநாயகற்குக்
குட்டிக்கொண் டெய்யநாட் கொண்டகன்றான்—சுட்டிக்கொண்
டொப்பாக வோதற் கொருபொருளு மில்லான்றேர்
அப்பான் மறுகி னடைந்ததால்—இப்பால்

மங்கை

இலர்போ லவாவி யிசையளிக ளுண்ணுண்
மலர்போன் மலர்செவ்வி மங்கை—அலர்போ
தலைமங்கை செய்யா ளறவுங் கரியாள்
மலைமங்கை சாலவுமென் மங்கை—கலைமங்கை
வெள்ளை யவட்கருத வேண்டா வெனுமங்கை
கள்ளை விடுத்துமதங் கொண்மங்கை—கிள்ளைமொழிச்

உகூo செந்திருமென் கொங்கை திருமா றிளைக்குங்கால்
புந்திதனிற் கொள்ளும் பொலிவினள்—இந்திரன்றன்
ஆக்கத் தினைவிழையா வாற்று மருந்தவங்கள்
நீக்கித் தனைநினையு நீர்மையாள்—சீர்க்கமல
ஆதியயன் மீக்கூ ரரம்பையரை யாக்குங்கால்
மாதிரிகை யாகவுனும் வாய்ப்பினள்—சோதிமணி
அன்று சுடரோன் றமைந்த மனைபுகினுங்
கன்று தளிர்மெய்க் கவினுடையாள்—இன்று
திருத்தேர் விழாவென்று சேடியர்க ளீண்டி
மருத்தே ரளிசூழ் மலருந்—திருத்தேர்
உகூகு இழையுந் துகிலு மெனைத்துங் கொணர்ந்து
விழையும் படியணிய வேண்டக்—குழையும்
மனத்தொடுமென் றூசு மணிமே கலையாம்
இனத்தொடு சேரவுடுத் திட்டுச்—சனித்தவிடம்
முற்றுங் கவரா முகின்முலைமுன் முனையால்
முற்றுங் கருணைகொடு மூடினள்—முற்றும்
புருவவணி மாறுப் பொருவிழிக்கு மையிட்டு
உருவ மதியை யுவந்து—மருவுமொரு
பைத்த கொடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுபுமுன்
வைத்த குழலின் மலர்புனைந்தாள்—மொய்த்தபுகழ்
உசO ஈசற்குத் திங்களொன்றே யென்றுகதி ரும்பிறையும்
வாசக் குழன்முன் வகுத்தணிந்தாள்—நேசத்
திலக மதிக்கிழிந்த சிற்றரவ மென்ன
இலகமணிச் சுட்டிபுனைந் திட்டாள்—கலகமிடக்
கண்ணிற்கு வேள்விடுத்த வோலையெனக் காதிற்கு
வண்ணப்பொன் னோலை வதிவித்தாள்—நண்ணி
முயங்கு முரோணி முழுமதியோ டென்ன
வயங்குகொடி மூக்கார மாட்டி—உயங்கியயல்
எனை மதிமாத ரெல்லா மிருப்பதெனை
ஆனமணி மாலைகழுத் தார்வித்தாள்—மானவளை
உசகு காக்க மணிபொற் கடகங் கரஞ்செறித்துச்
சேக்க வடியிற் சிலம்பணிந்தாள்—நோக்கமுதம்
அன்னு ளொழிந்த வணிபலவுந் தாங்கினள்
பொன்னு லியன்றவுருப் போன்றமைந்தாள்—பின்னுல்
உருப்பசி யன்ன வொருத்தி யளிப்பக்
கருப்புரமென் பாகு கவுட்கொண்—டிருப்பவொரு
மாது குறுகி மயிலேபொற் றேரொடுநம்
வீதிதனில் வந்தான் விமலனென—யாதும்

வருவதுணை ராமன் மகிழ்ந்தெழுந்து நங்கை
பொருவதரும் வீதி புறப்பட்—டுருவதில்

௨௫௦ உற்றபெருந் தானையென வுண்கண்ணு மொண்கவுளும்
பற்றுபுகர் வாளும் பரிசையுமாம்—முற்றிழையார்
எண்ணிலா ரீண்டி யிருமருங்கும் போற்றிவரத்
தண்ணிலா வேணியரன் றன்னெதிர்போய்—அண்ணல்மேல்
வண்டு மலரென்னும் வார்சிலையி னோர்தொடுத்துப்
பண்டுமத னெய்த பரிசென்னக்—கொண்டு
விலங்க விழிப்பகழி விற்புருவ மேற்றி
இலங்க வருமிறைதோ ளெய்தாள்—கலங்கலரும்
அண்ணறான் யோகநிலை யன்மையாற் றன்பரிதிக்
கண்ணினு ளேக்கவெரி காமத்தீ—ஒண்ணுதலாள்

௨௫௫ ஆகநீ ருகா வளவுபோய்ப் பற்றுதலும்
போகமார் மாலை பொடிந்தொழியப்—பாகவாஞ்
சொல்லாள் பணியுட் டொலைந்தன வன்றியுள
எல்லா முருகி யிலையாக—நல்லார்
இதுவந்த தெம்மா லெனவுள்ள மாழ்கி
மதுவந்த கொன்றையந்தார் வள்ளல்—எதிர்வந்து
நின்று தொழுவா ளினையிங் கியாங்கொணர
என்று மறியா விடும்பையெலாம்—இன்றிவட்குத்
தந்தா யுலகியல்பு தானுமலாற் புன்மாலை
வந்தால் வருத்தும் வளர்பிறையை—அந்தோ

௨௬௦ சுமந்துவந்திப் போதே சுடுவித்தா யீதுன்
அமைந்த திருவருளுக் காமோ—சமைந்தவொரு
கோதை யனையாள் குழலிசைய வண்டுறலால்
மேதைதரு கல்யாணர் வேண்டுதலால்—போதுபல
பூத்த வவயவமாம் பொற்பினு னூறினிமை
வாய்த்தமையான் மாறு மணத்தினுல்—சீர்த்திபுனை
நின்றிருத்தோட் கேற்ற நிலையா ளிணைந்தருளாய்
என்றுரைத்து வேண்டுதலு மெம்பிரா—னன்றடுத்த
பங்குமையை யஞ்சிப் படர்சடையில் வைத்தொளித்தாம்
கங்கையினை யிவ்விருவர் காணமல்—எங்கிவளை

௨௬௫ நாமொளிப்ப மென்று நடாத்தினன் பொற்றிருத்தேர்
காம னடுத்துக் கணைமாறி—வேமவப்பொன்
வஞ்சிமிசை யார்த்து வருந்திக்கை விட்டகன்றான்
அஞ்சனவேற் கண்ணு ளவட்கப்பால்—கஞ்சம்

மடந்தை

அடங்கு பொருட்டி னமர்திருவிற் கோடி
மடங்கு கவின்கூர் மடந்தை—தடங்கு
கொடியின் னொழுக்காக் குளிர்புயன்மே னின்ற
படிமன்னு கூந்தலுடைப் பாவை—தொடிமன்னு
செங்கைக் குமாரவேள் செவ்வேலை யொப்பாக்கச்
சங்கப் புலவர்க்குத் தானுரைப்ப—அங்கடுத்து
மாரவே ளம்பாக்கின் வார்புருவக் கென்சிலையும்
நேருமே யென்னு நெடுங்கண்ணாள்—சீருலாங்
காரளகம் வின்னுதல்வேற் கண்குமிழ்மூக் கூசல்கா
தாரமெயி றம்பவித ழாடிகவுள்—வேரறேன்
காந்தளங்கை யோதிகொங்கை காயமிடை வாழைதொடை
மாந்தளிர்செந் தாளொன்று மாதரெனப்—போந்தவர்கள்
எல்லார்க்கு மொப்ப விசைப்பவற்றை யொப்பாக்கல்
பொல்லா தெனவுயர்ந்த புத்தமுதம்—நில்லாமல்
மாதவர்கண் மால்கொள்ள மால்கொண்ட பெண்ணுருவும்
யாதுமழ கில்லை யெனவந்தாள்—கோதில்
துறவறமொன் றுண்டென்று சொல்லுமுறை தற்கண்
ணுறுமளவு மென்னு முருவாள்—பொறியரவும்
மந்தர வெற்பு மறிகடலு மின்றமுதந்
தந்தருளுஞ் செவ்வாய்த் தளிரியலாள்—செந்திருவோ
டொத்தக லாத வுயிர்ப்பாங் கியைவிளித்து
முத்த மணல்பரந்த முன்றில்வாய்—இத்தலையில்
வென்றா ளுடைந்தாள் விரிபசும்பொற் பூண்கொள்க
என்றாள் பொருந்தி யிளந்தளிர்க்கைக்—கன்றுடக்
காமர் மணிமே கலைகலிப்பப் பூணொலிப்பச்
சேமவிடை யின்றென்று தோராத—தாம
மூலைமேற் றுகிலுடங்க முண்டகச்செம் போதில்
சிலைமேற் சிறுவியர்வு சேரத்—தலைமேல்
சுரும்பெழுந் தார்ப்பத் துகண்மாலை யார்ப்பக்
கருங்குவளைக் கண்பிறழ்வு காட்டப்—பெரும்புவியில்
முந்தடித்துச் செல்வ முறையாற் றொடர்வதென
அந்தரத்து மங்கை யடுத்தெழுவான்—பந்தடித்துப்
பூவை விளையாடும் போதி லொருமூவர்
பாவை விழையும் பழமலையான்—கோவை
எழுதுந் திருக்கரத்தா னெய்யாமல் வேதம்
முழுதும் புகழு முதல்வன்—தொழுதக்

துதித்து முழுநாட் டொலைப்போ ருளத்தான்
விதித்து வருமோர் வினையுந்—திதித்தொழிலும்
கொள்ளுமவ ரோடுலகங் கோறற் றொழில்புரிந்துந்
தெள்ளுமரு ளாண்மை சிதையாதான்—உள்ளுமறை
கற்றும் பிறரைக் கடவுளென்பார்க் காண்கைமுதற்
குற்றம்பொறுத் தெனையாட் கொள்ளுவான்—முற்றுந்
தனக்கடிமை யென்னுமாற் றம்பிரான் பூட்கைச்
சினக்கடிய வேழவுரிச் செல்வன்—மனக்கினிய
துங்க மணிநெடுந்தேர் தோன்றுதலும் வல்விரைந்து
நங்கைவரிப் பந்தொடும்போய் நண்ணினாள்—எங்கள்
கருத்தனைமுன் கண்டாள் கருநெடுங்கண் ணீரோ
பருத்த முலையின் பசப்போ—தெரித்தமலர்ப்
பைந்தெரிய லின்புலர்வோ பல்வளைக டஞ்செலவோ
வந்தவளர் நாற்குணத்தின் மாய்தலோ— முந்தியதிங்
கேதோ வறியோ மிவையெலா மெய்தினாள்
காதோ டமர்செய் கயற்கண்ணாள்—மாதோர்
புறத்திருப்பக் கண்டுதான் புல்லியமேற் சேறல்
மறுத்தடுத்தோர் சூழ்ச்சி மனத்தாள்—குறித்து
நினக்குவென்றி யாயி னினக்கே யிவர்தோள்
எனக்குவென்றி யாயி னெனக்கே—இனக்கரியுங்
கோடாத நின்பாற் கொழுநனே யென்றெடுபந்து
ஆடா யெனவுரைப்ப வப்பாங்கி—ஓடா
அணங்கே யெனப்போ லவளைமதித் தாய்கொல்
இணங்கே ருனக்கொவ்வா ளேனுங்—குணங்கூர்
இறைவி யலளோ விதுதகுமோ வென்ன
மறைவி யலனிவ் வழக்குப்—பெறவில்
லிருவர்க்கு மோது மியற்கைத்தன் றென்று
உருவக் கொடிநெடுந்தே ரூர்ந்து—விரைவில்
திருத்து மிவள்பொற் றெருக்கடந்து சென்றான்
வருத்துமத னண்டொழிய மற்றும்—ஒருத்தி

அரிவை

தருமுத்தி வேறென்போர் தாமுந்தற் சேரல்
அருமுத்தி யென்னு மரிவை—ஒருமுத்தி
வேண்டியுகங் கோடி விளைத்த தவங்கொடுத்துக்
காண்டலுந்தற் கொள்ளக் கருதுவான்—சண்டிமதி
நள்ளிருள்சென் றுச்சி நணுகிற் குழலொடொவ்வா
ஒள்ளெழில் வாண்முகத்தோ டொப்பாவாள்—வீ ள்ளலற

நேர்ந்த விளைஞருழ நெஞ்சியங்கு மாறென்ன
வார்ந்தநெடுங் கூந்தல் வகிரினாள்—சேர்ந்த
கயலிரண் டொத்துக் கடைசிவந்து நாப்பண்
அயலிருண்டு வெண்ணிறத்த வாகி—மயல்புரிந்து
நீண்ட வடிவகன்று நேர்வள்ளை மீதோடிக்
காண்டகைய வாயினிகர் கண்ணினாள்—தூண்டுசுடர்
அன்ன மணிக்குழைக ளஞ்சனவேற் கண்டன்ன
மன்னவிருந் தாடூசல் வார்செவியாள்—தன்னுள்
நிலவை விரித்தொடுக்கி நிற்குங் குமுத
மலருளதே லொக்குநகை வாயாள்—இலகவரி
மூன்றெய்தி யொள்வளைவெண் முத்து வடமாகக்
கான்றெய்தி னொக்குங் களத்தினாள்—ஈன்றெய்து
மாந்தளிர் முன்னாள் வரையன்றி யொவ்வாத
வேய்ந்தொளிர் பல்வளைய மென்கையாள்—ஏந்திடைமேல்
எயு மிருவா ரெழிலொருவா மிக்கவலி
வீயு மெனவெழுந்த வெம்முலையாள்—காயமெனப்
பொய்கூ றியவறியேம் புண்டரிகத் தாளிழையின்
செய்கூறென் றெண்ணவுள சிற்றிடையாள்—மைகூர
நேர்ந்த வெறும்புகுழி நின்றெழல்போ லுந்திமிசை
வார்ந்த வுரோமமெனும் வல்லியினாள்—கூர்ந்தமணி
நேமி வளைகொ ணெடியோன் றிருவுந்தித்
தாமரையை வென்றிகழுந் தாளினாள்—சோமமுடி
காண நடக்குங் கருத்தாற் பறந்தவன்னம்
நாண நடக்கு நடையினாள்—வீணை
கரங்கொண்டு செம்பவளக் கான்மணிமா டத்து
வரங்கொண்ட பொற்றவிசின் வைகி—மரங்கொண்ட
கோடு குழைந்து குழைப்பச் சிலைவன்மைப்
பாடு குழைந்து பழமாகப்—பாடும்
இசையால் விளர்ப்பெஞ்சா தெய்துகலை மான்கை
அசையா வியவா வயர—நசையால்
நரம்புமொழி கற்க நவிற்றுங் குருவின்
இரங்கு மிசைபாடி யேற்றி—விரும்பமுதம்
அன்னா ளிருப்ப வவள்பாங்கி சென்றுமலை
முன்னா ளருக்கு முனிநிகர்வை—இந்நாள்
அசையா தடுத்த பழமலையை யன்ன
இசையா லுருக்குவா யென்ன—இசையா
எளிய திதுவென் றிசைவீணை யோடும்

அளிய னெதிர்சென் றடைந்தாள்—ஒளிகொள்
மதியூர் முடியு மரைமே வடியுங்
கதிர்வேல் விழிகளிப்பக் கண்டாள்—கொதியா
வெருவுறப்பச் சென்று வெருவுற்றாங் கென்னே
மருவுறக்குங் கொன்றை மலையை—உருகுவிப்பச்
சார்ந்தாள் பழமலையாற் றானே யுருகுற்றாள்
சோர்ந்தாள் விழியருவி தூங்கினாள்—தேர்ந்தாள்
மொழிகற்ற வீணை முறையென்ன வீழ்ந்து
பழியற்ற தாளிற் பணிய—ஒழிவற்ற
கோல்வளைக டோற்றாள் குவிமுலைகள் பீர்பூத்தாள்
நால்வகைய பண்பு நழுவினாள்—சூல்வளையின்
றொந்தா ளதுபாங்கி நோக்கி யருண்மலைமுன்
வந்தாடன் யாழான் மகிழ்வித்து—நந்தா
இசைபெறுவா னெண்ணி யிழந்தாண் முதலுந்
திசைபெறுவான் வந்தெழுந்து தீரா—வசைபெறுவான்
நின்றா னெனக்கொண்டு நில்லாது போயினாள்
குன்றாத வன்பினொடு கூடவே—நன்றாரும்
ஆனைய னார்த மரியவிசைக் கல்லாமல்
கானார் மலர்க்குழலாள் காமமொடு—தானாளும்
இன்னிசைகேட் டுள்ளுருகற் கிம்மலைதா னம்மலையோ
என்னிசையச் சொல்கென் றெடுத்தியம்பிப்—பொன்னவிர்செம்
பூண்டயங்கு மென்முலையா ரேனையர்பின் போயினார்
காண்டகுநம் வெங்கைநகர்க் காவலான்—நீண்ட
கருமா வுலகங் கடந்தான்றன் கண்கள்
திருமா மலரென்ற றேற்றம்—வருமாறு
தொள்ளா யிரத்துத்தொண் ணூற்றென்ப தொண்மலரும்
எள்ளா விழியொன்று மிட்டவடி—உள்ளான்
மதனன் மலர்ப்பகழி மாறா மறுகில்
புதானன் மணித்தேரிற் போனான்—அதனில்

தெரிவை

இருந்த பதினா யிரவரம்பை மாருள்
தெரிந்துமதன் வைத்த தெரிவை—இருந்த
நடந்தா லரசவன்ன நச்சப் படாத
தடந்தா மரைவென்ற தாட்கும்—அடைந்தார்க்கும்
வண்டமை யாது வரியாழ் பயிலாது
தண்டளிர் தோல்வி தருகைக்குங்—கொண்டமணிக்

கண்ணின் றிருக்குங் கனக மலைவணங்க
எண்ணின் றிருக்கு மிளமுலைக்கும்—புண்ணின்
றணங்குறுவ தன்றி யருள்புரியா வேலின்
இணங்கெறியு முண்க ணிணைக்கும்—வணங்கி
ஓடியும் வரிசிலைநா ணுற்றிருப்ப தென்று
கடியு மரிபுருவங் கட்கும்—நெடியமணி
வள்ளைக் கொடிபான் மருவிலகண் ணோட்டமெனக்
கொள்ளைக் கவின்கூர் குழைகட்கும்—தெள்ளுற்
றுவமைகூ றக்கருதி னொன்றற்கொன் றல்லா
துவமைவே றில்லா வுருவாள்—உவமை
கரியகுழ லாகக் கமஞ்சூன் முகிறன்
உரியபொரு ளாக வுரைப்பாள்—அரியமலர்
கொள்ளைகொள வெண்ணிக் குயில்கூவ நல்லாய
வெள்ளமொடு சென்றுபொழின் மேவினாள்—கள்ளழியப்
பூத்தகொடி தான்வருமுன் பூம்பணைகண் மீதேற
வார்த்தைகொடு கிள்ளை மருங்கிரியக்—கூத்தரென
ஓதி முகில்கண் டுவந்து மயிலாடத்
தீதில் விழிகண்டு தேனினங்கள்—தாதில்
விழுந்து படிந்துவரும் வேறுகப் பல்வண்
டெழுந்துமலர் வாய்கள் டெதிரச்—செழுந்தரள
வெண்ணகையாள் கண்டு விடுத்துத்தன் மூக்கையெதிர்
ஒண்ணகைய சண்பகங்க ளுள்ளவெலாம்—பெண்ணரசு
சென்று கவர்ந்தனணி சிக்கயாத் திட்டுமுலை
என்று பெயரிய*வெற் பேற்றினாள்—மன்றங்
குறுகியிளந் தென்றலெதிர் கொண்டிருப்பச் சேணில்
உறுகொடிய தேர்தோன் றுதலும்—மறுகில்
நிரம்பு கதிர்நேர் நெருஞ்சியெனத் தன்பால்
திரும்புவிழி யாயமொடு சென்றாள்—குரும்பைநிகர்
கொங்கைநீ லுண்கட் கொடிமென் றளிர்போன்ற
அங்கைநீள் கூந்தலின்மே லஞ்சலித்தாள்—கங்கைநீர்
பாய்ந்துதளி ராது பவள நிறக்கொழுந்தில்
சாய்ந்துபடர் வஞ்சிச் சடையழகும்—வாய்ந்தசிலை
ஆக்கந் தருமதவே ளஞ்சத் திலகமென
நோக்கங் கிடந்த நுதலழகும்—பார்க்கும்
விழியாய்க் கிடந்தசுடர் மேல்வா சிகைபோன்
றழியாப் புருவத் தழகும்—பழியாப்

* வெற்பேற்றிமணற்-குன்றம் என்றும் பாடம்.

பரசு வருங்கை பழித்தருள்வந் தெய்தி
அரசு செயுங்கண் ணழகும்—வரிசைபடு
தொண்ட ரகத்தமருஞ் சூளா மணிவதன
முண்டகத்துக் கேற்றகொடி மூக்கழகும்—மண்டுகருத்
தோடிமலை வேர்த னுலாவமுதுண் டென்கவிப்புன்
காடிமுனி யாதகுழைக் காதழகும்—பீடிசைய
௬௬௦ ஆத்தமொழி யாக வனைத்தும் பயில்வேத
வார்த்தை மொழியுமலர் வாயழகும்—எத்துறுதன்
ஏவ லிருக்கு மிமையவர்மேற் சென்றவிடங்
காவ லிருக்குங் கழுத்தழகும்—நாவல்
விலங்கருன் றிண்மை விடுத்து வணங்கும்
அலங்கறுழ் திண்டோ ளழகும்—இலங்க
எடுத்தமழு மானபய மேனை வரதம்
அடுத்தமல ரங்கை யழகும்—வடித்தகதிர்
வேறு மெனுங்கண் விளங்கிழைகொங் கைத்தழும்பு
மாறு வணியினுறு மார்பழகும்—தூறுய
௬௬௫ எண்ணிற் சிறந்த விதழ்மலரா டாழுநெடுங்
கண்ணிக் கணையாங் கவானழகும்—நண்ணிக்
குடித்தாவி கூற்றென் குடிமுழுது மாட்கொள்
அடித்தா மரையி னழகுங்—கடித்தாம
மென்முலைகண் ணிற்கு விருந்திட் டமையாது
நன்மணிமுத் தம்புனைய நல்கினள்—பொன்மலையை
வாரொழுகுங் கொங்கைபெறும் வண்ணத்தா னுங்கடந்தாள்
போரொழுகும் வேளாற் பொலிவழிந்தாள்—சீரொழுகும்
மைத்தமணி கண்டன் வதனத் தொடுவதனம்
வைத்துமுலை வேழமலை மார்புபொர—நெய்த்தகுழல்
௬௭௦ மாது தழுவ மனங்கொண்டு பித்தனையச்
சூதுபொரு சந்தமுலைத் தோழிமார்—மூதுலகில்
ஆடவர்க டம்மி லழகனு மாயோனும்
பீடமையு மைத்தடங்கட் பெண்ணுருவாய்—கூட
இருந்த பெருந்தகையை யெங்குலப்பெண் வேட்டு
வருந்தறகு மென்று மதித்து—விரைந்து
மனையிற் கொடுபோய் மலரணையிற் சேர்த்த
வினைவுற் றுயிருண் டிலையென்—றனைவர்க்கும்
ஐயம் விளைய வவள்சோர்ந்து பின்றெளிவுற்
றுய்யும் வகையே துரைமினென்றாள்—ஐயன்

உருவெளியைக் கண்டா ளுழையரைச்செல் கென்றாள்
அருவெளியைப் புல்கி யயர்ந்தாள்—பொருவெளியர்
அல்லரா மாத ரறிஞர்க்குத் தாமல்ல
தில்லரா யாண்டு மெதிர்நிற்க—வல்லராம்
ஈச ரிவட்கு மெதிர்நின்று ரென்றிருப்பப்
பாசமில ஞதி பகவன்றேர்—வாசவன்றான்
முன்னிருந்த வஞ்சிறகர் மூரிவரை யூர்வதெனத்
தன்னிலைப்பொன் வீதிதனிற் சார்ந்ததால்—பின்னொருத்தி

பேரிளம்பெண்

கண்ணிற் சிறந்த கருமணிபோல் வானவர்தம்
பெண்ணிற் சிறந்தவொரு பேரிளம்பெண்—விண்ணிற்
குருமதிதா னொக்குமெழில் கூர்முகத்தை யொக்குந்
திருமலரி னுண்மலர்வு தீர்த்துப்—பொருமதர்வாட்
கண்ணொக்கு நீலக் கடிமலரை வாழ்விக்கப்
பண்ணொக்கு மின்சொற் படியிலாள்—விண்ணிற்
இருசுடரின் மற்றொன் றெழின்முகமொவ் வாமல்
ஒருசுடர் மன்பொற் பழிப்பவுள்ளாள்—பொருசுடர்வேல்
மாவடியை நோக்கி வரலொத்துக் காதளவுந்
தாவடிபோய் மீளுந் தடங்கண்ணாள்—காவடிபோல்
கண்ணுங் குழைதாங்கு காதுமுறத் தங்குநரின்
நண்ணுங் குமிழ்வென்ற நாசியாள்—எண்ணும்
முகைமுதல வெல்லா முறையொத் துவமைத்
தகைதவிர முற்றுந் தனத்தாள்—பகைமலரின்
உற்றமட வாரு ளொருவரே கல்விகவின்
பெற்றிடினன் றெவ்வாப் பெருமையாள்—பொற்றகடு
வேய்ந்தபவ ளக்கால் வியன்மா ளிகையொன்றில்
ஆய்ந்த புராண னலந்தணனை—வாய்ந்த
மடங்கலணை யுய்த்து வணங்கி மருங்குற்
றடங்கலரு தீமூட்டு மண்ணல்—தொடங்குகதை
ஒன்றோ துகவென் றுரைப்பவவ னோதுவான்
அன்றோர் பகன்முக்க ணண்டகைதான்—குன்றோ
டிணங்குமுலைப் பெண்ணுத லேலாமை யின்மால்
அணங்குருவப் பெண்வடிவ மாகிக்—கணங்கொள்
முனிவர் தவமிழந்து மோகிப்பான் செல்ல
அனையர் மகளி ரமர்ந்த—மனையில்
பலிமுகத்தா னகிப் பலிக்கெய்த வானம்
புலிமுகத்தா ரெம்மான்முன் போந்தார்—கலிமுகத்துப்

புன்றரும்பு போன்றலைந்தார் போற்றுமவி காரிமுனஞ்
சென்று வருசொற் றிரிதல்போல்—மென்றளிராம்
மேனி திரிந்தார்கை வெள்வளைகள் போக்கினார்
வேனின் மதன்கணையால் வெய்துயிர்த்தார்—பானுரைபோல்
ஆடை குலைந்தா ரணைந்தாவி தாரிரென்
றேடவிழ்பூந் தாண்முன் னிறைஞ்சினார்—நீடழலில்
காட்டு மரக்கிற் கருத்துக்கா ரென்னவுயிர்
கூட்டுண் மலர்க்கட் கொடியிடையாள்—கேட்டு
மடவார்கட் கெல்லாம் வசைவிளைத்தா ரென்றச்
சடைவா னவன்றானென் றன்பால்—அடைவானேல்
நாவனகர் நம்பிபெரு நன்மணப்பூம் பந்தரிடைப்
பாவலர்முற் கூறும் பழிமொழியை—யாவர்களும்
கூற வெருக்கணிந்த கோல முதவியா
ஏறமடன் மாவையெளி தேற்றுவலென்—றாறமுதம்
அன்ன மொழியா ளறைதலுமக் கட்கனிமுன்
சின்ன முனிமகளிர் சிந்தைகவர்—தன்னனையான்
வந்தா னெனமுழங்க மாதெண்ண முற்றியதென்
றந்தா மரைத்தா ளணிசிலம்ப—முந்தா
இறைவனெதி ரேற்றா ளெழிற்பெருக்கங் கண்ணால்
குறைவ தறமுகந்து கொண்டாள்—கறைமிடற்றுப்
பண்ண வனைமொழிந்த பாவ முடன்பலித்து
வண்ணநறுந் துகள் * வளையொழியக்—கண்ணிணையுள்
நீர்பெருக நெஞ்ச நிறையழிய மென்முலைகள்
பீர்பெருகச் செவ்வாய் பிழைபிதற்ற—ஏர்பெருகு
மாதவர்த மாதருற்ற வாறுமின்றிக் கையாற்றில்
சாதலுறு வார்போற் றனைமறந்தாள்—கோதையாள்
தானே பழமலையைச் சார்ந்தசைப்பா ளென்றுமொழித்
தேனே யெனுஞ்சொற் றிருமுகத்தில்—வானோர்
தனிநா யகன்முடியிற் றண்புனலீ தென்று
பனிநீர் தெளித்தளிப்பப் பாவை—முனியாள்
உணர்ந்தவச நீங்கி யொழிந்தாள் வளைகள்
புணர்ந்த முலைபசலை பூத்தாள்—கொணர்ந்த
தொடைபொடிப்ப வெண்டாளஞ் சுண்ணம் படமெய்
யிடையடுத்தார் நீங்குவெதுப் பேற்றாள்—சடையடக்கக்
கங்கைநீ ரன்றேயிக் கண்ணீ ரெனவழுதாள்
பொங்கெரியின் வீழ்பற்றை போன்றினைந்தாள்—மங்கையர்கள்

---

* மறையொழிய என்றும் பாடம்

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயலென்று—மெல்லியலைக்
கொண்டு மனையிற் குறுக மலருண்டு
வண்டுபடுங் கூந்தன் மலர்விழியாள்—பண்டு
திருமாலு நான்முகனுந் தேடும் பொருளைக்
கருமா மிடற்றெங் கரும்பைப்—பெருமானைத்
தெள்ளமுதைத் தெய்வ சிகாமணியைத் தன்னடியார்
உள்ளுயிரைத் தோன்று வுறுதுணையைக்—கள்ளவிழுங்
௪௧௫ கொன்றைப் பவளநெடுங் குன்றைப் பழமலையை
மன்றிற் குனிக்குமொரு மாமணியைச்—சென்றுற்
றுளத்துப் புணர்ந்துவிடா தோங்கின்ப முற்றாள்
இளத்தற் கரியபெருங் கீர்த்தி—வளத்தொடுறும்
நாடு நிலைநிற்ப நம்பன் செலுத்தப்போய்
நீடுதிருத் தேர்நிலையி னின்றதால்—ஆடு
படைக்கண் மகளிர் பலரிவ்வா றாகக்
கடைக்க ணருள்சிறிது காட்டிச்—சடைக்கண்
௪௧௯ நிலாவினான் வெங்கை நிலயனா னாதி
யுலாவினான் போந்தா னுலா.

நேரிசைவெண்பா

பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ணீறாக
ஓதை யெழுகடல்போ லோங்கினோர்—காதலுறச்
சிந்தா மணிநெடும்பொற் றேரிற் றிருவுலாத்
தந்தான் பழமலைநா தன்.

திருவெங்கையுலா முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசைவெண்பா

வெங்கைப் பதிப்பழய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினான்—சங்கத்துப்
போற்றுந் தமிழ்நூல் பொதுக்கடிந்தா னென்றுலகஞ்
சாற்றுஞ் சிவப்பிரகா சன்.

உ

இட்டலிங்கவபிடேகமாலை

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பந்தமறு மரர்கிருடர் பவருருத் திரர்களொரு பதினொருவர் மிளிர்பீட
மேற், படியிலை யைவகைப் படுமீசர் தாநிதம் பத்திலெண் வித்தையிறை
வர்,—சந்தமுறு கோமுகத் தைங்கலைகள் சத்திசா தாக்கியம் மூர்த்திவதனந்,
தட்டற்ற வட்டத்தி லொட்டற்ற சிற்சத்தி தாளுற்ற நாளத்திலே,—நந்தலற
வருகோள கந்திகழ் சிதம்பர நற்சிகையி னிற்சூனிய, சுட்டமற வமைகின்ற
விட்டவடி வொடுநின்ற ஞானமய மோனநடுவோ,—டந்தமற முந்துபர
மானந்த நீநந்த வபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற
மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க

நாடரிய சத்தியோ சாதத்தும் வாமத்து நன்று மகோரத்தினு, நவை
யற்ற புருடத்து மாகமமொ ரைவ்வைந்து நல்கியீ சானத்திலே,—பீடுதரு
மெட்டுமுறை தந்தவற் றிடைநீசொல் பெருமைபெறு மருமைவிதியிற்,
பேசரிய பூசைசிவ கோசரியெ னப்புரிதல் பெற்றிலேன் மற்றடியனேன்,—
வேடுவர்கு லத்தலைவன் மெய்யன்பு பூண்டிலேன் வேட்டொருவர் மாட்டரு
ளினான், மீக்கொளொரு புடையொப்பு கோக்கிவைத் தனைசாற்றின் வேண்
டல்வேண் டாமையிலைபால்,—ஆடுநின் பால்வேறு பாடொன்றி லாமையா
லபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. உ

நவிற்றலரு மிதயமிளிர் கண்டநா வடிபுருவ நடுவுபிர மப்புழையெனு,
நல்விடைத் தகராதி கிரியாதி மனமுதல நண்ணியு மைம்மூவகை,— இவற்
றிலொவ் வொன்றகல நின்றவிட யங்களெதிர் வின்றிச்சி வாகாரமா, யெதி
ருநன வுஞ்சோக மென்றுபா வித்தலுறு மென்கனவு ஞாதுருவொடே,—
உவப்பறிவு ஞேயமென வுற்றனுப வித்திடு மொண்சுழுத் தியுஞானமே,
யொளிர்துரிய முந்திளைத் துயர்சிவா னந்தநுகர் வுறுமதீ தமுமாகுநல்,—
அவத்தைகள் கடந்தவற் றப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ
னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. ங

ஒருவனோர் பொருளிலாற் குற்றுதவி னுளம்வியந் தோகைபெறு மன்றி
யுடைமை, யுதவுறு வமையத்தி லுதவினுந் தன்னிடத் துள்ளதிற் பெரிதளிக்
கும்,—பொருளதா யினுமதனி னினியதா யினுமவன் புந்திமகிழ் வுற்றிடு
வனால், புனல்விடுத் திடுமுடியி னிற்புனரி யிற்பெருகு புண்ணியத் தெய்வ
நதிதான்,—மருவலா னீர்விருப் பிலைநினக் கொருதிவலை மற்றென்முடி யிற்
றெறிப்பின், வைப்பன்வா னத்தினை வெத்திறத் தானுநினை மக்கணினை

வுற்றுய்ந்திட,—அருளினன் முனம்விதித் தவனுத லான்மகிழ்ந் தபிடேக
மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக
மாடியருளே. ௪

கருகிச்சி வந்தகடு வருகிப்பொ ருந்தமிளிர் களம்வாழ்வு மேவ்வணிவாய்,
கடலிற்சி றந்தநிற வுடலிற்றி ருந்துமணி கதிர்போல வேயுநெடுமால்,—
ஒருக்ட்கி லைசந்தவடி யிருகட்கி ணங்கவற முடையார்மு னேடிவருவா, யுலகத்
தை வென்றமன மிலகுற்ற மன்றினிடை யுமைகாண வாடல்புரிவாய்,—
மருகற்பெ ரும்பதியி லொருகற்ப ணங்குதொழ மணவாள னுவியுதவா, மயி
லைக்க ணென்பினுயிர் பயில்வுற்றெ ழுந்துவர வருவாயெ னுழுனலையா,—
அருகர்க்க ணங்குதரு முருகர்க்கு கந்தவர னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ
னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. ௫

ஓகைமலி குருவாணை யுறுவிக்கு மாணையு முயர்புரா தனசரிதமோ,
டொக்குநடை வருவிக்கு முவமையுந் தன்மகனை யொண்சுவத் திகமேற்றுபு,—
சோகமறு மனுமயஞ் செய்தமைத் திடுமொரு சுவத்திகா ரோகணமுநூல்,
சொல்லிய விடங்களிற் றூயநீ றணிதருந் தொல்விபூ திப்பட்டமும்,—மாக
லசநீராட்டு கலசாபி டேகமு மருவுசிவ நோக்குவிக்கும், வயங்குலிங் காய
தமு மன்னுசிவ லிங்கமுரு வனைசுவா யதமுமெனுமேழ்,—ஆகுநெறி தான்
மருவி யாகமிசை யிலகுமா னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கை
மலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. ௬

போயகுல மொடுசரண ரொடுமேவு சமயமும் பொன்றுலகம் விட்ட
மலனுர், பூசனைகொ ளரியவிர்ச் சஞ்சார முங்கொடிய பொன்பெண்மண்
ணுசைநெறியில்,—பாயமன மோடாத கிட்பிரா ணமுமெய்ம்முப் பத்தாறு
தத்துவமறப், பகுதியொடு ணர்த்துதத் துவமுமிறை யஞ்சனீ பாரென்னு
மான்மிகமுமே,—மேயசடு லிங்கமுட னுறங்க மாகுமொரு மெய்யனுக் கிரக
கிலையும், விமலமுறு சச்சிதா னந்தசிவ மயமென்னு மிக்கசத் தியசுத்தமும்,—
ஆயவெழு வகைநெறியி னுவியிடை யிலகுமா னபிடேக மாடியருளே, யறி
வுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. ௭

கிடைத்தசிவ லிங்கமன் றுணராத வேகாக் கிரசித்த மென்னும்விரதம்,
கெடாதகிட விரதம்விட யங்கள்சிவ னுக்குதவு கின்றவிந் திரியார்ப்பிதம்,—
உடற்றியுயிர் கொன்றிடா நின்றிடு மகிஞ்சைசிவ னுண்மைகொ ளிலிங்க
நிசமே, யுயர்சிவத் துளமடங் குறுமனே லயமதனி லொன்றுகி நின்றுபே
தம்,—விடுத்தலுறு சத்தியோன் முத்தியெனு மிவையேழு மிக்ககுரு வருள்
புரியவே, மேவலரு மெய்ஞ்ஞான பாவனை மேவியிடும் வேதமுடி யாவு
முணரா,—தடுத்தமன மொழியுடற் கப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடி
யருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடி
யருளே. ௮

நல்லதில் நெய்யாடி யானிடத் தைந்தாடி நவையிலை யமுதமாடி, நல்குகா ரணகாரி யம்முறையி னன்றியே நறுநெய்பா றயிராடியே,—மெல்லமலர் மதுவாடி யின்கழைச் சாறுடி மென்பழச் சாறுடியே, விழையுமினநீராடி யாரக்கு ழம்பாடி விதியினமை நபனமாடி,—ஒல்லைநகு வெண்டலைப் புழையினிடை யோடிநல் லுத்திகொடு பைத்ததலைய, வுரகநுழைவுறவிளங் குழவிமதி யொருபுடை யொதுங்கவிட மின்றியசைய,—அல்லலற நிறைகங்கை யசையாது நிற்பநீ யபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. ௯

நரர்கடமி னரசரவர் தமினினிய திவவியாழ் நண்ணுநர கந்தருவர்தா, நவிலுமவர் தமினமர கந்தருவ ரவர்தம்மி னுடரிய தேவரவரில்,—சுராதிபனவனினுயர் சுரர்குரவ னவனினயன் சொன்முறையி னூறுமடிமேற், றுன்னுசுக மொருதிவலை யளவுமின் றுகமிகு சுகவேலை புகலீகுவாய்,—தரைமுதற் பூதங்கள் புத்திகுண தத்துவந் தருதிபெறு பகுதிபுருட, தத்துவம்வித்தைமுத லனவெனுமி வற்றிலறு சமயமென வெமைவிடாமல்,—அருளினினை யடைதலுறு மரியபத மருளுமவ னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெனங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க௦

இட்டலிங்க வபிடேகமாலை முற்றிற்று.

நெடுங்கழிநெடில்

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பெருகுறு மன்பாற் பூசனை புரிந்த பிணங்குறாற் சிலம்பியெவ் வரவம், பிறைமருப் புரற்கால் யானையென் றிவற்றின் பிறவியோ விதழ்முறுக் கவிழ்ந்து,—முருகுமிழ் நறுமென் மலர்புனைந் தன்னை முற்றும்வந் தனைபுரி யாமன், முகிழ்முலை மகளிர் மயலிடை யழுந்து மூடர்தம் பிறவியோ நல்ல,—திரைபொருங் கங்கை யுவட்டெடுத் தொழுகுஞ் செஞ்சடை மிசையொரு துளிநீர், தெறித்தவர் தமையு நறவுகொப் பளிக்குஞ் செழுமலர்க் கற்பக வேந்தும்,—எரிபுரை யிதழ்ச்செங் கமலநான் முகனு மெய்தரும் பதத்தில் வைத் தருள்வோ, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க

கட்டழ கமைந்து காளையம் பருவங் கடந்திடா துள்வலி யுடைத்துக், கலங்கல்செய் பிணியின் றியன்றயாக் கையராய்க் கல்வியங் கடல்கடந் தவராய்,—நட்டவர் விரும்பு மாறுநீ செய்ய நடக்குநா ளுடல்வெறுத் துனையே, நம்பியா ரூரன் முதலியோர் நண்ண நாளுடல் விடுமென வழிவேன்,—பட்டிருள் விழுங்க வலர்கதி ரவனும் பனிமதி யோடுயிர்த் தொகையும், பார் புனல் சுடுதீ வளிவிசும் பென்னப் பட்டவைம் பூதமு மாகும்,—எட்டுரு வடைந்து முருவமொன் றின்றி யிற்றென வுணர்வரும் பொருளே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. உ

மனமெனும் வயமா வென்வயப் படாமன் மயங்குறு மைம்புல வீதி மறிபடா தோடு கின்றது முறையோ மறித்ததை நிறுத்தியென் றனக்கு,—நினையல துதவு வாரிலை யதனு னினைப்பர வற்றன னதனை, நிறுத்திநீ யிவர்ந்து பின்னர்நீ வேண்டு நெறிகளிற் சென்றிட விடுவாய்,—கனலுறு மெழுகி னெஞ்சநெக் குடைந்து கரையில்பே ரன்பெனும் வெள்ளங், கண்வழி புறப்பட் டென்னநீர் வாரக் காலங்க டொறும்வழு வாமல்,—இணமலர் தூவு மடியவ ருள்ளத் திருள்கெட வெழுந்தபே ரொளியே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௩

நிலங்கடந் தவன்முன் னறுமலர் சாத்த நிகரிலம் மூர்த்திமுன் சந்து, நினக்கணி வுறவாட் டாயர்முன் னிருந்து நிவேதனம் புரிந்திட வன்று,—நலங்கிளர் கலையர் கலியர்முன் றூப நல்விளக் களிப்பநின் றன்னை, ஞானசம் பந்தப் பிள்ளைமுன் பாட நாணிலேன் பூசனை புரிவேன்,—விலங்கினுங் கடையர் வளர்த்தசெந் தீயின் விரைந்தெழும் வான்வரி வேங்கை, விடுப்பவங் கதுவந் தெதிர்ந்திட விகழ்ந்து விடாததன் றோலுரித் திருள்கொண்,—

டிலங்கொளி யிரவி யனையமெய்ப் படுத்த விறைவனே யகிட்டநின் றகற்றி, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௪

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளே றுதன்முன் முடங்குகைக் கோலொரு காலா, முன்னநின் றிருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த முதிர்கலைப் பொருள் படித் தவராய்க்,—கார்க்கடன் முகட்டி னிரவிவந் தெழுமுன் கடிதுசென் றணிமலர் கொய்துன், கழற்கிடார் பிறப்பி னுய்ப்பிறப் பினிது கற்றவ ரிகழ்ந்திடா மையினல்,—நோக்கற நோக்கு முருவமே நாவா லுகர்ந்திடா வினியபே ரமுதே, நுதல்விழிக் கனியே கறைமிடற் றரசே நுவலரு மாயையிற் பிறவா,—யாக்கைய தடைய வருட்பெருங் கடலே யெழுந்தொ டுங் காதவான் சுடரே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௫

திருக்குற மழுக்கா றவாவொடு வெகுளி செற்றமா கியமன வழுக் கைத், தியானமென் புனலாற் பொய்புறங் கூற றீச்சொலெல் லின்றவா யழுக்கை,—அருட்கிளர் கினது துதியெனும் புனலா லவத்தொழி லென்னு மெய் யழுக்கை, யருச்சனை யென்னும் புனலினாற் கழுவா வசுத்தனே னுய் யுகா லுளதோ,—விருப்பொடு வெறுப்பிங் கிலாதவ னென்ன வெண்மதி யோடுவெண் டலையும், விரைவழி புகுந்து வண்டினம் பசுந்தேன் விருந்துணுங் கொன்றைமென் மலரோ,—டெருக்கையு மணிந்து மின்னொளி கடந்த வீர்ஞ்சடைப் பாந்தளு முடையா,—யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௬

சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த் திருவஞ் செயன்மலி கருமமென் றரு. னூல்,—செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன் றிகழ்தரு பிரமனீ சுரனே,—டுவமையி லீசா னப்பெய ரவனென் றுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு, முற்றவீ சான முதற்பிர பாவ முடையநின் றன்னையென் றுணர்வேன்,—புவிமுத லனைத்து மாக்குத லளித்தல் போக்குத லுயிர்வினை யருத்தல், புதிதுறச் செம்பிற் களிம்பென வறிவைப் புணர்மல மகற்றுத லென்னும்,—இவைபல வியைந்தும் விகாரமொன் றின்றி யிரவிபோ னின்றகா ரணனே, யிட் டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௭

தான்பெறு மழலை மொழிமகன் றன்னைத் தன்கையா லுளங்களித் தரிந்து, சமைத்தல கறிய விடுபெருந் தொண்டன் றனைச்சிறுத் தொண்ட னென் றவன்சேய்,—ஊன்பெறு நீயே யுரைத்தனை யென்று லுரிமையோர் சற்றுமி லாதே. லுன்றிருத் தொண்ட னென்றிருப் பதனுக் குன்னுதல் பெரும்பிழை யன்றே,—தேன்பெறு நளின மலர்களா யிரத்தோர் செழு மலர் குறைபட விரைந்து, செங்கணன் றிடந்து குறையற நிரப்பித் திரு மறைச் சிலம்படிக் கணியா,—யான்பெறு நிதியே யென்றுல களந்தோ,

னேத்திநின் றிறைஞ்சுறு மமுதே, யிட்டகன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. அ

நின்புகழ் பாடும் பாணனார் தமக்கு நிதிதரச் சேரலன் றனக்கு, நீமுனை முடங்க லொன்றளித் ததுபோ னிகரிலா வசவனா யகன்றன்,—அன்பினி லொருநா ளாயிரங் கூறிட் டடுத்தகூற் றினிலொரு கூறிங், களிப்பதற் குனது திருமுக மருளா லடியனேற் களிக்குநா ளுளதோ,—பொன்புரை கடுக்கை மலர்ந்தசெம் பவளப் புரிசடைப் பேரருட் குன்றே, புணர்முலைக் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்ப் பொற்றொடி யிடத்துவா ழமுதே,— என்பும்வெண் டலையு மணிந்துநான் புனித னென்றுமென் றிருந்திடு பவனே, யிட்டகன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. கூ

வங்கையர் முத்த சங்கையர் சென்ன வசவண ரசகணர் வீர, மாச்சை யர் பிப்ப பாச்சையர் வள்ள மல்லையர் கல்லைய ரெங்கள்,—சங்கண வசவ ராசையர் சேட தாசையர் சங்கர தாசர், சவுண்டைய ரென்றிங் கிவரடிக் கேவ றலையினுற் செய்யுநா ளுளதோ,—பங்கய மலரோ டரிவிழி பரித்த பதமலர் சிவப்பவே னெடுங்கட், பரவைதன் மனைக்கட் சுந்தர னேவும் பணியெலா முனிவற வியற்றி,—எங்களும் விளங்க நம்பியா ரூர னேவல னெனப்படு மிறையே,—யிட்டகன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க௦

நெடுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

குறுங்கழிநெடில்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொன்செய்வா ணிகர்போ லெவ்வழி யானும் புண்ணிய மீட்டினு மறிஞர், கொன்செய்பா தகமே புரிந்தன னின்றாள் குறுகுவ தென்றென விரங்க, முன்செய்தீ வினையோ கனவிலு மறமே மொழிகிலேன் களித் திருக்கின்றேன், என்செய்கோ மறலிக் கென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. க

மென்னிழற் றருவை யடைபவர் தம்மை விடாநிழல் விட்டிடுமாபோல், நின்னடிக் கமல மடைந்திடிற் றொடர்ந்து நீங்கலா வினையுநீங் குறுமே, கன்னலிற் கனியிற் சுவைதரு மமுதே கண்மணி யேயருட் கடலே, என் னுயிர்த் துணையே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. உ

முந்திரு வினையுந் தமவென விருப்பின் முற்றவற் றின்பயன் றருவாய் வந்தவை நினவென் றிருப்பினங் கவற்றை மாற்றிவீ டுறவருள் குவையே,

கிக்தையி லென்னெஞ் சுனதுநெஞ் சென்மெய் நினதுமெய் யென்றனிந் திய
கின், இந்திய மெனக்கொண் டென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

கண்ணுடைக் குறையாற் சுடர்பல வாகிக் காட்டல்போற் காரண
முதலாப், பண்ணுடற் றிறஞ்சே ரென்றிருக் கதனுற் பலவுரு வாயினை
யொருநீ, பெண்ணுருப் படைத்த பேரரு ளிடப்பால் பெற்றிட வுகந்தளித்
தவனே, எண்ணிடைப் படாம லென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௪

பிறவிமா மிடியன் றுனெதிர் கண்ட பெறற்கரி தாயவைப் பென்ன,
அறிவிலே னயன்மாற் கரியநின் றன்னை யம்மவோ வெளிதுகண் ணுற்
றேன், துறவினோ ருள்ளத் தெழுந்தொளி பரப்பித் தொல்லிருள் கடியு
மெய்ச் சுடரே, இறைவிகூற் றுடையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௫

கினக்குறு கூறு மென்மன மதனை கிளைவளைத் தளிர்க்கைநெட் டிலை
வேற், சினக்குறு மலர்க்கட் பேதையர் கொளாமற் செறிந்துநீ யேகவர்ந்
தருள்வாய், புனக்குற மகட்கு மயல்கொடு திரிந்த பொறிமயிற் குமரனைப்
பயந்தோய், எனக்குறு துணையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௬

அன்பினுக் கன்றி நான்புனை மலருக் கருளுவை யலைமலர்க் கருளின்,
முன்பெடுத் தெறிந்த சாக்கியன் கல்லின் முருகலர் மிகவுமின் றுதோ,
துன்பமுற் றிடுசிற் றின்பவெவ் விடயந் துறந்துளோர் மனத்தெழு தருபோர்,
இன்பநற் கடலே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௭

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடந் தருநீ ரன்பன்வாய்ப் புனலுனக் காமோ,
கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவியவன் மொழி
யோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை ஞானசம் பந்தனுற் றிட்ட,
எடுரை செய்ய வென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௮

மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து விதித்தன கொள்ளுவன்
பிறவி, மையுறு பிணிக்கு மவ்வகை செயாமல் வருத்துமந் நோயிடைப் படு
வேன், பெய்யுறு வளைக்கைத் திருநுத லுமையாள் பெருவிழிக் கணைகொடு
விடாமல், எய்யுறு முரத்தோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௯

சரிப்பினு மொருபா லிருப்பினு முறக்கச் சார்வினும் விழிப்பினு
மொருசொல், உரைப்பினும் போக நுகர்வினு மாவி யொழிவினு நின்னை
யான் மறவேன், விருப்புறு மலரும் விரையுமே போல விம்மியெங் கணு
முறு பொருளாய், இருப்பினு மரியோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா
மணியே. ௧0

குறுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

நிரஞ்சன மாலை

கட்டளைக்கலித்துறை

நிரஞ்சன சூனிய நிட்கள மாகியந் நிட்களத்தின்
வருஞ்சிவ சித்துச்சின் ஞதவிந் துக்களை மன்னியொன்றாய்
அருஞ்சுட ராயக ராதிப் பிரணவ மாகிநின்று
தருஞ்சகம் யாவுமென் கையா லயத்திற் றனிமுதலே. க

குருவாகி முத்தனு விற்கிரி யாதிகள் கொண்டொருமூன்
றுருவாய் மலமொழித் தாவிகண் மூவங்க மாவருளி
ஒருவாறு தான்முதன் முப்பொரு ளாகி யுவந்துநிற்குந்
திருவாரு மென்கைத் தவிசிடை மேவுஞ் சிவலிங்கமே. உ

என்னை யறித னினையறி கின்ற வியல்பதென்று
துன்னை யெனைவிட் டறிவான் றொடர்த வொருவனிழல்
தன்னை யடியின் மிதிப்பான் றொடருந் தகைமைத்தன்றோ
பொன்னை நிகர்செஞ் சடைக்கற்றை யென்கைப் புராந்தகனே. ௩

தன்பொரு ளென்ப நினைப்பிறர் தம்பொரு டாவரமாம்
என்ப னறிந்து முயிர்க்கே ளிருப்பவு மேதிலர்மெய்ப்
புன்புணர் வெஃகு மடமாதி னின்னிற் புறந்திரியும்
அன்பறு மென்பவம் போமேயென் னங்கை யமர்ந்தவனே. ௪

அங்கையி னெல்லி யெனவந்தெ னங்கை யமர்ந்தவிளந்
திங்களங் கன்னி நினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வந்தொழல்
கொங்கவிழ் பூந்துணர்க் கற்பக நீழற் குடிமுனிந்து
பொங்கெரி வெங்கிர யத்து டிருப்பப் பொருந்துவதே. ௫

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சூனி யத்துச் செயலுரைதீர்
நித்த வநாதி சரணன் சரணனந் நிட்களத்தே
அத்தனி மாலிங்க மாதியி ஞனயிக் காதிகளாய்
மெய்த்த வுனையென்று நீங்கேனெ னங்கை விடாதவனே. ௬

கண்ணி விரவி செவியிற் றிசைநின் கருத்தின்மதி
ஒண்ணுத லிற்கனல் வானுத ரத்தி லுயிர்ப்பில்வளி
வண்ண வடியிற் புவியிந் திரனயன் மால்புயத்தில்
அண்ணல் வதனத் தான்றோன்று மென்கை யமர்ந்தவனே. ௭

காயங் கரணநற் பாவ மறிபவன் காணறிவு
ஞேயங்க ளாகி முதனடு வீறி னிணக்கயலே
ஆயிங் கொருபொரு ளர்ப்பிப்ப லென்ப தவிச்சையன்றோ
பாயுஞ் சினவிடை யொன்றூரு மென்கைப் பரஞ்சுடரே. ௮

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்ந்தது சத்திபத்தி
சித்திங் கடைந்தது கைமுக வர்ப்பித சேடங்களாய்
மெத்தென் றிலங்குநின் ஞானந்த மேயென் விழிகளிப்பக்
கைத்தங்கு செம்பொரு ளேயருள் காட்டுங் கறைக்கண்டனே. கூ

வான்குறித் தெய்யுங் கணை நுதிக் கேநிற்கும் வானெனவே
யான்குறித் தெய்தப் புகுமறி வின்க ணிருத்திகண்டாய்
கூன்குறித் திங்கட் சடையாய் மகரக் குழைதடவும்
மான்குறிக் குங்க ணுமைபங்க னேயென்கைம் மாணிக்கமே. க0

பிரமமுந் தானு மயலென் றருச்சிக்கும் பேதநிலை
தருமம் மயலற நானுகி நின்றனை தான்சிவமென்
றருமை வினையி லபேதம் புகாம லருச்சிக்குமா
றிருமை வடிவுகொண் டுற்றுயெ னங்கை யிறையவனே. கக

கோலந் தரும்டி நாப்பண் விருத்தநற் கோமுகமா
ஞாலங் கருதருங் கோளகந் தம்மி னயந்தடியேன்
சீலங் கொளுமரு ளாசார மாதி திகழ்ந்துநிற்கும்
மூலங் கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே. கஉ

மண்ணும் புனலுஞ் சுடுசெழுந் தீயும் வளியுமகல்
விண்ணும் படைத்து விளையாடிக் காக விழியிரண்டு
நண்ணுங் கருமணி யொன்றென வேபவ நாசமுறக்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்துநின் றுயென்கைக் கண்ணுதலே. கங

நாக மெனவும்பின் கோக மெனவுமெய்ஞ் ஞானத்தினல்
சோக மெனவுஞ் சொலுமறி யாமை தொலைத்தொருநீ
ஆக முழுது நிறைந்துநின் றுய்நல் லருட்கடலே
பாக மொருபெண் குடியாகு மென்கைப் பரஞ்சுடரே. கச

ஒன்றிரண் டாயவை பற்பல வாகி யுதித்தமுறை
சென்றிரண் டாகிப்பின் னென்றுகி நிற்குஞ் சிவமொடங்கம்
என்றிரண் டாக வுரைப்பார் நினதிய லெய்திலர்காண்
மின்றிரண் டாலன்ன மேனிய னேயென்கை வித்தகனே. கரு

உறங்குது மென்றுறங் காநிற் பவரிலை யோங்கொளியாய்ப்
பிறங்கு முனையடைந் தோமென் றிருப்பது பேதமைகாண்
திறங்குணி போல வெனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினின்று
புறம்பக மொன்று மிலாதென்கை மேவும் புராந்தகனே. கசு

குருவிற் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தலுறு
திருவிற் றிகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கண்

பொருவிற் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறுமென்
கருவிற் கொழிவுள தோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே. ௧௭

துயிலினும் போகினு நிற்கினும் வீழினுஞ் சொல்லினுமொன்
றயிலினுங் காணினுங் கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு
பயிலினுஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்பொய்
குயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கட வேனென்கைக் கொற்றவனே. ௧௮

ஓடுந் தனமும் புகழும் பழியு முயர்விழிவுங்
கேடுந் திருவு மமுதமும் புற்கையுங் கேள்பகையும்
வீடுங் குடிலு மகளிரு மன்னையும் வேறறவே
நாடுங் கருத்து வருமோ வெனக்கென்கை நாயகமே. ௧௯

பாடு மவனுமொண் பாட்டுமப் பாடப் படுபவனும்
நாடு மளவினி னீயன்றி வேறிலை நான்முகன்மால்
தேடு மருமருந் தேயமு தேயிளந் திங்கண்முகிழ்
சூடு மணிவிளக் கேகர பீடத்திற் றூயவனே. ௨௦

இல்லான் புதல்வ ரனைதந்தை பொன்மண் ணிடைவிழைவு
செல்லா மருளு மயறீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்தனக்கே
எல்லா முதவுநற் சித்தத் துறைகுவை யென்கையுள்ளாய்
நல்லார் புகழ்தரு மாசார லிங்கமென் னுமமுற்றே. ௨௧

பழியாம் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட்கை பரதெய்வமோ
டொழியா வருடரு மட்டா வரண முவந்துகொண்டே
அழியா துயருநற் புத்தி யெனுங்கை யமர்வைகண்டாய்
மொழியா வருங்குரு லிங்கமென் றேயென்கை முன்னவனே. ௨௨

விடயங் களினண்ணி யானென தென்னு மிகையொருவி
அடையும் புலனினக் காக்குந் தவிரகங் காரப்பெயர்
உடையங் கரமிசை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகாண்
புடையம் பிகையொ டமர்வாயெ னங்கைப் புராந்தகனே. ௨௩

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலையழிந்தே
புல்லா விடயத் தலமர னீங்குபு பொய்யினெறி
செல்லா தொளிர்நன் மனத்தே யிருத்தியென் செங்கையுள்ளாய்
கல்லா ரறிவருஞ் சங்கம நாமங் கடைப்பிடித்தே. ௨௪

உடம்பு சதிபதி தானுய் விடயங்க ளுண்டுழலா
தடங்கு சதியொரு தானுகி நீபதி யாகவுனைத்
தொடர்ந்து நுகருநன் ஞானக் கரத்திடை தோன்றுவைமால்
கடந்து வருபிர சாதமென் றேயென்கைக் கண்ணுதலே. ௨௫

யானு ரடிமை சிவனே யிறையென் றிருப்பதுபோய்
நீநா னெனப்படும் பேத மிலாமை நெறியுதவும்
ஆனு துயர்ந்தசற் பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய்
வானு டரியவ னேகர பீடத்து மாணிக்கமே. உசு

உலகிய றன்னை யொருவாது பற்று மூளாத்தொளியாய்
இலகிய நின்னைத் தெரிப்ப தொருவற் கெளிதுகொலோ
சிலைகவர் கையில் விளங்காய் பிடித்தல் செயுமவர்யார்
விலகுதிண் டோளணி கொண்டவ னேயென்னை வித்தகனே. உஎ

ஆனந்த வாரிதி யாகிய நீகை யமர்ந்திருப்ப
நானந்து நீவிட யந்தேடிச் சென்றுண்டு லைந்தழிதல்
வானந் தமுதங் கரத்தே யிருப்பதை மாற்றியருந்
தீநஞ் சருந்துத லன்றோ நிரஞ்சன சின்மயனே. உஅ

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்துகொண்டு
மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்றாய்
அருவன் றுருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவன் றுலகம் படைத்தாடு மென்கைக் கறைக்கண்டனே. உகூ

விள்ளேன் சிறிய ரினம்பெரி யோரை விரும்பியென்றும்
நள்ளேன் பிறர்மனைப் போக்கொழி யேன்மெய்ந் நடுநடுங்க
உள்ளேன் றிருவடி நீழலி லென்னெஞ் சுருகிநையேன்
துள்ளேன் றொழும்புசெயேனென்செய் கேனென்னைத் தூயவனே. ௩௦

அழியும் பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற் கழிவில்பொருள்
பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் படிநெடு நாணீத் தமுதங் கமருகுத்தேற்
கொழியும் பவமுள தோகர பீடத் துறைபவனே. ௩க

நிரஞ்சனமாலை முற்றிற்று.

உக. கருவென்று என்றும் பாடம்.

கைத்தலமாலை

ஒருவிகற்பவெதுகைக்கலிநிலைத்துறை

முன்ன மாலய னிந்திர னமரர்கண் முனிவர்
பன்னு மாரணம் போற்றுதற் கரியநம் பரமன்
மின்னு லாவிய சடாடவிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௧

அன்ன மாயும்வெண் பிறைமருப் பேனமென் றாயும்
முன்ன நான்முக னாரணன் றேடரு முதல்வன்
பின்னு வார்சடைப் பெருந்தகை பீடமாக் கோடற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௨

தன்னை மேவிவந் தனைபுரி பவன்செய றடுப்பான்
உன்னி மேல்வரும் வெந்திறற் கூற்றினை யுதைத்த
மன்னு மாலயற் கரியவன் வந்துவீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௩

தன்னை நேர்வட காசிதென் கயிலைகே தாரம்
அன்ன மார்வய லம்பல நமன்றமர் வராமல்
கன்னன் மாமதற் றெறும்விழிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௪

கன்ன லாரமு தினுஞ்சுவை தருவதாய்க் காண்பான்
உன்னு மாலயற் கரியதா மொருமலை யுச்சி
மன்னு மோர்பவப் பிணிமருந் தெளிதுவந் திருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௫

அன்னை யாகியின் னுயிர்க்குயி ராமரு ளாளன்
பொன்னு மாரமு மணியுமா ரமுதமும் போல்வான்
தன்னை நாடொறுங் கண்டுகண் களிப்பதாச் சார்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௬

அன்ன மூர்பவன் முதலியோ ரபயமென் றடைய
முன்ன மாலமுண் டவர்துயர் களைந்தருண் முதல்வன்
மின்னு மாமழு வலமுடை வீரன்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௭

பன்னு மாமறை தமிழினூற் பாடநம் பிக்குப்
பொன்னு மாடையு மணிகளு மூர்தியும் பொருளும்

---

௫. கன்னல் வானமுது என்றும் பாடம்.

௬. அன்னை பாதியன் என்றும், கண்களிப்பவே என்றும் பாடம்,

இன்னு மீபவ னருளினன் மேவிவீற் றிருப்ப.
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௮

பின்னும் வார்திரைக் கடலின்வீழ்ந் தமிழ்கையிற் பிடிப்ப
முன்ன மோர்புணை யகப்படு முறைமைபோற் பிறப்பின்
இன்னல் கூர்பொழு தெம்பிரான் வந்துவீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௯

தன்னை யோர்பொழு திறைஞ்சுவான் கருதியித் தரைமேல்
மன்னு மாலயம் யாண்டுள தெனவல மராமல்
பொன்ன வாமலர்ச் சடையுடைப் புனிதன்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே. ௧0

கைத்தலமாலை முற்றிற்று

சிவ நாம மகிமை

கலிவிருத்தம்

வேத மாகமம் வேறும் பலப்பல
ஓதி நாளு முளந்தடு மாறன்மின்
சோதி காணிருள் போலத் தொலைந்திடுந்
தீதெ லாமுஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௧

புல்ல ராயினும் போதக ராயினுஞ்
சொல்வ ராயிற் சுருதி விதித்திடும்
நல்ல வாகு நவையென் றகற்றிய
செல்ல றீருஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௨

நாக்கி னானு நயனங்க ளானுமிவ்
வாக்கை யானு மருஞ்செவி யானுநம்
மூக்கி னானு முயங்கிய தீவினை
தீர்க்க லாகுஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௩

சாந்தி ராயண மாதி தவத்தினான்
வாய்ந்த மேனி வருத்த விறந்திடாப்
போந்த பாதக மேனும் பொருக்கெனத்
தீந்து போகுஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௪

வில்லி தென்ன விளங்குந் திருநுதல்
வல்லி பங்கன் மலரடி காணிய

உ. சொல்லி னுவிற் சுருதி என்றும் பாடம்.

கல்வி நல்குங் கருத்து மகிழ்வுறுஞ்
செல்வ நல்குஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௫

தீய நாளொடு கோளின் செயிர்தபும்
நோய கன்றிடு நூறெனக் கூறிய
ஆயுள் பல்கு மறம்வளர்ந் தோங்குறுந்
தூய நீருஞ் சிவசிவ வென்மினே. ௬

வருந்தி யாற்றி வளர்த்த கதிர்த்தலை
பொருந்து வான்பயிர் போற்றுநர் போலவே
விரிந்த வேணியில் வெண்மதி சூடிபின்
திரிந்து காப்பன் சிவசிவ வென்மினே. ௭

மூத்தை யோர்சொன் மொழிந்து சிவனென
நிந்தை தானச் சிவனை நிகழ்த்தினும்
வந்த தீவினை மாற்றுவ னாதலால்
சிந்தை யோடு சிவசிவ வென்மினே. ௮

நீச ரேனும்வா னீசா நிகழ்த்தில்வான்
ஈச ரேனுஞ் சிவசிவ வென்கிலார்
நீச ரேயென் றியம்புறு நின்றுப
தேச நூல்கள் சிவசிவ வென்மினே. ௯

எண்ணி நெஞ்சிற் சிவசிவ வென்பவர்
வண்ண மென்பதங் கிட்டி வணங்கவும்
உண்ண டுங்குவ னெண்டிறற் கூற்றுவன்
திண்ண மீது சிவசிவ வென்மினே. ௧௦

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இழிவுறுபுன் கருமநெறி யினனெனினுங்
கொலைவேட னெனினும் பொல்லாப்
பழிமருவு பதகனெனி னும்பதித
னெனினுமிகப் பகரா நின்ற
மொழிகளுண்முற் றவசனுய்ச் சிவசிவவென்
றொருமுறைதான் மொழியி லன்னோன்
செழியநறு மலரடியின் றுகளன்றோ
வெங்கள்குல தெய்வ மென்ப. ௧௧

சிவநாமமகிமை முற்றிற்று.

---

௧௧. மொழியவற்று ளவசனுய் என்றும் பாடம்.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

தாலாட்டு

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

அவஞானம் போக்கி யருண்ஞான மாக்கும்
சிவஞான தேவன் றிருமுன்—தவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையாம்
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விளங்குந்
திருவுருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே. க

என்றுநித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே. உ

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென
என்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே. ௩

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றாம் பிராணலிங்கம்
ஒண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே. ச

ஆசார லிங்கமுட னருங் குருலிங்கந்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே. ரு

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்கம்
இந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. சு

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே. எ

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே. அ

பத்தனுமா கேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்கம்
உய்த்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே. கூ

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகும்
உரைசாரு போகாங்க மொன்றென்று சொன்னானே. ௧௦

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண ணயிக்கியனும்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகனே. ௧௧

அங்க நவவிதமு மந்தநவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. ௧௨

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சாரம்
ஒழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே. ௧௩

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவும்
எகியுறும் பின்மூன் றிலிங்கத்து மென்றானே. ௧௪

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. ௧௫

பீடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாளம்
ஆடலுறு கோளகமா சாராதிக் கென்றானே. ௧௬

நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லூ றொலிநிறைவு
சாற்றுஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. ௧௭

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மாமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே ௧௮

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்தம்
ஒளிரார் சிவசரத்தி லுற்றிடுமிங் கென்றானே. ௧௯

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பர சாதத்துங்
தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னானே. ௨0

மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரென் றிருத்தியவா சாராதிக் கென்றானே. ௨௧

பொன்மைவெண்மை பச்சைசெம்மை போந்த கருமையெலாம்
நன்மையவா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனே. ௨௨

வன்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே. ௨௩

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி
அஞ்சொலிவை யெல்லாமவ் வாறுமுறு மென்றானே. ௨௪

மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாமும்
நணுமுறையா சாராதி நாடிலெனச் சொன்னானே. ௨௫

---

௨௨. பச்சைமாஞ் சிட்டபோ தங்களெலாம் என்றும் பாடம்.

இம்முறையா ருரு மிலங்குகா ணர்ப்பிதமென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. உசு

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றானே. உஎ

கூறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமிலிங்கம்
ஏறு மிரட்டுநூற் றெட்டாகு மென்றானே. உஅ

உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கள்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. உகூ

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ளையகனே. கூ0

அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே. கூக

குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றுஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானே. கூஉ

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானே. கூகூ

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதில்
நீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானே. கூச

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசர மென்றானே. கூரு

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றோன்றுமெனச் சொன்னானே. கூசு

துற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. கூஎ

ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்கம்
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. கூஅ

ஆறு முகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியமும்
ஆறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே. கூகூ

பத்தனொடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசாரம்
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. ச0

பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானும்
உரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானே. சக

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பால்
எழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானே. ௪௨

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
அருவமென நின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. ௪௩

மாசுதரு னலாதி மானவிசு வாதியே
ஆசி ரியாகாங்க மாதியா மென்றானே. ௪௪

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
ஒருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. ௪௫

கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வாபோல்
அடுத்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே. ௪௬

தங்கு மிலிங்கமாந் தற்பதமத் தொம்பதமே
அங்க மயிக்கிய மசிபதமென் றுண்டானே. ௪௭

ஆக முயிர்துரிய னாய்நின்ற போதெமைத்தான்
சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே. ௪௮

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன்
தமப்பகுதி யிற்றோன்றுந் தத்துவங்க ளென்றானே. ௪௯

நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சுடர்சின் னாதாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே. ௫௦

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே. ௫௧

அகராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித்
தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே. ௫௨

அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துற் றிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. ௫௩

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. ௫௪

ஆணவத்தான் மூடனு மாருயிர்க்கு முன்வினையால்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. ௫௫

மேலவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. ௫௬

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டுபிண்ட நாமத்தை
நூறு தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே. ௫௭

கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞானம்
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. ௫௮

ஞாதிருவு நின்றறியு ஞானனே யங்களுமற்
றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. ௫௯

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபதம்
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. ௬௦

மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போல்
அடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாரமுதோ. ௬௧

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சால்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. ௬௨

எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் றிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானே ௬௩

சீலந் திகழ்ந்துமதிற் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. ௬௪

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. ௬௫

சம்பந்த னன்றொருநாட் டானுண்ட பாலனும்
எம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே. ௬௬

வேண்டுவவெல் லாமுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. ௬௭

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. ௬௮

அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞான்றும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கையப்பொற் றாளானே. ௬௯

தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானே. ௭௦

அறியா தொருநா ளறைபினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே ருடையானே. ௭௧

பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. ௭௨

எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. ௭௩

உருத்திரனே யையமில்லை யோருருத்தி ராக்கக்
தரித்தவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. எச

ஒண்மறையின் கண்ணா முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்துங்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ. எரு

அருவாகி நின்றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னானே. எசு

பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. எஎ

நிரஞ்சரமென் றீசன் றிருவுரு விரண்டுள்
பரஞ்சரமென் றோதும் பவளவா யண்ணலோ. எஅ

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. எகூ

அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கள்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. அ0

தருணமதிற் சீறுந் தனிவிழிகாட் டாமல்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. அக

ஏரூருந் தான்வா ழிடமோநற் காசியுந்தென்
ஆரூரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. அஉ

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. அங

மண்படைத்த நான்முகனார் மாலுடர்த மொண்முகத்தில்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. அச

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணால்
தீர்க்குங் க்ருணைச் சிவஞான தேசிகனே. அரு

செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாசையெனுங்
குப்பை துடைத்துக் குடியிருக்க வல்லானே. அசு

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
என்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. அஎ

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. அஅ

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மரமெறிய வந்தானே. அகூ

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. ௯0

ஊனே வுயிரோ வுயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனே வமுதோ சிவஞான தேசிகனே. ௯௧

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே. ௯௨

எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலைமிசைச்
செங்கதிர்போற் றோன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. ௯௩

அற்பகலு மாறா தரனடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே. ௯௪

பூணு மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காணு வெமக்கின்று காட்டுசிவ ஞானியோ. ௯௫

விருப்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே ௯௬

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றாள்
தறியூடு நிற்பத் தளைத்தசிவ ஞானியோ. ௯௭

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
சூடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே. ௯அ

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. ௯௯

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தாளுஞ் சிவஞான தேசிகனே. ௧00

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு முற்றிற்று.

சிவஞானபாலைய்சுவாமிகள்

நெஞ்சுவிடுதூது

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோ னீன்றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு-புக்குருக்கி
மேவன்பாற் * றூதாகு மேனிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றூதாகச் செல்.

சீர்கொண்டு தாளாலங் கீரைத்தீஞ் சாறென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரப் பெய்கரும்பின்—ஏர்கொண்ட
பூமுடியா னீர்கொண்டு பொங்கு மருளொன்று
நாமுடியால் வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு—காமருதன்
தேசுணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேவிவாழ்
மாசுணத்தைத் தாளுளித்த மாணிக்கம்—நேசித்துக்
கொள்ளு மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கெள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதந்—துள்ளும்
ஒருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்றும்
இருமா னொளிக்கவரு மெம்மான்—பெருமான்
உடுத்திருந்த வாசனையா லோங்குபுலித் தோன்மேல்
அடுத்திருந்து வாழு மாசு—தடுத்திருந்த
தொன்றென் றவித்தை யொழித்திட் டுடம்பினைநீ
அன்றென் றொழித்தெனைத்தா னாக்குவான்—நன்றென்று
பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்துநீர் போமென்று
தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரான்—அன்னையென †
உற்றா னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
பெற்றா னடியேன் பிழைபொறுப்பான்—கற்றோர்
தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமான்—நடத்தலுறச்
செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைத்த பாகன்போல்
இல்லு ளுமையைத் தியக்குவான்—நல்ல
சுரர்மேன்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
நரர்மேனி சாத்திவரு நம்பன்—தரைமேல்

---

* தூய்தாகு மேனி என்றும் பாடம்.

† அன்னையெனு - முற்றேன் என்றும் பாடம்.

மழுவேறு கையான் வரினுநீ றெள்ளுங்
கழுவே நிகளுந்தாழ் காலான்—புழுவேறும்
மென்பயிர்போல் வெய்ய விடயத் தரிப்புண்டு
துன்புறுவேற் குற்ற துணையானன்—என்பினுயிர்
ஆக்கினன் போலவடியே னுளத்தன்புண்
டாக்கினன் மாறாத வானந்தந்—தேக்கினன்
நாதாந்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்றெளிந்த
வேதாந்தன் கைம்மாறு வேண்டாதான்—போதாந்தன்
விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
தண்ணா ரருள்சிறிது தானாக—எண்ணோ
இறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான்—சிறப்பக்
கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல்—பயில
நரனென் றிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
பரனென் றறியப் படுவான்—ஒருநன்றில்
பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையான்—ஆவிக்குத்
தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றுந் துணையுமாய்ச்
சான்றோர்க் கருளுந் தகைமையான்—மூன்றால்
பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா
திருக்கு நிலையி னிருப்பான்—அரக்கன்
மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
அலையாத தாயளப்ப தன்றிச்—சிலையாய்ப்
பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறைபருவி தாங்கி
வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச்—சிறப்ப
அணியார் கொடையாகு மைந்தருநற் சிந்தா
மணியார் கருணை மலையாள்—கணியா
அறிவாங் குறிஞ்சியினின் றுங்கெழுந்து காமச்
செறிவாங் கொடும்பாலை தீர்த்து—மறியாத
மாயையெனு முல்லை வளர்ப்பசுக்கொண் டைவரெனும்
ஆய ருறுதொழிலை யாங்ககற்றிப்—பாய
விடய மெனுங்குளங்கள் வேறுவே றாகா
துடைய வுடைத்திட் டுளமென்—றுடையு
மருத நிலநிறைத்து வாள்விழியா நெய்தல்
பெரிதுபெற வந்து பெருகிக்—கருதிலொரு
தானந்த லின்றித் தலம்விசும்பு போர்த்துவரும்

ஆனந்த மென்னுமலி யாற்றினன்— ஞானம்
பயனாக வோர்மூப் பகுதியுயிர் வாழும்
நயனாகு மும்மாயை நாடன்—வியனாக
விள்ளலரு மன்பர் விடயக் கரவருறு
உள்ளமெனு நன்கமைந்த ஊருடையான்—தெள்ளுதமிழ்ச்
சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுகப்
புல்லா வழுச்சொலெனும் புன்மையெலாம்—இல்லாமல்
புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றாப் பெருமையுற
இன்புலவ ராஞ்சுரும்பார்த் தீண்டிவர—அன்பெனுமோர்
வீடாத நார்கொண்டு மென்று வெனுங்கரத்தால்
வாடா வகைபுனைபா மாலையான்—பீடார்
மலரா லயனார் மனச்சாலை நின்று
கலகா மணிவாய்ந்த னண்ணி—நிலனாக
வானிடையே யோடி வரையா வழகுடைத்தாய்த்
தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய்—ஞான
நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கும்
மறையா மரியபரி மாவான்—குறையாத
தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்துரந்திட் டாணவமாய்
வைத்த தளையின் வலியறுத்து—மெத்த
வினையாம் பிணையொடித்து வீட்டியெழுந் தோடும்
மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத்—தனிமாரன்
கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த
துன்னுவினை மென்புதசை சோரிகுடர்—என்ன
அளந்தறிவ வெல்லா மழிந்துபுறந் தோன்ற
விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத்—துளங்கு
சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சார்ந்துவிழா தோடி
அமையமா னந்தநீ ராடிச்—சுமையலா
வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரும்
ஆதார மாஞான வானையான்—மாதேவன்
சங்கர னாதியிறை தாணுவெனும் பேருடைய
கங்கரனே யாதி கருத்தாவாம்—அங்கணனை
ஏத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்
சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன்—றீத்தருள்செய்
ஏன்றுபெறு மான்முதலோ ரெல்லாம் பசுவென்று
மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியான்—என்றும்
அடியா தெழுமொலியா னந்த மாகி
முடியாத நாத முரசான்—கடியார்மென்

சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்களாற் றேற்றமுதல்
ஐந்தொழிலுஞ் செய்விக்கு மாணையான்—முந்து
தவஞான மில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
சிவஞான தேவனும்பேர்ச் செல்வன்—பவநாசன்
முன்னொருநாட் சாதனத்துண் முந்துதிரு வெண்ணீறு
மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந்—துன்னு
கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
புலவரினம் போற்றப் புனைந்து—பலவணிகள்
தாங்குமள வன்றித் தரும்பே றிலையென்றுந்
தீங்கி விதையொருவன் றீண்டுறினும்—ஓங்கும்
உருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு—வருத்துகழை
விற்றேன் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
கற்றோய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக்—கற்றோர்
அறியா வறிவாகு மாணைமேல் கொண்டு
மறியா மனத்தை மறிப்பார்—உறியாய
தற்றுநிலம் வீழ்ந்ததுபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தின்
உற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார்—முற்றும்
அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கும்
இழுக்கா வறமுடைய ரென்பார்—வழுக்கா
மனைதுறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
வினைதுறந்தார் போகம் விளைசிந்—தனைதுறந்தார்
வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதார் மெய்யன்பு
பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார்—மீண்டுபவம்
வாராவா றோர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமும்
ஆராய்வா ராரா வனுபூதி—சார்வாவார்
பொன்னுஞ் சிலையும் புகழும் பழியுமே
மன்னுங் குடிலுமணி மாளிகையும்—உன்னும்
படிவே றிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
முடிவே லரசாய் முயல்வார்—கடிவேதும்
இல்லா திரப்பா ரிறையை நினைந்தொன்றுஞ்
சொல்லா திருப்பார் துதிசெய்வார்—வெல்லாத
ஐம்புலனும் வென்றவற்றைத் தடாதுமனஞ்
செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார்—நம்பெருமான்
மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார்—மேனியெலாம்
பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்

தூசளார் தூசு துறந்துள்ளார்—ஆசையினால்
வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை
நாணிகடப் பாருலகை நாணுதார்—பேணித்
தனதுபத மெத்திரத்துஞ் சாரு மடியார்
இனமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட—மனுவுரையாத்
தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவரிற்கால்
புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம்—வன்பவநோய்
மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற் படத்துடையா
தேற்று மகிழவடி யின்றுகள்போய்ப்—போற்றுமிசை
விண்ணிற் புகவனைய மேவுதலை மாசகன்று
மண்ணிற் புகுமா மதியென்று—நண்ணிப்
பலவியமும் பொங்கிப் பரவையா யார்ப்ப
மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான்—தொலைவில்
முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை
வழங்கு மருளுடையான் வந்தான்—விழுந்து
பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே
மருவு மருந்தனையான் வந்தான்—பொருவில்
மணிகண்ட னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க
மணிகண்ட னென்னுமவன் வந்தான்—கணிகண்
டெயினர் மணமயர்வுற் றின்ப மருவும்
மயிலை மலையுடையான் வந்தான்—துயர்செய்
பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றுளின்
மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தான்—எறிக்கும்
தினகரனு லாரழலாற் றிங்களாற் போகா
மனவிருளை நீக்குவான் வந்தான்—எனமுன்
பரிச்சின்ன ஞானம் பரியாரர் காதில்
இருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க—விரித்துக்
கவிராயர் போற்றக் கவரிபல மூத்திப்
புவிராய ரென்றிரட்டிப் போத—தவிராமல்
ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென
ஆலவட்டம் பாங்க ரசைந்துவரச்—சாலவட்ட
மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை
காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச்—சேர்முறைபோல்
வெள்ளை மணிக்கவிகை மேணிழற்ற வான்மழைபோல்
கொள்ளைமல ரன்பர் குழாம்பொழியக்—கிள்ளை
மொழியார் மயறுரந்து மூத்திபதத் தென்றும்
அழியாத வின்ப மருள்வாய்—பழியா

நடையா யுலகிறந்த ஞானனே தயாவெம்
உடையாய் புலன்கொ ளுணர்வாம்—படையாய்
அணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
மணியே கருணை மலையே—பணியேறு
கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே—சீலங்கொள்
காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
தேவே யெனவங் கியர்துதிப்ப—பூவேறு
கோனும் புரந்தானுங் கொண்ட னிறத்தானும்
வானும் புகழ்பவனி வந்தருள—ஞானம்
பருவ வகையாற் பலபேதப் பட்டார்
தெருவின் மனமகிழ்ந்து சென்றார்—உருவின்
ஒருதா னணிய வுரியனவா மென்னும்
பெரிதா மழுவும் பிறவுந்—தெரியாமல்
நீத்துப் பெருதவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை—மூத்துத்
திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றாடி னாலும்
அருந்து முணவுசரு காக்கி—வருந்தினும்
நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
நாங்காண வந்தருளு நாயகனை—ஓங்கார
நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
வேத முடிமணியாம் வித்தகனைச்—சாத
மருணா சகனை மயிலைமலைத் தேனைக்
கருணா லயனையெதிர் கண்டார்—சரணா
விந்தந் தொழுவார் விழுவா ரிதுநமக்கு
முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பார்—உந்தன்பின்
உள்ளந்தா னின்றுச்சி கரமுகிழ மாயுருகி
வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்விதிர்ப்பார்—கொள்ளுங்
கலிமென் றுகிலுதவிக் காவென்பா ரேனைப்
பலவும் பெறுமோர் பரிவிங்—கிலமடியேம்
எம்மை யெமக்கருளா யென்பா ரிறைவனே
இம்மை நினையணையோ மென்றாலும்—அம்மையினில்
யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
தானின் றனையணைவோஞ் சார்ந்தென்பார்—ஊனின்று
வாழ்ந்த தமையுமினி மாய்ந்தாலு நன்றென்பார்
வீழ்ந்துமொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார்—சூழ்ந்த

திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வெண்பா ரென்சொற்
றிசையலா மோவரசே யென்பார்—நசையினால்
யாம்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலால்
தாம்புணர்ந் தின்புறார் தாமென்பார்—நாம்புணர்ந்தால்
நீங்குவது முண்டா வினையா திருந்தபடி
ஆங்குறுவ தோதல் லறிவென்பார்—நாங்கள்
கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநான் தொட்டிங்
கிரவு பகலில்லை யென்பார்—அரிதில்
பிறந்தபயன் மன்மதனாற் பேதுற்று வாளா *
இறந்து படுவதோ வென்பார்—சிறந்த
சிலையோநின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
இலையோ கருணைதா னென்பார்—மலையோடு
மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு கென்பார்நீ
எற்புணர்வ தென்னென் றிரங்குவார்—பொற்ப
அறவனே நின்னை யலதெண்ணேம் வானத்
திறைவனே வந்தாலு மென்பார்—துறவனே
மேவிலெமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பார்
யாவருல கெங்கு மிலையென்பார்—பூவில்
இவரெலும்புந் தோலுமா யெய்தினா ராயின்
எவர்விரும்பி வேண்டுவா ரென்பார்—அவர் நெருங்கி
எய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போய்—ஐயன்
தொழும்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
தழும்பு மறைந்த தலையும்—எழுந்துமதன்
வின்னியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையால்
சன்னியா சஞ்செய்படைத் தண்ணுதலும்—மன்னிவாழ்
தேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றில்
மேவலுற வொத்த விழியிரண்டும்—ஆவலொடு
நல்லவியல் கேளா நணுகுமிசை பாடுநரைச்
செல்ல விடுத்த திருச்செவியும்—வல்ல
இயற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழியை
அயர்த்த மலர்வா யழகும்—வியப்புறவவ்
வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகம்
பாலருந்து மென்னப் படுமிடறும்—மேலுவந்து
நாமங்கை போற்றவுள நாணுந் தலைமாலை
போமங் கலமாம் புயமலையுஞ்—சேமங்கொள்

*வாளால் — இறந்து என்றும் பாடம்.

எனமருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்
றான மறத்திகழு மொண்மார்பும்—வானம்
வழுத்தம் புயமா மனையான் றலைக்குக்
கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமும்—எழுத்தென்று
கொள்ளுங் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நால்வலியைக்
கொன்னுந் துகிலுடுத்துக் கொண்மருங்கும்—உள்ளுமும்பர்
மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைதஞ்
சென்னி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியும்—என்னுடைய
கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னேனிந்த
மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதம்—பெண்களுக்கு
மாலா ரணனமரர் மாதவரிம் மானுடர்போல்
தோலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான்—மேலாய
செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்
பங்கமல மாயைப் பகையாளன்—தங்கணல
னுண்டுறந்து சீர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொன்
பூண்டுறந்து கண்கள் புனல்சொரிய—ஆண்டடைந்து
வையு மவர்நிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமருள்
செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினான்—ஐயனைநான்
அன்று தொடங்கி யனைவான் விருப்புற்றேன்
என்றுணைநீ யன்றி யிலைநெஞ்சே—நன்றிபுரி
வேதா கமங்கள் விதிக்கும் விதியனைத்தும்
நீதான் புனிதமுற நேர்ந்தன்றோ—ஆதார
யோக மிருநான்கு முன்னவய மாக்குவதற்
காக முயலுவன வல்லவோ—போகமுறு
தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியும்
நன்மைக்கும் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும்—வன்மைக்கும்
ஈகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணர்ந்தடையும்
ஓகைக்கும் நீயே யுறுதுணைகாண்—போகத்தின்
நின்றாரை மெய்த்துறவி னிற்பிப்பா யத்துறவில்
சென்றாரை யில்லிற் செறிப்பிப்பாய்—குன்றா
அறத்தை மறமாக்க வம்புவியின் மிக்க
மறத்தை யறமாக்க வல்லாய்—நிறுத்தி
ஒடுக்குதலே முத்தி யுனைவிடயத் தோட
விடுக்குதலே பந்தமென மிக்காய்—அடக்குதலால்
நின்றாயே யாகியொரு நீதான் புலன்பரந்து
சென்றாலு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ—பொன்றாத
முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையேல்

இத்தனையும் நின்று விசைந்தனகாண்—சத்தியமாய்
ஏதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருள
மாதே வனைநீ வருவிப்பாய்—தூதேவும்
நம்பிகர வுண்டவொரு நற்பனவப் பிள்ளைதனை
அம்புலியின் மீள வழைத்ததூஉம்——எம்பெரிய
நாவிற் கரசு நடுக்கடலுட் கற்பெருந்தூண்
மேவிப் புணையா யிதந்ததூஉம்—பாவிற்கு
வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணுகச்
செல்ல மயிலையிடைச் செய்ததூஉம்—தில்லையினில்
வாளா நெடுங்கண் மடவரலை நீலகண்டர்
சூளால் மனையுட் டுறந்ததூஉம்—தோளாத
முத்தனைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
வித்தகனை நல்கி விடுத்ததூஉம்—புத்திரனைத்
தொண்ட ர்றுத்தமலன் றெண்டர்போல் வந்திரப்பப்
பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூஉம்—மண்டிருளில்
முக்கணனுர் செல்ல முளைவார மாறனுர்
அக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூஉம்—புக்கரனுர்
வேண்ட வரிந்துமகள் மென்கூந்தல் கஞ்சாறர்
ஆண்டு வணங்கி யளித்ததூஉம்—முண்டமரின்
எற்றுனை யீசனென வேனுதி நாதனுர்
நீற்று னினைந்துருகி நின்றதூஉம்—மாற்றனைக்
குத்திறு னென்று குறியாமல் மெய்ப்பொருளார்
தத்தனே காக்கவெனச் சாற்றியதூஉம் —மத்தவிபஞ்
சிந்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்க்காய்
முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூஉம்—சுந்தரரைத்
தொண்டத் தொகைபெறுத் தொல்லுலக முய்யவிறன்
மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூஉம்—மண்டபத்து
நீலநக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
சாலை யிடத்தைதமுனக் தந்ததூஉம்—மாலயற்கும்
எட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலியம்
முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூஉம்—வட்டாடி
ஆக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினுல்
மூர்க்க ருதவி முடித்ததூஉம்—தூக்குதலை
மீது பரனெளித்த வெண்கோ வணத்திற்காப்
போதவமர் நீதியார் புக்கதூஉம்—ஆதியுமை
பாக னடியவரைப் பண்டைநிலை யுன்னியதம்
தோகைகரங் கம்பர் துணித்ததூஉம்—சோகமறக்

௧௬௰ கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
உண்ணப்ப வென்றமுன மூட்டியதூஉம்—வண்ணப்பொன்
மீனை யளக்கரிடை மிக்க வதிபத்தர்
மேனமரு கற்கென்று விட்டதூஉம்—யானைமிசை
வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணானைத் தொண்டரெனப்
பந்தமற மன்பாற் பணிந்ததூஉம்—கந்தைபரற்
கன்பி னுதவிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தாம்
முன்புசிலை யோடுதலை மோதியதூஉம்—அன்புறுமோர்
தாட்புலியார் போற்றுதிருத் தாண்டவனெற் கொள்கிளையைக்
கோட்புலியார் நேசமறக் கொன்றதூஉம்—கேட்பிலிவை
௧௬௫ எல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனநீ
அல்லா தியற்றலற மன்றுகாண்—சொல்லாட
நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னொடுகூடில்
என்பெருமை சொல்வாரு மில்லைகாண்—வன்புவியில்
நின்னைத் துணையல்லை நீயென்று நீங்கினால்
பின்னைத் துணையாகும் பேரில்லை—உன்னைத்
துணையாக் கொளற்குத் துணைநீ நினக்கிங்
கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலைகாண்—புணையாய்ப்
பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்
மறப்புற் றதினழுத்த வல்லாய்—சிறப்பு
௧௭௰ விலங்கி னரர்தமக்கு மேவியது நின்னால்
இலங்கு முனிவர்கட் கெல்லாம்—நலங்கொள்
பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா லன்றோ
உரிமைநீ யன்றிவே றுண்டோ—அருமையென்ப
தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதலினால்
நல்ல பெரியசிவ ஞானிபால்—செல்லவினை
வேண்டுவேன் ஆதாக வேதக் கிளியைவிடில்
காண்ட லரிதகனாற் கண்டாலு—மாண்டதுதான்
ஒன்றாக வோதா துரைக்கும் பலமயங்கச்
சென்றாலு நீயேதான் செல்லாமல்—நின்றாலும்
௧௭௫ நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள்—பேயேன்
எழுநகரி னுட்சிறந்த தென்பதலாற் சீர்மை
முழுது மியம்ப முடியா—தழகுறுவேல்
கந்தனுயர் கச்சிவளங் காற்கூ றளவுரைப்பன்
ஐந்துகரன் சொல்வ னரைக்கூறு—நந்தமரன்
கூறுடையா னோர்முக்காற் கூறுரைப்பள் முற்றுமிள

ஏறுடையான் சொல்வ னெனவனந்தன்—வீறுடைய
நாவா யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்றிமென்
றோவாத நாணுகி யோடியே—தாவாத
வேலையிடை வீழவவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினன்
போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ்—ஞாலமெலாம்
நண்ணவொரு காசி நடுமெய்ஞ் ஞுகரமுறும்
எண்ண வரிய வெழினகரும்—மண்ணுலகில்
முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் காந்துரைத்துப்
பின்னோ ரெமதென்னும் பெற்றிபோல்—அன்னோபின்
வந்திளைய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதந்
தந்திடுவ னென்றுமிகு தன்செயலை—முந்துகொடு
சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து
மன்றன் மலரு மணியணியுந்—துன்றுநறும்
குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்புனையா
அங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத்—துங்கமுறு
நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி
தன்பதியைச் சார்ந்தணைந்த தண்கங்கை—என்பதுதான்
புத்தா றெனத்தான் புராதனவா றென்னுமணி
முத்தா றுடுத்த முதுகிரியுஞ்—செய்த்தாமம்
அன்னமாய் முற்றும் விளைய வளங்களெலாம்
துன்னுநாட் டிற்குச் சுவைவிளைய—மன்னுவேள்
மீதண்ட ரோடமர்ப்ப வெங்கணையும் வின்னுணும்
கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக—வேதண்டம்
ஒப்ப வுயர்த்தவுய ருப்புக் குவான்மீது
வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத்—துப்புறுபுள்
உண்ணிலா வுண்ணு தொழிந்துமட வார்முறுவல்
வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக்—கண்ணெலாம்
பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து
பாப்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட—வாய்ப்புற்ற
கங்கையுடன் வந்தாரூர் கண்டுவரு வீரென்று
தங்குறுதன் மக்க ளைவிடுப்பத்—துங்கமுறும்
முத்தீ வளர்ப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுத
ரத்தீ யவிப்ப வவர்மாதர்—கொத்தின்
கொடியனையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்
துடியிடையே நின்று துவள—நெடிய
கலவ மயிலிவருங் கந்தவேள் தேரே
உலவ நிலைபெயர்வுற் றோடப்—புலவர்

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றென்—றுரைப்பாவில்
வைதலை யஞ்சி வளத்தா ரிரப்பவர்தாம்
எய்தலை நோக்கி யிருந்துதவப்—பொய்தவிர
இல்லென் பதுமொருவ ரீயென் பதும்வினையாம்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக—நல்வளம்

உ00 மிக்கெலா நாளும் விழவறா வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேயூரும்—முக்கணனார்
மந்திர மொன்றா யிரமாய் வளர்ந்துபயன்
தந்திடு மொண்மையிலைத் தண்மையும்—பந்தமறு
தன்னை மருவினரைத் தானாக்குந் தன்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ்—நன்னிலையால்
அம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
பொம்மபுர மென்னும் புகழ்ப்பதியும்—எம்மிறைவன்
வீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியிவற் றொன்றினுறும்
தேற்ற முணர்ந்துநீ செல்லுங்கால்—ஆற்றலுடன்

உ0௫ இல்லை யிறைவனாற் பூதமலா லிங்கென்று
சொல்லி யுனைமறித்துச் சூழ்ந்துதான்—நல்ல
அலகா யுதமெறித லாயுரைப்ப னந்த
உலகா யதனுரைகேட் டோடேல்—பலகாலும்
நானேது மின்றிக் கருமமலா னிறையைக்
காணே னெனுங்கரும காண்டியொடு—பூணேல்
நினையனு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையளா வாயினுநீ தேறேல்—பினைவருவை
சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியெனை
நாடி யொருசிறிதும் நண்ணுறேல்—கூடியொரு

உ௧0 புத்திகண பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனுரை
மெய்த்ததென நின்று விடாதிநீ—முத்திபெறு
தன்னை யணுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்திரிதான்
என்ன சொலினு மிசைந்துறேல்—நின்னைக்
கெடுப்பதே யெண்ணிக் கெடும்யோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவேல்—அடுப்பதெனுக்
கள்ளைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாமிமொழி
கொள்ளத் தகுவதெனக் கொண்டுறேல்—மெள்ளப்
பகுதி விகுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரேல்—மிகுதிபெறும்

நஞ்சமார் கண்டனொடு காரணனை யொப்பாக்கும்
பஞ்சமா பாதகரைப் பாராமல்—அஞ்சிநீ
சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
நின்று நறியகழு நீர்பூப்பத்—துன்று
முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
நிகமா கமம்விதித்த நீதி—இகலாத
கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளுமுண வின்பயனை
நாடியிடும் பிச்சையா னல்குமொரு—கோடிசிவ
யோகிகட்குப் போன முவந்து சமைப்பாரைப்
போகிகட்குப் புற்றனைய பொற்சடைமேல்—மோகிகட்குப்
பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு கின்றாரை
வாசமலர் கொய்து வருவாரைப்—பூசனைசெய்
கின்றாரை ஞானநூல் கேட்பாரை நைந்தோதா
நின்றாரை மேனியெலாம் நீறணிந்து—குன்றாத
கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக்—கண்டுருகிப்
போற்றிவணங் காவுட் புகுந்து புரமெரித்த
சீற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை—மாற்றலரும்
சீமானை யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
கோமானை ஞானக் குணக்குன்றை—பூமாரன்
வண்டு படாத மலரைநாஞ் செய்தவத்தால்
கண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை—மண்டலமும்
ஏனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டுபசுந்
தேனைச் சிவஞான தேசிகனை—நீநெக்
குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
திருவடியில் வீழ்ந்தன்பு தேங்கிப்—பருகமுதே
வேண்டுவார் வேண்டுவன வேண்டியவா றேயுதவும்
ஆண்டகையே யெங்க ளரசனே—நீண்டவொரு
தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டுபச்சைக்
கந்த மரபிலுறுங் காரணனே—பந்தமற
ஆனாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
மீனாத வீடுதவும் வித்தகனே—வேனாணை
தள்ளு மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
கொள்ளு மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே—விள்ளலறப்
பத்திக் கடலுட் படிந்த வடியார்க்குத்
தித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே—முத்திக்குச்
சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை

போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே—நீதியால்
வீடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே—பாடும்
பொருளே யெனவணங்கிப் போற்றிநின்று நின்பே
ரருளே துணைவே றறியேன்—தெருளே
நினது திருப்பவனி நேர்ந்தநாள் தொட்டுக்
கனவின் மெழுகாய்க் கரையும்—புனல்பெருகு
கண்ணொடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்றி
உண்ண வுடுக்க வுவப்பொழியும்—பண்ணொடு
பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்கும்
தேடு முருகுந் திகைத்தலறும்—வாடுமெனைப்
பாராளோ வென்னும் பரம சிவஞானி
வாராளோ வென்னும் வழிபார்க்கும்—ஓராளோ
என்னோ யெனப்புலம்பு மென்னைநின்பாற் றாதாக
அன்னே பலசெய் தனுரைத்தேன்—தன்னோர்
உடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளும்—அடங்க
ஒருபூ தருமில்லா தூற்ற விடத்தே
வருபூ ரணமா மருவி—ஒருபோதும்
வேறிலா தொப்ப விரும்புறுமவ் வென்னுயிரை
மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே—ஈறிலாச்
செல்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
கல்விகொடு காணாத காட்சியே—புல்லுவாய்
புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதான்
இல்லை யிறைவனே யென்றுநீ—தொல்லை
விடய நினைந்தகன்று மீளாம லில்லா
துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ்—சுடரை
மாறும் நிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போல்
இருமை யபேதமென்ப தென்றும்—பரமுயிர்கள்
வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
வீறொன்றும் தாதான் மியமென்றும்—மாறின்று
சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
வேமிகலை யோர்மொழியில் வீப்பானைத்—தோமில்
உலகிற் கிறைவ னுபாதான மென்றும்
இலகுற்ற நன்னிமித்த மென்றும்—நிலவுற்ற
ஆவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்றும்
மேவிய மாயைதான் மித்தையென்றும்—ஓவிலது

நித்திய மென்றும் நிகழ்த்தி மய்ங்கும்போர்
அத்தனையுந் தீர்த்த வருளானைப்—பத்தரிடை
உள்ள படிதோற்று முண்மை யுடையானைத்
தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை—விள்ளலறப்
பற்றி யடியேன் படுமிப் பெருந்துயரம்
முற்று மறிந்துசெல முன்னுநீ—எற்றுதிரை
உ௯௫ வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
மாலைமன மேவாங்கி வா.

நேரிசைவெண்பா

என்னோ டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
அன்னோ வினைவிடுத்தா லன்றியே—தன்னோகை
வஞ்சமே செய்குவனுன் மற்றவன்பாற் றூதாக
நெஞ்சமே செல்விரைந்து நீ.

நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்
திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபர சிவத்தி
னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபோற் றோன்றி
அறிந்துமய லகன்றிடிலொன் றன்றிவே றிலையென்
றறைவர்சிலர் பதியினைப்போ லாருயிர்நித் தியமே
இறந்துமல சத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
யிருக்குமென வறைவர்சில ரெதுவழக்கென் றடியேஞ்
செறிந்தனநின் றனைவினவ வெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. க

சகலரெனும் பசுக்களமூ லாதார மென்னுந்
தக்கதொழு விடைமலமாந் தாம்பினா லார்த்துப்
புகலுமொரு நுகர்வுமிலா துரைநிறுத்திப் பின்னர்ப்
பொருந்துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து விட்டே
அகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
மாகியபுல் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவனே
திகழுமலை மகள்நகரின் மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே. உ

தக

காற்றுமறைப் பாயபடப் பாயலிடை மடங்கற்
கனலருகி னரிசனப்பொற் றூசுமிசை போர்த்துக்
கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டணைத்துக்
குளிர்க்குடையா னுததியிடைக் கண்டுயில்வோ னெழுந்து
போற்றினன தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றான்
புண்டரிகன் கரகநீர் கொண்டுதவ நின்றான்
சேற்றமறுந் தவக்களிறே யெங்கள்சிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

ஆதுவிடு நம்பிவரு கிலன்சிலையா லெறிந்த
தொண்டனிலை விசயனும்வில் லோடும்வந்தா னில்லை
ஏதமறு மியற்பகையார் கிளைஞர்கள்வந் தடைந்தா
ரில்லவினை மண்சுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
போதிவனின் றிருவடியிற் போதுகள்தூய்ப் பரவிப்
போற்றலுறு மடியவரே பொருந்தினரெம் மருங்குஞ்
சீதமதி துறந்தமுடி மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்
பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு

அத்திமுகத் தத்தனை
நித்தம்நினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்

திருமால்

திருமா மறையு மாகமமுந் தெருட்டு பொருளோர் முடிவாகத்
தெளிவில் சமயர் தமின்முரணித் தியங்கி யபேதம் பேதமென
வருமால் வாத மயலொழிய மலர்வாய் மலரப் பெருங்கருணை
வடிவாய்வந்த சிவஞான வள்ள லிணைத்தாண் மலர்க்காக்க

கருமா முடக்கொம் பொழுகமுதக் கதிர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை
   காலத் தவன்சே வடியிற்செங் கமல விழியொன் றிடந்தணிந்தும்
பொருமா மழவெள் விடையாகிப் பொறுத்துந் தொழும்பு தலைநின்ற
   பொன்னந் திருமார் புடைக்கமஞ்சூற் புயல்வண் ணத்தெம் பெருமானே. க

மல்லிகார்ச்சுனேசுரர்

உடற்கு விளையுஞ் சூர்தாக்கு மொழித்தற் கரிய பலபிணியு
   முடற்று பசிநோய் முதலனவு முணர்வைப் பிணித்துப் பிறப்பெனுமாழ்
கடற்கு ளழுத்தி யுயிர்சிவத்திற் கலப்பைப் பிரித்து விடுமலமுங்
   கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக் காக்குஞ் சிவஞா னியைக்காக்க
முடக்கு மடிக ணிமிர்த்தெழுந்து முள்காந் திருந்து களஞ்சுருக்கி
   முழைவாய் பிளந்து செவிநிமிர்த்து முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து
விடக்கு விரும்பு புலிபாய விரையு முண்மா னுடைமதியம்
   வெருவுற் றகலும் பருப்பதமாம் விலங்கன் முக்கட் பெருமானே. உ

உமாதேவியார்

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக் கெய்து தவள முகிற்கூந்த
   லிருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப விருண்ட வடியே னுளம்விளர்ப்பத்
திளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை திறக்குங் குணப்பொற் குன்றையுயர்
   சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவன் றனைநா டொறுங்காக்க
விளைக்குந் தவத்தாற் பால்தனக்கு விரும்பிக் கொடுத்த கொழுஞ்செம்மணி
   மிடறே போல வெனதுபுன்சொல் விடமுண் கின்ற திருச்செவியை
முளைக்குந் தரள நகைவாயான் முதிர்தீஞ் செய்யு ளமுதூட்ட
   முன்னம் பிள்ளைப் பெருமானை முலைப்பா லூட்டு மொருதாயே. ௩

விநாயகக்கடவுள்

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதிகலங்க
   நிலைபேர்ந் துலவுந் திமிங்கிலப்பேர் நெடுமீன் கவர்வா னிற்பதெனப்
பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம் பணிவேந் தாயின் மொழிப்படுசீர்
   பாடத் தொடங்கு மெனதிடத்தும் பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க
தார்வாழ் திருப்பொற் கோயிற்குத் தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத்
   தனிவான் முகிலுஞ் சரோருகப்பொற் றவிசிற் பசும்பொற் குவடும்வான்
ஆர்வா ழரசு முனிவாரு மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக
   வுவந்து முதற்கட் பரவுபுக ழொருத்தன் முகத்தெம் பெருமானே. ௪

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

பாயுங் கவனக் கடியமனப் பரிகா வாமற் கொடுவிடயப்
   பகைகா வாமற் பிறருரைக்கும் பழிகா வாம விருதாளுந்
தேயும் படிசென் றிடையின்றிச் செல்வச் செருக்கர் கடைகாக்குஞ்
   சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞான தேவன் றிருமே னியைக்காக்க

வாயும் மனமுந் தொடர்வரிதாய் வருதல் போத லிரவுபகல்
வளர்தல் குறைதல் வெறுப்புவப்பு வறுமை செல்வ மிலாததனை
ஆயுந் தமிழக் குறுமுனிவற் கறித லறித லிலாமைபோ
யறிவே யாகி யுலகொழிய வருள்செய் சுடர்வேற் பெருமானே. ௫

அல்லமதேவர்

வேறு

அகரவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
யடிநிழலி லடையுமெம தாருயிர்க் காப்பனை
நிகரிலல மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
நிகழுமனு பவனையரு ளாளனைப் போற்றுதும்
நகரவர சிடையமரும் வாசனைக் காற்றெனும்
நடையிரத மதனன்வலி வீயுமெய்க் காட்டனை
மகரமனை சுவறவெறி வேலுடைச் சூர்ப்பகை
மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே. ௬

வசவதேவர்

வேறு

விழுப்பமிலை குறிகுணங்க ளுடிடா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தாவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்நந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விழிப்பினம தொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குமக் கிலைதரிதன் றெனச்சென்று கடிது
வழுக்கிவிழு பவனையெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதே சிகனெனுமெங் குடிமுழுதாள் பவனே. ௭

தேவாரமருளிய மூவர்

விளக்கிலா நாமணியி னுவே யாகக் கேட்கிலாக் காதுசி யின்கா தாக, வளர்க்குமா புகழுலகிற் பரப்பா நின்ற மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க, அளக்கிலாத் தமதுரைநூந் தொடைபு னைந்த வரசுபோன் றல்லனபுன் குறும்பு போலக், கொளக்குறையாப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக் கூத்தனுறு பதிகள்பல பாடியமூ வருமே. ௮

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செயவந் ததிர்வெள்
ளருவிதூங் குயர்மயிலை வரையினமர் விளக்கைப்
பரந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க

விரிந்தமறை யொருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசடையோ னெழுதத்
திருந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத வூரனெனுஞ் செழுமலர்க்கற் பகமே. க

சென்னவசவதேவர்

வேறு

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள் சிவமென வுதவு தானியைக் காத்தெமர், வழிவழி யடிமை யெனவருள் புரியு மொருவனை யெமது பாவனைக் கேற்றிடு, மழுதினை மணியை யடியவ ருயிரை யுயர்சிவ சமய நாதனைப் பார்த்துறு,—குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர் தமையிகழ் பவரை வேறெனத் தாக்கியை, வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி னழல் புனன் மருவு மாறெனத் தாட்டுனை, குறுகிடு பவரை யடைவுற வுலகின் வருசென வசவ தேவனைப் போற்றுதும்,—பொறியொரு புடையில் வளை யொரு புடையி லிரவியி னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி, மணிமிளிர் திகிரி யொடுபல வணிகண் முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புறு, புயனிற வடிவ வரியொரு புடையில் விழவர வணையை வானுறத் தாக்குபு,—மறி திரை கதறு கடலிடை யுதறு பொறிமயில் கடவு வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன், மலைமுனி முருக குருபர குமர சரவண பவவெ னுமிகப் போற்றிட, மறை மொழி யருள்செ யறுமுகன் மருவு மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே. க௦

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்

துங்கவெம் புகர்முகக் களிநல்யா னையினதட் சுமையும் பெரும்புலி தரும், துகிற்சுமையும் வெண்மருப் புச்சுமையு மிளையாது துள்ளியெழு சிறுகன்றுமான்,—வெங்கனன் மழுச்சுமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற வெண்டலைச் சுமையுமணிகள், வெயிலெறித் திருள்விழுங் கோரா யிரம் படம் விரிக்குமா வச்சுமையும்நீள்,—அங்கம் புரண்டுவல மாலயம் புரியுமவ ரணியெனத் திரைகள்புரளு, மாயிரந் திருமுகக் கங்கையஞ் சுமையுமொழு கமுதகிர ணக்குழவிவெண்,—திங்களஞ் சுமையினொடு போகட் டுலாவு மிறை செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. க

வென்றிவிடை யினர்திருக் காமநா யகர்திரு விழாமுற்ற வருண்மா தவர், வேறுவே றுயதிரு வேடத்தர் நீறுதிமிர் மேனியினர் வேணிமுடி யர்,—தன்றிழை மலிந்தகந் தைச்சுவலர் பட்டுமென் றாசுமணி யாரமணிவார், சூலப் படைக்கலத் தினர்தனித் தவாருகு தோகையர்க ளோடுவருவார்,—குன்றுறழ் பனைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை கொள்பவ ரியந்தழங்கக்,

கோடிநா றாயிரவர் மகரா லயத்தொடிகல் கொண்டதோர் செயல தென்னச்,—
சென்றெதிர் முழங்குபொம் மையபட் டினச்செல்வ செங்கீரை யாடியருளே,
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௨

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர மொன்றிரண் டாகியவைமூ,
வுருவாகி மூவிரண் டாறுறு வகையிரட் டுற்றநூற் றெட்டுவிரிவாய்,—
இருவாறு நின்றிலகி யிருநூறு தலையிட்ட வீரெட்டு மாறுறினவ், வெண்
பெற்ற வாறினவ் வாறுமூன் றினிலவை யிரண்டினி விரண்டுமொன்றில்,—
மருவா வடங்கிநீ நானென்னு மயலின்றி மனவா சகங்கடந்து, வந்துகூ டுத
லகற வின்றிநின் றிடுநிலையை மலரடி முடிக்களித்துத்,—திருவாய் மலர்ந்
தெனக் கொருமொழியி லருள்பவா செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல
மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௩

பாவகப் படுபெரும் புகழிமய மலைபெறு பவானிவளர் திருமூலத்தண்,
பாலுண்டு தண்டையங் தாள்சிவந் திடவாதி பகவன்வியன் மார்பினுலவிப்,—
பூவகப் பள்ளியமர் தருபுங் கவன்றலை புண்படக் குட்டிநீடு, பொன்னங்
குவட்டுமா யிருஞால முடிவைத்த புழையெயிற் றரவசைத்து,—மாவலர்ச்
செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர் வானவர்க் கிடர்விளைத்து, வலிகொண்
டிருந்தவன் றிறலசுரர் தலைவெட்டி வட்டாடு மொருவெற்றிவேல்,—சேவ
கப் பிள்ளைதுணை யாகவிளை யாடுவாய் செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல
மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௪

பெருமூடக் கானிமிர்ந் ததுகூ னிமிர்ந்தது பிணிகள்பல பலபோயின
பிடித்திருந் தெவரானு மகலாது துயர்செய்த பேயகன் றிட்டதம்மா
அருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யகன்றன மகிலம் புரக்கவருமோ
ரரசெய்தி னஞ்சென்று வென்றெய்து தற்குமிக வரியபகை வென்றெய்தினம்
வருமடக் கொடிமாதர் கண்வலைப் பட்டதுயர் மாற்றவற நெறிகண்டனம்
மலமாயை கருமங்க ணிலைகண்டி லோமென்னு மக்களொலி விண்ணளப்பத்
திருமடத் தரசிருந் தருள்செயருள் விழியாள செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௫

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெந் நீராட்டி விழிபூதி மெய்துடைத்து,
விரனிலங் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின் வெண்ணீ றணிந்துவிழி
யில்,—மைதயங் குறவெழுதி யியல்பாகு மக்கமணி வடமணிந் தம்பொ
னரைஞாண், மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள் வனைந்து
பொற் றொட்டிலுய்த்தே,—எய்தவந் தறுபெருஞ் செல்வமே யமையாத
வின்சுவைத் தெள்ளமுதமே, யென்னுயிர்த் துணையாய மாணிக்க மதலையே
யென்றுசீ ராட்டியன்பால்,—செய்தவம் பெருகுமம் மனைவளர்க் குங்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்
கீரை யாடியருளே. ௬

வேறு

முந்துதவு வார்களிடை யொன்றூர்வங் கூர
முக்கைதயினு மோர்பொருளை நின்றீஙின் றூரில்
வந்துநிகழ் காருதவு றுங்காறங் காறு
மண்டுதிரை யானிறைய வொண்காவின் றேறல்
கந்தமலர் வேனிலுமி ழுஞ்சீர்பொன் றூத
கம்பரொரு மாவினுமை யுந்தாமுஞ் சார
நந்துநக ராளுமிறை செக்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௭

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றூட
மண்டுவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாகி
நெஞ்சுருகு வார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நின்றநிலை பேர்தலிலி செங்கோசெங் கீரை
விஞ்சுருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெம்புபரை யாதியும கன்றூகும் போதம்
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௮

பங்கயம தேறிநற வுண்டேசங் கீத
பண்கள்பல பாடியொழு குந்தாளொண் காவி
அங்குமுத மூசபினை ரந்தாள்கொம் பூதி
யம்பணில வாவியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
மங்குல்துயில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடு
வண்டுதிரி கீழ்நதியு ளின்கேளின் பூசை
நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௯

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங் கீரை
செம்பொன்முடி தாழ்சரண செங்கோசெங் கீரை
செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங் கீரை
இம்பர்வரு மாமுத செங்கோசெங் கீரை
யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங் கீரை
நல்புமடி யார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௧௦

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

௯, அங்கோடிக் கோடி என்றும் பாடம்.

தாலப்பருவம்

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க் காற்றல் பசியை யாற்றுதலென்
றறைந்த மொழியைக் கடந்துசிவ னடியா ரெனுநல் விருந்தழைத்துச்
சோற்றுக் குவடு தொலைத்தசிறு தொல்லைப் பூத மொருகோடி
தொலைத்தற் கரிய செஞ்சாலிச் சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப
வூற்றற் கமைத்த பாறயிர்நெய் யுதிர்தீங் கனியு முறைமுறையே
யொழுகு பந்தி பலவிருத்தி யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை
மாற்றிப் பெருஞ்சீர் பெறுதற்கு வல்லாய் தாலோ தாலேலோ
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே தாலோ தாலேலோ. ௧

அருவா யுருவா யவையன்றி யறிவாய் நிற்கு மவிர்சடிலத்
தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ ரறைதல் பட்டாங் காதல்போல்
மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிநீர் வாவி பசும்பொன் மதின்மாட்
மணிமா ளிகைகோ புரநெடுந்தேர் மறுகு முதலா யினவற்றின்
பொருவா வளங்க ளிறும்பூது புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம்
பொருளே யாகி யேனையபோற் புராண மலது மறைகூறுந்
திருவார் கச்சி நகரிடங்கொள் செல்வா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. ௨

ஆர்க்கு மதுரச் சங்கமளித் தரவ மடுத்த பெருங்கங்கை
யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி யமர்ந்து சடைச்செந் துகிர்படர்ந்து
பார்க்கு முமைகட் கயலுலவும் பழைய கருணைக் கடலகத்துப்
படிந்து பரக்கும் புறச்சமயப் பாம்பு பதைப்ப விடித்துமயல்
போக்கு மயிலை வரையிவர்ந்து பொருண்மா மாரி மிடிக்கோடை
பொன்றப் பொழிந்து புகழ்வெள்ளம் பொருப்பு வாளக் கரைவாவி
தேக்கு முகிலே யமுதேசெந் தேனே தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. ௩

முதையா மெமது மனப்புலத்தை மூடுங் காம வெகுளிவன
முற்றுங் கருணைத் தீக்கொளுவி முருக்கித் திருத்திச் செருக்கெனுமா
மதயா னையைவந் தழியாது மறிப்பப் பொறைவே லியுமமைத்து
வலிய சிவமந் திரப்படையால் வாய்ப்ப வுழுது சிவவிதையை
விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ விரவுகளை கட் டறவளர்த்து
வீடாங் கனிகொள் பருவத்து விடயக் கரவர் புகுந்ததனைச்
சிதையா வண்ணங் காத்தளிக்குந் திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ, ௪

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி வயங்கு முடியு மதன்மான
மலர்ந்த விழிசேர் திருநுதலு மதிநேர் சங்கக் குழைப்பணியே
தாங்கு செவியுங் கடற்காளந் தரித்த மிடறுங் கனன்மழுமான்
றயங்கு கரமுந் தனிக்கேழற் றடங்கோ டிமைக்குந் திருமார்பும்
ஓங்கு சிவவெம் புலியதளொன் றுடுத்தவரையு மான்மலர்க்க
ணுற்ற வடியு நினதுண்மை யுணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை
தேங்கும் விழிக ளெயதனைச் செய்யா தாலோ தாலேலோ
தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ. ௫

வேறு

மீனெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு வின்னுதற் றுவர்வாயார்
வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட் புனலிடை வேறுசெய் தேறேபோல்
ஊனு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதவுறு முத்தமா தாலேலோ
வுருவ மாகிவந் தென்கருங் கன்மன முருக்குவாய் தாலேலோ
வான ளக்குறுங் காலென வெய்திடும் வைந்நுதிக் கணையென்ன
வாரி யுட்புகுங் குடமென வுட்புற மருவிநின் றகலாமல்
ஞானி னைப்பரும் பரசிவத் துறவரு ணற்றவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. ௬

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப் பற்றிநின் றுண்ணுமற்
பனைப ழுத்ததற் கொக்குமூர் நடுவயப் பண்பினேன் றிருவென்னுஞ்
சீரி யற்படு மொழியெமக் கல்லது திருவுடை யோர்தம்மிற்
சிலர்க்கு ரைப்பது முகமனென் றுணர்த்துறு செய்கையொன் றுடையோனே
கூரி சைப்படா விவறன்மா லையணிடைக் குறுகுறு நீவோர்கட்
குறுகு வாரிற்சண் பகம்விடுத் தொள்வழைக் கொத்தில்வேள் சிலைவாங்கும்
நாரி மொய்த்தெழு மயிலைமால் வரைக்கொரு நாயகா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. ௭

கல்லெ னத்திர டோட்புனை மீர்ந்தொடைக் காமவே ளுலகெல்லாங்
கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக் கண்டதோர் மிகுவீரன்
வில்லி யற்சுவைக் கரும்பும்வெம் பகழிகள் வீயும்விற் குழைநாரி
விளரி யங்குரற் சுரும்புமாய் முடிந்துற விளைத்தவோர் விறலாளா
சொல்லி சைப்படு சங்கவண் புலவர்தந் தூக்கொடு நிறைநிற்பச்
சொக்கர் கூடலிற் பொற்பல கையினிடாத் தூக்கினும் படியொக்கும்
நல்லி சைத்தமிழ் மாலைசூ டியபுகழ் நல்லவா தாலேலோ
நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ. ௮

௫. விழியா லகைதகற்றுஞ் செய்யா-என்றும் பாடம்.

வேறு

ஒருமா யையினுயிர் மாபரம் வேறு மாபோலு
முதுபோ மெனினிலை பேதமெ னுவோ தாவீயா
வருமா மறையுரை யாடலும் வேறு மான்மாவோ
டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாறுவாய்
வருமா கமமுரை யாடலு மார்ரா யாராயே
மலைவா துசெய்மய லாலுள மோவா நோவாவார்
செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ க

நனவா வொருசிவ மோதிறை தாலோ தாலேலோ
நவிஞ வலர்புகழ் மாலைய தாலோ தாலேலோ
கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
கதிர்வே லவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
மனவா சகவினை மேவிலி தாலோ தாலேலோ
மதனு டல்கொலடன் மாதவ தாலோ தாலேலோ
சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ. கo

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்

காளம் புரைந்தநெட் டுடலழற் கட்கொடிய காலன்வந் தனன்வந்தனன்
கண்டவா றிங்குரைத் தனமுரைத் தனமென்று கைதட்டி விடுவதென்ன
வேளம்பு தைத்தலறும் வன்னெஞ்ச ரிவ்வுலக மெய்யென்ப திலையென்பவர்
விரிசடைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள மிக்கெழு மகிழ்ச்சியென்ன
வாளம்பு யத்துணர்ப் பதமுக்க ணிறைபுக ழழித்தபுன் சமயமென்புள்
வணிகடிவ தென்னமழ விடையொன் றுகைப்பவ னரியபுகழ் பாடியாடத்
தாளம் புடைப்பதற் கடியிட்ட தென்னநீ சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. க

மொண்டுபொய்ப் பொருளொன்று பொருளையிர வலர்வரின் முத்திரைசெ யாமலுதவி, முழுமறைப் பொருளைமெய்ப் பொருளென்று தொண் டர்க்கு முத்திரைசெய் தீங்கருள்வது,—விண்டுமது மடைதிறந் தொழுகு பைங் கொன்றைபுனை விரிசடைக் கற்றைநெற்றி, விழியுடை யவர்க்கலது குவியாத திலையென்று விரியாத தேதிலார்முன்,—கொண்டவெம் பவநீறு படநீறு தன்னைக் கொடுப்பது நடுங்கவாவி, கொள்ளைகொண் டுண்ணவெம்

பால்வருங் கொடியவெக் கூற்றைத் தடுப்பதாய,—தண்டளிர் கவற்றுகின் கையிணை லயகீ சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்ற சிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. உ

உருக்கிளரும் வடிவென்று நிலையாத விடயத்தி லுழலும் புலன்க ளென்று, மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும் விரிவாகி யொன்றுய குண மதென்றும்,—பரக்குமிவை யன்றன்று புருடனே யென்றுமுயர் பகுதியே யென்றுமதன்மேற், பரவிந்து வென்றுமவை யன்றியே மனமொழி படாத வொரு பிரமமென்றும்,—விரிக்கிலிது நிறைவென்று மணுவென்று மொன் றென்றும் வேறுபற் பலவென்றுமெய், விளைவென்று மிலதென்று மூவிரி யல்பு பலசமயர் வேறுவே றுகவைத்துத்,—தருக்கமிடு கலகமற வந்தகரு ணைகரா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. ௩

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி முன்னிருள்செய் தீரமதி யின், முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிருநீறு ஞானமெனு மொய்குழலை மன் றல்புரிவார்,—எம்மணிய தென்றுபுனை நன்முகக் கண்டியுட னிறைவனரு ளஞ்செழுத்து, மிலிங்காங்க சங்கசம ரசநிலைமை யிதுவென்ன விருளற வுணர்த்து குருவும்,—மெய்ம்மையுணர் வொடுகலந் தற்றிருந் தங்கையில் வெளிப்பட்ட ஞானவடிவும், விளங்குசர மும்புனித தீர்த்தசிவ சேடமும் மேலுலக. வித்தென்றவை,—தம்மையுல கினில்விளக் கியவந்த தேசிகா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. ௪

உரைமன மிறந்தவொரு தனிநிலைமை யிதுவென்ன உள்ளபடி முனி வர்நால்வ, ருணர்ந்திட வுணர்த்துதற் குற்றதவ யோகத்தி னெண்ணுதற் கண்டிறந்து,—பொருமதனை வென்றனன் பரமனென், கின்றசிறு புகழன்றி யோகநிலைமை, பொன்றியங் கவன்வென்றி கொள்ளலாற் படுதோல்வி பொன்றலற வெய்தினனெனும்,—வரைவில்சிறு மொழிபுகா தெண்ணிலோ ருணரவரு மறைமுடி வுணர்த்தி வெய்ய, மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுதவ மாயாத நிலையினுடனித்,—தரையினிடை வந் தருளு மெம்பரம யோகியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறி வையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே. ௫

வேறு

பெருவாழ் வுற்றிடு தீயர்செ ருக்குல கிற்கோரிற்
பிழையாய் முற்றிடு மாறென நத்திட ருற்றூழ
விரைதேர் புட்குலம் வாயிரை யிட்டிரி யக்காவி
யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட
வெருவா மொய்த்திசை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக

௪. பன்முகக் கண்டி-என்றும் பாடம்.

விளையா டித்தட வாளை குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. ௬

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விறற்சூர
குருமான் வித்தவன் வாழ்மயி லைக்கிரி பொற்பார
வருநீர் மைக்கரு ணாகர கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூசு
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றித டைத்தீசர்
திருநீ றிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. எ

ஒருமா தர்ப்பிறை வாணுதன் மைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலய னெத்தற நற்றாளம்
வருமான் வத்திர னார்கொளு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வீ ணைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
இருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நிட்காம
விறையா டப்புல வோர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொள்
திருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. அ

எளியா ரைப்பெறின் மேனிப தைப்ப வலைத்தாவி
யெதிர்வா ரைப்பெறி னோடு மறச்சிறி யர்ப்போல
ஒளியா முற்சிறு மீனெதி ரக்கவர் வுற்றூடி
யுகள்சே லுற்றிட வாயிரை கக்குபு கொக்கோடும்
அளியார் மட்டலர் வாவியு டுத்தற நற்சாலை
யழகார் கச்சிநி வாச கருத்தும ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு ணீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. ௯

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்சூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி
மதயா னைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
சுதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
தொழுவார் கட்கரு டேசிக கொட்டுக சப்பாணி
சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி. ௧௦

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்

அருந்து மமுதி னினியதா யன்போ டளைந்து படிறிலதா
யறைந்த மொழிதத் துவமசியி னன்றி மாறு வியல்பினதாய்ப்
பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப் புக்க வுயிராய்ப் பவக்கடற்குப்
புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப் பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்னும்
பரந்த புகழ்மந் திரவேந்து பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப்
பனிவெண் டிங்கட் சடைமுடியோன் படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித்
திருந்து பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. க

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு மிமைப்போ தினிலுண் கரியகடு
வீன்ற வோதைக் கடன்முத்த மெனைத்தும் வேண்டே மெழின்மதவேள்
வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்படைத்த வேழக் கரும்பின் வெண்முத்தம்
விரும்பே மலர்ப்பூம் பொழிற்றிருநெல் வேலிப் பதியின் வேய்முத்தம்
அல்லாற் கருங்காட் டுயிரனைத்து மலமந் தழியக் கதழெரியை
யாக்கு நெடிய வேய்முத்த மணுகேஞ் சிறிது மருளின்மொழி
செல்லாப் பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. உ

களரின் முளைத்த செங்கரும்பு கண்ணுற் பயந்த விளங்குமரன்
கதிர்கான் றெழுசெம் பரிதியுடல் கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலைவேல்
தளிரி னியல்வெண் றுலவுசிறு தவளை வாய்ச்சில் லரிக்குரற்பூஞ்
சதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத் தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
விளரி வரிவண் டிமிர்குவளை வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின்
மிசைப்பூப் பித்தா னெனக்கருதி வினையே னுள்ளக் கல்லிடைத்தாள்
முளரி மலர்கள் பூப்பித்த முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. ங

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து காட்டு மொன்றன் வளமெடுத்துக்
கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக் கருதி யதுபொற் குன்றநாண்
உற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ வொளிர்பொன் மாட மோமுகில்வந்
துறங்கு மதிலோ மாளிகையோ வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர்
பெற்ற குடிகண் மனைவளமோ பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர்
பெருகு தடமோ வெனவிறைவி பிறங்கு கோயிற் றிசைபோல
முற்ற மயங்குஞ் சீர்க்காஞ்சி முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே, ச

இணையி றிருவள் ளுவப்பெயர்கொ ளெம்மான் கரப்பா ரிரவன்மி
னென்ன விரந்து மிரத்தக்கார்க் காணி னிரக்க வென்றுரைத்தும்
உணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே யொருவர் தமையு மிவ்வளவு
மொன்று மிரந்தா மல்லமியா முன்னை யின்றீங் கிரக்கின்றும்
அணையு மவர்தம் முகக்குறிப்பா னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த
வனைத்து மமுத முறழீர மளைந்த வின்சொ லுடனளிக்கும்
முனையில் கொடைச்சிந் தாமணியே முகிலே முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. ரு

வேறு

அதிர்செய் கடலகன் ஞால முடியர விற்கெலா
மரசு நடுமுடி யீனு மெழுசுடர் வட்குமோர்
கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
கடையு மணிகொடு வீசு மவரென நிற்றறீர்
துதியி லுடல்பொரு ளாவி கொடுதமி யற்குமா
சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுத வுற்றகூன்
மதியின் முடிமதி யாள பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. சு

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமோர் சுட்டுமே
விளிய வரவொடு சேற லருகயல் கொட்புறு
அருவ முருவமி லாத நிலையொர்க ணத்துளே
யருளு மொருமொழி யாள திருவளர் கச்சியூர்
மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. எ

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும றப்புறு
நிதிய வளையொடு தாம ரையெனவும் வற்றுறு
துறையு மலிதயை வாரி யெனவுநி னைப்பாரா
யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலார்
அறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரந் துற்றுநா
மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலேம்
மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. அ

குதலை மொழிமருள் பேதை பிலகதி மட்டுவார்
குவளை மதர்விழி மாலை மதியைம ருட்டுவாள்

நுதலை வழிபட வேகி மறிவும்வி யப்பொடே
நுவலி லளவில வாகும் வளமலி கச்சியாய்
திதலை முலைமட மாதர் கொடுமய லிற்படார்
திகழு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலாம்
மதலை யென்வரு தூய பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. க

இயலு மொருகுட வானை யதனுளி ருக்கவா
னெனவ றிவுறவு பாதி யறவுறி வித்தல்போல்
உயலி லுடலிலுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
றொழிய வொருபொரு ளாகு மெனவுறி வித்தவா
செயலொ டுரைமனம் யாவு மதியம ருட்டுமோர்
திலக நுதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்
மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே. க0

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வாரானைப்பருவம்

நேரா வெமக்குக் கொடுத்தவுட னிலையா தழியும் பொருளாவி
நெறியின் மயங்கித் தமவென்னு நினைவி லேரிங் கிவரொன்றும்
தீரா வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ் சிந்தை முருட்டு விறகென்றுந்
தீய காமக் கள்ளுண்டு செருக்கு களிய ரென்றுமருள்
கூரா தழுக்கா றெனுமளற்றுக் குழிவீழ் குருட ரிவரென்றுங்
கொலையை யஞ்சா ரென்றுமுளங் கொண்டு தமியே மழைப்பவுநீ
வாரா தொழியல் பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. க

அணங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த வவாப்பே யகன்று குடிபோக
வருள்செ யொருமந் திரவாதி யாகிப் பாச வல்லிருளைப்
பிணங்கு மொருசெஞ் சுடராகிப் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிப்
பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப் பெற்ற தாயா யிடும்பைச்சே
றுணங்க வெழுசெங் கதிராகி யுழலுஞ் சமயக் கடாக்களிற்றை
யுடற்று மாரிமா னேருகி யுவந்து தமியே நறுமலர்தாய்
வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. உ

பைந்தா துகுக்கு நறுங்கொன்றைப் பனிமா மலருங் குழவியிளம்
பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிற்றுப் பாம்புஞ் சுமக்கு மன்றுநீ
செந்தா மரைச்சே வடிநோவத் திரும்பித் திரும்பி யோரிரவிற்
சேல்வென் றகன்ற வரிமதர்க்கட் சிலைக்கூன் புருவத் தாளநகை
நந்தா விளக்கின் றிருமனைக்கு நாவ னகரின் வன்றொண்டர்
நடத்த வொருதூ தாளாகி நடந்த வுனக்கின் றடியேம்பால்
வந்தால் வருமோர் பழியுண்டோ மதுரக் கனியே வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௩

முருந்தேர் நகையார் மயறுரக்கு முத்தே வருக பிறவிவன
முரிக்குங் கருணைக் கடாக்களிறே முன்செய் தவத்தோர் தமக்குவரு
விருந்தே வருக தூண்டுசுடர் விளக்கே வருக சோதிமணி
விழியே வருக பாருணர்ந்து விளைக்குந் தவத்தோர் பாளிறைய
இருந்தே கமழுந் தீங்கனியே யிறையே வருக புகழ்நிலா
வெறிக்கு மறுவின் மதியமே யெமையா ளுடையாய் வருகவரு
மருந்தே வருக பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௪

இரவின் முயல்வார் மிடியினு லிரங்கா வுளத்த னெனப்படுத
லிருளாற் பகைஞ னெனப்படுத லிறவாக் கொடுந்தீ வினையினல்
பொருவில் கொலைஞ னெனப்படுதல் பொய்யாற் பொய்ய னெனப்படுதல்
பொறாமை யதனு லிவனென்றும் பொறாமை யினன்கா ணெனப்படுதல்
வெருவு முடம்பி னிடும்பையினல் விளங்க வறியா னெனப்படுதல்
வெகுளி யதனுற் றரியாத வெகுளி யினனு மெனப்படுதல்
மருவி யுலகில் வருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௫

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ் சொரியு நீருங் கலந்துபுறந்
தோன்று வயிறும் வேறொருபாற் றோன்றி நரலை யெனுந்தசைதான்
திரளும் புன்மார் புறுமுலையுந் திமிரு நறுநாற் றப்பொருளாற்
றீர்க்கு முடலைப் புலாலுடம்புஞ் செத்தாற் கிடந்து புறங்காட்டில்
புரளுந் தலையுங் கொடுநின்ற புன்மா தரைவா னமுதமே
பொன்னங் கொடியே பசுங்கிளியே பூவாய் மயிலே யென்றென்று
மருளும் பெரும்பித் தொழியவரு மருந்தே வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௬

போற்ற வருக வடிமையேம் புகழ வருக நறியமலர்
புனைய வருக வருண்மாரி பொழிய வருக வடிகடலை
ஏற்ற வருக மவுனமொழி யிசைப்ப வருக வெமதுளத்தி
னிருப்ப வருக வறங்கடலை யெடுப்ப வருக நீற்றழகு

தோற்ற வருக வெங்கண்மய றரப்ப வருக கொடுங்காமந்
துடைப்ப வருக கூற்றுவலி தொலைப்ப வருக பிறவிநோய்
மாற்ற வருக வறிவுருவில் வைப்ப வருக வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௭

அற்றங் களையு மின்பெருஞ்சீ ரறைந்த சென்னா விவ்வுலகி
லயலோர் மொழியு மறையாம லன்பா னின்பாற் பற்றுமுளம்
பற்றொன் றிங்கட் செயாமலுனைப் பார்த்த விழிகள் பிறபொருளைப்
பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி பயனில் பிறசொற் கேளாமல்
உற்றுன் றிருத்தாட் குற்றேவ லுஞற்றி கரங்கள் பிறிதொன்றை
யுஞற்றா துள்ள படிசுட்டா துன்னை யுணர்ந்த பேருணர்வு
மற்றொன் றினையிங் குணராமல் வந்த குரவா வருகவே
மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே. ௮

வேறு

முட்டு மார்புல னுய சேனைகண் முறியமான்
முற்று நானெனும் வேழ மாய்வுற மனமென்மா
பட்டு வீழ்தர வாவி யாமர சுடையவே
பற்றி ஞானநல் வாளி னொலொரு தமியனாய்
வெட்டு பாணிய னென லாலய விலையென
வெற்றி யாலறி வாகு மோர்நக ரிமையுளே
கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. ௯

பற்றி லாவுணர் வாகி மாமன மருவியே
பற்று வாள்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
உற்றி லாதமர் ஞான நாயகன் வருகவே
யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
முற்றி லாமுலை மாத ரால்வரு மயலறு
முத்தி சேர்வுறு மாறு நீதறு துணிவுநூல்
கற்றி லாரறி யாத சீரியன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. ௰

வித்து வான்வர வால லாதொரு பிறிதினன்
மிக்க வாழ்வுபெ றாத வாறென வடியரேம்
அத்து வாமுடி வான நீவரு வரவுதா
னற்று வேறுள வேது வாதுள மகிழ்வுறேம்

முத்து வாளர வீனு மாமணி மிகுகுவான்
முற்று மாமதி ஞாயி றுமெனு மயிலைவாழ்
கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே. கக

வாரானைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்

இரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை யெண்ணிரண் டுடையையிவனெண், ணெண்கலை கடந்தவன் மறுவுண் டுனக்கிவற் கில்லையா லோர்மறுவுநீ,—மருவுமரை நாணிலவை யிவனென்று மழியாது வருபெரும் புகழ்நிலவினன், வளர்குழவி யிற்றெழு வதற்குரியை நீயிவன் வணங்கி யிட வென்றுமுரியான்;—விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவன்மயலை மேவாத பரமயோகி, விடையுடைப் பாகன்முடி யிற்பொறையை நீயிவன் விளங்குதளிர் மென்கையில்விடா,—தரவவணி பற்பொறுப் பவனுத லால் விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. க

பையரவின் வெவ்விடப் பகுவாயி னிடைச்சென்று பட்டுனைப் போல னைந்து, பாதியுமை பங்கனை யிகழ்ந்தவன் வேள்வியிற் பல்லொழிந் துழலு மந்த,—வெய்யவன் றனையடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி விரையவிங் கெய்தவரினீ, விரிசிறைய வாரணச் சினையென்ன வேசின்னை மிசையவரு பைங்கணரவம்,—உய்யலற வோர்நிலச் சுமையரவை வாயலகி னேடிக் கவர்ந் தெடுத்தே, யுதறுமொரு தோகைமயி றனையேவ வேதனுக் கொருதுணைவ னயமுருகற்,—கையனிவ னுளரசெய்வ னுதலா லுளமகிழ்ந் தம்புலீ யாட வாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாட வாவே. உ

கரியவண் டிமிர்குவளை யிகலியங் கயல்வென்று காதளவு மோடிமீ ளுங், கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாது குழல்வெண்மை கருமைசெய் திடுமிவற்குத்,—திரியநின் மெய்யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை செய்வதறி தற்றுகண்டாய், சிவமென்று முயிரென்றும் வேறுசெய் தகலாத திமிரமா மலமகன்றே,—இரியவருள் குடியிருக் கின்றவிழி மலர்திறந் திணை மலர்ப் பதமுடியின்மே, லிருத்திமன மொழிகடந் துடனின்று குறிகுணமு மின்றியரு மறைதனக்கும்,—அரியபொரு டனையளிக் கினுமளிக் குவன்

விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ௩

உந்துமா ரருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு வுள்ளத்து முனிவில்லை யென், றுன்னல்சிறு விதிமகத் தூறுமமர் தம்மையு மூன்றனையு மமர்குறித்து, —வந்தமா மதனையுங் கண்புன றுளிப்பவே மனமுருகி மெய்யன்பினான், மலர்கொண்டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல் வஞ்சினங் கொண்டுவெம்பிச்,—சிந்துமா ரழல்விழிப் பணைமருப் பெருமையிற் சென் றுகொடு மறலிதனையுஞ், சிரமைந்தொ டைந்துடைய திரள்புயத் தெறுழ் வலித் தீயனையு முன்வெகுண்ட,—அந்தவா சனையிருப் பினுமிருக் குங் கடிதி னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ௪

நெடிமைகொண் டவிர்பவள வார்சடைக் கற்றையு நெளிதிரைக் கங் கைநதியு, நெட்டுடற் கட்செவிப் பணியுமத னைத்தெறு நெற்றிமிசை யொற் றைவிழியும்,—கடிமைகொண் டிடுகலைவக் காலெனடும் பகடூர்ந்து காளமே கம்புரையுமோர், காலனுயிர் கொண்டசெங் கமலமல ரடியின்மால் கண்ணுநீ காணாமையால்,—மடிமைகொண் டிங்கழைத் திடவுமொரு மனிதனென வாரா திராதிகண்டாய், வழங்குமுடல் பொருளாவி கைக்கொண்டு மருளாது மனிதரைத் தனதருளினால்,—அடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன் விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி யுட னம்புலீ யாடவாவே. ௫

நறியமலர் விழிசிவந் துனைவருக வென்றில னடந்ததங் ஙனமாயின்யா, நணுகவரு வாவென வழைத்தெதிர் விடுக்கில நாண்மலருன் முகமலர்ந்து, —சிறியநகை யிளகில வெறிப்பவரு கென்றனன் செயற்கைவடி வீது வன்றுதன், றிருமுடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந் தெருள்விலார்த் தெருள்விக்கவோ,—வறியவுரு வாமிரவி யெதிர்மழுக் குறுசிறுமை மாற்றி யொளி பெறவைப்பவோ, மாசுட றுடைப்பவோ குறைதவிர்த் தருளவோ மனத்திவர் நினைத்தனைவை,—அறியகில மறியாமை யறவருளு குரவனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாடவாவே. ௬

வேறு

ஏதி லார்களிகழ் காம நோயதற வேற றங்கடை யுடையநா
  மேது போவதென வேயி ராதிமுன மீறில் வெம்பவ மருவுமோர்
தீதி னானினிற நாம னாமொருவன் ஞானி யங்கழல் செறியவே
  தேறி நீவருதி யாலெ னவினைக ளேகொள் பஞ்சென வழியநால்
வேத மாமுடியி னோது மோர்பொருளை மேனி யிந்திய முதலவாய்
  மேவு பாதிகளை மோதி யோர்மொழியில் வேற றும்படி யுதவினான்

ஆத லாலிவனு மோகை யாலருளு மாட வம்புலி வருகவே
யாசி லாதசிவ ஞான தேவனுட னாட வம்புலி வருகவே. எ

வெயிலி லங்கிழை மாத ராடவர் விரக மொன்றுறு மவரெலாம்
விரியும் வெண்டிரை வேலை யூடெழ வெளிறும் வெங்கடு வெனவெழா
முயலி றந்தசை யாது தானுடன் முறுக வெந்துற வடலையான்
முழுகும் வெங்கன லாகு மாலென முனிய வுன்றனை யகலெனு
தயர்வு ளந்தரு காம நோய்கன வினும டைந்திட லறிகிலா
வமல னெஞ்சின னாத லாலிவன் வருக வென்றன னருவிதாழ்
மயிலை யங்கிரி யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே. அ

முடிவ றுஞ்சக சீவ மாபர மௌனம யங்குறு மயலெலா
முகைநெ கிழ்ந்தளி பாடு மாலையின் முதிர்சி னங்கொளு மரவுபோல்
நெடிய வன்றறி காணு மோர்மக னெனவ ழிந்தொரு பிரமமா
நிலையி னின்றிடு ஞானி யேவலி னொழுகி நின்றிடு மவர்கடாம்
ஒடிவ றும்பர போக மேவின ருணரு மங்கவர் நிலையிலே
யுறுவர் பின்பென வேத மோதிடு முறையு ணர்ந்தனை யலைகொலோ
மடிவ றுஞ்சிவ யோகி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே. கூ

அகல்வி சும்பெழு பாய பேரிருள் பருகு செங்கதிர் வருமெனு
னமர ரென்றுயர் தேவர் தானவர் சூரர் தங்களை வருமெனுன்
முகம லர்ந்துனை யாட நீயிவண் வருக வென்றன னவன்வரு
முகிலு றங்குறு வான ளாவிய மயிலை யந்திரு மலையிலே
பகையெ னுங்கதிர் காலு மாமணி யரவ முண்டென வொருவனீ
பரனெ டொன்றிய நாக மாலிவர் பறவை கண்டுளம் வெருவுமோ
மகிழ்வு கொண்டெமை யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே. க0

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றிற்பருவம்

கடியிற் சிலகஞ் சுகமனிதர் கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைமலர்க்
கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக் கடிதின் முன்ன ரெனநெருங்கிப்
படியிற் பணியக் கிடையாமற் பாம்பின் றலையிற் பெருஞ்சுமையைப்
பகைதீர்த் தொருசெங் கோலோச்சிப் பாது காக்கு முடிமன்னர்
தொடியிற் பொலிந்த கரங்கொண்டு துடைத்துத் துகடம் முடற் கணிந்து
சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற் சுமப்பச் சிறந்த நினதுதிரு
அடியிற் புழுதி படும்வண்ண மடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. ௧

அழிக்க வுளத்துக் கொண்டனையே லடங்கா தெழும்வெங் கொடுஞ்சினத்தை
யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை
அழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ ரழுக்கா றதனை மூலமற
வழிக்க காமப் பெரும்பிணியை யழிக்க கொலையை யஞ்சாமை
அழிக்க வினைகண் மூன்றனையு மழிக்க வழியு முடம்பதனை
யழியா தென்னுங் கருத்ததனை யழிக்க மூல மலவிருளை
அழிக்க புழுதி கொடுசமைத்த வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. ௨

பழித்த வுலக முயிராதி பகவ னெனப்பே தித்தென்றும்
பாழ்செய் மூல மலவிருளைப் பதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச்
சுழித்த கடலி லரவணையிற் றுயில்வோ னளித்த மலரயனுற்
றோன்று முலக மழித்திடுமத் தொழிலும் புகழ்செய் யாததெனின்
இழித்த புன்சொற் புன்புலவ ரிசைத்துத் தாமே யழித்தலுறும்
யாப்பே போல விழைத்தளவில் யாமே யழித்து விடுமிதனை
அழித்த னினக்குப் புகழ்தருமோ வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. ௩

போக்கு வரவு குறிகுணங்கள் புணர்தல் பிரித லிரவுபகல்
புறமுள் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப் புகறற் கரிய வவாச்சியமாய்
நீக்கு முருவக் கலையாகி நிறைந்த வநாதி யாதியாய்
நிகரி லகர முதலனவாய் நின்று பலமந் திரமுநால்
வாக்கு மறைய மாகமமு மற்றுங் கலைகள் பற்பலவு
மண்ணும் புனலுங் கதழெரியும் வளியும் விசும்பும் பேருலகும்
ஆக்கும் விளையாட் டுடைக்குரிசி லடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேலே. ௪

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற் சிறந்து தனிவீற் றிருக்குமொரு
திசைமா முகற்குத் தொழில்படைத்த திகிரிப் படைவாள் வளைசுமந்த
அங்கைக் கமல விழிக்கரிய வழகன் றனக்குத் தொழிலளித்த
லழித்த லெமக்குத் தொழிலென்னி லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றுரியும்
பைங்கட் பணியும் வேணிகெடும் பவளக் கொடியிற் றிரைதிரைத்துப்
பாயுங் கங்கைப் பெயர்யாறும் பணியத் தகுகூன் முதுகமுத
திங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௫

கொந்தார் மலரு நறும்புகையுங் கொண்டு நினையாந் தொழத்தக்க
குலதே வதையாய் வழிபட்டுக் குறித்துப் பணிதுஞ் செங்கரும்பே
கந்தா விளக்கே யமுதமே ஞான வடிவே நாயகமே
காமும் பொருளே யென்றென்று நாளு நினையே பாடுதும்யாம்
வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு மருந்தாய்ப் பணியு மரசர்முடி
மணியா யெமக்கோர் பற்றாய வரிவண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ்
செந்தா மரைச்சே வடிகோவச் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௬

வேறு

இற்றைமணல் கோலியிழி சொற்பொருளை வாளா
வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புகலு மாபோல்
உற்றோர்பெயர் கூறெமது சிற்றில்சிதை யேலே
யுய்த்தமொழி யோவல வெமக்கிறைவ னீயே
மற்றுமொரு தேவுள வெனக்கருதி லேமான்
மக்கன்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௭

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்
மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவரெ னுவோர்
பொய்ப்பெயர்கொள் வாரெனினு மெய்ப்பெயர ராயே
புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
வைப்பவளி யாதிதைபு மக்கடலை மீதே
வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௮

ஒற்கவிர வோர்களிலே னப்புகல்வ தேநீ
யுற்றொருவர் பாலுமுளை வுற்றுறைசெய் யாதே

நிற்கநனி யீங்கவினை பெற்றிடுகை யாலே
நித்தமது கோறணினி யற்கைநின தார்சீர்
கற்கும்படி யேமிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
கைத்தடியி ஞலிவண ழித்தறகு மோகாண்
சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௯

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன மாயா
முற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
தத்தொமசி யாகியப தப்பொருளி னலே
தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானு
வைத்தநின தாள்படுமி துற்றடிமை யாவே
மைக்கண்மணி பூடுபடு தற்குநிக ராமே
சித்திகட ரும்மொருவ சிற்றில்சிதை யேலே
சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௧௦

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுபறைப்பருவம்

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட் குன்றமே தெய்வ
மென்றுங், குறுகுமவ னடியவர் குழாத்தினுட் புகுவதே கூறரிய வீட தென்
றும்,—மன்றுளுமை கண்குளிர நின்றுநட நவிலுமொரு வின்ளறிரு வஞ்செ
ழுத்தே, மந்திரம தென்றும்விட யப்பகை யொறுப்பதே வலியென்று
முள்ள படியே,—நின்றுதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வதே நிலையான
வுணர்வ தென்று, நெஞ்சினிறை யழியவெகு ளிக்கடுங் கனலெழா நிலையதே
தவம தென்றுஞ்,—சென்றுவினை பொடியாக வருள்செயருண் மேகமே
சிறுபறை முழ்க்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே ௧
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடுமா,
மணிலையயிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றனையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிந்தைகவ ருந்துயர் விளைத்தவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான

௧௦. சித்திகள் வழாவொருவ - என்றும் பாடம்.

பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் பறையென்ன நற்றவக் குன்ற மேரீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினாற் சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௨

கருவிளைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருள்பருகு கனலுமுயர் வான கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச் சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிவே லிறைமயிலை வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக ளொளிர்பணா முடியனந்த, வுரகமென் றிடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில மென்னு மோரகலின் மெய்த்தபுகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே. ௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங் கையர், மலரடிக் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பணைக் கடன்முழக் கமும் வீரர்தங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகிண் கிணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமுந் தருமசா லைகண் முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமுந் தமனியத் திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே. ௪

நரம்புதிர மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்வா, ளுயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடலும்,—நிரம்புதுயர் செய்தடங் காதுழன் றொழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நில்லா தியங்குமுயிரும்,—பரம்புபற் பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை குலையநின்ற, படியிலெனை யறிதலே னினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத லிலாதவொரு பதமுதவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே. ௫

வேறு

அரிமதர் மழைக்கண் வளர்வா ரவிரறன் மருட்டு குழல்வா
ணணிமதி கவற்று நுதல்வே யனவொளிர் மணித்தொ டியதோள்
வரியளி மிடிக்கு மிடியா மதுமடை திறக்கு மலர்வாண்
மதிமுக மலர்க்கு முதம்வீழ் மணியிதழ் வளைத்த சிலைதாழ்

முரிபுருவ முத்து நகைநேர் முகிழ்முலை வளைக்கை மடவார்
முதிர்படை யெழுச்சி மதவேண் முரசதிர் முழக்க மறவே
திரிவறு தவத்த ரசநீ சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௬

பழுதிறலை மைக்கு மணியே படுபறை முழக்கு மதுநீ
பணியென வெனைத்து நினையேல் பனைபுரை புழைக்கை யுழல்வான்
மழைமத மொழுக்கு கவுளுல் வளைபிறை மருப்பு வரைமேல்
வருமரச னுக்கு நிறையா மதுவுறை பிலிற்று மளிவாய்
உழுமல ரயற்கு மலரா னுயிரொனு மவற்கு மிறையா
மொருமுத னடிக்கு மதனு லொருகுறை படைத்த துளதோ
செழுமுகில் கவற்று கொடையாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௭

மறியும்வளி யைச்சு முனையாம் வழியுற வியக்கி மணியாழ்
வளரிசை மடுக்க வினைவார் மனவிழைவி னெட்டு மடியாய்
எறியுநின் மலர்க்கை யதனு லெழுபறை முழக்க மடியே
மிருசெவி மடுக்க விழைவே மிகல்கரி முறிக்க வளையா
முறியுமலர் மொய்த்த விணர்வீ முரலளி மறித்து மருளான்
முறியிடை மறந்தி யர்கடாம் முடிசெருகு கொத்தி னிடையே
செறியுமயி லைக்கி ரியுளாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௮

பகழிபுரை மைக்க ணளிவீழ் பணிமலர் முடித்த குழல்வார்
படுமுகிழ் முலைத்தி ருவொடே பனிமதி நிறக்கொ டியனுள்
புகழ்வரை தவத்தின் வருமோர் புதல்விசெவி யிற்ப ருகுபால்
புரையுமழ லைச்சொன் மணிவாய் புகலவவள் கட்கி னியனுய்
மகிழ்மக விலுக்க மையுமா மணியணி யுறுப்பு றவுலாய்
வருமரு மகத்த னிமைபோ யொழிய மணி முத்த ருவிதாழ்
திகழுமயி லைக்க ணுறுவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௯

உரைசெயு மெவற்று மெனைநேர் வுறநகர் கனத்த திலையா
லெனவுல கமிழ்த்து கடைநா ளொலிகடன் மிதக்கு நகர்வாழ்
அருள்வடிவ வொப்பி லுமையா ளணிமுலை கறக்கு மருளா
ரமுதமுண மிக்க விழைவா லழுதகுழ விக்கு மிகராய்

வருநக ரனைத்தும் வனையா மழையிய முழக்கி யெதிர்வார்
வரவா விருப்ப முறுமூர் தொறுமலி தவத்த ருடனே.
திருவடி வருத்தி வருவாய் சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவமுனிவ கச்சி நகராய் சிறுபறை முழக்கி யருளே. ௧௦

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்

அருவடிவ மாகிமன மொழிகடந் துயர்பிரம மங்கையினு நெஞ்சகத்து, மணுகிவன் சிறைக்கொடியி னிருவிழிக் கொருமணி யமர்ந்ததென நின்ற நிலையைக்,—குருவடிவு கொண்டுணர்த் துறுகுணக் குன்றமே கோடிமா தவர்குழுமியே, குற்றேவல் செய்தரு கிருந்துநின் றிருவுளக் குறிப்பின் வழி யொழுகிநிற்பக்,—கருவடிவ நிலையென்று செய்யாத கொலைகளவு கட்காம மேபயிலும்வெங், கயவர்தமை யுறவுகொண் டொழியாத வென்றனைக் கடிதினரு குறவழைத்துத்,—திருவடிகள் புன்றலைக் கணிசெய்த வருளாள சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே. ௧

தகரமலர் வார்குழற் பவளவாய் மடமாதர் தடநெடுங் கண்களென்னத், தாவுமறி கிடைகிடந் திடுபெருங் கொல்லையைத் தண்டிரை சுருட்டியெறியும்,—மகரமனை யுண்டதிர்த் தெழுகமஞ் சூன்மழை மாரியென வந்துபிளிறும், வளைமருப் புழல்செவிப் புகர்முகச் சிறுகணல் வலிவேழ மதநனைப்பப்,—பகரலரு மெறுழ்வலிப் பிறைமருப் பொருகரும் பன்றியது கண்டு செவ்விப், பதமென்ன வுழவண்ட முகடுதொடு நெடியமுதிர் பணைதரள விதைவிதைக்குஞ்,—சிகரமணி மயிலைமலை முருகனுட னமருமிறை சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே. ௨

யாவர்யா வருமெழுங் கனலிருள் விழுங்குமோ ரிரவியைத் தத்தமக்கிங், கெதிரென்று புகல்கின்ற தென்னவிவ் வுலகில்வரும் யாவருந் தத்தமக்கு,—மேவுமா ரருளுடைய னென்னவரு மவிரோதி விரிசுடர் விளக்கொன் றுதான், விழையவொரு கம்பத்து மிசையிருந் தகமெலாம் விரிகதிர் பரப்புமதுபோல்,—ஓவிலா வண்புகழ்க் கதிரொளியை வெண்டிரைய வோதையங் கடலுடுத்த, வுலகெலா மொருமயிலை வரையிருந் தொளிர்விக்கு

---

௧௦ உலகென வமிழ்த்து கடைநாளும்-எனவும் பாடம்.

மொருவமா முதறடிந்த,—தேவர்சே னுபதியொ டுற்றிருந் தெனை யாளி சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே. ௩

போரொன்று வஞ்சமன வெஞ்சொற் கொடுந்தகுவர் புரமொன் றிரண் டுமொருதன், பொருவென்ற வஞ்செழுத் தோதுமவர் வினைநிலைமை போல் வதற் கேகுமருளால்,—வாரொன்று குங்குமக் கொங்கையங் திருமாது மனை யடைத் துந்திறந்தும், வந்துலா வருமிரண் டாழியும் பொய்யாத வாய்மைநன் னெறியந்தணர்,—நேரொன்று நெஞ்சவஞ் சாலைதனி லகலாது நிற்குமா வீரிரண்டு, நிரையிதழ்த் தாமரைத் தவிசினுறை யொருபாகு நிகழ்வுற்று மேவுறுபெருந்,—தேரொன்று கொண்டவிறை யுளமகிழ வெம்மைய சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான மாமுனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே. ௪

குன்றலரு மருளாள னென்றமொழி நிற்குறிக் கொண்டுசெல் கின்ற தெனவுங், குறித்தொருவர் பாலென்ற வளவிலம் மொழிசென்று கோவ முதி னோர்தலெனவும்,—நன்றினிய பழமென்ற வளவினெட் டிலைவாழை நற்கனியி னெய்தலெனவு, நாடரும் பிள்ளையென் கின்றமொழி யாண்மக கவி னண்ணுமா றெனவுமீசன்,—என்றளவின் விடமெழுந் திடநடு நடுங்கி நிலை யின்றியிரி தருதேவரை, யெய்தாமன் மணிகண் டனைப்பொருந் திதலெனவு மிவணகர மென்பதுதனைச்,—சென்றடையு மொருபெருங் கச்சி நகராளிநீ சிறுதே ருருட்டியருளே, சிவசமய குலதிலக சிவஞான. மா முனிவ சிறுதே ருருட்டியருளே. ரு

வேறு

கருத்திற் காண்குறு நாடிகண் மூன்றையுங் கண்டுநன் னடுநாடி
கலந்தி யங்குறு முயிர்க்கழி விலையெனக் காட்டினோ யினர்நெஞ்சந்
திருத்திக் கைப்புவிட் டருமறைப் பாலொடு தீஙிறப் பெருமுக்கட்
டஞ்சு வைக்கனி தன்னையுட் கொள்கெனத் தெருட்டுபு முனங்கூட்டு
மருத்துப் பையினைச் சோதித்து வொண்பொடி மருந்தெடுத் துடல்பூசி
மணிய ணிந்தரு ளஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம் பிறழாமல்
உரைத்திட் டோம்புறும் பவப்பிணி மருத்துவ னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே. ௬

வண்ட மிழ்ப்பெரும் புலவர்தஞ் செய்யுளின் வழுப்படாச் சொல்லோடும்
வழுவ மைத்தசொற் புணர்த்திடு மாறென வயங்கிள மதிசூடி
தொண்டு பட்டிடு மயறபு நன்னெறித் தொழும்பின ரொடுகூடச்
சுளிவு றுதடி யேன்றனைத் தழுவியே தொல்லிசைப் புலவோர்தம்
தண்ட மிழ்த்தொடை புணர்க்கிலா முழுவழுத் தாழ்ந்தபுன் சொற்போலச்
சங்க ரன்றிருத் தொண்டில்வேற் றுலகரைச் சார்வற வரைந்திட்ட

ஒண்ட ரைத்தினி முகமெனுங் கச்சிய னுருட்டுக சிறுதேரே.
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே. எ

வம்பு லாமலர்ப் பொழிலிடை யுடைந்துகு மாங்கனிச் சாறோடும்
வண்டு மூங்கடி மலர்மூறுக் கவிழ்ந்துபெய் மதுப்பெயர்ப் பெருவெள்ளம்
அம்பொன் மாமணிப் பூணில முகிண்முலை யரிமதர் மழைக்கட்கே
ழரிச்சி லம்படி மாதரோ டெழின்மத னுடுறு முதிர்வேனில்
பம்பு வான்றிரை யாணர்த்தண் புனலெனப் பாய்ந்துபா லியாற்றோடிப்
பரவை தன்கரு கிறந்திரிந் துப்பறப் பரந்துறும் விழவானும்
உம்பர் போற்றிசெய் காஞ்சிமா நகரின னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே. அ

திலக வாணுதற் பவளவாய் மலைமக டிரண்முலைத் தடந்தோயுஞ்
செஞ்ச டைப்பெரு மான்விளை யாட்டயர் செழுமலர்ப் பொழிற்கூடல்
பலகை மீதுமுன் னுயர்த்துள செந்தமிழ்ப் பழமலர்த் தொடைவீழ்ந்து
படிந்தெ ழூதிருந் துறுபொருட் சுவைநறூப் பருகுறு பெருங்கல்விப்
புலவர் தூய்மன மெனுங்களி வண்டினம் புக்கிருந் தொருங்குண்ணப்
புனைந்த விக்கொடுந் தமிழ்ப்புகர்ச் செம்மொழிப் புதுமலர்த் தொடையாரம்
உலகெ லாம்புகழ் திண்புயத் தணிபவ னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே. கூ

வந்து நம்புகழ் பாடுநர் தமையெலா மருவுடம் பிறுதிக்கண்
மாசற் றெங்கணு நிறைசிவ மாக்கியே வைத்திடுஞ் செயலன்றி
நந்து கின்றவோர் பதத்தினுண் மறுமையி னணுகுறும் படியுய்த்த
னமக்க டாதென விம்மையே வண்டிமிர் நனைகவுட் பகையாற்றல்
சிந்தும் வன்மருப் பெறுழ்வலிப் புகர்முகச் சிறுவிழிப் பெருவேழச்
செல்வ விந்திர னுக்குத லுடையவண் செழுமணித் தாளங்கள்
உந்தும் வெள்ளரு வித்திரு மயிலைய னுருட்டுக சிறுதேரே
யுலக வாஞ்சிவ ஞானமா முனிவர னுருட்டுக சிறுதேரே. க0

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

கலம்பகம்

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

சித்திதருங் கச்சிச் சிவஞான தேசிகன்மேல்
பத்திதரும் பல்வகைய பாட்டுதவும்—அத்தி
அலங்கலா வானை யடுத்தபிடி யீன்ற
விலங்கலா வானை விரைந்து.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

நீர்தாங்கு சடாமவுலி நெடுங்கையிலைக் கிரியாகப்
பார்தாங்கு வரையெல்லாம் பனிக்கலைவெண் மதியாகக்
காய்கதிர்மான் றேரிரவி கடலமுதந் தானாகப்
பாய்திரைவார் கடல்யாவும் பண்ணவர்கோன் பகடாக
ஞாலத்த களிறனைத்து நகைமணிப்பாம் பிறையாக
ஆலத்த பணிமுழுது மாக்குபெரும் புகழுடையோய்!

இது ஆறடித்தரவு

தன்னிலையு மெதிர்காட்டாத் தமமாகு மாணவநோய்
தின்னையல தெஞ்ஞான்று நீங்குவது தானன்றே
துன்னிருள்வாய் முழங்குதிரைச் சுருட்டுகடன் முகட்டெழுந்த
மன்னுகதி ராலன்றி மற்றொன்றான் மாயுமோ.

தத்துவமாத் திரையெழுந்த தனிமாயைப் பெருங்கடலுள்
மெய்த்ததாட் புணையன்றி வேறொன்றாற் கடப்பரிதே
மைத்திரைவார் கடலியன்ற மாக்கலங்கொண் டன்றுபோய்
இத்தரைவாழ் மனிதர்கடந் தேறுவதற் கொன்றுண்டோ.

பழியிலா வறங்கள்பல பயின்றாலு முன்றிருவாய்
மொழியினா லன்றிவான் முத்திநிலை கிடையாதே
விழியினா லலதுலகின் மேவுமுருப் பிறிதுபொறி
வழியினா லெதிர்காணு மனிதர்தா முளர்கொலோ.

இவைமூன்றும்நான்கடித்தாழிசை

கொடுமிடி கெடவரு கொடைபடு நடையினை
சடையொடு நதிபணி தவழ்மதி யொருவினை.
மறையறை முறையற மறமற வருளினை
பொறிநெறி மறுகுறு புலனிலை யலகிலை.
அரிகரி பகையிகு மணிமணி மயிலையை
வரியரி மதர்விழி மலைமக ளகரினை.

இவைமூன்றும் ஈரடியராகம்

முன்னுளி லொருஞான முளையயின்ற வாரமுதம்
எந்நாளு முண்கின்ற யாரேனின் னளவரிவார்.
நவத்தமிழ்வே தம்புகலு நன்மொழியிற் குண்மைபெறத்
தவத்தொடுதா னஞ்செயுமோர் தன்மையுனக் கலதுண்டோ.
மெய்யிலே பொய்தோன்றி மெய்யாக மயக்குறுமப்
பொய்யிலே பொய்தோன்றப் புகலுமுனைப் புகல்வார்யார்.
இருப்பம்பு பட்டுருவ வெய்தாலுந் தளராமல்
கருப்பம்பு படாவண்ணங் காப்பவர்க்குத் துணைநீயே.
கருமேனி யொழிந்தடியேங் கதிகாண நீயருளால்
திருமேனி கொண்டிருந்து செய்நன்றி மறப்பேமோ.
தவப்பிணிக்கு மூலமலந் தான்மூல மாய்க்கிளைக்கும்
பவப்பிணிக்கு மருந்துனது பார்வையே தானன்றே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை

வாத மாற்று நீ, போத மாற்று நீ,
வாய்மை யாக்கு நீ, தீமை போக்கு நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்

வசைகெ டுத்தனை, இசைகொ டுத்தனை,
செயலொ ழித்தனை, மயல ழித்தனை,
யறம்வி ரித்தனை, மறமி ரித்தனை,
விழைவ றுத்தனை, பிழைபொ றுத்தனை.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்
எனவாங்கு—இது தனிச்சொல்

நாவலர் புகழ்சிவ ஞான தேசிக
எவ்வ மகன்ற சைவ நாயக
நின்னடிக் கமல நெஞ்சுற விருத்தி
நறுமலர் தூவி நாடொறும் பரவுதூஉம்
செல்வச் செருக்கிற் செவிடுபட் டிருக்கும்
காதிற் றீம்பால் கமர்கவிழ்த் தாங்கு
பாப்பல பன்முறை பாடிநின்னைப்
பாடா மாந்தர் பக்கல்
கூடா வடியரிற் கூட்டுக வெனவே.

இது ஒன்பதடி நேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்

நேரிசைவெண்பா

வேவ மலரும் விழிகரந்த நின்னைமதன்
தேவ சிவஞான தேசிகா—மேவிலனென்

உள்ள மறிந்த வொருவின் றிருமேனிக்
கள்ள மறிந்தனனென் கண்டு. உ

கட்டளைக்கலித்துறை

கண்டே னறிவெனு மொண்சுட ரேற்றிக் கருத்தகன்மெய்த்
தண்டேயு மன்புநெய் பெய்துபொய் வாதந் தடுத்தொளிரக்
கொண்டே மலவிரு ளெல்லாந் துரந்தெங் குடிமுழுதுந்
தொண்டே யெனுமெய்ச் சிவஞான தேவன் றுணையடியே. ௩

பதினாள்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அடிமலர் சிவப்ப நடந்துள முனிந்த வணங்கினைக் கூட்டுதல் வேண்டா, வடியனேன் றமிழ்க்குக் கலந்துட னிருந்த வரிவையைப் பிரிவுசெய் திடுக,—மிடிமலி வறிய செங்கல்பொன் னாக்கி வியப்புற வுதவுதல் வேண்டா, வெங்தெரி பசும்பொன் செங்கலாக் குக்கீ வேறுவே வேண்டுவ தில்லையே,—பொடிமறை தழல்போ லிருந்துல கினர்கட் புலப்படா னுயர்சிவ ஞானி, புவியிலென் றிருப்ப வனையன்யா னென்று பொங்கொளி யிரவி போற் றோன்றிக்,—கடிநக ரெவற்றுஞ் சிறந்தபொற் புரிசைக் காஞ்சியிற் போந்தகற் பகமே, கதிர்மணி வரன்றி யருவிவந் திழியுங் கயிலைநேர் மயிலைகா வலனே. ௪

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வலந்திரி கதிர்கா னுலகின ரெல்லாம் வந்துகேட் பனவிலை யெனுத
நலந்தரு மொருநீ தமியனேன் கேட்ப நானல தில்லெயனத் திருவாய்
மலர்ந்துரை செய்த தென்கொலோ வறியேன் மயிலைமால் வரைமணி விளக்கே
புலந்தெறு வீரர் பெருமவென் றிறைஞ்சிப் புகழ்சிவ ஞானதே சிகனே. ௫

கலிவிருத்தம்

சிகரியி னெழுதின மணியின் றேர்ப்பரிக்
கிகலிர வுளதுகொ லிருவி னைத்தொடர்
நிகரறு நினையடை நிலையி னேர்க்கில
நகரியி னமர்சிவ ஞான தேவனே. ௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு மற்றை யோரும்
மேவரு நிலைய ராக வினையினேற் கருள்பு ரிந்தான்
மூவரு மிறைஞ்சு ஞான முதல்வனெண் மயிலை மேவி
யாவரும் விழையும் வான மிலான்புலம் பொழியு மாறே. ௭

---

௪. மிடிமலி யகலச் செங்கல்-என்றும் பாடம்,

மேற்படிவேறு

மாறு செயுமைம் புலக்கணமே குணமே மயக்கு மாயையே
வேறு செயுமா ணவமலமே வினையே நுந்தம் விறல்காட்டித்
தேறு செயுஞ் சிவஞான தேவ னெதிர்நான் செல்வதன்முன்
கூறு செயுநீர் செய்பவெலா மென்பாற் செய்து கொள்ளீரே. அ

மேற்படிவேறு

கொள்ளும் வன்பவப் பிணியின ராகிய குவலயத் தவரெல்லாம்
எள்ளும் வெந்துயர்ப் பவப்பிணி மருத்துவ னெனப்படு சிவஞான
வள்ளல் வந்துவண் மயிலைமேல் வாழ்தலை மணிவிளக் கெனக்கண்டு
முள்ள நைந்துசென் றுரைக்கில ரென்கொலோ வுண்டுடுத் துழல்வாரே. கூ

மறம். பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வாரா யரசன் றூதனென வந்த வொருவ யாமகந்தை
மலையை யுடைக்குஞ் சிவஞான வள்ளன் மயிலைக் குறவர்காண்
வரா ரெங்கள் குலமகளை யின்று கேட்ப நினைவிடுத்த
விறைவன் றிருக்கா ளத்தியிடை யெங்கண் மிச்சின் மிசைந்தவனால்
சீரா ரெயிறு தராளமெனச் சிதற வடிபட் டுழல்கின்றோன்
சிறிய குலத்திற் பிறந்தவனோ செந்தாண் மலராற் றேய்ப்புண்டு
பாரா றறிய வுடல்குன்றிப் பகற்போ தெல்லாம் புறப்பட்டான்
பழைய குடியிற் பிறந்தவனோ பகரா யுள்ளம் வெருவேலே. ௧0

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வேலுடையா னொடுமயிலை மலைமேவு சிவஞானி விளைகடீர்க்குங்
காலுடையான் புகழோடு வெள்ளிமலை நிறைநிற்பக் கனம்போ தாமல் [றுத்
பாலுடையான் மிசைவைக்கப் பட்டதன் மேல்வைத்தோன் பால்வெண் ணீற்
தோலுடையா னவன்மீது வைத்ததன்றோ விளமதியஞ் சொல்லுங் காலே. ௧௧

கலிநிலைத்துறை

காலம் போயிற் றஞ்சன மன்ன கடாமீதில்
ஆலம் போல்வெங் காலனு மந்தோ வணுகுற்றான்
சீலங் கேண்மி னெய்யென வோஞ் சிவஞானி
கோலங் காணுங் கொள்கை கருத்திற் குறியீரே. ௧௨

கலிவிருத்தம்

குறியுமிலை வடிவுமிலை குணமுமிலை யுரையாடவோர்
பொறியுமிலை மனமுமிலை புலனுமிலை யரிதாகநீ
செறியும்வகை யருள்செய்பொருள் சிவசமய குலதீபமாய்
மறியுமணி மலர்முதலு மயிலைவரு சிவஞானியே. ௧௩

நேரிசைவெண்பா

ஞானிபெய ரேதேனு நன்மைதரு மென்னவுஞ்செம்
மேனிபுகல் வேதம் விதித்தபெய—ரான
சிவஞானி நாமஞ் சிவஞானி யென்னுன்
அவஞானி யென்ப வவன். கச

கட்டளைக்கலித்துறை

அவனே யிவனென் றெனையாளு மண்ணை லடியவர்தம்
பவநோ யகற்றுஞ் சிவஞான தேசிகன் பாரில்வருஞ்
சிவனே யிவனென் றுலகமெ லாந்தொழுந் தெய்வமன்றி
எவனே தமிய னிதயா லயத்தி லிருப்பவனே. கரு

கலிவிருத்தம்

இருந்து மேனியோ டிம்மை மறுமையில்
பொருந்து போகம் புரிசிவ ஞானிநீ
விரும்பு வார்கட் கெனக்கருண் மெய்விழைக்
தருந்து மாசை யிலாமையி லாசையே. கசு

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஆசை தனதாண் மூட்டிஞு னடித்திட் டமுத மூட்டிஞுன்
பாச விருளை யகற்றிஞுன் பதிசே ரறிவை யகற்றிஞுன்
தேசு மலியு மாகத்தன் சிவஞா னிப்பேர் மாகத்தன்
நேச மருவி மறியாரே கிரயத் துயர மறியாரே. கஎ

கட்டளைக்கலித்துறை

மறிமறைத் தாலு மழுமறைத் தாலு மணிமிடற்றின்
குறிமறைத் தாலு மதிமறைத் தாலுமென் கொன்றைமலர்
வெறிமறைத் தாலு மறிவே னுனைமதன் மேற்பகைமை
நெறிமறைத் தாயிலை யேசிவ ஞான நெடுந்தகையே. கஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நெடுமடைக்கட் குடவளைசென் றடைப்பவிள வாளுழைத்து நீர்செ லுத்தும், தடைமுடைத்தண் பணைமருதக் கச்சிநகர் சிவஞானத் தம்பி ரானே, படமுடிப்பார் மிசைநினது புகழ்பாடிப் பன்மலர்தூய்ப் பணிகின் றேற்குக், குடமுடைத்தா லெனப்பாசங் கெடுப்பதல்லா லெனக்குநீ கொடுப்ப தென்னே. க௯

நேரிசைவெண்பா

என்ன தவவுதவி யீதென் றுணர்கிலேன்
மன்னுசிவ ஞானமுனி வந்துற்றுன்-தன்னைநிகர்

மாசங் கெடுக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சியிலெம்
பாசங் கெடுக்கும் படி. உ0

கட்டளைக்கலித்துறை

படிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாஞ்சிவ ஞானிமெய்ப் பத்தர்மணி
முடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மாம்பதத் தானொடு முன்னியெங்கள்
மிடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றில ரேதரை வேந்தரொடெங்
குடிக்குப் பெருஞ்செல்வ மென்றுசென் றோதுறுங் கோளர்களே. உக

கலிவிருத்தம்

கோள்வலி செய்வதென் கொடிய வாகிய
நாள்வலி செய்வதெ னம்மைக் கூற்றெனும்
ஆள்வலி செய்வதெ னமுது பாணிதன்
தாள்வலி யவைகொலுந் தண்டு தொண்டரே. உஉ

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை

தொண்டர்நெஞ்ச வஞ்சந் தொலைக்குஞ் சிவஞானி
அண்டரஞ்சும் வெள்ளிமலை யண்ணல்கா ணம்மானை
அண்டரஞ்சும் வெள்ளிமலை யண்ணலே யாமாகில்
கண்டாஞ்சங் கண்டிலநங் கண்ணிணை லம்மானை
காணோ மயிலைவரைக் கண்டக்கா லம்மானை. உங

கலிவிருத்தம்

அம்மா சிவஞா னியடிக் கமலம்
மும்மா யைகடந் துமுயங் குமதூ
சும்மா தலைமீ துசுமத் தினனால்
கைம்மா றுளதோ கடையே னிடையே. உச

நேரிசைவெண்பா

இடையினமே போல விரண்டாமு மல்லா
நடையினமே நாமயிலை ஞானி—புடையினமே
சார்வாகா தோடித் தடுமாறு கின்றமையால்
தீர்வாகா மாயைச் செயல். உரு

காலம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

செயலெலா மறமாகச் செய்யுங் காலந் திகழ்வெலாம் பொய்யாகத் திகழுங் காலம், அயலெலா முறவாகி யமையுங் கால மறிவெலாந் தனையறிய வணையுங் காலம், மயலெலா மொழிந்துபர வசமாங் கால மனமெலாம் பேரன்பு மயமாங் காலம், இயலெலாம் பிறப்பொழிய வெடுக்குங் கால மெங்கள்சிவ ஞானியரு ளிசையுங் காலம். உகூ

கட்டளைக்கலித்துறை

காலுண்டு வாழு முனிவரு முள்ளங் கலங்குரஞ்சம்
மேலுண்டு நஞ்சைய ஞம்பழி மாறவெல் வீரவளை
மாலுண் டுமிழு முலகமெ லாஞ்சொன் மயிலைவெற்பில்
பாலுண்டு பாலைய னென்றிருந் தாய்கொலெம் பாலையனே. உஎ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஐய மயிலைச் சிவஞானி யந்தோ நம்மாற் செயப்பட்ட
உய்ய வரிய பாதகங்கட் கொழிக்கு முபாய மிலையென்று
வையு மனிதர் நினதுதிரு நாமத் தெழுவா யெழுத்திரண்டும்
மைய வொருகா லியம்பியுய்யப் பற்றார் துயரி னுற்றாரே. உஅ

கலிவிருத்தம்

உற்பவ் நிற்ப தொடுக்க மளிக்கும்
சிற்பரன் மெய்ச்சிவ ஞானி திருக்கை
நற்பிர சாத மலர்ப்பத நம்பால்
சொற்பெறு மூவர் தொழிற்புண ராவே. உகூ

கட்டளைக்கலித்துறை

வேதந் தெளிந்தநின் செவ்வாய் மொழிநின் விரைமலர்ப்பூம்
பாதம் படுதுக ளெங்குல தேவதை பார்வையெங்கள்
சாதங் களையு மருந்துநின் னுமந் தனிக்குடிலை
நாதன் கயிலை சிவஞானி நீயமர் நல்லிடமே. ௩0

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நல்ல புலவர் பழிச்சுசிவ ஞானி யெனுமோர் நாமமுறும்
மல்லன் மயிலை மலையினைவே றொருவ னாக மதிக்கிலேன்
மெல்ல வொருபூ வீசுதன்முன் வேளை யெரித்த தான்வெகுளி
இல்ல னெனினும் பொறையுளன்போற் றேன்று னெனினும் யான்றானே. ௩க

நேரிசைவெண்பா

யானென தென்னு மிவைகழன்று வந்துசிவ
ஞான குருவை நணுகிலா—மானுடர்தம்
பொல்லாப் பிறவிநோய் போமோ வரினுமிலத்
தெல்லாக் கடவுளரு மின்று. ௩உ

வண்டுவிடுதூது. இன்னிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

இன்றுபிழை யொன்று மியற்றா வெனைமுனிந்து
நின்று சிறிதுமரு ளைஞ்சுறா வின்மதனைக்
கொன்றுவிடி லில்லைக் கொலைப்பாவ மென்றளிகாள்
சென்றுபுக லீர்நஞ் சிவஞான தேசிகர்க்கே. ௩௩

கலிவிருத்தம்

கேடு தீர்மயி லேக்கிரி ஞானியைத்
தேடு வார்சிலர் செய்யுங் கருமியை
நாடு வார்பலர் நன்மணி யோகடைக்
கோடு வீழ்மணி யோபலர் கொள்வதே. ௱௪

சித்து. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளிபோன் மணித்தலைநா கங்கிடக்கு மயிலைமலைக் குகையில்
வாழுந், தெள்ளுவா னமுதனைய சிவஞானி பதம்பரவுஞ் சித்தர் நாங்காண்,
அள்ளியோர் பிடிசோறு தரிற்பத்தா நாமுனக்கிங் கைய மின்றி, வெள்ளி
தான் வருவதன்முன் பொன்னுக்கு வோமிதுநம் வித்தை தானே. ௱௫

நேரிசைவெண்பா

வித்தை சிவஞானி வித்தையே காண்பவெலாம்
மித்தையென நின்ற விளம்பியே—சத்தியமாய்க்
காட்டினு னீதானு நானே யெனப்புகன்று
காட்டினன் றன்னையே காண். ௱௬

ஊசல். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

காண்டகைய விமிழிசைவெள் ளருவி தூங்குங் கவின்மயிலைச் சிவ
ஞான தேவன் கூறும், மாண்டகுநன் மொழிகேளா வாவி பாவ வல்வினையு
நல்வினையு நின்று தள்ள, மீண்டுதுயர் நிரயமொடு துறக்க மேவி மெலிவ
திவ்வா றெனத்திரிந்து காட்டல் போலத், தூண்டுசுடர் விளக்கனையீ ரிரும
ருங்குந் தோழியர்க ணின்றூட்ட வாடீ ரூசல். ௱௭

தாழிசை

ஊசலாடுறு நெஞ்சொடும்பிட ருற்றவெற்றிகொள் காலனை
யுணர்ந்திலேன்பய மற்றுவேண்டிய துண்டுடுத்துழன் றொண்மலர்
வாசமார்குழல் மாதரார்செயு மாலின்மூழ்கின னத்துயர்
மாறுமாறுநி னைந்திலேனரி வாய்தலிற்படு மனையின்வாய்
தூசலாமனை மீதுவாள்விழி துஞ்சவீழ்பவர் போலவே
தொண்டர்தந்துயர் கண்டிராது தடைக்குறுஞ்சிவ ஞானிநீ
ஆசுதீருண் மிகுதிகாணிய வஞ்சமென்றருள் செய்தியோ
அருண்மறைத்து விடுத்தியோசொ லறிந்திலேன்றிரு வுள்ளமே. ௱௮

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

உள்ளதன் பொருள் ளிக்கு முயர்சிவ ஞான தேவன்
றெள்ளும்வண் புகழுங் காமற் றெறுபிர தாப முந்தாம்
வெள்ளைநன் மதியுஞ் செங்கேழ் வெய்யவன் றானு மாகி
யுள்ளவந் தெதிர்வ துண்டோ வெனவெழுந் துலாவு மன்றே. ௱௯

மேற்படி வேறு

அன்றெடுத்து மலைகுழைத்துப் புரமெரித்த புகழல்லா லளற்றூழ் வேனை, நின்றெடுத்து மனங்குழைத்து வினையிரித்த நின்புகழை நிகழ்த்தல் செய்யார், குன்றெடுத்த புகழிருப்பச் சிறுசிலையொன் றெடுத்தபுகழ் கூறல் போன்மான், கன்றெடுத்த கரமறைத்துச் சிவஞானிப் பெயர்படைத்த கருணைக் குன்றே. ௪0

தவம். கட்டளைக்கலித்துறை

குன்று மறையுள் விபூதியென் றேசொலுங் கூற்றினுக்குப்
பொன்றாத செல்வ மெனப்பொருள் கூறும்வன் பூசுரரும்
தன்று மரைமலர்க் கைந்நீறு சாற்றத் தவம்புரிவர்
என்று மெலவர்சிவ ஞானிதன் மேன்மை யிசைப்பவரே. ௪௧

புயவகுப்பு

இசைபோகி மாழ்கமத னம்பைக் கடிந்தன
விளநாக வீருரியொ டென்பைத் துரந்தன
வசைபோகு மாரகிர் கண்டிக் கிசைந்தன
மகமேரு வாதிவரை யஞ்சக் கிளர்ந்தன
நசைபோகு மாதவர்க டென்பைத் துரந்தன
நயநீறு தேய்வையென விஞ்சத் திமிர்ந்தன
திசைபோகு தூயதமிழ் தங்கப் புனைந்தன
சிவஞான தேசிகர்தம் வென்றிப் புயங்களே. ௪௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

புயன்மறையா மயிலைமலைச் சிவஞானி நீயேயெம் பொருளிற் கொண்ட, செயன்மறையா விளவேறு காந்தவன்யா னலனென்னிற் றெளியச் சொல்வேம், அயன்மறையா நின்னடிகண் டனமார வாரங்க ளாகா தூன்றன் இயன்மறையா துலைசெய்தி செய்திலையே லலர்தூற்ற விளக்கி லேமே. ௪௩

மேற்படிவேறு

இளைக்கு மிடியற் குறுபொருளா மிறைவற் கரசாங் கூற்றுவனை
விளிக்கும் பிணிக்கு மருந்தாகும் விடத்திற் கருஞ்சீர்க் கலுழனும்
வளைக்கும் பகைக்குப் படையாகு மலடர்க் கரிய மகவாகுந்
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவன் றிருக்கைத் திருநீறே. ௪௪

நேரிசைவெண்பா

நீறுவாய் கோலநினை நெஞ்சமே நெஞ்சமவற்
கூறுநா வேமாற்றங் கூறுநா—பாறுவீழ்

---

௪௧. சாற்றத் தவம்புரிவர் - என்றும் பாடம்.

வேல்பிடிக்குஞ் செவ்வேள் வியன்மயிலை ஞானிமலர்க்
கால்பிடிக்குங் கைகளே கை. ௪௫

நேரிசையாசிரியப்பா

கைகமழ் நறிய கறியொடு பழஉம்
மென்மைவெள் ளடிசி லின்மை மாந்தி
விலைவரம் பறியா மென்றுகி லின்மை
நாடொறு முடுத்து நகைமணிப் பசும்பொற்
பூண்டன தின்மை காண்டகப் புனைந்து
திண்குற டுரிஞ்சுஞ் செழுஞ்சாந் தின்மை
பூசிப் பொன்மலி புரிசை மாடத்
தின்மையின் மலர்ப்பூம் பள்ளி யின்மையிற்
கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தொடி
இளமுலை மாத ரின்மையொடு தழீஇ
வாழா நின்றநின் வண்புகழ் பாடும்
நல்லிசைப் புலவர் நற்பொரு ளின்மை
கண்டது பொறாது கவலைகூர்ந் தழிக்கும்
நின்னை யென்னே நிலமிசை மாந்தர்
அழுக்கா றிலனென வழுக்கா றறைகுவர்
தவப்பல விடர்செய் பவப்பிணி மருத்துவ
கலங்குறு தன்மைப் புலந்தெறு வீர
அடியார் கொள்ள மிடியாச் செல்வ
நானிலம் புகழ்சிவ ஞான தேவ
அடியே மருளா தறிதரக் கூறுதி
என்றவன் றனையே யாம்வினு யறிகுதும்
நங்கண் களிப்ப நண்ணு மாயின்
அணியென விறங்குவெள் ளருவி
மணிமலி மயிலை மலைகிழ வோனே. ௪௬

கட்டளைக்கலித்துறை

கிழவி யெனுமிக் கிரிராச கன்னிகை கெண்டையங்கண்
அழவி மலனைத் தழூஉ ரமர்ந்த வமுதமுனி
தொழவி கலமி லுயர்ஞானங் கூறுஞ் சுடரிலைவேற்
குழவி தனினு முனையே விரும்புங் குடமுனியே. ௪௭

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

குடக்கெனப் படாக்கு ணக்குங் குணக்கெனப் படாக்கு டக்கும்
வடக்கெனப் படாத தெற்குந் தெற்கெனப் படாவ டக்கும்

நடக்குமெய்ப் புகழ்மா கச்சி நகர்சிவ ஞான தேவே
படைக்குமப் பெரியோன் றன்னைப் பரவுவார் பரவு வாரே. ௬௮

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பரம யோகி யென்றுடம்பிற் பாதி யொருத்தி கொளக்கொடுத்துப்
பகர்வுற் றறநன் மகனையடும் பாத கத்திற் குடன்படுத்தித்
தருமி தானென் றெருதேறிச் சாந்த னென்று புரமெரித்துத்
தம்பி ரானென் றொருவற்குச் சந்து மகளிர் பானடந்து
பெருமை யாள னென்றுபோய்ப் பேய்க்கூத் தாடிச் சின்மயனும்
பெயர்பெற் றவையி னம்பியாற் பித்த னாகிப் புனிதனெனுஞ்
சிரமு மாலை என்புமரீஇத் திரிந்த முரண்கொள் செயலெல்லாம்
தீர்வான் வந்த சிவஞான தேவற் கிலையொப் பாவாரே. ௬௯

மதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வாரியங் கரையீர் வாளிலைக் கைதை மலரெனத் தோன்றுவர் சிலர்தாம்
மதுரவீங் கரும்பின் மலரெனச் சிலர்தாம் வருவர்நீ கற்பக மலர்போல்
காரியங் களத்த னடஞ்செய்தா மரையின் கழலொளி யாவுமூர் போகி
கண்களாற் கண்டு கேட்டுமூர்ப் பச்சைக் கந்தமா முனிகரத் துதித்தாய்
வேரியங் கமலத் தாளிழை மருங்குன் மெல்லியற் பெண்ணொரு கம்பம்
மேவுற விருமா தங்கமுங் கட்டி விடாதமர் நகர்கணு யகமும்
பாரினன் முகமா மிக்கரை முனிந்த பரன்றிரு வக்கரை நகரும்
பயிலிட மெனக்கொண் மயிலைவா ழமுத பானமார் ஞானமா தவனே. ௭0

கட்டளைக்கலித்துறை

தடங்கட னீர்முகந் தாங்குப் பொழியினுந் தண்விசும்பு
நெடுங்கட னீர்மை பெறல்போல வேதங்க ணீறுதொட்டு
நடுங்கிடு மாறில் சிவஞான தேசிக னல்கினுமோர்
படங்கிடை ஞால முடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே. ௭௧

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாக்கியமும் பாலுமுமை புகட்டியமெய்ஞ் ஞானப்
பாலனீ யளவிறந்த சிவபெருமா னடியார்க்
காக்கியிடல் கருதியே யுருத்திரபல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ வெனத்தன்
நூக்கினிடை யுரைசெய்தா னென்றேயென் றனக்குத்
தோன்றுகின்ற துலகில்வே றொருவரிலா மையினல்
சீர்க்கவிஞர் புகழ்மயிலை மால்வரையின் விளக்கே
சிவஞான தேவனெனச் சிறந்தவருட் கடலே. ௭௨

நேரிசைவெண்பா

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்வினத்தை நண்ணு நணுகுமுட லாமுதலூர்
மெல்லினத்து ளாதிநிலை மெய். ௫௩

கலி. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம
மென்னுஞ், சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந் தகுமெனமான் மதுகை
விடா னாகி நின்றான், புத்தலரி யயன்காகங் கொண்டு வந்தான் புராரியுழை
யைங்கரன்பே ரெலிகைக் கொண்டான், நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல்
கொண்டா னிலவினனோர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே. ௫௪

தழை. கலிநிலைத்துறை

விழுங்குவன் போலது கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்தாள்
அழுந்துற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாகின்
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாள்கள்
பழம்படு நெஞ்சுடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே. ௫௫

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாடு வாரிசை யறியு மியாவுமூர் பணியு நல்லிய லம்ப லத்துநின்
றாடு வாரறி வார்கொ லோவறி யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கொளத்
தோடு வார்செவி நல்கி னானுயர் சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை
வீடு வார்செவி யாக நல்கினை விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே. ௫௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளு முண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டா னின்குரவன்
கள்ளும் வண்டு மறுமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி
தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட் டுண்ணு துற்றாய் சிவஞானி
துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லா ரோசொ னல்லாரே. ௫௭

கட்டளைக்கலித்துறை

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்மையிலாப்
பொல்லா ரவனைமெய் யானெனன் பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த
வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி யைச்சொல வாய்திறவார்
கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் றேபல கற்றவரே. ௫௮

கலிநிலைத்துறை

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்கெனச்சொல் சொல்லுமாவி யேபரம்
முற்றும்வைதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறுநாம்
உற்றமைலை ஞானதேவ னொருசொ லுண்மை சொல்லவே. ௫௯

தாழிசை

சொல்லருங்கயி லைத்தனந்தனை துன்னுநீவிட குணமுமூர்
சுடல்செய்சாபமு மின்றியேசம னேக்கமெய்தினை தோலுடை
பல்லெலும்பணி கோலமோவினை பாதியானெனன் மாறினை
பணிகள்யாவுமு ரூதகன்றனை பாணிசென்னிசு மக்கிலை
வில்லிருந்தத மும்பொழிந்தனை மீளாஞ்சமி ரிந்தனை
விரைந்து சோறிடு மனையைநல்கென வேண்டுமாறு மறந்தனை
கொல்லிரும்பர சினைவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மேவினை
கோதறுஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞானவி னோதனே. கூ0

கட்டளைக்கலித்துறை

வினையே னெனினுங் கொடியே னெனினும் விதிவிலக்கு
நினையே னெனினு மியானே யறங்களி னின்றுடையேன்
அனையே யனைய சிவஞான தேவ னருண்மிகுதி
எனையே யடைதலி னுலைய மேது மிதற்கிலையே. கூக

நேரிசைவெண்பா

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா னன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம்—வல்லான்
சிவஞான தேவன் றிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றூன். கூஉ

வஞ்சித்துறை

தானி யேசிவ
ஞானி யேயெனுன்
மேனி யோடபி
மானி யாகுமே. கூரு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ் மேன்மை யிசைத்திடுநாள்
மாவுர கர்க்கிறை தாளெளிர் பைத்தலை மாண வசைக்குமதால்
பூவசை வுற்றிடு மாலென மட்டவிழ் பூமிசை யுற்றிடுவான்
பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பார மியற்றினனே. கூச

நேரிசைவெண்பா

பாரார் விசும்புளார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா—தீரா
அறவா நினக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு. கூ௫

நேரிசைவெண்பா

கடலுலக மேத்துங் கருணைமலை மாயை
நடலை தபுமயிலை ஞானி—விடலரிய
நல்வினத்தை நண்ணு நணுகுமுட லாமுதலூர்
மெல்வினத்து ளாதிநிலை மெய். ௩௩

களி. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மெய்த்தவறு சமயங்கட் கிறைவ னாகி விளங்குசிவ ஞானகுரு வாம
மென்னுஞ், சத்திசம யத்தினுக்குக் கள்ளு மூனுந் தகுமெனமான் மதுகை
விடா னாகி நின்றான், புத்தலரி யயன்கரகங் கொண்டு வந்தான் புராரியுமை
யைங்கரன்பே ரெலிகைக் கொண்டான், நெய்த்தவடி வேன்முருகன் சேவல்
கொண்டா னிலவினனோர் முயன்முழுதும் விழுங்கி னானே. ௩௪

தழை. கலிநிலைத்துறை

விழுங்குவன் போலது கொண்டற லோதியின் மேல்வைத்தாள்
அழுந்துற வாள்விழி யொத்தின டேமொழி யன்பாகின்
செழுந்தழை பட்டது நஞ்சிவ ஞானி திருத்தாள்கள்
பழம்படு நெஞ்சுடை யார்கரம் வந்து படும்பாடே. ௩௫

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாடு வாரிசை யறிவு மியாவுமூர் பணியு நல்லிய லம்ப லத்துநின்
றாடு வாரறி வார்கொ லோவறி யார்கொ லோவெனப் பாடு வார்கொளத்
தோடு வார்செவி நல்கி னானுயர் சூலி நஞ்சிவ ஞானி நீபடை
வீடு வார்செவி யாக நல்கினை விலகி நல்லியற் புலவர் கொள்ளவே. ௩௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொள்ளு மூண்டி பகுத்துண்டு பெருஞ்சீர் கொண்டா னின்குரவன்
கள்ளும் வண்டு மருமலர்ப்பூம் புலியூர்ப் பச்சைக் கந்தமுனி
தெள்ளு மிருஞ்சீர் நீபகுத்திட் டுண்ணு தற்றாய் சிவஞானி
துள்ளு மருந்தா யினுங்கன்று சொல்லா ரோசொ னல்லாரே. ௩௭

கட்டளைக்கலித்துறை

நல்லா ரவன்சொல்வ தெல்லாம்பொய் யென்பவர் நன்மையிலாப்
பொல்லா ரவனைமெய் யாளனென் பார்மெய்ப் பொருளுணர்ந்த
வல்லார் மயிலைச் சிவஞானி யைச்சொல வாய்திறவார்
கல்லா ரவனியல் சொல்வமென் றேபல கற்றவரே. ௩௮

கலிநிலைத்துறை

கற்றுவேத முற்றுமாயை கழலுமீச னேபதி
சொற்றசைவர் கட்கெனச்சொல் சொல்லுமாலி யேபரம்
முற்றும்வைதி கர்க்கெனச்சொன் மொழியுமாறு மாறதாம்
உற்றமைலை ஞானதேவ னொருசொ லுண்மை சொல்லவே. ௩௯

தாழிசை

சொல்லருங்கயி லைத்தனைத்தனை துன்னுநீவிட குணமூழர்
சுடல்செய்சாபமு மின்றியேசம ஞேக்கமெய்தினே தோலுடை
பல்லெலும்பணி கோலமோவினை பாதியாளெனன் மாறினே
பணிகள்யாவுமு ளூதகன்றனே பாணிசென்னிசு மக்கிலே
வில்லிருந்தத ழும்பொழிந்தனை மீளாநஞ்சமி ரிந்தனை
விரைந்து சோறிடு மனையைநல்கென வேண்டுமாறு மறந்தனை
கொல்விரும்பர சினைவிடுத்தனை குறைவிலாமதி மேவினை
கோதறுஞ்சிவ ஞானியேயருள் கூருஞான்வி னோதனே. ௬0

கட்டளைக்கலித்துறை

வினையே னெனினுங் கொடியே னெனினும் விதிவிலக்கு
நினையே னெனினு மியானே யறங்களி னின்றுடையேன்
அனையே யனைய சிவஞான தேவ வருண்மிகுதி
எனையே யடைதலி னுலைய மேது மிதற்கிலையே. ௬௧

நேரிசைவெண்பா

இல்லாமை யில்லாமை யெய்தலா னூன்முழுதுங்
கல்லாமை கல்லாமை கற்கலாம்—வல்லான்
சிவஞான தேவன் றிருவடியைப் போற்றத்
தவஞான முண்டாயிற் றூன். ௬௨

வஞ்சித்துறை

தானி யேசிவ
ஞானி யேயெனுன்
மேனி யோடபி
மாணி யாகுமே. ௬௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மேவரு மெய்ச்சிவ ஞானி திருப்புகழ் மேன்மை யிசைத்திடுநாள்
மாவுர கர்க்கிறை தானுளிர் பைத்தலை மாண வசைக்குமதால்
பூவசை வுற்றிடு மாலென மட்டவிழ் பூமிசை யுற்றிடுவான்
பாவின் வியப்புறு மேரு முதற்கிரி பார மியற்றினனே. ௬௪

நேரிசைவெண்பா

பாரார் விசும்புளார் பாதாளத் தார்பரவுஞ்
சீரார் சிவஞான தேசிகா—தீரா
அறவா நினைக்கி னடியேன் பொருட்டுப்
பிறவா நினக்குப் பிறப்பு. ௬௫

௳

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பிறந்தான் மேலு மிடிநீர்நோய் நீரொன் றெமைப்பின் றொடர்வனென
அறிந்தாய் போலுஞ் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்தென் னகந்திருத்தி
இறந்தார் ஞால மிசைப்பிறவா முதுகுன் றகலா தெனைவைத்தாய்
சிறந்தார் வாய்மைச் சிவஞானிப் பேரோய் நீராச் சீரோயே. கூசு

நேரிசையாசிரியப்பா

சீர்வளர் குவவுத் திண்டோண் மாருதி
உயிர்தரு மருந்தொன் றுறுதற் பொருட்டு
முழுமணி கொழிக்கு முகங்கவி ழருவிக்
குன்றமொன் றெடுத்த கொள்கை போலச்
சொற்றிறம் விரித்த சுடர்மணிச் செழுஞ்சுட்
டுரக வேந்த னொருதலை தரிப்பக்
காதல் கூர்ந்து கண்ணகன் ஞாலம்
உச்சிக் கொண்ட கச்சிப் பதியும்
எறும்பியுயிர் நீங்கி லெறும்பி யீருரி
போர்த்துப் போகும் புராதன மலையும்
ஆன்பாற் கன்றி யாவில்பல் கறிக்கும்
இன்சுவை விளையு மென்சே யூருங்
கயிலைபோற் சிறந்த மயிலைமால் வரையும்
இடங்கொண் டிருந்த வெங்க ளையகன்
அரன்றிருத் தொண்டர்க் கன்னை போல்வான்
புகழுநர்க் கடங்காப் புகழுடைப் பெருந்தகை
உலகா யதனுக் கிலகா யுதமாய்
அணுமத மோரணு வாகத் துரந்து
விசேட மதத்தின் விசேட நீக்கிக்
காலவா திக்கோர் கால னாகிக்
குருமத கொய்தெனக் கூறி மாற்றிப்
பஞ்ச ராத்திரிக் கஞ்சு பகலாய்ச்
சைவப் பயிர்க்குத் தண்முகி லானோன்
நாந்தொழ வருள்சிவ ஞான தேவன்
சமய வாதிக டம்மத நிறுவத்
தக்கர்போல் வாதிற் றாக்குத னோக்கிச்
சிரித்துளங் களிக்குஞ் சிவாநு பூதியின்
மாண்டிட வெம்மை வைத்தனன்
வேண்டிய செய்கவவ் வீணர் தாமே. கூஎ

பிச்சியார். கலித்துறை

தாமே மனிதர் தமதா மயிலைத் தனிஞானி
பூமேன் மனிதக் கோல மடைந்து புறப்பட்டான்
மாமேன் மையரா கியமா தவர்தவம் வௌவற்குக்
கோமே தகமே நீதவ வேடங் கொண்டாயே. சுஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கொண்டசிலை மரமுதலா யினதமைத்தாஞ் சிவமெனவே குறிக்க மாட்டார்
அண்டர்முத லாயினோர் பாவிக்கப் படுமயிலை யமர்ந்திட் டெம்மைத் [ண்டு
தொண்டுகொளுஞ் சிவஞானி தனைத்தானே சிவோகமெனத் துணிந்து கொ
பண்டைநரர் பவமுழுதுந் தொலைத்திடுவ னியாரதிகம் பார்த்தி டீரே. சுகூ

பாண். நேரிசைவெண்பா

பார்த்திடுவ னீலகண்ட பாணனு ராகமினைத்
தீர்த்தன் சிவஞான தேசிகன்சீர் - எத்திவரில்
பாணு னினைச்சாதி பாராட்டு வேன்பிறர்சீர்
நாணு துரைத்துறலா னுன். எ௦

கட்டளைக்கலித்துறை

நானே சசிவன் னனிற்பெரி யேனவன் ஞானிதனைத்
தானே யடைந்தில னுன்றிருக் காஞ்சியிற் றண்மலர்ப்பூந்
தேனே யனைய சிவஞான தேவனைச் சேர்ந்திமைப்பில்
ஊனே யுயிரே யெனுமிவை வேறுபட் டுய்ந்தனனே. எக

நேரிசைவெண்பா

உன்னைச் சிறையிட் டுளானெஞ் சிவஞானி
தன்னைப் பணிவினவித் தான்செய்வன் - என்னைப்
படைப்பேன் கிடைப்பேனென் றெண்ணுதே பாழி
அடைப்பேன் கமலால யா. எஉ

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஆலய மெனக்கொண் டெம்மனத் தமர்ந்த வருட்சிவ ஞானதே சிகவெம்,
பாலைய மலர்க்கண் ணிரண்டுடை யாய்க்குப் பார்வைமூன் றுளனெனப்
படுவோன், மேலவ னென்னி லவற்குநா லிருகண் விண்ணவ னுயர்ந்தவ
னவற்குச், சாலவு மதிக னுவனு யிரங்கட் டவளமார் கவளவா ரணனே. எங

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

வார ணுசி சிதம்பர மங்கல மாதை வீழிபுகார்
ஓர ணுமலை யம்பர் வலஞ்சுழி சேது மாதவனூர்
ஆர ணுடவி நின்பத பங்கய மாகும் வேறறியேம்
நார ணுதி வணங்கு மருள்சிவ ஞான தேசிகனே. எச

தாழிசை

தேசுலாவுமணி நாகமீரமதி தேய்வகன்றுவளர் மோவெனு
ஆசையோடமரும் வேணிநாதனரு ளாளனெந்தைபுகழ் காழிவாழ்
பாசநாசனெனு ஞானமாமதலை பாடவென்புமக ளாகுநான்
மாசிலாதசிவ ஞானிசீர்பரவ மாதரென்புவடி வாவரே. ௭௫

மதங்கு. மேற்படி வேறு

ஆகுமேயிவள் வலிபிறர்க் காவிபோமுடல் போலவே
மோக மாதரின் மாறிய முதல்வனஞ்சிவ ஞானிசீர்
பாகு போன்மொழி யான்மிகப் பாடியாடிம தங்கிதான்
சோகமேதுமின் முனிவர்தந் துறவு கொள்ளைகொள் கிற்பளே. ௭௬

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பகலாவெழுத் தைந்தேவடி வாகுஞ்சிவ ஞானி பாற்போகுவ னென்றேகினை வுற்றேனது பொழுதே, புகலாசையி ரும்பேயினிப் போவேனெனப் போய்த்தாற் புணர்மூலம லப்பேயவற் கண்டேகுவ னென்றே, அகலாமைய கன்றேயக லாநின்றது மெல்ல வாகத்தின்வி னைப்பேயவற் கண்டுஞ்சில நாளுன், இகலாமையி ருந்தேகுவ னெனநின்றது மாயை யெனும்பேயத னோடேகுவ னெனநைந்தநி ரந்தே. ௭௭

வஞ்சிவிருத்தம்

இரந்து நிற்றலி லாமையுங்
கரந்து நிற்றல்க லாமையும்
பொருந்து நிற்புகழ் வேணியான்
திருந்து மெய்ச்சிவ ஞானியே. ௭௮

நேரிசைவெண்பா

ஞானியஞ் ஞானியெனல் ஞானசம் பந்தனெனுந்
தானிமணப் பந்தர்க்குத் தப்பியுழல்—மானுடர்காள்
நில்லாமல் வம்மினே நின்றசிவ ஞானிபதம்
எல்லாம் வழங்குகின்ற னின்று. ௭௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இன்றுவர்வாய் மகளிர்மய லுறுதென்று மெனைத்தடுத்தா ளிசையக் கொண்டாய், வென்றிமலி துறவியா தவிளியம் மாதொருபால் விழைந்து வைத்தோன், முன்றமர்செய் மணம்விலக்கி வலிந்தாட்கொண் டிருமாதர் மோக வேலை, யன்றமிழ நம்பியைச்செய் தனன்சிவஞா னிப்பெரும்பே ரடைந்து ளோயே. ௮௦

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அடையாத புல்ல ரினமோ டிணங்க வடியேனை விட்ட வொருநீ
கிடையாத நின்னை யுறுமன்பர் தங்கள் கிளையோ டிணங்க வருள்வாய்

இடையாக நாளி னடியான் முனிந்த சிவஞான தேவ மதியைச்
சடையா லணிந்த வள்ளலே நியார்கொ றலைவா வெனக்கு மொழியே. ௮௧

கட்டளைக்கலித்துறை

எனக்குப் பிறப்பில்லை யென்றே கனன்மழு வேந்துவன்யான்
நினக்குக் கருணையென் மேற்றூ தலினின் னிலைமைகண்டே
எனக்குப் பிறப்புண்டென் பார்சிவ ஞானி யிருநிலத்தில்
நினக்குப் பிறப்புண்டென் பாரல ரோவவர் நிந்தைசெய்தே. ௮௨

சம்பிரதம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நிந்தையறும் படிமுழுது மளப்பம் வாங்கி நெடுவரையொன் றெடுப்பமெழு கடலை யள்ளிச், சிந்துவமல் வியினலரி யாக்க வல்லோஞ் செய்குவமென் றயன்போனூற் றிசையும் பாரேம், தந்தையினு மினியசிவ ஞான தேவன் றன்கருணை கொண்டெளிதிற் றருக்கர் கூறும், ஐந்தணுவி லோரணுவு வண்ட முண்ட வம்புகொளுஞ் சம்புவைநா மடக்கு வோமே. ௮௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அடங்க வெலும்புத் தோலுமா யருவ ருத்திட் டுமிழ்கின்ற
உடம்பை நானென் றிருந்தேனை யொழிவில் கருணைச் சிவஞானி
கடந்த பிரம நீயெனவே கழற்கா லென்புன் றலைவைத்தான்
முடங்கு சுருள்வா ளுய்க்கொருபொன் முடிசூட் டினனெம் பெருமானே. ௮௪

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

பெருமானே சிவஞானிப் பெயருடையோய் நினதருளால்
வருமான்மா பரமுத்தி மருவுதலே யியல்பாகும்
பரமான்மா வுரைசெய்யப் படுகாசி முதலனதாந்
தருமாறே ருபசாரந் தருவதுநிற் கிடைத்திடினே. ௮௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இடைப்பரிய நீதுறந்த கங்கைதிருப் பாற்கடலாய்க் கிடந்த தாங்குச்
சடைப்பழகு மனந்தனத னெடுபோகச் சயனமெனச் சார்ந்தான் மாயன்
படப்பணியை நீங்குதலால் வளர்ந்துபோ யிற்றுமதி பாணி மானை
விடுப்பவத னுடல்புகுந்த தரியசிவ ஞானியென விளங்கு வோயே. ௮௬

கட்டளைக்கலித்துறை

விளங்காத வண்ணம் பிறர்நீங் கடக்கி விரித்துநன்மை
உளங்காதல் செய்துரைப் பார்கூ றுதற்கிங் கொருகடுகின்
இளங்கா ழளவு நலமில ஞகிய வென்னையென்னே
துளங்கா தருளச் சிவஞான தேவன் றொடங்கினனே. ௮௭

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தொடங்கியா யிரநாவால் யோக மெல்லாஞ்
சொல்லினுநீ போகியெனப் படுவாய் மண்ணை
விடும்பரிசு நினக்கில்லை பணம்போ மாயின்
வீந்திடுவை விரைகமழ்மென் மலர்க்கட் பெம்மான்
முடங்குறினு நினைவிடுமோ வளியுள் வாங்கு
முயற்சியால் யோகியெனப் படாய னந்தா
அடைந்தசிவ ஞானியெனும் பரம யோகி
யில்லைகாண் சொற்சொலவே வல்லை நீயே. அஅ

நேரிசைவெண்பா

நீயிருப்பப் புன்பொருட்கு நீசர்ப் புகழ்வாருந்
தாயிருப்ப வூன்விரும்பித் துய்ப்பாரும் — நாயிருத்தல்
போலிருந்து நீணரகிற் போய்விழுவா ரேமயிலை
மேலிருந்து வாழ்முனியா மேல். அகூ

கட்டளைக்கலித்துறை

மேலுக்கு நீவரம் பாயினை கூறில் வியனுலகில்
கீழுக்கு நான்வரம் பாயினன் மேலெனக் கீழினுக்கும்
மேலுக்கு நாப்பணின் றார்கீ ழெனச்சொல மேவுவர்காண்
கீழுக்கு நாடரி தாஞ்சீர் மயிலைக் கிரிமுனியே. கூ0

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

முனிப்புலி தொழுசிதம் பரங்கண் ணுற்றவர் முழைப்புலி முழங்கு மவ் வருணை யங்கிரி, நினைப்பவ ரமலவா ரூர்ப்பி றப்பவர் நிகழ்த்துறு காசி யிற் சென்றி றப்பவர், தனிப்பெரு முத்தியை யடைவர் தாங்களே தலைப் படு குவருயர் பதமுன் கச்சியை, உனைப்பெயர் பகர்பவர் கேட்கின் றூரொடு மூரைப்பரும் புகழ்ச்சிவ ஞான தேவனே. கூக

கைக்கிளை. மருட்பா

தேவென் றறிந்தோஞ் சிவஞான தேசிகனை
ஓவென் றெழுகுமருட் கண்களால் — மாவென்
றிமைக்கும் விழியா லிவனை
இமைக்கு ளணங்கல ளென்றறிந் தோமே. கூஉ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அறிவதை யறிந்தார் மூவ ரறுமுகக் குரவன் றன்பால்
முறைவரு வருண முற்று முக்கணன் குருவென் றன்பு

செறிகிலன் மலைய வெற்புச் செஞ்சடை முனிவன் யாக்கை
குறியவன் குறுகி லானெங் கோன்சிவ ஞானி தானே. ௧௧

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் கலம்பகம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

அருள்பொழி விழிகள் வாழி யறம்பகர் பவளம் வாழி
இருள்புரை தமியே னுள்ளத் தெழுந்தபே ரொளியாய் நின்ற
குருபரன் காஞ்சி வாஞ்சை கொள்சிவ ஞான தேவன்
திருவடி வாழி யன்னோன் றிருப்புகழ் வாழி வாழி.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

இட்டலிங்கவகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

விரிகட லாடைப் பெருநில மடந்தைக்
கரும்பெற லாரம் புரைந்தினி தொழுகும்
பொருநிரைப் பொன்னித் திருவரங் கத்துப்
புதுவெயி லெறிக்குங் கதிர்மணி சுமந்த
ஆயிரஞ் சுடிகை மாயிரும் பாந்தட்
பள்ளி மீமிசை யொள்ளொளி மின்னொடு
கருமழை கிடந்த காட்சி போலப்
பிறைநுதற் றிருவோ டறிதுயி லமர்ந்த
புரிவளைத் தடக்கைப் பெரியோன் றானும்
மலர்தலை யுலகம் பலவும் பயந்து
தெய்வத் தாமரைத் திருத்தவி சிருக்கும்
அசைவில் காட்சித் திசைமுகத் தொருவனும்
ஈண்டிதன் னடியுஞ் சேணொடு முடியுந்
தனித்தனிக் காண்குது மெனத்தமி லிசையா
இலங்குபிறை மருப்பின் விலங்குரு வெடுத்து
நெடுநிலன் கிளையா வுடன்மிகத் தளர்ந்தும்
நிறைமதி நிறத்துப் பறவையுருப் பரித்து
வானகம் பறந்து மேனிநொந் திளைத்துங்

காண்டல் செல்லா தியாண்டுபல கழிய
மண்டழற் பிழம்பாய்ப் பண்டு நின்றோன்
பூச்சுனை விடுத்த மாசுபுரி நெஞ்சத்து
வீயா வஞ்சத் தீயோ ரிருந்த
கடிகொண் மூ வெயிலும் பொடிபட நகைத்தோன்
பொன்னி னியன்றன மென்னறுங் கொன்றையும்
வெள்ளியிற் குயின்றன வெள்ளியொள் ளெருக்கும்
ஒழுகொளி மரகதத் தெழில்பெறச் செய்தன
அறுகும் வில்வச் செறிபசுந் தழையுந்
தும்பையு மந்தமும் வம்பவி ழாத்தியுங்
கொழிக்கு மிருந்திரைக் குளிர்புனற் பெருக்கில்
சிறுவெள் ளோதிமந் திரிதர லென்ன
வெண்ணில வொழுக்குந் தண்மதிக் கொழுந்து
திரிதரச் சிறந்த செக்கரஞ் சடையோன்
மன்றலம் பொதியிற் றென்றலந் திருத்தேர்த்
திங்களங் கவிகை யைங்கணைக் கிழவனைப்
பற்றிய செந்தீ நெற்றிநாட் டத்தோன்
அருடிரண் டெழுந்த வுருவமென் றுணர்த்தி
இருள்குடி யிருந்த திருவமர் மிடற்றோன்
ஏனையோர்க் கிறைமை யின்மை காட்டி
முடங்குளை மடங்கன் முகனடுக் கோத்த
வெண்டலை மாலை கண்டவர் வெருவத்
தண்டாது கிடக்குந் திண்டோட் பொருப்பினன்
அண்டப் பித்திகை விண்டிட வதிர்க்குந்
தீவாய்ப் பிணையும் பூவாய்க் கணிச்சியும்
அன்ன முயர்த்தோன் சென்னிக் கடிஞையும்
மணந்தரு தண்டுழாய்ப் பிணந்தலைச் சுமந்த
முத்தலைச் சூலமும் வைத்தகைத் தலத்தோன்
வான்றோய் செக்கரிற் றோன்றுபிறை யென்னப்
பொன்வரைக் குவடு தன்வயிற் றரிஞ்ச
மேனிவந் தோங்கிய வெஞ்சினக் கேழலின்
கோடுகிடந் திமைக்கும் பீடுகெழு மார்போன்
பிறையுகிர் தோன்றுட் பொறியுடற் பேழ்வாய்
உறுவலிப் புலியி னுரியுடை யுடீஇத்
துத்திப் பைத்தலைச் சுடர்மணிச் சூட்டுக்
கடுவொடுங் கெயிற்றுநாண் கட்டிய வரையோன்

இஉ. உரியிடை - என்றும் பாடம்.

திருகுவெஞ் சினத்தி னுருகெழு தோற்றத்
தெறும்வலித் தடந்தோட் டறுகட் கூற்றம்
ஊழியி லெழுதரு முறுவளி சாய்த்த
நீனிறக் குன்றம் போன்மெனச் சாய
ஒருசிறிது கியிர்த்த முருகுவிரி கமலத்
தலர்நலங் கவற்று மறைகழ லடியோன்
வெள்ளி மால்வரை துள்ளிநடந் தன்ன
கடுநடைச் செங்கண் விடைவல னுயர்த்தோன்
இமய மீன்ற வமையுறழ் தடந்தோட்
கொவ்வைச் செவ்வாய்க் கொடியிடைக் குவிமுலைக்
கருங்குழற் பிறைநுதன் முருந்தின முறுவல்
திங்கள் வாண்முகப் பொங்கர வல்குல்
தளிர்புரை மெல்லடி விளரியந் தீஞ்சொல்
கயல்புரை யரிக்கட் கருணையங் கருங்கடல்
இனிதுவீற் றிருக்கு மிடமருங் குடையோன்
இன்னண மிருப்பினுந் தன்னிலை யெவர்க்கும்
இற்றெனக் கிளக்கும் பெற்றிய னல்லோன்
பெறுதலு மிழத்தலும் பிரிதலும் புணர்தலும்
ஊணு முறக்கமு மூக்கமு மடிமையும்
பிணியு மச்சமும் பிறபல குணனுந்
தோற்றமும் பருவமுந் தொலைவு மில்லோன்
சங்கர னமலன் றாணு சதாசிவன்
முழுதொருங் குணர்ந்தோன் முன்னோன் றலைவன்
தன்னருட் பெருமைக் குன்னரும் பிறவிக்
கழிபெருந் துன்பமுற் றழிதரு வோரை
ஈர்த்தாட் கோட வியற்கை யாகலின்
உடலெனப் பெயரிய விடலருஞ் சிறைப்பட்
டாரஞர் மூன்று மாறு தருந்தும்
என்னையு மாளத் தன்னுளத் தெண்ணி
மனமொழி மெய்களின் மருவரு மொருதான்
கருங்கட லுடுத்த விருங்கண் ஞாலத்துக்
குரவ னெனவோ ருருவொடு வந்து
பெரிதுட் கிடந்த வருள்வெளிப் படுத்து
நன்னர் நோக்கத் தென்னை நோக்கிய
உலகம் விளக்கும் பலகதிர் பரப்பி
வாளா வென்னுமோர் தாளினிற் பூத்த
அங்கண்மா ஞாலப் பங்கய மலர்க்குப்

பொன்னிறக் கொட்டையாய்ப் பொலிந்துநின் றுயர்ந்த
விண்டொடு குடுமி மேருவலந் திரியும்
ஆழியொன் றுடைய வேழ்பரி நெடுந்தேர்ப்
பரிதி வானவன் பரவையிற் றோன்றப்
பாயிரு டொலைத்துப் பகல்பிறந் தென்ன
உள்ளிரு டுமித்தாங் கொளிசிறந் தன்றே-அவ்வழி
அளியனுந் தற்பெறக் களிமிகுந் தினிதினே
தன்னை யெனக்குத் தானீந் தருள்புரிந்
தென்னிடத் தொழிவின் றிருந்தனன் மன்னோ
தன்னடைந் தவரை யின்னலம் பிறவிப்
பெருந்தளை யகற்றி யரும்பெற லின்பத்
தொருதனி வீட்டுல குய்த்த லானுந்
துஞ்சினோ ரென்பு தோய்த லானும்
ஊன்கெட வுடம்பு நோன்புழந் திமயம்
ஈன்றகொம் பிடத்துத் தோன்றுத லானும்
ஒப்புமை யின்றி யுயர்ந்தமை யானுந்
தன்னை மானும் பன்னருஞ் சிறப்பிற்
கங்கையென் றுரைக்குங் கடவுளா றுடுத்த
பேசரும் பெருமைக் காசியம் பதியும்
கரைமிசை நின்ற விரிதலைத் தாழையின்
பூங்குலை சிதறித் தாங்கரும் பெருங்காய்
அழனிறத் தாமரை யலரிதழ் சிதர்ந்து
பொன்னிறக் கொட்டை சின்னமுற் றிடவுஞ்
சேயிதழ் மலரினும் பாசடை யிடத்தும்
இனிதிருந் தயர்வுயிர்த் திரைதேர் கமஞ்சூற்
சங்கின மலறுபு சைவலத் தொளிப்பவுங்
குரண்டமுங் கம்புளும் வெருண்ட நோக்கொடு
தலைமீ தெடுத்தெடுத் தலைநீர் மூழ்கவும்
அஞ்சிறை யன்னமு மளியின் றொகுதியும்
வெள்ளியம் புயலுங் கரிய மங்குலும்
பரந்தன வெழுந்து கரந்தன விரியவும்
விரிகதிர் ஞாயிற்றின் வெயில்பெற வேட்டுக்
கோட்டருகு கிடந்த கூன்முது காமை
கைய தெறிந்தென வொய்யென வீழ்ந்து
கீழ்நீர்ப் புகவுங் கிளர்பெருந் திரையெழுந்
தோங்கிருங் கரைமிசைப் பாய்ந்தன புரளவுந்

௪௮. களிசிறந் தினிதினே-என்றும் பாடம்.

துடுமென வீழ்தரக் கடுவிசை வாள்புரை
வாளை பாயுந் தாளதா மரைத்தடத்
தாதுகர் வீழ்த்த வயிரொளி மணிப்பூண்
நீர்க்கீழ்ப் படர்ந்த நெடுந்துகிர்க் கொடியென
நனிகிடந் திமைக்கும் பனிபடு நறுமலர்
மல்லலம் பசும்பொழிற் றில்லையம் பலமும்
கவையடி வெடிவாற் குவிமுலை மேதி
மனையுழைக் கன்றை நினைதொறுஞ் சொரிந்த
வெண்பா லருந்திய செங்கா லன்னந்
தாமரைத் தவிசின் மீமிசை யுறங்குங்
கண்ணகன் கழனி விண்ணக டுரிஞ்சு
நொச்சிசூழ் கிடந்த கச்சிமா நகரமும்
தண்டளிர்க் கோட்டுப் பிண்டிமுதல் பெயர்த்து
வெறிகமழ் சந்தனச் செறிவுகெட முருக்கி
விண்புகு நெடுஞ்சினைச் சண்பகஞ் சாடிக்
காழுடை யகிற்றிரள் வீழ்தா றாக்கி
மங்குல்கண் படுக்குங் குங்குமஞ் சாய்த்து
மிளிர்மணி யருவிக் குளிர்புனன் முகந்து
தூம்புடை நெடுங்கையிற் றூய்விளை யாடும்
ஈர்ங்கவுட் புகர்முகக் கூர்ங்கோட் டொற்கால்
வெஞ்சினக் குஞ்சர மஞ்சுவரு நெஞ்சொடு
பசுந்தழை பொதுளிய விசும்புற நிமிர்ந்து
வாரியுண் டெழுதரு மழையொடு முரணும்
புதுவேய்ப் பொதும்பரிற் கதுமென வொளிக்க
அடங்கருஞ் சினத்து முடங்குளை நோன்றாட்
பெருவலி யரிமா னுருமென வதிர்க்கும்
அணிகிள ரடுக்கத் தருணையங் கிரியும்
மணிவரன் றருவிவீழ் மல்லிகார்ச் சுனமும்
சோதி மாமரஞ் சுடுதழற் பிழம்பென்
றோளமட மந்தி யேறா தகலுந்
திருக்கா ளத்தியா முருக்கிளர் பொருப்பும்
மீன்கணத் தகவயின் விளங்குவெண் டிங்களின்
ஒழுகொளி நித்திலக் குழுவினுள் வலம்புரிச்
சங்குகிடந் துறங்கும் பொங்குபுனற் பழனத்துக்
கரும்படு களம ரிரும்பு கைவிடுத்
தடிபெயர்த் தோடிக் குடவளை யிட்டறி
எழுநீர்ப் பசுந்தாட் கழுநீர்க் குப்பையுள்

வண்டினம் வெரீஇயொலி கொண்டெழ வீழ
நெடுநெறிக் கரும்பி னெருக்கிடைக் கிடந்த
கடுவரா லுகளுங் கம்பலை யவியா
ஒருவாச் செல்வத் திருவா ரூரும்
ஆரங் குங்கும மகில்கரி மருப்புப்
பொன்மணி முதலிய பொருதிரைக் கையால்
விரிபொழில் நிமிர்ந்ததன் னிருகரை மருங்கினும்
வாழ்நர்க் குதவு மணிமுத் தாறெனும்
பெருநதி யுடுத்த திருமுது குன்றமும்
வரைபக வெறிந்து மாமுத றடிந்த
மணிநெடு வேலொடு வளர்பூங் குடுமி
முள்ளுடை நெடுந்தாட் புள்ளணி கொடியோன்
வள்ளிபுரை மருங்குல் வள்ளிமா துக்குஞ்
சேயரி நெடுங்கட் டெய்வயா னைக்குங்
காணியென விளங்கும் பூணணி மார்போன்
அருணனி சுரக்கு மறுமுகத் தொருவன்
தன்னிக ரில்லாத் தனிமுதற் கடவுள்
வெட்சிமலர் சூழ்ந்ததன் விரைமலர்த் திருவடி
உள்ளுநர் தமக்குங் கள்ளவிழ் சேயிதழ்
அல்லியந் தாமரைச் செல்வனும் வணங்கும்
பெறலரு மரசு பெறவினி தளிப்போன்
தேங்கமழ் கடம்பின் றெரிய லுயல்வருஉம்
பன்னிரு தடந்தோட் பண்ணவ னிருந்த
பனியிரு விசும்புதோய் பரங்குன் றிழியும்
மணியருவி கொழித்த மணிகிடந் திமைக்குந்
திருமலி மறுகிற் செந்தமிழ்க் கூடலும்
தமிழ்குடி யிருந்த தடவரைத் தோன்றி
இமிழ்திரை ஞாலத் தமிழ்தெனக் கிடந்த
தண்பொருநை யுடுத்த விண்பொரு நெடுமதில்
நெல்லையு முதலிய பல்பெரும் பதிகள்
அனைத்தினுங் கண்டோர்க் ககற்றரும்
வினைத்தொடர் பகல வீற்றிருந் தெனவே.

இட்டலிங்கவகவல் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கைமான்மியம்

நடுநாட்டிலே, * துறைமங்கலத்திலே, முந்நூறுவருடங்கட்கு முன்னரே, பண்டகுலத்திலே, வல்லகோலாதிபதியென்னும் பட்டப்பெயர் பெற்றுக் குறுநிலமன்னராய் **இலிங்காரெட்டியார்** என்பவர் ஒருவரிருந்தார்.

அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களினும், குருலிங்கசங்கம பத்தியினும், வீரசைவாநுஷ்டானத்தினும் மிகச் சிறப்புற்றவராய் வாழுநாளில், பிரதோஷகாலத்திலே, சிவதரிசனஞ்செய்தே போசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நியமமேற்கொண்டு, தமது நகரத்திற்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் ஏறக்குறைய நான்குகாவதமிருக்கவும், அத்தலத்தில் வீற்றிக்கும் பழமலைநாதரிடத்தும் பெரியநாயகியம்மையாரிடத்தும் அத்தியந்த பத்தியுடையராய்ப் பிரதோஷகட்டளையேற்படுத்தி, தமது அருந்தவத்தாலுதித்த **அண்ணாமலைரெட்டியா**ரென்னும் சற்புத்திரரோடு, அப்புண்ணியகாலந்தோறும் தவறாமற்சென்று, தரிசனஞ்செய்துவந்தார்.

அங்ஙனஞ் செய்துவருநாளிலே ஒருநாள், பிரதோஷதினத்திலே தரிசனத்தின் பொருட்டுத் தமது புத்திரரோடு புறப்பட்டுவருங்கால், பேராறு என்கிற வெள்ளாறு இருகரையும் பெருகி ஓடமுதலியவும் செல்லுதற்கும், இடங்கொடாதிருப்பதைநோக்கி, இலிங்காரெட்டியார் மனம் நைதலோடு, "யாங்கள் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டராயின் இந்நதி வழிவிடுக; இன்றேல், இதிலிறப்பதே உறுதி" எனப் பிரதிஞ்ஞை செய்துகொண்டு, துணிவோடு அந்நதியிலிறங்கலும், அது சிவபெருமான் றிருவருளால் வழிவிடக் கண்டு, "எளியேங்களிடத்தும் எம்பெருமான்றிருவருள் இருந்தவாறு என்னே!" என்றுவியந்து, புத்திரரொடுசென்று, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து, மனமுருகிப் பலவாறு துதித்து, தமக்குச் சிவபெருமான்பாலித்த திருவருளைச் சிந்திக்குந்தோறும் பேரானந்தமுடையராய், அத்தலத்திலேயே தங்கினார். அன்றிரவிலே, பழமலைநாதர் அவர்கள் சொப்பனத்திலே, ஒரு சிவனடியார்போலத் தோன்றி, "நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு கஷ்டத்தை யடைகின்றீர்கள்; யாம் உங்கள் ஆளுகையிலமைந்த † திருவெங்கை நகரத்திலே இன்னதானத்திலே திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றோம்; ஆலயமமைத்து வழிபடுவீராக; அமைக்குங்கால், வடதேசத்திலிருந்து பஞ்சத்தினால்மெலிந்து சில சிற்பர்கள் வருவார்கள்; அவர்களாலே திருப்பணி பூர்த்தியாகும்" என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

---

* இது வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ளது.

† இது வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்திலே திருவெங்கனூரென வழங்குகின்றது.

அத்திருவாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு திருவெங்கைநகரத்தை யடைந்து, குறித்த ஸ்தானத்திலே பரிசோதிக்க, அங்கே பூமிக்குள் ஒருசிவலிங்கமும், அம்பிகைமுதலிய சில மூர்த்தங்களும் இருக்கக்கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கி, திருவருளைப்பரவி, அப்பொழுதே சுவாமிக்குப் பழமலைநாதரெனவும், தேவிக்குப் பெரியநாயகியம்மை யெனவும் திருநாமந்தரித்து, சிறிய ஆலயம் அமைத்து, நித்திய பூசை ஏற்படுத்தினர். அந்நாளிலே, சிவவாக்கின்படியே வடதேசத்திலிருந்து சில சிற்பர்கள் வர, அவர்களுடைய நூலுணர்ச்சி முதலிய உத்தம குணங்களனைத்தையும் நோக்கி, அதிசயித்து, வேண்டும் பொருள்களை வெறுக்கக்கொடுத்து, அவர்களை அத்தலத்திற்றானே குடியேற்றி, திருப்பணிகளை இயற்றுவித்து வருங்கால், இலிங்காரெட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாய்விட்டமையால் அண்ணமலைரெட்டியாரே தலைவராக விருந்து, அவரினும் மிகச்சிறப்பாக நடத்துவித்துவந்தார்.

ஒரு தினத்திலே, அச்சிற்பர்களுக்குத் தலைவனானவன் கருப்பக்கிருகத்தின்கீழே கட்டப்பட்டிருக்கும் சாரத்தின்மேலிருந்து கொண்டு, வேலைக்காரனை வெற்றிலைமடித்துக் கொடுத்தற்பொருட்டு அழைக்க, அவன் அத்தருணம் அங்கில்லாமையால் அண்ணமலைரெட்டியார் அவ்வேலை முட்டுப்படா வண்ணம் தாம் கீழிருந்து மடித்துக்கொடுத்தனர். அச்சிற்பன் சாரத்தினது மறைப்பால் இன்னாரெனத்தெரியாது, இடதுகரத்தால் வாங்கி உட்கொண்டபின் உண்மைதெரிந்து, ஓகோ! என்செய்தோமெனப் பெரிதும் இடரின்மூழ்கி, அபசாரஞ்செய்த அந்தக்கரத்தைத் துணிக்க எத்தனித்தலும், ரெட்டியார் அவனைநோக்கி, "கரத்தைத் துணிப்பது தகுதியன்று; அக்கரத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தெரிந்துள்ள அரிய வேலைகளெல்லாம் அமைய இத்திருப்பணியைப் பூர்த்திசெய்யின் என்றும் நின்பெயர் நிலைபெறுவதன்றியும் நினக்கு எய்துதற்கரிய சிவகதிபெறுதற்கும் இதுவே ஏதுவாகும்." என்று வற்புறுத்தினர். சிற்பனும் இவ்வுத்தமோத்தம உறுதிவாக்கியத்தைக் கேட்டு, பெருமகிழ்சிறந்து, முன்கட்டிய கருப்பக்கிருகத்தை முற்றும் பிரித்துவிட்டு, இத்திருப்பணிபோல யாண்டுமில்லையென யாவருங் கொண்டாட அதிவிசித்திரமாக அமைத்துமுடித்தனன். கண்டவர் கண்களிகூரப் பெற்றார்கள்.

அதுகண்ட அண்ணமலைரெட்டியாரும் அகங்களிகூர்ந்து, அர்த்தமண்டபமுதலிய திருப்பணிகளை ஒருவாறுமுடித்து, * சாலிவாகன சகாப்தம்—கடுசடுஞ ஆகிய ருத்திரோற்காரிஞு வைகாசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷ

* இது மேற்படி அண்ணமலைரெட்டியார் சந்ததியாராய்த் தற்காலத்திலுள்ள சிவநேசமிக்க விருத்தாசலரெட்டியார் முன்னிலையில் அத்தலத்திலுள்ள சிலாசாசனத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டது. ஆனால், அண்ணமலைரெட்டியாரே திருப்பணி முடித்துக் கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்திருக்கவும் அவர்பிதா நடத்துவித்ததாக அச்சாசனத்திலிருப்பது அவர்முதலிலே திருப்பணி தொடங்கியமை நோக்கிக் குறித்திருக்கலாம்.

துவாதசியும் அஸ்தநக்ஷத்திரமுங் கூடிய குருவார சுபதினத்திலே, ஆப
தோத்தாரணசிவாசாரியார் குமாரர் பிழைபொறுத்தசிவாசாரியாரால் விநா
யகர்முதலிய சகல மூர்த்தங்களுடன் பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்
மையாரையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்து, கும்பாபிஷேகமும் நடத்துவித்து,
பின்னும் வேண்டிய பெரும் பொருள் செலவிட்டு மஹாமண்டபம் நிருத்த
மண்டபம் இரண்டு பிராகாரம் கோபுரம் திருமதில் திருக்குளமுதலிய
திருப்பணிகளைக் குறைவற இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்நாளிலே, **சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்** தக்ஷிணயாத்திரையை விரும்
பிச் சகோதரர்களோடு காஞ்சியினின்றும் புறப்பட்டு, திருவண்ணாமலை முத
லிய திவ்ய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு வரும்போது, துறைமங்
கலத்தை யடைந்து, ஒரு நந்தனவனத்திலே சிவபூசை செய்துகொண்டி
ருந்தார். ரெட்டியார் சுவாமிகளுடைய அற்புத மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று
அங்கடைந்து, தரிசித்தமாத்திரத்திலே அவர்களிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற
விரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமி! தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தரு
ளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, உடன்படுத்தி, தங்கள் குருவாகிய
சென்னவசவையர்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து,
அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளச்செய்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்
தொண்டராயமர்ந்திருக்க, சுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப்
போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கேயே வீற்றிருந்து,
பின்பு தக்ஷிணதேசஞ் சென்று யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு, மீட்டுந்
துறைமங்கலத்தையடைந்து, அண்ணாமலைரெட்டியாரால் திருவெங்கையிலே
தம்பொருட்டுக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்திலே வீற்றிருந்துகொண்டு
அத்தலத்தைச்சுட்டித் தாமருளிச்செய்த **திருவெங்கைக்கோவை திருவெங்**
கைக்கலம்பகம் திருவெங்கையுலா திருவெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு
பிரபந்தங்களுள்ளே, உலாவில், (௬௧) வது கண்ணிமுதல் (௬௭) வது கண்ணி
வரையும் அண்ணாமலைரெட்டியார் பெருமையையும் திருப்பணியினருமையையும்
பாராட்டியருளினமையேயன்றிக் கோவையினும் "வல்லகோலுக்கு வல்ல
அண்ணாமலையார் கட்டுகோயில்" எனவுஞ், "கருப்ப இல்லிற்கிணையில்லையென்
னும் திருவெங்கை" எனவும் சிறப்பித்து, அப்பிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்
கேற்றிச், சின்னாள்வசித்துச், சிதம்பரத்தை யடைந்தருளினார்.

அண்ணாமலைரெட்டியாரும் பிரிவாற்றாமையால் உடன்சென்று, சிற்
சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையாரையுந் தரிசித்து, அங்கே சுவாமிகள்
எழுந்தருளியிருத்தற்கு ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து, சிலநாள் வாசஞ்செய்து,
அநுமதி பெற்றுச்சென்று, துறைமங்கலத்தி லிருந்துகொண்டு, சிவப்பிர
காசசுவாமிகள் சிவதரிசனத்தின்பொருட்டு எத்தலத்திற் கெழுந்தருளினும்

தாமும் அத்தலங்கடோறுஞ்சென்று, தரிசித்துமீளுவர். அன்றியும், அன்பு மேலீட்டால் தாம் அங்கே ஒரு தாணி லமைத்து வைத்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவுருவத்திற்கு நித்திய பூசையும், பழமலைநாதருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களும் அதிசிறப்பாக நடத்துவித்து, காலந்தோறும் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருவருட்பேற்றிற்குப் பாத்திரராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, சிவலிங்க ஐக்கியமானார்.

திருவெங்கைமான்மியம் முற்றிற்று.

சோணசைலமாலைக் குறிப்புரை

காப்பு

சதுரன் - எல்லா வல்லமையுமுடையான். சதுர் - கூத்து. ஐந்தொழில்களையும் தனது கூத்தாட்டினால் நிகழ்த்துபவன் என்பதும் ஒன்று. சதுர் - நான்கு. நான்காவதாகிய துரியமூர்த்தியாய் நிற்பவனெனினுமாம்.

எழில் - அழகு. சோணம் - சிவப்பு, ஈண்டு ஆகுபெயராய்த் தீயினை உணர்த்தி நின்றது. சைலம் - மலை. நெருப்புமலையை வடிவாக வுடையவன்.

மதுரமொழி யன்பர் - இனிய மொழிகளைப் பேசும் அடியவர்கள். மதுரமொழியாவது - துதிப்பாடல்கள்.

ஏத்துதல் - உயர்த்திக்கூறல் யானை திறைகொண்டவன் என்பது அத்தலத்து மூத்தபிள்ளையாரின் காரணப் பெயர். அது வருமாறு:—

வடதேசத்தினின்று வந்து திருவண்ணமலையில் வாழ்ந்த முகிலனென்னும் சிற்றரசன் சிவனடியார் முதலிய யாவர்க்கும் தீங்கியற்றலைக் கேள்வியுற்ற குகை நமசிவாயமூர்த்தி "சூலங் கரத்திருக்கச் சோதிமழு வாளிருக்க, ஆலமுண்ட காலத்தருளிருக்க - மேலே, எரித்த விழியிருக்க விண்ணோட் சோணேசர், தரித்ததென்ன காரணமோ தாம்." என்று பாடுதலும் சிவாஞ்ஞையால் அன்றிரவு விநாயகக் கடவுள் யானை உருக்கொண்டு சென்று அச்சுறுத்தியவழி அவன் பேரிடர்ப் பட்டு அத்தீங்கில் நீங்க அவரை வழிபட்டு அவன் கொடுத்த யானைகளை அவர் திறையாகக் கொண்டமையால் யானை திறைகொண்டவர் எனப்பட்டார்.

விநாயகக்கடவுள் தம்மை வழிபடும் அன்பர்க்கு இடையூற்றை நீக்குதலும் அது செய்யாத வன்பர்க்கு அதனை ஆக்குதலும்பற்றி விக்கினேசுரர் என்னுந் திருநாமமும் உடையராகலான், யான் அவரை வழிபட்டு இந்நூலை இடையூறின்றி இனிது முடிப்பேன் என்பார்; 'என்னுளத்தே கொண்டு துதிப்பன்' என்றார்.

குதிரை திறைகொண்டமையும் யானை திறைகொண்டமையும் பிள்ளையாரின் அளித்தலையும்? அழித்தலையும் உணர்த்தி நின்றன.

நூல்

க. *கம்பளன் அசுவதரனென்னும் இரு கந்தருவர்கள் ஒருஞான்று பெரிதும் புகழ்ந்து பாடியவழிச் சிவபெருமான் திருவுளமுவந்து பணித்தவாறே என்றும் காதணிவடிவமாயமர்ந்து பாடும் பெருவாழ்வு பெற்றனரென்பது வரலாறாதலின் இருவரென்பது அக்கந்தருவர்களை அன்றித் தும்புரு, நாரதரெனலும் ஒன்று. வடபாலுள்ள மேருவைப்போலத் தென்பாலில் வளர்ந்தெழுமென்றது, சூரிய சந்திரர்கள் இச்சோணசைலத்தைத் தாண்ட இயலாமையின் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து சேறலானும், ஆதியந்தமறியப்படாமையானும், செந்நிறமுடைமையானும் என்க.

மூவரும் என்றது அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் என்போரை. பண் - இசை.

---

* இது முதலிய எண்கள் செய்யுட்களின் எண்கள்.

பாணி - கை. பால் - பக்கம். "என் கவியு நின்றனக்காம்" எனவே அவை யடக்கமுங் கூறினாராயிற்று.

௨. துவக்கு - பாசப்பிணிப்பு. மன்றும் பதியும் என்பன தில்லையையும் காசியையும் உணர்த்தி நின்றன. நினைக்கு நின்னகரை - நினைத்த அளவில் முத்தியைக் கொடுக்கும் நினது பதியை (திருவண்ணாமலை). திகைப்பு நெறிபிறழ்தலாலுண்டாகுங் கலக்கம்; அது நிகழாவாறு மரக்கலமூர்வோர் கரைக்கணுள்ளதொரு குறியினை நோக்கிச் சேறல்போல முத்தியங்கரையிற் படர்பவர் இச்சோணசைலத்தை நோக்கிச் செல்லாநிற்பரென்பது. நோக்கல் - பார்த்தல், தியானித்தல். தவம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

௩. வாதபித்த சிலேஷ்மங்களினிடமாகிய சரீரத்தில் ஒதுக்கிருந்தயான் அவை என்னை யோட்டுமுன் உமது தனிவீட்டை உரிமையுறப் பெற்று அதில் உறைகுவான் வந்தனென்பது. வீடு-மோட்சம், தாங்கி - பெயர். உம்மை இறந்தது தழீஇயது. அறை குறையற - சொல்லப்படுகின்ற குறைவு நீங்க.

௪. கனி மலை துவர்வாய் - கொவ்வைக் கனியைப் பொரும் செவ்வாய். துனி மலை பிறவி - துன்பத்தால் வருத்தும் பிறவி. பனி மலை கதிர் - பனியைக் கெடுக்குஞ் சூரியன். இச்சோணசைலப் பிரானுக்கு எதிரில் நிறுவிய நிலைக்கண்ணாடிப் பீடம்போல் நின்றது சூரியனுறங்கால் உதயகிரி என்றவாறு. என் - என்ன காரணத்தால்? சுளிபவர் - சினப்பவர்.

௫. துயர்ந்து - வருந்தி. மரை - தாமரை; முதற்குறை. எகின் அன்னம். கார்த்திகைத் தீபம் செந்நிறம் வாய்ந்து ஓங்கியும், பிறை வெண்ணிறம் வாய்ந்து கூனியுமிருத்தலின், அவற்றைச் செந்தாமரை மலரும் அன்னமுமாக உருவகித்தார்.

௬. முகில் கஞ்சுகங் கடுப்பப் பயில் என இயையும், கஞ்சுகம் - சட்டை. தரங்கம் - கடல்; ஆகுபெயர்.

அன்புடையராயிருக்கவும் இல்லையென்று பொய் கூறிய வாதவூரர்க்கு அருளின்மை அடாது. மெய்கூறுமென்றனக் கருளுதலே கடன். கடம் - மதநீர். சர்ங்கவுள் - குளிர்ந்த கன்னம், கடுப்ப - ஒப்ப.

௭. கடன் - முறைமை.

நினது வெண்ணகையையும், நுதல் விழி நாட்டத்தையும் எனது ஆணவமலம்பெற அருளுவையோ?

௧௨. ஆலயம் கைலை; கார்முகம் மேரு; மாதுலன் இமயம் என்க.

௧௪. வாரிதி-கடல். கேழல்-பன்றி.

௧௫. வரம் - மேன்மை. கந்தரம் — குகை, கழுத்து.

௧௬. பயன் — பொருள். சிவபெருமானுக்கு இகழ்ச்சிமொழியும் புகழ்ச்சிப் பொருளதென்பது கருத்து. இதனை இவ்வாசிரியரருளிய சிவநாம மகிமையின் அ-வது பாடலினுமுணர்க. உணர்ந்து நாடொறும் தொழ என இயையும், மிசைப் பால் - மேற்பரப்பு. கோளகை - மேற்கடாகம்.

௧௭. கந்தம் சிவத்திற்கும், மலர் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்பு. வந்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது. உழுவை - புலி. தந்தி - யானை.

௧௮. சடை மறையாநிற்க அச்சடைக் கங்கைதான் மறையாது இழிதல்போல அருவியிழியும் என்பது. அலங்கல் - மாலை.

௧௯. ஒன்று - ஒருதினம்; முப்புரஞ் சுட்டநாள். தோள்-புயம், கை. குழைதல் - வில்லாக வளைதல்.

௨௦. மிடி - வறுமை. சிவவடிவாகிய இம் மலையிற் பூத்த பூ சூடிக் கழி

வடைந்த தாதலின் சண்டேசருக்கே உரித்தாதல் குறித்தவாறு.

௨௧. மறலி - இயமன். மயிலை - மீன். சிரல்-மீன்குத்திப் பறவை. நந்துதல் - வளர்தல். சந்தும் - சந்தனமும், கனை - தேன்.

௨௨. தூது போம் பயன் - தூது போதற் கேதுவாகிய பொருட் சிறப்பு. யாம்வரினும் யாமுணர்த்திடினன்றி இருவரும் தாமுணர்ந்திலர் என இயையும். மறுகு - வீதி.

௨௩. மாவென்புழி இரண்டனுருபு விரிக்க.

கழை - கரும்பு. கொடியோர் - கொடிபோன்ற பெண்கள். கமர் - வெடிப்பு. மங்குறாமல் - அழியாமல்.

௨௪. அணியின்-அணிபோல. அக்கினிமலையாதலின் உலக விளக்கென்றார்; உயிர்க்குயிராய்நின்று உணர்த்துஞ்சோதி என்றலுமாம். கட்செவி-பாம்பு. தார் - மாலை. குவவு - பெருத்த குழலையும் நுதலையும். இருங்கண்ணையும், கொங்கையையும், மருங்குலையும் உடைய தையலார் என உம்மை விரிக்க.

௨௫. காரணற்குநந்தும் அயற்குக் கரகநீரும் என உம்மைவிரிக்க. குறித்தல்-ஊதுதல். நந்து - சங்கு. மைந்து-வலிமை. கேசரி - சிங்கம்.

௨௬ அருமை – இன்மை. மணவிருந்திற்கு வரவில்லை, உன்னிடத்திரப்பதற்காக வந்தனன். உணவினைக் கொடுத்துக் காப்பாற்று வாயாக என்று மற்றொரு பொருளுங் கொள்க. பதம்-பாதம் (முத்தி);உணவு.

௨௭. இவரது ஒளி இலக்கங் கோடி சூரியர்களது ஒளியை ஒப்பினும் அது போல வெம்மைசெய்யாது இதஞ் செய்வதென்பார் தண்ணிறம் என்றார். இதனை "தண்ணந்திங்களிற் றண்ணெனத் தன்கதிர் - வண்ணங்குன்றரு ஞாயிறு" என்பதனாலும் அறிக.

௨௮. மீன்முத்து - உடுக்களாகிய முத்து. பாம்பொன்று தீண்டினால்அதன் நஞ்சு தலைக்கேறி மயங்குவார்க்கு மருந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பது போல, பெண்கள் அல்குற் பாம்பு தீண்டி அவாவெனும் நஞ்சு ஏறி மயங்குமெனக்கு அதனை யொழிக்க உன்றிருவடியாகிய மருந்தளித்துதவி யருள் என்பார் "உன்பதமருந்துதவி மயக்கமொன்றொழித்தருள் புரிவாய்" என்றார். பதம் என்பது பாதம்; அது திருவடி. புகலியந்தணர் - திருஞான - சம்பந்தர்.

௨௯. புது அலர் - அன்றலர்ந்தமலர். உண்மைத்தவமுடையவர் அடிகளைப் பரவிப் பணிசெய்தால் பேரின்ப நிலையடையலாம் என்பது.

௩௦. பழமொழியாவது - மலையளவு சுவாமிக்குத் தினையளவு புட்பம் என்பது. அம்மொழிபகல மலையளவாயுள்ள இக் கடவுளுக்குப் பல மலையளவாகவே மலர்களைச் சாத்துவரென அடியவரது புட்பப்பணியின் மிகுதி குறித்தபடி. மதியில் சாயையுற என்க.

௩௧. குதிரைவீராதல் உமக்கியற்கையேயாகவும், அங்ஙனமே ஆரோகணித்துவந்தும் எறிந்தீரில்லை; இனியேனும் எறிவீராகவென்பது.

௩௨. ஓவுமான் - இம் மலைவடிவில் எந்தப்படாது தவிர்ந்தமான். தொல்லுரு - பழைய சகளவடிவு. காத்தமை குறித்து நம்மையே தாங்குவரென மானினைஞ் சூழ்ந்தன வென்பது.

௩௩. மலைக்கணின்று அருவிகள் ஓடி உலகைப்புரப்பதுபோல, அருவியாகிய கருணை பொழிந்து அறிவிலரையுங் காப்பன் என்பது.

௩௪. ஆரந்துணித்துக் கால்நட்டு என இயையும். ஆரம் - சந்தனமரம்,

மீமிசை-மேல்; மீமிசை - ஒருபொருட் பன்மொழி. வான்கதி என்பது சிறந்த வழி. அது முத்தி நிலையுமாம்.

௩௫. மகளிரையணைத்தல் - கூட்ட மிகுதியால் தம் மனைவிமார்க்கு ஊறு நேராமைப்பொருட்டு. மக - மகவு. தாய்மாட்டு அன்பின் சின்னமாக முலைப்பா லொழுகுதல்போல ஈண்டு அருண்மிகுதிச்சின்னமாக அருவி யொழுகும் என்க.

௩௬. செங்கோலாகவென்பார் கொடுங்கோனிமிர்ந்திட வென்றார். செங்கோல் கொடுங்கோலென்பவை நீதி அநீதி மேலன. நிமிர்தல் - செவ்விதாதல். கழல்- ஆகுபெயர்.

௩௭. தெருமரும் - அச்சந்தரக் கூடிய; உகள் - துள்ளி. பவப் பிணி - பிறவிநோய்; அச்சந் தரக் கூடிய பிறவிநோயை அறுக்காத தேவர்களை இறைவனாகக் கருது பவர்கள் அறிவிலராவர். இறைவற்குப் பிறவிப்பிணி இல்லை என்பது.

௩௮. திருவடிப்பத்தி சித்தித்தவர் சிவகதி பெற்றவரேயாகலின் அவருடலம் பன்னாளிருப்பினும் அன்றிச் சின்னாளிலொழியினும் அதுபற்றிக் கவலையின்றென்பது.

௩௯. பௌர்ணிமையில் சூரியன் அத்தகிரியை யடையுங்கால் சந்திரன் உதய கிரியிலுதித்தமர்வனாகலின் அக்காலஞ் சுட்டிவர்ணித்தபடி. காவென்பது காவப்படுதலிற் போந்தபெயர். அது காவடி யெனவழங்கும். சூரிய சந்திரர்களை யியக்கி இடை நிற்றலின் காவுவோர்க்கு உவமித்ததென்க.

௪௦. கணம் என்பது ஒருசிறுகால அளவு. கழை - மூங்கில்கள்; நெற்று- முற்றியகாய். இறைவன் ஒருகணமேனும் உளத்தின்கண் இருத்தற்கு இடஞ்செய்ய வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

௪௧. கைலைக் கெழுந்தருளுதற்குத் திருவஞ்சைக்களத்தில் வாரணமும் இவ்வுலகிற் சஞ்சரித்தற்குத் திருநாகைக்காரோணத்தில் துரங்கமும் உதவியதென்க. தாமரைமலர் அலங்கார தீபத்திற்கும் தரங்கம் கைக்கும் சுளை தாங்குவோர்க்கும் ஒப்பு. அழகாலத்தி அழகிய நீராஞ்சன மெனக் கொண்டு, சுளை தட்டும், செந்தாமரை மலர்ப்பரப்பு செந்நீரும், அப் பரப்புத் தரங்கத்தாலசைதல் அந்நீரினசைவுமாக்கலும் ஒன்று.

௪௨. மணியொளித்திரட்சி, பெரிய தீத்தம்பமாயமரும் சிவபெருமானருகே சிறியதீத்தம்பமாக முருகக்கடவுளெழுதலொக்கும் என்பது. இருளொடு கலந்திடில் மிடற்றுக் கருமை யழகு மிக்கிலங்குறும் என இயையும்.

௪௩. சடிலம் என்பது சடை; " கல் நவில் " என்பதில் நவில் என்பது உவமவுருபுமாம்; இறைவனது உருவ அமைப்புகளின் அழகைப் பார்த்து மகிழவேண்டும் என்பது கருத்து.

௪௪. தள்ளிவந்திழிதலொக்கும் அருவி யென்க.

௪௫. முசு - குரங்கினுளொருசாதி. கலை - ஆண். பிணா - பெண். பிணாவொடும் உறங்குறுமென இயையும்.

௪௬. அருளாற் புணர்க்கப்பட்ட அடி யென்பார் வினைகொடுபுணராத் திருவடி யென்றார். கொண்டு என்பது ஆல் உருபின்மேற்று. கனை - நெருக்கம். இருட்கு இடமாகலின் முழையை இருள்காந்த விடமென்றார்.

௪௭. நாவலூரர்ப்புலவர் மறுத்தது திருவதிகையின் அருகுள்ள சித்தவடமடத்தில்.

௪௮. எறுழ்வலி-ஒரு பொருட் பன்மொழி. இந்தியம் என்பது ஐம்பொறிகள். அவை மெய் வாய் கண்மூக்குச் செவி என்பன. பிறவி துன்பத்துக் கிடஞ்செய்தலால் 'வெம்பிறவி' என்றார்.

௪௯. முன் ஒரு புழுகுபூனை இச் சோணசைல பிரானுக்குச் சாங்கேதனப் புழுகையப்பி வசித்தபுண்ணியத்தால், அயோத்தியில் எமாங்கதவேந்தனாகி உதித்துப் பூர்வசன்மவாசனையால் ஈங்கெய்தி, அத்தொண்டையே இயற்றிச் சிவபதமெய்திய ஐதிகம்பற்றி நடக்கும் அம் மகோற்சவதரிசனங் கிடைக்கப்பெற்ற உவகைமேலீட்டால் துதித்தவாறு. சோணசைல நாதருக்குக் குகை திருவாய்; சோதிமரம் அன்னபாத்திரம்; சந்திரன் பாற்றிரளன்னம்போல்வன.

௫௦. கோபத்தை அறவே அடக்கியொழித்த நிலையுடையவர்களைச் 'சினம்படுமுளங்கொன்றவர்' என்பர். சாக்கியநாயனார் புறத்தே தொண்டு செய்யாது அகத்தொண்டு செய்தமையான் அவரை 'மனம்படுமடிமை யுளன்' என்றார். உள்ளத்தவன் என்பது 'உளன்' என நின்றது.

௫௧. ஆம் பரிசு - விருத்திக்குரிய தன்மையன. மருவின் - உட்பொருளாகி நிலவின். காம்பு மோதலால் எனவியையும். காம்பு-மூங்கில். அரிமுரண்-சிங்கத்தோடு மாறுபடுகின்ற.

௫௨. இகலியொழுகல் - நிறம், வேகம், இடையீடின்மைகளின் மாறுபட்டுப் பெருகல்.

௫௩. சீர் உலாம் மணி - கனம் வாய்ந்த அரதனமணியும், பொலிவமைந்த கண்மணியும்; அரி-சிங்கமும், செவ்வரியும்; திசை - திக்கும், நோக்கமும்; எழில் மை - எழுச்சியுடைய மேகமும், அழகியமையும் ஆம். எழில் எழுச்சியாங்கால்.

௫௪. மிளிர பெற கெட வரும் என்க. அகம் - இல்லம்.

௫௫. நீலி-நீலநிறவடிவத்தையுடைய உமாதேவி. பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகையேனும், முத்திசித்திக்கும் வரையும் கடவுள் வழிபாட்டிற்கு வேண்டப்படுதலின் அதன் பொருட்டு ஓம்புவார்க் கல்லது போகாதியனுபவத்தின் பொருட்டு ஓம்புவார்க்குக் கூற்றைக்கடத்தலரி தென்பதாம். திருமாலும் நெடுந்தூரத்தினின்று வணங்கும்கைலை தமக் கெதிர்குவித்த அன்னக்குவியல்போன்று விளங்கத் திகழுஞ்சோணசைலரென்க.

௫௬. புறவிருளை ஓட்ட ஒளி வேண்டுவதுபோல அகவிருளையோட்ட இறைவனாகிய ஒளிவேண்டும். ஆகவே இறைவனை 'விளக்கு' என்றார். ஆதலால், அகவிருளை யொழிக்க இறைவன் பெயரை ஒருமுறை கூறினும் போது மென்பார் 'அகத்தின் இருளெலாந் தன் பெயரொருகாற்சாற்றினும் ஒழிக்கும் விளக்' கென்றார் என்க. குரைகழல் - ஒலிக்கும் வீரக் கழல்.

௫௭. நிலையாவது - ஆன்மாக்களுக்கு வீடுபேறளித்தற்பொருட்டு நிக்கிரகானுக்கிரகம் பூண்டு நிலவுமியல்பு.

௫௮. ஆளுடையபிள்ளையார் பதிகந்தோறும் புகழ்ந்தது ஒன்பதாவது திருப்பாடலேறுமாங் காண்க.

௫௯. வாதம் ஓதுறுபவர்கட்குத் தானம் அளித்திட நெடுங்கிரிமலையவளர்ந்தெழுஞ் சோணசைலன் என்க; வாதம் ஓதுறுபவர் பிரமவிட்டுணுக்கள்; வாதம் மோதுறுபவர் எனப் பிரித்துத் தென்றலைத்தாக்கும் முனிவவர் என்றலுமாம்.

௬௦. யானைபோல் விதியினை முனிந்து கடக்குமென்க. உண்க என்பதன் ஈறு தொக்கது.

௬௧. பாத்திய மணி-தேர்ந்தெடுத்த நவமணி. வாசிகை - திருவாசிகை. மணி மேகம் - மணிகளைப்பொழியும் சம்வர்த்தம்,

கூஉ. கவர்தல் - வேட்கைப்பெருக்கம். கலத்தினிற்பொலிந்த கன்னியென முடிக்க. தனங்களுக்கு உறுதி கொடுத்தல் தம் வடிவங் குழைந்து அவைகட்குத் திண்மைபயத்தல்.

கூஙு. அகவிருளோடு சூள்மொழி பகர்ந்தடைந்தனன் எனவும், கார் மிசையுறவெனவும் கொள்க. வீடுறல் - வழுவல்.

கூச. மாதர்கள் மேன்வைத்த அன்பு உன் திருவடியினிடமும், அவர்கள் மெய்க்கணுள்ள கலவைச்சாந்தின் மேல்வைத்த அவாநின் திருநீற்றினிடமும் வருமோ என இரங்குவது காணத்தக்கது. மருங்குல் - இடை; நுண் என்பது நுண்ணிய.

கூரு. மலைக்கண் நோயைப்போக்க மருந்துவகைகளுண்டு. ஆனால், சினத்துக்கும், பிறவி நோய்க்கும் அதனிடம் இல்லை. அதனால் " சிலம்புகள் நாண " என்றார். சிலம்பு என்பது மலை. இறைவனிடம் எல்லா நோய்கட்கும் மருந்துண்டு. இழுது - வெண்ணெய்; சனனம்-பிறவி; கனலினூடு என்பதில் ஊடு ஏழனுருபு;

கூசு. ஊழ்-வரிசை. வீழல் - விரும்பல்.

கூஎ. பை மறிப்படுப்பின்-பையைத் திருப்பிப்பார்ப்பதுபோல் என்க. " பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்." என்றார் பிறரும். பைம்மறிப்படுத்தி யென்னும் பாடத்திற்கு, பைம்மறிபோலாக்கியெனக் கொள்க. கருந்தோல் - (அகத்துள்ள அசுத்தந் தோன்றாவாறு மேற்பொதிந்த) பெருந்தோல். இயல்- இயற்றமிழையும் சிறத்தையும்; செப்பு- சொல்லையும் சிமிழையும் உணர்த்தின்றன.

கூஅ. அரி - சிங்கம். கரி யென்னு முழக்கம் - கரியெனக்கொண்டு ஆரவாரிக்குமுழக்கம். இது அரிகரியென்னுமுழக்கமும் அரகரவென்னுமுழக்கமும் இகலியெழுமென முரண்படநிற்பதும் ஓர்க.

கூகூ. சிலம்பிக்கருளியது சீகாளத்தியிலும்திருவானைக்காவிலும். கருணி- கருணையுடையவன். முரண் -வலிமை. தரணி - சூரியன்.

எo. கரு விசும்புற நின்றிடுமென இயையும். கருவிசும்பு மன்மதனுக்கும், செக்கர் அவனுடலிற்பற்றிய தீக்கும் ஒப்பு.

எக. ஐம்புலச்சுருக்கமும் மூதறிவு விரிவும் நல்வினைந்துன்னலும் கயவரினம் நீத்தகன்றிருத்தலும் அருளி அடிமை கொள்க வென்பது. தழற்று-தழலலை யுடையது.

எஉ. திருவருட்சத்தியானே தேவரீரையடைய வேண்டுதலின் அச்சத்தி வழிபாடும் அருள்கவென்பது. அரி- வண்டு.

எங. காட்டுவபோல் தாக்குறுகாந்தளென்க. நாழிகையை அறிந்து கோடற்கு அக்காலத்து வழங்கிய இயந்திரத்தைச் சுட்டி வர்ணித்தபடி; அன்றி, இக்காலத்து வழங்குவதேயெனின், தேன்கூடு கடிகாரக் கருவிக்கும், அதில் மெல்லத் தாக்குங் காந்தள் மொட்டு மெல்லப்புடைபெயரும் நிலைமுள்ளுக்கும், அம்மொட்டில் முறுக்குடைந்து விரியுந் தனியிதழ் விரைந்துலவு முள்ளுக்கும், தாக்குதலோசை ஒலிக்கும் உவமித்ததென்க.

எச. பத்திநவம் - பத்தியாகிய புதுமை. கடவுளை இமையாவிழியாற் காணலும் கால் நிலந்தோய வலம் வருதலுமே தவமும் அவைபெருமையே அவமுமாதல் குறிப்பித்தவாறு.

எரு. இருட்செறிவுபோலும் கரடியினிறந்தோன்றுதபடி மணி கதிர்பரப்புமென்க.

எசு. குணம் - தன்மை. இவ்வாழ்வெனச் சுட்டுவருவிக்க. சிலம்புங்கழலுந் துவக்குண்டது முன்னரறியாமை சனனெருக்கத்தாலென்க. கழல் - அர

வின் படம் போலமைந்து கொக்கி போன்றிருத்தலின் தூக்குங் கருவி யாயிற்று.

௭௭. கவற்று - வருத்து; வகிர் - பிளப்பு; பொரு - இங்கு உவம உருபு; மாதவர் - சிறந்த தவமுடையவர்கள்.

௭௮. ஐ என்பது கபம்; கோழையுமாம். மரணத்துன்பமாவது சிந்தை கலங்கல், இருவிழியும் இருளல், செவிகள் செவிடுபடல், கபங்கட்டல் முதலியன. இது "புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கி, யறிவழிந்திட்டு, ஐமேலுந்தி" என்பதனாலும் அறிக. அமுதை - இங்கு, உமையை.

௭௯. வானநாடு - ஈண்டு முத்தியுலகம். வயம் - வெற்றி; வலிமையுமாம். சயம் - வெற்றி, நயம் - நல்ல.

௮௦. பாசிபோலொதுங்கி நெருங்குமவையென்க. அமர்த்தல் - பொருதல்.

௮௧. உண்ணாமுலைகளென்னுந் தாமரையரும்புகளைக் கொண்டமான் - உண்ணாமுலையம்மையார். "உண்ணாமுலையா டாமரை பொருந்துமான்" என்பதுபாடமேல் உண்ணாமுலையம்மையாரது முகத் தாமரையிலுள்ள கண்களாகிய மான்கள் என்க.

௮௨. ஐந்தெழுத்தும் எனது இடம் பெற்ற மனத்திலிருக்கையால் மறலியைவெருவேன் என்பது. அகவல் - கூவல்.

௮௩. அரவம் - பதஞ்சலி முனிவர்; மண் உணி - உலகங்களையுண்ட திருமால். அரவங்கண்ட அடியை மண்ணுணியென்னும் பாம்பு காணாதயா வென்பதோர் நயமுங்காண்க.

௮௪. குவடு-மலையுச்சி, அளகம்-கூந்தல்; கதி - வழி, இங்கு முத்தி. கடும் பகல் - உச்சிப்போது.

௮௫. கண்டிகை என்பது கண்மணி; இதை உருத்திராக்கம் அல்லது உருத்திராக்ஷம் என்பர். இதைச் சிவனடியார்கள் தோளில் அணிந்திருப்பர். முண்டகம் - தாமரை.

௮௬. கோவினம் - ஆனிரை, ஆடகம் - பொன். இதைச் சொர்னம் என்பர். ஐந்தெழுத்தோதாதவரையும், மக்களைப்பாடுகின்றவர்களையும் விட்டகல வேண்டும் என்பது கருத்து. தாவில் - கெடுதலற்ற.

௮௭. இயமானு மென்புழி னகரந் தொக்கது. அல்லி - அகவிதழ்கள்; இவை அழலுக்குவமை.

௮௮. குறும்பு - வலிமை. "அரவுக் குறும்பெறிந்த சிறுகட்டீர்வை" என்பதனாலுமறிக.

௮௯. மன்னிட - நிலைபெற்ற; மலை தருமருட் கடலென்றது உமையை; மலை கடலில் அடங்குவது இயற்கை, ஆனால் கடலாகிய உமை மலையாகிய சிவத்தினிடம் அடங்கியது என்பது முரணணி.

௯௦. நெடியவன் - திருமால்; அளி - வண்டினீட்டம்; இறால் - தேனடை; மன்று - திருச்சிற்றம்பலம். இறால் ஆலவட்டத்துக்கும், மூங்கில் அதன் காம்புக்கும் உவமை.

௯௧. கருணைமலை யென்னும் பெயர் இம் மலை வடிவமையுமுன் கருணையாகிய மலையையுடையவர்; அல்லது மலைபோலுங் கருணையையுடையவரென அன்மொழித் தொகையதாய் நிலவி, இம்மலைவடிவமைந்தபின் கருணையையுடைய மலையென வேற்றுமைத் தொகையதாயிற்றென்றபடி.

௯௨. வேணவா - வேட்கைப் பெருக்கம். பொய்ப்பிறவி என்பது நிலைபெறுதலில்லாத இப்பிறவியை.

௯௩. கட்புலன் - கண்ணிந்திரியம். தரணி - மலை. தன்னையேகாட்டல். பதிநிலையையறிவித்தல்.

௯௪. பொன்னிறத்தவும் கருநிறத் தவுமாகிய பறவைகள் தன்பாலெய்தின், மேரு: தன்னிறமுடையவைகளை வேற்றுமைப் படுத்தும் ஆற்றலின்றிக் கருநிறமுடையவைகளையே தன்னிறத் தனவாக்கும்; சிவ சொரூபமாகிய இம்

மலை தன்மயத்தபொருள் ஒன்றுமின்மையின் அடைந்த உயிர்ப்பொருள்களனைத்தையும் தன்மயம் ஆக்கா நிற்குமென்பது.

௯௫. பிள்ளையங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், ஆண்டவன் அடியவர்கட்குப் பணிசெய்வதே அழியாப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும் என்று பொருள்பட "அன்பர் பணிசெய்ய வென்னையாளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்ப நிலைதானே வந்தெய்தும் பராபரமே" என்று தாயுமானார் கூறுவதுங் காண்க. அரனடியவர்கட்குச் சிறுபணி செய்ய வேண்டும் என்பது இப்பாட்டாற் கூறப்படுகின்றது. குற்றேவல் - சிறு வேலை. குரு என்பது இங்கு நிறம்.

௯௬. சிவபெருமான்கொண்ட (௨௫) மூர்த்தங்களுள் கோரமூர்த்தங்களை இடரொழிவிற்கும், மிச்சிரமூர்த்தங்களைச் சித்திபெய்தற்கும், சாந்தமூர்த்தங்களைச் சாந்தியெய்தற்கும் வழிபட வேண்டுமென்பது நூற்றுணிபாகலின்; ஈண்டியம்பிய உக்கிரமூர்த்தங்களின் வெற்றிகளைத் துதிக்கில் இடரெய்தாதென்பது.

௯௭. உலகை வலம்வந்து முன்னரெய்தினார்க்கே அளிப்பமென்ற கனியைப்பெற முருகக்கடவுள் வலஞ்செல்லுங்கால் விநாயகர் பெருமானை வலம் வரின் உலகை வலம் வந்ததாமென மதித்து வலம்வந்து அக் கனி பெற்றவராகலின் வஞ்சங்கொண்டென்றும், மலையுருவாகிய இப்பெருமானை இவர் வலம்வருமுன் அவர் மயிலில் உலகை வலம்வந்துவிடுவராகலின் தஞ்சமென்றிடாது நின்றிடுமென்றுங் கூறினார். வஞ்சம் - கபடம். தஞ்சம் - ஈண்டு எளிமை.

௯௮. பெருமைகளனைத்தும் தணிந்திட என இயையும்.

கலன் என்பது இங்கு ஆபரணம். இப்பாட்டால் சிற்றின்பத்தைத்தரும் இப்பொய்ப் பொருளையே பொருளாகக் கொள்ளாமல், பேரின்பத்தைத் தரும் மெய்ப்பொருளாகிய உன்னை என் மனங்கொள்ள வேண்டும் என்னுங் கருத்தொடு கூறுவது காண்க.

௯௯. ஒவுறு மனை - அழியும்வீடு. தாவுறும் வீடு - அழியாத முத்திவீடு. தா - வன்மை; எனவே அழியாமை விளக்கிற்று. தாவு எனப் பிரித்துப் பற்றுக்கோடென்றலுமாம்.

௧00. என் புதல்வர் - வேற்றுமைத் தொகை. கதிமைமறந்தவர் தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தே அச் சிந்தனையுடையராய் நினைந்து அக் கதி பெறத் தோன்றிடும் என்க. நினைந்தென்பது - நினைக்க முத்திதருதலைக் குறித்து நின்றது.

சோணசைலமாலைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

நால்வர் நான்மணிமாலைக் குறிப்புரை

காப்பு.

எப்போதகத்தும் - எக்காலத்தின் கண்ணும். உள் ஏழாம் வேற்றுமை யிடப்பொருளுருபு. இதயகமலமுமாம்; இதற்கு அகப்போது என மாறுக. வெளிக்குப் பகட்டாகக்கூறுவது பயன்றராது என்பதும், மனத்தின் கண் பன்முறை நினைந்து சிந்திப்பார்க்கே இடரொழித்து பயனுண்டாக்குவன் என்பதை விளக்கவே

'அகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை' என்றார் என்க. கழல் என்பது காலில் அணியும் ஒருவகையணி. இது பகைவரைப் புறங்காட்டச் செய்யும் வீரர்கள் அணிவது. இதனால் மக்கட்கு வரும் இடராய பகையைத் தவறுமவொழிப்பன் என்பது பெறப்படும்.

க. பொய்கை - பிரமதீர்த்தம். ஞானப் பாலுண்டு அதனைத் தாம் மொழிந்த இயற்பாவோடு சேர்த்து எமது செவிக்கமுதமாய் வார்த்த பிரான் என்க; ஆன் "தூங்குகையா னோங்குநடைய" என்புழிப்போல ஓடுவுருபின் பொருளது. இயற்பாவான் மொழிதல் - இயற்பாவாற் றுதிக்கப்படுதலுமாம். உண்டு மறித்து அமுதாக இயற்பாவால் வார்த்தபிரான் என்னலுமாம். ஆக்கம் உவமம்.

உ. வாயில் - ஏது. நல்கினும் பாட்டில் எவ்விதத்தாலும் நீயும் அவனும் ஒப்பீராகலின் இங்ஙனம் ஈந்தமையாற் பயன் என் என்பது. நாட்டிற்கிலாத எனல் தாப்பிசை.

ந. படி - ஒப்பு. வான் - வானுலகத்தவர். பரமன் விருப்பனென்பது விளங்குமாறு அறிந்தனனென்க. அறிந்தனனென்பது பிரதிக்ஞை, கொண்டும் சென்றும் இட்டும் உழன்றமையாலென்பது ஏது.

ச. வேதம் பல்காலோதினும் சிற்றன்புடையராதலும் அரிதென்பதூஉம் திருவாசகமொருகாலோதினும் பேரன்புடையராதல் எளிதென்பதூஉம்விளக்கியவாறு. கேணி என்பது செய்தனிலத்து நீருக்காகத் தோண்டப்படும் சிறு கிணறு. இக்கேணி இடையறாது நீர் சுரந்து மக்களை உண்பிக்கும். இதுபோலவே கண்ணீர்வாரா ஆண்டவன் அருள் சுரந்து மக்களை உய்விக்கும் என்க. மன்பதை - மக்கட்பரப்பு. மற்றையர் - ஈண்டு அன்பராகார்.

ரு. நிலை விளம்ப வென்பது சோணாட்டகத்தனை யொருவரெய்தி உரைத்தமையைச் சுட்டி நின்றது. இதனைத் திருவிளையாடற் புராணத்தானும், சேட்குங்கால் மங்கையர்க்கரசியார்க்குக் கொங்கை சுரந்தமையைச் "சுரந்த திருமுலைக்கே" என்னும் திருக்களிற்றுப்படியார்த் திருப்பாடலானும் தெளிக.

சு. திருத்தாண்டக வேந்த என்று விளித்தது திருநாவுக்கரசரை, முதன்முதல் இவரே தாண்டகம் பாடிய தலைவரானபடியால் அப்பெயர் பெற்றார் என்க. வேந்த! ஆரூரன் அப்பூதியை ஏத்துமியல்பறிந்தும் நின் பொருட்டு எனக்கு அன்பெய்தாதது என் எனக் கூட்டுக. ஏத்துமியல்பு - "ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்" எனத் துதித்த மேம்பாடு.

எ. இருந்து என்பது இயற்கையறிவு சொரூபராகலின் தமக்கிணையொத்தாரை நேடியிருந்தென்பதும், நினையென்பது நெற்றிக்கண் படைத்தவரே தோழமை கொள்வாராயின் நின்பெருமை புகலவெளிதோ வென்பதும் தோன்ற நின்றன.

அ. வாச்சியம் - வாசகத்தாலுணர்த்தப்படும் பொருள். அல்குல் வேய்த்தோள் அன்மொழித்தொகை இடம் இடப்பாகம். தவன் - யோகி; கணவனுமாம்.

கூ. மால் என்பு தந்து கொம்பு ஆக்கிக் கொண்டிலன் என் என்க. பந்தாமென்னு முலைக்கொம்பு ஆக்கிக் கொண்டிலன் என்கும் எனக் கண்ணழித்து, சிவநேசச் செட்டியார்போல என்னைப் பந்துபோலுமென்னுந் தனங்களையுடைய பெண்ணாக ஆக்கிக் கொண்டில னென்பர் திருமால் எனலுமொன்று. என்கும் - ஈண்டுச் செய்யுமென் முற்று. சுட்டினெடுகாட்டுமென்பதனால் அது தடத்த வடிவம் என்பது பெற்றாம்.

௧௦. அதுவென்றது படிக்காசொன்று பெறுதலை. குழை - காது. என்வாங்கிலை யென்பது இறைவராஞ் ஞையை மறுத்தற் கஞ்சியோ என்பது படநின்றது. பிள்ளை என்பது ஞானசம்பந்தரை. இவரைச் சிவபெருமான் மக்கள் இருவருள் முருகப்பெருமான் அவதாரம் என்பர்.

௧௧. வாங்குசிலையென்பது குறிப்பால் இந்திரதனுசை யுணர்த்திற்று; உடம்பு நிலையாமைக் குவமிப்பது அதுவேயாகலின். அன்றிக் கூனுங்கால் வளைந்தவில்லை நிகர்க்கு முடலெனலு மொன்று. தீங்கின்மை - அழியாமை. ஆதிநிரோதாயியென் னுமெனவே அந்தத்தில் அதுவே அருட்சத்தி யெனப்படுமென்றாராயிற்று. கூற்றுவனுலுமிழ்வித்தென்க. ஒடு கலப்புறு பொருட்கண் வந்தது. இங்ஙனமியற்றின் எவருமுய்வரென்றபடி.

௧௨. கடனிற வண்ணன் என்பது திருமால். கண்ணைப் பெயர்த்து மலரடிக்கு இட்டது ஆழியைப் பெற வேண்டி. சிலை - கல்; வளமை - செழுமை; இங்கு, இளமைப் பருவம்.

சுருதிநாயகற்குத் தொண்டராயினரெனவும், மகிழ்வோனே கொண்டன னெனவும் இயையும். மாறு - பிரம்பு.

௧௩. மகிழ்ச்சி மிக வுண்டென்றது பாடிய திருநெறித் தமிழினருமையையும் தேவியாரளித்த ஞானப்பால் அதற்கேதுவாதலையும் குறித்தென்க. போலும் - ஒப்பில் போலி. சந்தை - பலபண்டமுங் கொள்வான் குழுமும் சனத்தொகுதி; வேதச்சந்தையுமாம். மலரில் இரையும் என்க.

௧௪. உயிர்முற்றும் சூக்குமவாலயமும் அவற்றி னுடலனைத்தும் தூலவாலயமுமாகக் கூறுவது நூற்றுணிபு. மூன் - அநாதியே. உம்மை உயர்வு சிறப்பு; எச்சமுமாம். மன் திறத்தல் - பின் வாதியாதொழித்தல். வழிபாடுடையார்க்குப் புரியுமாறுவகுத்தது.

௧௫. நுதல் நோக்கு உறுவோன் எனக் கண்ணழித்து, கருத்தின் குறிப்பைக் கண்டறிந்த கடவுள் என்க. நுதலல்-கருதல். கண்படைத்த நெற்றியோன் எனலும் ஒன்று. பகவு-பிளப்பு. சிவாபராதரைத் தண்டிக்க; அஃதியலாதேல் தம்முயிர் துறக்க; என்பது குறித்தோவென்பார் எதுக்கென்றார். காக்கவென்பதன் அகரந் தொக்கது. மதலையைக்கான்றிட எனக்கொள்க.

௧௬. வலம் என்பது வல்லமையாகவும். நலம் - இங்குத்தூய்மை. உலகு - இங்குமக்கள்; மழை-மேகம்; குளம்-ஏரி. புகத்தருமென இயையும். ஊன்றிய அன்பு-முன்னரே பதிந்துள்ள அன்பு.

௧௭. பயன் - பழம். ஆண்பனையினன்மையாவது - பிள்ளையாரால் முத்திபெறற்குரிய முதுதவமுடைமை. பாட்டின் விளைவைப் பாட்டுவிளைவாக வுபசரித்தார்.

௧௮. ஊட்டா பூட்டாவென்பன வினையெச்சம். தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைச் சிறிதுங் குறிக்கொள்ளானென்பார் வேட்டவன் கடற்கே போதுவன் என்றலுமாம். இங்ஙன மியற்றியேனும் இவரருள் பெறவேண்டுமென்பது.

௧௯. கன்னிகையாக்குதற்கு என்பும் மிதத்தற்குக் கல்லும்போல ஆதாரமின்றாகவும் பாடலொன்றால் அஃதுளதாக்கி யமைத்தமையின் அதனருமை தோன்ற அரிதென்றார். இதனைக் கந்தபுராணம் கடவுள் வாழ்த்து ௨௨-வது செய்யுளாலு முணர்க. ஓகாரமொன்றும் வினைப்பொருளவேனும் இறுதியது பிரிநிலையுமாம்.

௨௦. அடியார் மெய்யன்பு - அடியார்பாற்கொள்ளும்உண்மையன்பு. வித்தக, கொள்வோய், அருளல்வேண்டும் என வியையும்.

உக. பிடர்பிடித்துத் தள்ளுதல் - அணுகாதகற்ற லென்னும் பொருட்டாய் உலகவழக்குப் பற்றிவந்தது. ஏடேறப் பால்குறைந்ததென்பதும் அருகரென்பதும் இரட்டுறமொழிதல்.

உஉ. விளும்பொருள ே வ ா க ா ர மிரண்டும் முறையே உயர்வினும் இழிவினும் வந்தன. அரிது சொல் என்க.

உக. காண்குற நலன் உறுமோ வென இயையும். நலன்-சிவானுக்கிரகம். பால் அலை-பாற்கடல்; ஆகுபெயர். தம்பிரான் — உபமன்னியமுனிவர்.

உச. தெய்வநாயகர் சுருதியாதிய கலைகளுள் ஒன்றுனுக் துணியப்படாதவர். அவர் கைகள் முத்தொழிற்கிணங்கத் துடியும் அபயமும் அனலமும் கோடலானும்; ஒருகாற் கும்பிடிற்கதிகூடுமெனக் குஞ்சிதபாதத்தைக் குறித்தலானும் வளைவுற்றமர்வன ; மூறிந்தகைகள் என மற்றுமொரு பொருடோன்ற நின்றவாறுங் காண்க. சூரிய சோமநேத்திரங்கள் உலகின் தோற்றநிலைகட் கேதுவாகிய பகலிரவுகளையும், அக்கினிநேத்திரம் அவ்வுலகிறுதியையும் தோற்றுவிப்பன ; கண்கள் ஒருகாலைக் கொருகாலை குருடாவன என மற்றுமொரு பொருடோன்றுதல்காண்க. இங்ஙனமிருந்தும் தலைமைநாடாதெய்திப் பழுதில் செய்யுளை உலகினர் ஓதியுணர்ந்துய்வான் வரைந்தனர் ; இவ்வுட்கிடையுணரார்க்கு இச் செயலாற் புகழ்ச்சிவிருப்பர் போலினும், 'இகழ்ச்சி யறியா என்பணிவானே' என்பதனால் அஃதிலர் என்பது தெரித்தவாறு காண்க. மூறி - தளிருமாம்.

உடு. தொடர்பு ஒன்று வடுதானும் அழல்வீழ்ந்து கரியாய்விடாமல் எழுந்து கரியாய் இதழியோன்சீர்மொழியும் எனக்கூட்டுக. தொடர்பு - திருப்பதிகம். சீர் - பாத்துவம். கரி - சான்று. எழுதல்-முன்னையினும் பசந்து விளக்கமடைதல்.

உசு. பூர்வம் வழிபட்டிருப்பாரேல் மாநிலத்துதித்து மயங்கி யழாராகவின் உழல்வாரெல்லாம் திருநாவுக்கரசினை வழிபடுதல் பெறுகிலரேயென்பது. வழிபடுதல் சொல்லெச்சம் ; ''பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர்'' என்னுந் திருக்குறளிற்போல. பட்டார் திருநாவுக்கரசினைப் பெறாதவரே ஆவர் எனவுமொன்று. நடைவாய்ப் பிணம் - வினைத்தொகை. நச்சு உரகமென்க. நச்சுங்கலையுமாம்.

உஎ. வாதன் - வாத்தைக் கொடுப்பவன். ஆற்றிடுபொன் குளத்துவரவும், செங்கற் செம்பொனாகவும் பாடும் பரிசை அறிந்து வைத்தலின்றி இயற்றலின், ஆவலுடையனல்லே னென்பார் பரிசுசித்திக்கப் பகர்வாயென்னாது பரிசுபகர்வாயென்றார். பரிசு - அருட்டன்மை.

உஅ. நீ அமுங்கி உருகிநிற்பை, பேயேன் கவலைதீர்ந்தேன், ஆதலால், என்பது ஏது, பொருளின் தெளிவறிந்தேனென்பது பிரதிக்ஞை. செஞ்சொல்-திருக்குறள். தேற்றம் ஈறுகுறைந்தது.

உகூ. சில்பலி - சிறுபலி. ஆனேறிபெயர் பலிக்கென்றென்பது உள்ளபடி பலிக்குச் சென்றஉன் றென்பதும், யாண்டுப் பெற்றனென்பதும், யாண்டும் பெற்றிலனென்பதும் படநின்றன - பெறுதல் அதன் காரியமாகிய ஈதலையு முணர்த்திற்று. வெள்ளைமணி - ஆகுபெயர். அகரம் தலைமைச்சுட்டு. இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதறிக.

௩0. பெறின், உன்னைப்பெற்றவர் போல உன்னையொத்த புதல்வனைப் பெறுதலும், உதிப்பின் உன்னைப் போல ஒரு புதல்வனாகி யுதித்தலுமே சிறந்தன என்பது. கண்டாய் - முன்னிலையசை.

௩க. வான் அமுதம் பாலாகப் பொழிந்த நம்பியெனவும், தருமதேவதையைப் பொருதுஞ் சேவாகவுடைய தேவன் எனவுங்கொள்க. வான் அமு

தம் - பாமுத்தி; அது, ஈண்டு அதன்
சாதனங்களின்மேற்று. காவாய்ப் பயந்
த - கற்பகதருவைப்போல வேண்டிற்
றுதவிய மாவாய்ப் பிறக்கும் - இக்கலி
யுக முடிவிற் குதிரையாயுதிக்கும்.

௩௨. தேக்கு என்பது இங்கு, உவட்
டல். மதுரம் - இனிய, உறு - அடை
யும். திருவாசகத்தின் இனிமையு
ணர்ந்து பலருமோதுதலின் யாவரு
மோது மியற்கைத் தாதலினென்றார்.
திருவாசகத்தினை யோதின் முத்தி
கிடைக்குமென்றும், வேதமோதின்
மெய்ப்பயனை விண்ணுலகப் பயன்
களே கிடைக்குமென்றுங் கூறுதலால்,
வேதமோதலை விட திருவாசகமே
யோதத்தகுவது என்பதாம். சிகரில்
ஆனந்தம் - சிவானந்தம். அறமென்றது
அறப்பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

௩௩. சிவிகை பரித்தார் இப்பொழு
துஞ் சிறந்த தேவராய்த் திரிகின்றரா
கலான் "அறத்தாறிது" எனுந் திருக்
குறளை மறுத்தாரென்க. ஆகலானென்
பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை-
இன்னவிடத்திற் செல்க வென்ற
துணையானே ஆண்டுச் சேறற்குரிய
தேவயானம். திரிகின்றாரென்றது
திரிகுவரென்றார். விழாவில் இப்பொ
ழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்ப
தறிவித்தற்கு.

௩௪. உனக்கே மிளிர்தருமென
இயையும். இழந்து பெற்றார்க்கே நன்கு
விளங்குமென்பது. வருஞ்சைவ நலம்-
சின்னாளகன்று பின்னர்ச் சேர்ந்த
அச்சைவத்தின் சிறப்பு. கூர்ந்து மிளிர்
தரும் என்பதனை நாவுக்கரையாக்கிச்
சைவநலம் வரும் என்றலுமாம்.

௩௫. இருவரையும் தாமவாவிய
வாசனையகலத் திரோபவித்து இங்ங
னஞ் சேர்த்தினாரேனும் அவ்வின்பத்
தைச் சிற்றின்பமாக நுகராது திருவ
டிப் பேரின்பமாக நுகர்ந்தனரென்
பது. மகிழடி - மகிழ்ச்சியைப் பயக்
குந் திருவடி, மகிழமரத்தடி என
இரட்டுறமொழிக. இருத்தல்-கைலைக்
கண் வதிதல். இது சிந்தாஸ்துதியாக
வும் நிற்பதோர்க.

௩௬. வல்லார்க்கே தருகுவனென
இயையும். தற்போதமிழந்து இறைவர்
பணியினின்றாராகலின் இவரைவழி
படுவார்க்கு அவ்விறைவரே முத்தி
யளிப்பரென்பது. கடிவு - நீக்கம்.

௩௭. வல்லாரென்பது வல்லுநரை
யும் வல்லுனரல்லாரையும்; ஒருஞான
மென்பது - ஒப்பிகந்த ஞானத்தையும்
வைராக்கிய ஞானத்தையும் சுட்டி
இரட்டுற மொழிதலாய் நின்றன. ஏகா
ரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

௩௮. தவம் - சரியையாதிகள்.
புனல் ஊணாக நுகர்வு அற்று
னும் அலன் என உம்மை பிரித்துக்
கூட்டுக. இப்பாட்டால், இறைவன்
பெயரைக் கூறாவிடினும் அவன் அடி
யவர் பெயரைக்கூறினாலே அழியாப்
பதம் பெறலாம் என்பதையறிக. அடி
யவர் பெயர் கூறுவது ஆண்டவன்
பெயரைக் கூறியதுபோலாம். என்னை
னின் இறைவன் தொண்டருள்ளத்
தொடுக்கமாதலால்.

௩௯. பரமயோகி வழிபடுகின்றா
ரென அறிஞர் விதப்பராயின் நீர் இரு
தேவிமாரோடு முயங்குவது தகுதி
யோ? தகுதியன்றாயினும் அவர் கிரி
யாசத்தியும் ஞான சத்தியுமாய்த் திகழ
இறைவர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப்
போகமோக்ஷங்களை அளிக்குஞ் செயல்
உமக்கும் அமைந்த அவ்வியல்புணர்ந்து
வழிபடாது சிலர் போகியென உம்
மைப் புகலாநிற்பதென்னை ?

௪0. இப்பாவால், பூவிற் சிறந்
தது செந்தாமரையாதல் போல, பாவிற்
சிறந்தது வாதவூரர் பாவே என்பர்.
வார் - நீண்ட, தெய்வசிகாமணி-தெய்
வங்கட்குத் தலைவன் சிவபெருமான்.
பூ - இங்குச் செந்தாமரைப் பூ. இது
மிகுந்த அழகுடையது. இதன் அழ
கைக்கண்டே திருமகள் இதில் உறை
கின்றனள் என்பர் கோவை யுரையாசி
ரியர். பொறி - திருமகள்.

பிக்ஷாடன நவமணிமாலைக் குறிப்புரை.

பிக்ஷா அடனம் - பிட்சை ஏற்றல்; அடனம் - ஏற்றல்.

௧. தாழ்ந்தனள்-விடை யின்மையிற் கீழ்ப்பட்டாள், தோற்றவர் வென்றவரை வணங்குதல் இயல்பாகலின் வணங்கினாள், தனக்கும் வெற்றரை யென்பதுணர்ந்து தலைகுனிந்தாள், பிட்சாடனரைப் பிரியமனமின்றித் தங்கினாள். தாழ்தல் - கீழ்ப்படுதல், வணங்குதல், குனிதல், தங்குதல்.

௨. குன்றா முதுகுன்றுடையான் - அழியாதபழமலைநாதர், குன்றாகிய பழமலைநாதர். அருள் குன்றாதவனுமாம்; வளங்குன்றாத முதுகுன்றுமாம். இலாதவெண்கோவணத்தான் என்பது நக்கன் என்னும் பொருட்டாய்க் "கழிந்தபற்றுடை வசிட்டன்" என்றாற்போல நின்றது. இரண்டத்தனை-சிறுமையைக் குறித்தற்குக் கூறுமெண்ணளவு, இரண்டாகிய அவ்வளவு. கோடி – கொள், புதிது. என்றிட்டனள் - என்றுகூறினாள்; ஒருசொன்னீர்மைத்து; என்றுகூறிப் பிச்சையிட்டாள்.

௩. எப்பாத்திரம் - சற்பாத்திரம், அசற்பாத்திரம், பிட்சாபாத்திர முதலியன.

௪. உமை-உம்மை, உமாதேவி. வீடு-இல்லம், மோட்சம், ஆட்டி னின்பால் இது வேண்டுவைகொல்லென எனமாறுக.

௫. தலையைக் கிள்ளு மியல்பினரென்பதோராது இவர் சொல்லை நம்பினளே இவளதறியாமை இருந்தவாறென்னையென்று சிரித்தது என்க; நகுதலை என்பது.

௬. வினைதல் - செய்தல். சக்கரம் - மட்சக்கரம், கண்ணாகிய அரம். சக்கு-கண். குயத்தி - குயச்சாதிப்பெண். தனங்களையுடைய பெண், இளமையுடையபெண், அல்குற்றேரையுடைய பெண். குயவன் என்பதற்கும் ஏற்ற பெற்றி சிறிது விகற்பித்து இப்பொருள்கள்கொள்க. முதுகுன்று இறை இயம்ப - பழமலையார் விடைகூற, பழமலைநாதர்கூற. சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையினையுடையாள், சிறியஇடைச்சாதிப்பெண். ஓர் - அறி, ஒரு.

௭. வண்டு - வளையல். எங்கே - எமதுகரம், எமது சார்பு. செட்டிமங்கையர் தங்கட்கு என்பது இனி வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறக்கும் இருடிபத்தினிகளாகிய தங்கட்கு எனவும் பொருடோன்ற நின்றமை காண்க. கூடல் - புணர்தல், மதுரை.

௮. ஊருக்குள் பிச்சை - நகரத்தின் கண்பலி. மற்றொன்று இடக்கரடக்கல்; அதற்கு ஊர்-தொடை. மற்றொருவர்-உமாதேவியார், தங் கணவர். அது யாருக்குக்கிட்டும் - அவ்வூருக்குட் பிச்சை எவர்க்குங்கிட்டாது. சோறு நீர்கொளும்-அவ்வுண்மையைச் சொல்லுகின்றோம் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும், சோற்றையும் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

அதற்கு உளர் மற்றொருவர் யாருக்குக்கிட்டும் அது சோறும் நீர்கொளும் என்பதனை மற்றொருவர் அதற்கு உளர் யாருக்குக் கிட்டும் அது சோறு நீர்கொளும் என மாற்றிப் பிறர் எவர்க்குங்கிடையாது உமக்கே கிடைக்கும் அவ்வூர்க்குட் பிச்சையையும் சோற்றையும் நீர் ஏற்றருளும் எனமற்றொரு பொருளுங் கொள்க.

௯. சழங்கல் - சரிதல். பகற்போது விழுங்கும் அன்னம் கொள்வாய் என்று வேண்டினள், எனவே இராப்போது மனையில் மனம் வழங்குவன் என்றாள் என்பது குறிப்பெச்சம்.

பிக்ஷாடன நவமணிமாலைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

தம் - பரமுத்தி; அது, ஈண்டு அதன் சாதனங்களின்மேற்று. காவாய்ப் பயந்த - கற்பகதருவைப்போல வேண்டிற்றுதவிய மாவாய்ப் பிறக்கும் - இக்கலியுக முடிவிற் குதிரையாயுதிக்கும்.

௩௨. தேக்கு என்பது இங்கு, உவட்டல். மதுரம் - இனிய, உறு - அடையும். திருவாசகத்தின் இனிமையுணர்ந்து பலருமோதுதலின் யாவருமோது மியற்கைத் தாதலினென்றார். திருவாசகத்தினை யோதின் முத்தி கிடைக்குமென்றும், வேதமோதின் மெய்ப்பயனான விண்ணுலகப் பயன்களே கிடைக்குமென்றுங் கூறுதலால், வேதமோதலை விட திருவாசகமே யோதத்தகுவது என்பதாம். கிகரில் ஆனந்தம் - சிவானந்தம். அறமென்றது அறப்பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

௩௩. சிவிகை பரித்தார் இப்பொழுதுஞ் சிறந்த தேவராய்த் திரிகின்றாராகலான் "அறத்தாறிது" எனுந்திருக்குறளை மறுத்தாரென்க. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை-இன்னவிடத்திற் செல்க வென்ற துணையானே ஆண்டுச் சேறற்குரிய தேவயானம். திரிகின்றாரென்றது திரிகுவரென்றார். விழாவில் இப்பொழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்பதறிவித்தற்கு.

௩௪. உனக்கே மிளிர்தருமென இயையும். இழந்து பெற்றார்க்கே நன்கு விளங்குமென்பது. வருஞ்சைவ நலம்-சின்னாளகன்று பின்னர்ச் சேர்ந்த அச்சைவத்தின் சிறப்பு. கூர்ந்து மிளிர் தரும் என்பதனை நாவுக்கடையாக்கிச் சைவநலம் வரும் என்றலுமாம்.

௩௫. இருவரையும் தாமவாவிய வாசனையகலத் திரோபவித்து இங்ஙனஞ் சேர்த்தினரேனும் அவ்வின்பத்தைச் சிற்றின்பமாக நுகராது திருவடிப் பேரின்பமாக நுகர்ந்தனரென்பது. மகிழடி - மகிழ்ச்சியைப் பயக்குந் திருவடி, மகிழமாத்தடி என இரட்டுறமொழிக. இருத்தல்-கைலைக்கண் வதிதல். இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதோர்க.

௩௬. வல்லார்க்கே தருகுவனென இயையும். தற்போதமிழந்து இறைவர் பணியினின்றாராகலின் இவரைவழிபடுவார்க்கு அவ்விறைவரே முத்தியளிப்பரென்பது. கடிவு - நீக்கம்.

௩௭. வல்லாரென்பது வல்லுநரையும் வல்லுனரல்லாரையும்; ஒருஞானமென்பது - ஒப்பிகந்த ஞானத்தையும் வைராக்கிய ஞானத்தையும் சுட்டி இரட்டுற மொழிதலாய் நின்றன. வகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

௩௮. தவம் - சரியையாதிகள். புனல் ஊணாக நுகர்வு அற்றாலும் அலன் என உம்மை பிரித்துக் கூட்டுக. இப்பாட்டால், இறைவன் பெயரைக் கூறாவிடினும் அவன் அடியவர் பெயரைக்கூறினாலே அழியாப் பதம் பெறலாம் என்பதையறிக. அடியவர் பெயர் கூறுவது ஆண்டவன் பெயரைக் கூறியதுபோலாம். எனெனின் இறைவன் தொண்டருள்ளத் தொடுக்கமாதலால்.

௩௯. பரமயோகி வழிபடுகின்றாரென அறிஞர் விதப்பராயின் நீர் இரு தேவிமாரோடு முயங்குவது தகுதியோ? தகுதியன்றாயினும் அவர் கிரியாசத்தியும் ஞான சத்தியுமாய்த் திகழ இறைவர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களை அளிக்குஞ் செயல் உமக்கும் அமைந்த அவ்வியல்புணர்ந்து வழிபடாது சிலர் போகியென உம்மைப் புகலாநிற்பதென்னை?

௪0. இப்பாவால், பூவிற் சிறந்தது செந்தாமரையாதல் போல, பாவிற் சிறந்தது வாதவூரர் பாவே என்பர். வார் - நீண்ட, தெய்வசிகாமணி-தெய்வங்கட்குத் தலைவன் சிவபெருமான். பூ - இங்குச் செந்தாமரைப் பூ. இது மிகுந்த அழகுடையது. இதன் அழகைக்கண்டே திருமகள் இதில் உறைகின்றனள் என்பர் கோவையுரையாசிரியர். பொறி - திருமகள்,

பிக்ஷாடன நவமணிமாலைக் குறிப்புரை.

பிக்ஷா அடனம் - பிட்சை ஏற்றல்; அடனம் - ஏற்றல்.

௧. தாழ்ந்தனள்-விடை யின்மையிற் கீழ்ப்பட்டாள், தோற்றவர் வென்றவரை வணங்குதல் இயல்பாகலின் வணங்கினாள், தனக்கும் வெற்றரையென்பதுணர்ந்து தலைகுனிந்தாள், பிட்சாடனரைப் பிரியமனமின்றித் தங்கினாள். தாழ்தல் - கீழ்ப்படுதல், வணங்குதல், குனிதல், தங்குதல்.

௨. குன்றா முதுகுன்றுடையான் - அழியாதபழமலைநாதர், குன்றாகிய பழமலைநாதர். அருள் குன்றாதவனுமாம்; வளங்குன்றாத முதுகுன்றுமாம். இலாதவெண்கோவணத்தான் என்பது நக்கன் என்னும் பொருட்டாய்க் "கழிந்தபற்றுடை வசிட்டன்" என்றாற்போல நின்றது. இரண்டத்தனை-சிறுமையைக் குறித்தற்குக் கூறுமெண்ணளவு, இரண்டாகிய அவ்வளவு. கோடி — கொள், புதிது. என்றிட்டனள் - என்றுகூறினாள்; ஒருசொன்னீர்மைத்து; என்றுகூறிப் பிச்சையிட்டாள்.

௩. எப்பாத்திரம் - சற்பாத்திரம், அசற்பாத்திரம், பிட்சாபாத்திர முதலியன.

௪. உமை-உம்மை, உமாதேவி. வீடு-இல்லம், மோட்சம், ஆட்டினின்பால் இது வேண்டுவைகொல்லென எனமாறுக.

௫. தலையைக் கிள்ளு மியல்பினரென்பதோராது இவர் சொல்லை நம்பினளே இவளதறியாமை இருந்தவாறென்னையென்று சிரித்தது என்க; நகுதலை என்பது.

௬. வினைதல் - செய்தல். சக்கரம் - மட்சக்கரம், கண்ணாகிய அரம். சக்கு- கண். குயத்தி - குயச்சாதிப்பெண். தனங்களையுடைய பெண், இளமையுடையபெண், அல்குற்றேரையுடைய பெண். குயவன் என்பதற்கும் ஏற்றபெற்றி சிறிது விகற்பித்து இப்பொருள்கள்கொள்க. முதுகுன்று இறைஇயம்ப - பழமலையார் விடைகூற, பழமலைநாதர்கூற. சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையினையுடையாள், சிறியஇடைச்சாதிப்பெண். ஓர் - அறி, ஒரு.

௭. வண்டு - வளையல். எங்கே - எமதுகரம், எமது சார்பு. செட்டிமங்கையர் தங்கட்கு என்பது இனி வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறக்கும் இருடிபத்தினிகளாகிய தங்கட்கு எனவும் பொருடோன்ற நின்றமை காண்க. கூடல் - புணர்தல், மதுரை.

௮. ஊருக்குள் பிச்சை - நகரத்தின் கண்பலி. மற்றொன்று இடக்கரடக்கல்; அதற்கு ஊர்-தொடை. மற்றொருவர்-உமாதேவியார், தங் கணவர். அது யாருக்குக்கிட்டும் - அவ்வூருக்குட் பிச்சை எவர்க்குங்கிட்டாது. சோறு நீர்கொளும்-அவ்வுண்மையைச் சொல்லுகின்றோம் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும், சோற்றையும் நீர் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

அதற்கு ஊர் மற்றொருவர் யாருக்குக்கிட்டும் அது சோறும் நீர்கொளும் என்பதனை மற்றொருவர் அதற்கு ஊர் யாருக்குக் கிட்டும் அது சோறு நீர் கொளும் என மாற்றிப் பிறர் எவர்க்குங்கிடையாது உமக்கே கிடைக்கும் அவ்வூர்க்குட் பிச்சையையும் சோற்றையும் நீர் ஏற்றருளும் எனமற்றொரு பொருளுங் கொள்க.

௯. சழங்கல் - சரிதல். பகற்போது விழுங்கும் அன்னம் கொள்வாய் என்று வேண்டினள், எனவே இராப்போது மனையில் மனம் வழங்குவன் என்றாள் என்பது குறிப்பெச்சம்.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

பெரியநாயகியம்மை
நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தக் குறிப்புரை.

க. ஊடறணியுமாறு தேவியைப் பெருமான் வணங்குங்கால் தேவிமுகாம்புய மலர்தலின் அவரைக் கொடியாக உருவகஞ் செய்தார். முழுமணி - இலக்கண முற்றுமமைந்த நீலமணி. கனல்மழு - வினைத்தொகை; கனலும் மழுவும் என உம்மைத் தொகையுமாம். சிலம்பு - மலை. தினமணி - சூரியன். மாசுணம் ஆய்-பெரும்பாம்பு போன்று. ஆதல் - உவமவுருபிடைச் சொல்.

உ. வரைகழையென மாற்றுக. உருத்திரைந்து - உருவந்திரைந்து, உருத்து இரைந்து என்க.

ங. தடுத்தல் - வென்று உரிகவர்தலின்மேற்று. உரிபோர்த் தடுத்தவெனப் பாடங்கொண்டு கண்ணழிக்கில் மோனை நயமின்மை தேர்க. இம் மணிமுத்தநதி எலும்பிடப்படுமென்றதாலும் எலும்பையணியும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நதியாகி இந்நதி போலவே அன்னங்கொண்டு மெய்வெளுப்ப இருத்தலால் அக்கங்கையை இகழ்ந்து இயம்பும் கீழ்மையொன்றும் இல்லை யென்பீராயின் (கீழ்மையடையாமை மாத்திரத்தானே) இதன்குணம் அதற்குக் கிடைக்குமோவெனக் கூறும்படி கிளர்நதியென்க. அணிதல் - இடப்படுதல், அன்னம் - பிண்டமும், அன்னப் பறவையுமாம். இதன் குணம் சிதசாரூப மளித்தலாதியன. இருந்து-வினையெச்சத்திரிபு.

ச. கொச்சை - சீர்காழியையும், திருத்தமுறாச் சொல்லையும்; எட்டி - எட்டிமரத்தையும், தாலியென்னு மெச்சத்தையும்; திகிரி - மூங்கிலையும், சக்கரத்தையும்; வாங்குதிரை - வளைந்த திரையையும், தாவுங்குதிரையையும்; கொடுமரம் - வலிய மரத்தையும், வில்லையும் உணர்த்தின.

ரு. மலம் மாயை தவிடு உமி என்பன நிரனிறை. பாகம் - மலபரிபாகத்தையும், சமைத்தலையும்; அருத்தல் - சிவபோத முளைத்தெழாது அர்ப்பித்தலையும், உண்பித்தலையுங் குறித்தன.

சு. விருத்தகிரிக்கண் மாய்வனவாகிய உயிர்கள் பெறுஞ்செயலால் நாடினும் மூர்க்கு நவின்ற அம்முறையே நீவிருள்ளீர்; ஆகலின், எவ்வுயிர்க்கும் நீவிர் தந்தையுந்தாயும் அல்லிர்; என நிந்தாஸ்துதியின் வைத்து அத்தலத்திலருளுமாறு நிகழ்த்தியவாறு. ஒருவனென்றது சன்னமுனிவரை.

எ. பாய்சுருட்டல் பாற்கடலொலியினும் இவ்வொலி மிக்கிருத்தலாலென்க.

அ. கொடுத்து - பழமலைநாதராற் கொடுக்கப்பெற்று. குளத்தினிற்கொடுத்தது எனஇயையும். குளமென்பது-நெற்றியையும் கமலாலயதீர்த்தத்தையும் சுட்டியது. நெற்றியிற் கண்தருதல் - சிவசாரூபமளித்தல்.

கூ. கொள்ளல் - ஏற்றல். ஆடலவாகி இங்கு இதன்கண் அடையா ஆடிஅமர்வுறவெனவும், கெண்டை குதிப்ப எனவும் இயையும்.

கo. புலி மானைத்தொழுது மருவியிருத்தலால் அம்மான் தனதினமாகிய பசுக்கள் தன்பாங்கரடைந்து தன்னால் அப்புலியைப் பயமற எய்தப்பெற்றதாயிற்று என்றறிந்து அப்பசுக்களெல்லாம் அம்மானால் அப்புலியை அடையப்பெறுகின்றன வென்றது, திருவருட் சத்தியானே ஆன்மாக்கள் சிவத்தையடைய வேண்டுமென்னும் சித்தாந்தநோக்கி யென்க. தனதென்றது சத்தியையும், சாதிகளென்றது ஆன்மாக்களையுமாம். தேவியார்முன் கங்கையின் பெயரையுஞ் சொல்லாத கடவுள், அத்தேவியார்க்கு எனது புகழை எடுத்துக் கிளக்குமென்று ஆரவாரித்து அக்கங்கைபோலத் தான்மறையாது வெளிப்பட்டு விளங்கும் இந்நதியென்றலும்அத்தலமான்மியங் குறித்தென்க.

பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

பெரியநாயகியம்மை
கலித்துறைக் குறிப்புரை.

க. இறுமாப்பனென அரன் அனைப் பெறவுற்றனை என்க.

உ. இருத்தி அகற்றுமென இவையும். செஞ்சிலை - ஈண்டு அம்பி. மதி - அறிவு, சந்திரன்.

ங. புனலும் முக்காற்பொறுக்கும் வழக்குண்மையின் இழை பொறுத்த லாதியனவும் புலவரால் பொறையெனக் கூறப்படினும் அவை பொறையன்று; இப்பிழை பொறுத்ததே நற்பொறையென்பது. மழை - குளிர்ச்சி.

ச. பொய்யனென்பதற்குப் பொய்யல்லை யாம்படியென்க; யான் சொல்வது பொய்யல்ல என்றலுமாம்.

ரு. வணங்கில் சுற்றும் கிழிக்கும் படும் ஆகலின் பின்வாங்கி நில் என்றபடி. கல் - மேரு.

சு. முதிர்வேனிலில் என்பது தாப்பிசையாய்நின்றது.

எ. உடன் சொல்லாமையால் நின்போல அருளாளர் இலரென்றுகூறச் செய்தனை என்பது.

அ. செச்சைமலர் புரைவாளுேடு சொல் என்க.

க0. கதை யான்கூறுவேன்; அதற்குக் காரணம் எனக்கு விளக்குக என்பது. ஏதுவென்பதற்கு எப்பொருளெனலும் ஒன்று.

கக. முலைவிலை - பரிசத்தொகை.

கஉ. பெண்மொழித்தென்பது - மக்களென்னும் பொது மொழி ஆண்பாலையே உணர்த்திற்றென்பது. என்பாரொடு சொல்பவர் நாணவென இயையும். நாண் - முயற்சி.

கங. ஏது வென்பது காரணப்பெயரெனவும், எவ்வாறெய்திற்றெனவும் பொருள்படும். இச்செய்யுள் சிலேடை.

கச. விழியிணை - சூரிய சந்திர நேத்திரங்கள்.

கரு. கிள்ளையென்பது பிள்ளையென்பதற்கியைய இணைந்துவருமொழியாய்க் கிளியையுமுணர்த்திற்று.

கசு. கணவரளித்தது கொண்டு அறம் வளர்ப்பார்க்கே கற்புமாட்சியுரித்தென்பது நூற்றுணிபாகலின் மனைமாட்சியெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியெனவும், அஃதியற்றார்க்கு எங்ஙனமெய்து மென்பார் பிறைமாட்சியார்க்குண்டெனவுங் கூறினர்.

கஎ. முன் பதிமேலெதிர்ந்தவெனவும், உனது நடு செங்கரும்போ இதுபிடியு ளடங்கியதென் சொல் எனவுங் கூட்டுக. சிலைபோதல் - சிலையிற்றேர்தல். நடு - இடை.

கஅ. தோளி - விளக்குறிப்புப்பெயர். அழுமாறு நங்கணவர்தலையும் இவ்வாறுங்கொலென்னும் ஏக்கத்தாலென்க.

பெரியநாயகியம்மை கலித்துறைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

நன்னெறிக் குறிப்புரை.

௧. பூங்கை துன்றுசுவையை நாவிற்கு நயந்துதவும்; அது தன்னைப் புகழவோ புகழ்தற்கன்று என்பது.

௨. பிறிது - ஈண்டுக் கொடிதென்னும் பொருட்டு. நல்லோன் - சாக்கிய நாயனார். கருப்பு - கரும்பு; மகரம் பகரமானது வலித்தல் விகாரம்.

௩. உரியவர் - நட்புடையவர், உறவினருமாம். ஒன்றை ஒருவரிடமிருந்து பெறவேண்டுமானால், அவர்க்கு உரியவர் மூலமாகப் பெறவேண்டும்.

௪. பேறு - செல்வம். பெய்யா - பெய்து.

௫. இன்மை - வலிவு. நொய்து - சிறுமை, இங்கு அற்பமாம்.

௬. எண்ணிரண்டுகலையும் எனக் கூட்டுக. கணவனும் மனைவியும் ஒரு வேலையை ஒத்துச் செய்யவேண்டும்.

௭. முனிக்கரசு-ஈண்டு அகத்தியர்; இவரைச் சிவபெருமான் தம்மை ஒத்தவராக விதந்த சிறப்புடைமையி னென்க.

௮. கவர்ந்து-வயப்படுத்திக்கொண்டு. ஓங்கு - மேன்மேல் உயருகின்ற; இங்குப் பெருகுகின்ற.

௯. விரவலரை ஐ அச்சப்பொருளின் வந்த இரண்டனுருபு. கட்செவி-பாம்பு, இது கண்களையே செவிகளாகக் கொண்டது; அதனால் இப்பெயர் பெற்றது.

௧௦. கறை - மாசு; களங்கம். நல்லோர் நிலவைப்போலத்தங்கட்குஎவ்வளவு துன்பமிருந்தாலும் அதனைக் கருதாது பிறர் துன்பத்தை நீக்குவர்.

௧௧. புலன்கள் ஐந்தாவன: மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி என்பன. இவைகளால் அறியப்படுவன, ஊறு, சுவை, உருவம், நாற்றம், ஓசை ஆவனவாம். அற்பர்கள் புலன்கள் வழிப்பட்டுத் துன்பப்படுவர், உண்மையறிவு வாய்ந்தவர்கள் அவைகளால் துன்பப் படார்.

௧௨. ஒன்பான் வாயில் - ஒன்பது துவாரம்; புதுமை - அற்புதம், இங்கு வியக்கத்தகுவது. சீதம் - குளிர்ச்சி.

௧௩. சுருக்கம் - குறைவு; கலை-நிலவொளி வளர்ந்தும் குறைந்தும் தோன்றும் நிலா. தன் கலைக்கேற்ப ஒளி தருவதுபோல் மேலான அறிவுடையவர்கள் தம்மிடத்துள்ள பொருளுக்கேற்றபடி பிறர்க்கு உதவுவர்.

௧௪. தொலையா - அழியாத, செருக்கு-ஆணவ முனைப்பு. அதைக் கர்வம் என்பர். கோதை - இங்குப், பூமாலை; ஈர்ங்கோதை என்பது குளிர்ந்த பூமாலை.

௧௫. மொழியிலார் - ஊமைகள்; முது - பழைய.

௧௬. செல்வர் - இங்கே, போய்.

௧௭. ஈகை - கொடுத்தல்; தொடி, தொடுக்கப்படுவது தொடி. அஃதிங்கு வளையல். அஃது அன்மொழித்தொகையாய் வளையலையணிந்த பெண்ணையுணர்த்தி நின்றது. அரம்பை-வாழை.

௧௮. இரு - இங்கே, பெரிய. உலகம்-இங்கே, உலகத்திலுள்ளவர்களை. கதிர் - நிலா.

௧௯. உறீஇ - அடைந்து; சொல்லிசையளபெடை.

௨௦. இழுது-வெண்ணெய். மண்டு-நெருங்கிய.

௨௧. சுரநீர் - ஆகாயகங்கை.

௨௨. சேக்கை - மெத்தை.

௨௫. நொய்து - இங்கே இலேசு.

௩௬. முளி - உலர்ந்த;

௩௭. பிணர் - சேர்ந்த, நெருங்கிய.

௩௯. உற்று-அடைந்த, உழி-இடம்.

௪௦. புனை - அணி, புனையா-அணியாத. பொன் அணியணிந்த பிற உறுப்புக்கள் கண்ணுக்கொப்பாகாததுபோல பொன்னணியணிந்த அரசர்கள் புலவர்கட்கொப்பாகார். மன்னும் - நிலைபெற்ற.

நன்னெறிக்குறிப்புரை முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை.

(காப்பு.) கோவை-கோவையென்னும் நூலையும், கோவைக்கொடியையும்; கொம்பர் - கொம்பையுடைய யானைமுகக் கடவுளையும், அர் இறுதி பெற்ற கொம்பையு முணர்த்தலின் சிலேடை.

க. முகமாகிய தாமரை முதலியன கொண்டு எதிர்ப்பட்டதென்க.

உ. பெண்ணே டிருக்கும்பொழுது கண்ணோடிருக்கும் முகம்போல்வதாகிய இடம், மண்ணுதியவற்றுள் எதுவோ அது கண்டிலம் என்பது. அவனிமங்கை வரையரமங்கை திருமங்கை தேவமங்கை நீரமங்கையென்பவருள் எம்மங்கையோவென்பான் அவரவரிடஞ்சுட்டி ஐயுற்றவாறு. பிந்தியதும் இது.

ஙு. சிலை - வில், நறு-அழகிய. முலையும் கண்ணும் முகமுங் கூறுதலான், முறையே மலைமகளோ, கடல்மகளோ அன்றி மலர்மகளோவென ஐயப்பட்டவாறாயிற்று.

ச. நம்படியே சுமவாநின்று நண்ணியமை காட்டியது என்க. படி - இப் பூவுலகம்.

ரு. இது (கOகூக) ஆவது திருக்குறளின் கருத்தது. (இருநோக்).

சு. இது (கOருக) ஆவது திருக்குறளின் கருத்தது. (இரக்க.)

எ. நிக்கிரகம்போல் அநுக்கிரகமும் புரிகவென்பது.

அ. வார் கள் என்பதை கள் வார் என மாற்றுக. கள் வார் - தேனொழுகுகின்ற. கண்ணுக்குப் பகையாவது மலர், அது கண்ணை யொத்திருத்தலால் "கண் பகைத்துநின்ற வாரக்கட் பூ" என்றார் என்க.

கூ. மை-கருமை. மதுகரம் - வண்டுகள். செய் — இங்கே, வகிர்ந்த.

கO. காகதாலியம் ஒரு நியாயம்; இது காக்கையேறப் பனம்பழம் விழுந்ததென்பது. இதனை அறிந்திலிரோ என்றபடி;

கக. பொருநை - தாமிரபரணிநதி.

கஉ. உதவுதற்கே பொன்மலையை வளைத்தது; அல்லாமல் மலையை வில்லாக்குதல் யாண்டையதென்பது.

கங. காந்தருவ மணம் புரிதற்கு இடம் உற்று அமைந்தது என்பது. கணி - வேங்கைமரம்.

கச. மிகல்-மிகை. புரந்தவன்-சிபிச்சக்கரவர்த்தி. அயல் படர்ந்தேறல் - தனங்களிலணியப்பட்டுப் பரவி நிலவல்.

கரு. உன்றனைப்போலப் புதைப்பதுகதையாலும் அறிந்திலம் என்க. இத்துறை நாணிக் கண்புதைத்தலெனவும் படும்.

கசு. இம் மலையரண் கிடைக்கின் மதனைவெல்லலாம் என்பது.

கஎ. சம் தாபம் - பிறவிவெப்பம்.

கஅ. புல் - புல்லுணவு. அருந்தவம் குறைவின்றித் தோன்றும் என்பது. முகாம்புயத்துக்கு என உருபு விரிக்க.

ககூ. தனி - தனக்கு ஒப்பில்லாத, பனி - குளிர்ச்சி, பரிவு-இரக்கம். வாள் - ஒளி, மதி - இங்கே சந்திரன். இவள் புன்முறுவல் காமக்கடலைக் கடப்பதற்குப் புணையாயிற்றும், அம்முறுவல் பரிவொடு தோன்றுதலின் அவ்வாறாயிற்றென்க.

உO. குவடு - உச்சி, அங்கை என்பதை அகம் கை எனப்பிரிக்க. அங்கை என்பது உள்ளங்கை. வாரி - கடல்.

உக. ஐந்திந்திரியங்களும் இன்பமெல்லாந் துய்த்தன என்க.

உஉ. தாழ்-தொங்குகின்ற. சந்திரன் கலைகுறைந்தாலும் அன்றி வளர்ந்தாலும் இவள் முகத்துக் கொவ்வாது என்பதாம். இதனால் இவளது நலம் பாராட்டலாயிற்று.

உரு. வரை - இங்கே மலை. இது மூங்கில் வளரப்பெறுதலால் இப்பெயர் பெற்றது.

உச. நிலவு - சண்டு முறுவலொளி. ஆவி - தடாகம்.

உடு. சதாகதி - காற்று.

உசு. கைம் மா-கையிலுள்ள மான்.

உஎ. விம்பி - பருத்து. குறுகுவன்-வருவேன்.

உஅ. பழனம்-வயல், அது சார்ந்த இடமுங் கொள்க.

உகூ. மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் - எண்வகைப் பொருள்கோளில் ஒன்று; அது அவ்வவ்விடங்கட்கியைய மொழிகளை மாற்றிப் பொருள் கொள்வது. வழி - முறைமை.

௩௦. புடை - பக்கம். வெற்பு - மிக உயர்ந்த மலை.

௩௧. இடைமிடித்தார் அன்னம்பிடி என்பன சிலேடை.

௩உ. பாயவெள்ளம் - பயவெள்ளம்; சண்டுப் பாற்கடல்.

௩௩. சேவை-இடபத்தை. சிலம்பு-மலை, இது எதிரொலித்தலால் இப் பெயர்பெற்றது. பூவை-நாகணவாய்ப் புள். உருத்த-வென்ற. முகாம்புயம்-முகம் அம்புயம்; முகமாகிய தாமரை. பொறி- அறிவு.

௩ச. தாமரையும் மதியும் ஒளியிழத்தலைக் கண்டவர் உவமியார்; காணுதவரே முகத்துக்கு உவமிப்பரென்பது.

௩டு. உற வாழிய என்க.

௩சு. புயல் காவு-மேகமாகிய முதலை.

௩எ. ஒருவன் என்றது ஏலேலசிங்கனை.

௩அ. அங்கம் - எலும்பு. வங்கம் - மரக்கலங்கள்; கப்பல். தரளம் - முத்து.

௩௯. அவசம் - பரவசம்.

சக. போலவும் போலவும் உனை நோக்கிநிற்கும் என்க.

சஉ. போல் வெல்ல வலியில்லை என்க. வன்னி - கிளி.

சச. மலை பணி அரி வில் நாண் கணை என்பனவும், சிலை குணம் கணை வேழம் சுரும்பு அலர் என்பனவும் நிரனிறை. வந்தனன்பா என்னும் பாடத்திற்கு மொய்குழல் வந்தன் என்க; வந்தனள் எனற்பாலது சண்டு அன் சாரியை தொக்கு நின்றதென்க.

சடு. பொதிந்து - சூடி. மேதை-அறிவுகொடுத்தற்குரிய.

சசு. நஞ்சுவந்தோன் - சிவபெருமான். உவத்தல் - இங்கு விரும்பியுண்ணுதல்.

சஎ. பெண்டு - பெண்.

ச௯. முலை - சண்டுத் தனம்.

டுக. அகம் - மனம், வீடு. திட்டி - கண், நுழைவாயில். வேழம் - யானை போலுந் தனம், யானை.

டுசு. தனத்தார் இடை இறையவன் என்பன சிலேடை.

௫௩. சங்கம்-சங்கு, கூட்டம். அன்னம்- அன்னப்புள், உணவு. தாள் - தண்டு, கால்.

௫ச. சங்கேதம் - நியமம்.

௫டு. தார் - பூவரும்பு.

௫சு. கொற்றி-துர்க்கை, உடைந்த-தோற்ற.

எ௦. புணர்ச்சியிலெய்திய வேற்றுமை சுட்டித் தலைவியைத் தெய்வமகளாகக் கூறியவாறு, எண் ஊடு-எண்ணுதலில்.

எ௩. கலைபோல் நொந்தேனென இயையும்.

எச. குளிர உரையீர் என்க.

எஎ. என்னேயென்பது இன்ன தென்பதுபட நிற்குமொழி.

அ0. கான் ஐ கலை - காட்டிலுள்ள அழகிய ஆண்மான்.

அஉ. எனதம்பு பாயக் கலைதுள்ளி வந்ததெனத் தலைமகன் சாற்றியும் இவர் மாந்தழையால் எய்தாரெனப் பாங்கி பகர்ந்தது கையில் அம்பின்றித் தழைகொண்டு சார்ந்தமையினென்க.

அரு. எல்லாம் கண்களே தெரிவிக்கும் என்பது.

அ௬. பொய் - பொய்ப்பொருள்கள். புனநடுவின் வம்மேவுறும் அது - புவனம். கும்மேல் வரும் வளை - குவளை.

அஅ. பொய் - பொய்ப்பொருள்.

௯0. ஊழ் ஒளி-வெயிலைவிரிக்குஞ் சூரியன்.

௯௧. வீ—வண்டுகள். தொடை-இங்கே பூமாலை.

௯௩. வெங்கைவாணர்க்கு மழு இலையேல் கவர்வம்; அகப்படின் அதிலுள்ள மான்பொருட்டு மதி கீள்வேம் என்க.

௯௪. கொங்கையே அறியாமையறிந்ததென்றது இடைவருத்தம் நோக்காமையின் என்க.

௯௬. உலகவழக்குரை பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனமுங் கிட்டாதென்பது.

௯எ. கண்டாதியன சிலேடை.

௯௯. அத்தி என்பது ஒருவகைமரம். மால் - ஆசை.

௧0உ. தான்முறித்தல் - (கனத்தால் இடைவருந்தாவாறு) காம்பு களைதல்.

௧0௬. பாவாக்கி - பாவையருளும் வாக்கினர்; (ஆளுடைய பிள்ளையார்.) ஆண்பனை பெண்பனையாக என்க.

௧0எ. மணிமேகலைநூல் - மணிகள் கோத்த மேகலையணிந்த நூல்போலும் இடை; மணிமேகலையென்னும் நூல். சிந்தாமணி-குன்றாத கண்மணி; சிந்தாமணியென்னும் நூல். திருக்கோவை-அழகியகண்ணே; திருக்கோவை யென்னும் நூல். கோ - கண், உரை - வார்த்தை; மேற்படி சிந்தாமணி திருக்கோவைகளின் உரை என்றிங்ஙனங் கொள்க.

௧௧0. கருங்கட்குடம் - கரிய சூசுகத்தையுடைய குடம் போலுந் தனம்; கரிய கள்ளையுடைய குடம் என்க. தாலம் - பனைமடன்மா; ஆகுபெயர்.

௧௧௧. பொடித்தல் - அரும்புதல்.

௧௧௬. கற்று - கன்று ஆ. வலித்தல் விகாரம் பெற்றுக் கற்று என நின்றது.

௧௧அ. நில பிறை - நிலவைப் பரப்பும் பிறை. தழை இட்டால் வளர்க்தெழும் என்க.

௧உ௧. திருமகளுக்கு உறைவிடமாகி யாண்டும் பரவும் வல்லகோலாதிபதியத்திற்குத் தகுதிபூண்ட அண்ணமலை ரெட்டியாரென்னும் அரசரமைத்த ஆலய மூலஸ்தானத்திற்குப் பழமலைநாதரெழுந்தருளினர் என்னும் இது, தலைவி நாணால் நேரே உடன்பாடுகூறாது குறிப்பாற் கூறியவாறும். இதனுள்ளுறை:—அவரன்பு காரணமாகப் பழமலைநாத ரெழுந்தருளியாங்குத் தலைவரும் எனதன்புகாரணமாக அகப்பகுதிநாடிப் போந்தனரென்பது; அகப்பகுதி - அகத்தேநிகழும் காமஇன்பத்திறம். வல்லகோலாதிபதியென்பது, அண்ணமலை ரெட்டியார் பரைம்பரைக்குரிய பட்டப்பெயர். இவராலயம் வகுத்தது வெங்கையுலாவிற் காண்க.

௧உஉ. மாற்றி-போக்குதலையுடைய பெருமான்.

௧உ௪. சூல் இலை - கருப்பமில்லை.

௧உ௬. வரையினவர் ஆளுரென இயையும்.

௧உஎ. நந்தா-கெடாத. சந்தாடவி-சந்தம் அடவி; சந்தனக்காடு.

௧௨௮. சேரனை மதிமானென்றது மடலேறுதற்குரிய பனைமாலையைத் தனக்குரித்தாகக் கொண்டமையின் என்க.

௧௩௧. பலர்செய்த-பலர்செய்தனவும்.

௧௩௨. உயிர்த்து-இங்கே மோந்து. தலைமகன் வந்துழிச் செய்யுமுபசாரமத்துணையும் வன் றழைக்குச் செய்தாள் தலைவி என்பது 'அரைத்துக் குடித்திலள் அன்ப செய்யாதது மவ்வளவே' என்பதனுலறிக.

௧௩௪. கொடியாகிய பெண் கொம்பராகிய கணவனோடு ஆடிய எனவும், கொடிபோலும் பெண்ணே கொம்பர் போலுங் கணவனோடு நீ கூடுதலைச் செய்ய எனவும் கொள்க.

௧௩௫. மருவலர் - மணமலர், பகைவர். அளியினம் - வண்டினம், அன்புடைச் சுற்றம். ஆர்ப்ப-முழங்க, கூவ. முருகக்கடவுள் களிப்புறும் மயிலாடலை நோக்கி நிற்கவெனவும், முருகக் கடவுள்போலுந் தலைவர் காதலிக்கும் மயில்போல்பவளே நீ அத் தலைவரோடு கூடுதலைச்செய்து நிற்க வெனவும் கொள்க.

௧௩௭. சிற்றம்பலமென்பது அதனின் மிக்கதொரு பேரம்பலமுண்டென்பது குறியாது ஞான அம்பலமெனக் கொள்ளக் கிடப்பதுபோன்று சிற்றின்பமென்பதும் அதனின் மிக்கதொரு பேரின்பம் உண்டென்பது குறியாது ஞானவின்பமெனக் கொள்ளக் கிடந்ததென்பது. சிதாகாசந் தன்னைப் புனைந்து சொல்வரென இயையும். சித் - சிற்றெனத் திரிந்தது.

௧௪௦. அன்னம் வண்டு ஆகியவிவற்றின் உறவு முற்றும் விடுத்து மதியை நோக்கி இதழ்களைக் குவித்து எனக் கஞ்சத்திற்கும், அம்சமந்திரம் உச்சரித்தலமைய வாயு முற்றுமடக்கி அமுதப்பெருக்கொடு கூடிய சந்திரனை அகத்தே நோக்கிக்கொண்டு கண்ணிமைகளை மூடியென யோகிகட்கும் கொள்க.

௧௪௫. மணி - இங்கே அழகிய. குறும்பூழ் - காடை. மூரல்-சோறு.

௧௪௭. கருமுன் - கருவில்; முன் - எழலுருபு. ஆயவெள்ளம் அனை கோல என்பன சிலேடை.

௧௫௦. அந்தகனை அழைக்கும் வன்பு நஞ்சு என்க. முன் பந்தனை இலர் - அநாதிமலமுத்தர்.

௧௫௩. மணிக்குரல் இப்பொழுது கேள்; கேட்கின் சிலை கரும்பாம், பகழி மலராம் என்பது.

௧௫௪. தழல் - கவண்.

௧௫௬. பூமடவார்-கலைமகளும் திருமகளும்; இவ்விருவரையும் விழியாகக் கொண்டமைபற்றியே காமாக்ஷியென வழங்குவர். கா - கலைமகள்; மா - திருமகள்; அக்ஷி - அக்ஷமாகவுடையவள்.

௧௫௭. அச் சுரும்புபோற் சூழ்ந்து காக்கவேண்டும் என்பது.

௧௬௦. மாளுதல் கலைகுறைதல்.

௧௬௨. வைரோசனன்-வாணசுரன்.

௧௬௩. இருந்தது அறிவிக்கவோ என்பது.

௧௬௫. குறிப்பது போலும் என்க.

௧௬௬. வெய்யவன் - சூரியன்.

௧௬௮. பங்கம் - அழிவு. மாதங்கம்-யானை. சங்கம் - கூட்டம்.

௧௭௧. இறை - கை; ஆகுபெயர். மதன் மலர்க்கணை அஞ்சுமெய்யக் களபக்கோலமணிவர் என்பது.

௧௭௨. வில்லின் மாட்சிமையை மதித்தலுடைய கைத்தாமரை (இரவுக் குறிவேண்டி) அஞ்சலியா நிற்கக் காண்பான் விரும்பும் என்க.

௧௭௫. காற்றால் அசையும் அச் சருகு ஒலியினும் இத்திறம் ஆபத்துவிளையும் வனத்துவர எங்ஙனம் திடங்கொள்வதென்பது.

க௭௪. தலைவர் இருளில் வருகைக்குத் துணியாததுபோன்று நடித்து என்மனம் நின்மனம்போன்று துணிந்ததென்பது.

க௭௫. குறிப்பிசையைக் கரைந்து வந்தேன் என்க.

க௭௬. தலைமகனுக்கும் யானைக்கும் சிலேடை. வேல் - ஆயுதம், மூங்கில்.

க௭௮. மூருந்தா என்பது மயிலிறகினடி. அளி - வண்டுகள். 'இருந்தாமரைக்கள் மறுத்த இப்போது' என்பதால் இரவுக்காலம் என்பது அறிக. இரவில் தாமரைக்கண் வண்டினங்களடையா. அது குவிந்திருத்தலின் மல்லிகை மலர்கள் இரவில் மலர்வன. மலர்ந்தால் வண்டுகள் அதில் அமரும். அதுபோல் இரவிற் றலைமகன் வந்தணுகுக என்பதாயிற்று.

க௮௦. பூ அகமென்றது இலக்குமி என்பது குறித்து. இதனை க௯௬-வது செய்யுளிலும் காண்க.

க௮௧. மாறன் - இளையான்குடிமாறநாயனார்.

க௮௭. மட்டு - தேன், அளவு.

க௯௧. கம்பு - சங்கு.

க௯௨. செப்பு - சிமிழ். ஒது - உவமவுருபு.

க௯௬. மறைவனத்திற் கதவுதிறந்தடைத்தவர்-ஆளுடையவரசும் ஆளுடைய பிள்ளையாரும். இருவர்-சூரிய சந்திரர்.

க௯௭. இரவில் தலைவிக்குக் கொணர்ந்த பூமாலையைத் தான் வந்தமைக்கு அறிகுறியாக மாதவியிலிட்டகன்றமை குறித்தவாறு. மணம் - வாசனை; விவாகம்.

க௯௯. வேங்கைமரத்தினும் முல்லைமாலை சூட்டியகன்றனன் என்பது.

உ0௪. துஞ்சுதல் — துயிலுதல். நஞ்சாம் என்பதில் ஆம் உவமப்பொருட்டு.

உ0அ. மேவாதவண்ணம் கொட்டு பறையென இயையும். கொய்தற்பறை - சாப்பறை.

உக0. கொடி - காக்கை.

உகக. இது உக௯-வது திருக்குறளின் கருத்தது; (வாய்மை).

உக௫. வேலை - இங்கே கடல். கதிர் - சூரியன்.

உ௨0. பகர்ந்து இடனுகுதும் என இயையும்.

உ௨௧. பொறி ஆலயம்-இலக்குமிக்குரிய செந்தாமரை.

உ௨௪. மலய அநிலம் - தென்றல். காம அனலம் - காமாக்கினி.

உ௨௫. வம்பு-வாசனை, தீச்சொல். மதி-சந்திரன், புத்தி. வண்டு-சுரும்பு, வளையல். அம்பு - நீர், பாணம். கண்முத்து - கள்ளாகிய முத்து, கண்ணீராகிய முத்து. வெம்பு - விருப்பு.

உ௨அ. தருங் காமநோயைக் குறித்திலளாய் என்றும் பாடம்; இதில் ஆய்-தாய், அணங்கிற்று - வருத்திற்று. வெறி - ஆடு; இது கொண்டது அத்தெய்வத்திற்குப் பலியீதற்கென்க. விதி - சிலேடை.

உ௨௯ கருங்கண்ணி - அண்மை விளி.

உ௩௪. தலைமேற்படுபொறி என்றும் பாடம். வெறியாடல் - வேலனாடல்.

உ௩௫. சுகரும் வாமதேவரும் துறவின் முதிர்ந்த இருமுனிவரர்.

உ௩௭. வேங்கைபூத்தலும் சந்திரன் பரிவேடங்கொள்ளுதலும் வாய்ந்த காலமே மணம்புரி காலமாகக் கோடல் வேடகுல மரபு. கணி - கணிப்பவனெனவும் பொருள் பயத்தலின் மணநாளுரைப்பவென்றும், மலர் பொன்போற் குவிதலின் கடன்றரவென்றும், அக்காலை தடை செய்த வியல்பாகலின் ஊர்கோளைத் தலைமகள் புறம் புறம்போகாவாறு அன்னையிட்ட கிற்

றென்றும் உருவகித்தவாறு. ஊர் - பரிவேடம்.

உ௩அ. நின் பழி - நினக்கு நேர்ந்த பழி. கரத்தல் - தலைமகள்பிரிவால் உளவாகும் பீர்பூத்தல் வளைகழலலாதியன புலப்படாவாறு மறைத்தல்.

உ௩௯. ஒளிவால் இருந்தார் என்றும் பாடம். குறி - குறியிடம்.

உ௪௦. நந்துதயில் கொள் என்க.

உ௪௧. கோல் - சூரியன்.

உ௪௩. வண்டென நெருங்கும் என்க. கடி - பேய்.

உ௫டு. பவம் - பிறவி. கொடுவரி - புலிகள். செறி - நெருங்கி. துன்பத்துக்கிடமான வழிகளைச் சிறுநெறி என்பர்.

உ௬௦. குரு - ஒளி. வரையன்ன - மூங்கிலை யொத்த.

உ௬எ. நாளைவராமல் மறிப்பீராக வென்றது இன்றேயான் இறந்துபடுவன் வருவதெற்றிற்கு என்பது தோன்றுதற்கென்க.

உ௬அ. களபமென்னப் பூசுக என்பது.

உ௬உ. ஆகி வேறு தவறு விளைதல் இலதாக நின்னுயிர்போல்வாளைப் புரந்தேன் என்க. இலதாய்-எச்சத்திரிபு.

உ௬௪. இது ககடுக-வது திருக்குறளின் கருத்தது; (செல்லாமை). முன்பின்-அறமும் இன்பமும்.

உ௬டு. ஆணிக் கனகம் - மேலான பொன். அது செம்பொன் என்க. உரைத்து மாற்றுப்பார்த்தலுக் கிணைக்காத பொன் என்ப. பாணிக்கும் - காலம் நீட்டிக்கும்.

உ௬அ. பிரியாத தலைவர் பிரியப்பட்டவள் நீயொருத்திதானோ என்பது.

உஎ௦. மான்பிணைகாண்டலும் மீள்வரென்க.

உஎக. பூட்டாத வில் - மேகவில். தீட்டாதவம்பு - நீர்.

உஎஉ. வம்பு - காலமல்லாதகாலத்திற்றோன்றுவது. குயில் எமருபருவம்; கார்காலம். எமரல் - கலங்கல்.

உஎ௩. பசப்பு - காமத்தால் வேறுபடுநிறம். குருகு - வளையல். தோன்றி - செங்காந்தள்.

உஎடு. கஉ௬௩-வது திருக்குறட் கருத்தது; (உரனசைஇ).

உஎஎ. தேர்செலுத்துக என்க.

உஎஅ. அன்று - அன்றி.

உஎக. ஆகியவென்பது ஆகிய கல் எனப் பெயரெச்சமாகியும், ஆகிய ஆர்க்குமென வினையெச்சமாகியும் பொருள் பயந்து நின்றது. கல் - முறையே கல்லும் ஒலிக்குறிப்புமாம்.

உஅ௦. காம் ஆர்க்கும் வலம்புரி வாழ்க என்க.

உஅஉ. துறந்தார் மனம் மறத்தலும் நினைத்தலுமின்றிப் பாமர்சிந்தனைமயமாய் நிற்பதுபோன்று என் மன நிற்பதென்க.

உஅ௩. விண்மணி - சூரியன்.

உஅ௪. மலைவு - மயங்குதல். இல்லை என்பது தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று இலை என்று நின்றது. விலை - வில்லை. வில்லின்றொழில் கொலை செய்வது. அதனாற் கொலை வில் எனப்பட்டது. முகிழ்-தாமரையரும்பு.

உஅ௬. இந்தீவரம் - கருங்குவளை.

உஅஎ. துயரம் செல்லுமென இயையும்.

உஅஅ. கணம் - விண்மீன்.

உக௦. மால் - மேகம்.

உக௩. கூறுமெனில் தெளித்ததற்குக் குருகும் கரி உண்டு; எனவே அக்காலை பிறிதொன்றுமில்லை என்றபடி. இலைகுழ் மனை - பர்ணசாலை.

௩௦எ. உறை - நீர்.

௩௦அ. கலந்தாங்கு மணஞ்செய்யும் என்க.

௩க௦. ககஉ௦-வது திருக்குறளின் கருத்தது. (அனிச்சமும்).

௩கஉ. பாலை செய்தலாகப் பாடியது திருநணிபள்ளியில்.

௩கக. பெண்ணணங்கு - திர்க்காதேவி; எனவே, காவியாதியபோலும் அத்தேவி யுறுப்பன்றி வேறுகாவியாதியவும் அவை பூத்த வாவியாதியவும் சுரத்தின்கண் இன்றென்பது.

௩கஉ. நாண்முதலியன மற்றைப் பூண்போலும்; கற்பு மங்கல நாண் போலும் என்க.

௩கஅ. சிவன் உமையையும் வசிட்டன் அருந்ததியையும் துறந்தாலும் என்க.

௩உக. நிழல்போல சேர்ந்தது என்க.

௩உஉ. தாதை - தந்தை. இறைவனைத் தாதையென்றது வேண்டாமல் வேண்டுவன அவன்றானே தருதலால்.

௩உசு. கணி - கண்ணி. வேழம்பர்-கழைக்கூத்தர்.

௩உஎ. இந்நகர் முன் பொன்னகர் பயனற்ற நகர் என்றது.

௩௩௩. மாலை - இங்கே பூமாலை. பாலின் இன்சுவைபோல் சொல்லிற் சுவையுடைமையின் 'பாலைப் பொருமொழி' என்றார். முத்தும், மணியும், மலரும் தாம் தோன்றியவிடத்துக்குப் பயன்படாது பிறர்க்குப் பயன்படுவது போல பெண்களும் தமக்குரியவரை மணந்துசெல்வர்; பிறந்தவிடத்துக் குதவார்.

௩௩௪. விநாயகக்கடவுள் காக்கை வடிவிற்சென்று காவிரி நதியைக் கவிழ்த்த சரிதம் கந்தபுராணத்துணர்க.

௩௩அ. பூவிதழ்களைப் பரப்பி அதில் வைப்பினும் குழையும்பதம் என்க. பூவின்முகம் - பூவிதழ்.

௩௩௯. மகளிர் புறம்போந்துலாவுதற்கியலும் பேதைப்பருவமும் அஃதியலாத மங்கைப்பருவமும் போலாது, பெதும்பைப்பருவம் இவ்வீரியல்பும் ஒருவா றியைந்துளதாகலின் இதற்கு இத்தகைய பகலிரவுகட்கு இடையதாகிய கருகுமாலை உவமமாயிற்று. பெதும்பைப்பருவம் தொடங்கியே புறஞ்செலாதவள் மங்கைப்பருவம் வந்துழிச் சென்றது வியப்பென்றபடி.

௩௪0. பன்றியெழுங்கால் கொழுநனுக்கு அபயமென்று.

௩௪க. வண்டல் - சிண்டு மகளிர் விளையாட்டுக் கலங்கள்.

௩௪௩. விரை - மணம். மா-வண்டுகள், ஏ- வில்.

௩௪௬. அல்குலாளொடு என்றாயிலை என்க.

௩௪எ. தலைவனடி பேரடியும் தலைமகளடி சிற்றடியுமாயிருத்தலின் வெள்ளைக்குரிய அளவடியும் வஞ்சிக்குரிய சிந்தடி அல்லது குறளடியும் போல்வவெனவும். அவை தனித்தனி செல்லாது அச்சமாதிய காரணங்களால் விரவலின் இவ்விடம் அவ்வீரடிகளும் விரவும் கலிப்பாவொப்பெனவும் கூறியவாறும். தலைவனடியை வெள்ளையடியென்றது வலம்புரிச்சங்க ரேகையுடைமையினென்க. வெள்ளை-வெண்பா, சங்கு. வஞ்சி-வஞ்சிப்பா, பெண். கலி-கலிப்பா, கெடுதி; வஞ்சகமுமாம்.

௩௫உ. இதில் வீ பறவை.

௩௫௫. ஆற்றுப்படுத்தல்-ஆற்றுவித்தல்.

௩௫எ. எனக்கோ அனைக்கோ எவர்க்கோ என்பது.

௩௫அ. ஆளரி – சிங்கம். ஈன்றவள் பெற்றவள். அறங்கோடி என்றது பலவறங்களை.

௩௫௯. இதழி-கொன்றை. தொடை-மாலை, பிறழாது - தவறாமல்.

௩௬0. எழுநா வான்றுசான்றாக - அக்கினி ஒரு சாட்சியாக.

௩௬௩. மார்பினுருடன் போயினள் என்றும் பாடம்.

௩௬௪. அணிவரையி - வில்லம் என்றும் பாடம்.

௯௬எ. இம்மலை கன் மலையெனினும் புயத்தோற்கு இடந்தருதலால் மெலிக என்றபடி.

௯௬அ. செம்பாதி - நேர்பாதி. சிவ பெருமான் மணந்து சரீரம் பாதியா யினர்; இவர் பூரித்தனர் என்பது.

௯௬௯. வருத்தல் - ஈண்டு முயற்சி யின்மேற்று.

௯எ௦. ௯௬௯.—தில் விழைவுக் குறிப்பு.

௯எக. மலரொன்றுபோல அலர் களை எங்ஙனம் சுமந்தனை என்பது; அலர் - சிலேடை.

௯எச. அன்று - அன்றி என்பதன் திரிபு.

௯எ௫. ௪அ-வது திருக்குறளின் கருத்தது; (ஆற்றின்).

௯எ௬. மேகங்கள் கீழ்நிலையினவா கலின் அருந்ததி நிலையிற் சேறலும் சொரிதலும் இன்மைபற்றி என்றும் பொய்யா என அவள் கற்புக்கு அவ் விசேடமின்மையை விளக்கியவாறு.

௯அ௯. வெள்வளை - வெண்மை யான சங்கு. சலஞ்சலம் - வலம்புரி ஆயிரஞ் சூழ்ந்த சங்கு. தாணு-பிரளய காலத்தும் அழியாதிருப்பவன்; அவன் சிவபெருமான் என்க.

௯அ௪. வெட்சி பூப்பறிவிக்கும் மங் கையர்க்கும் நிரைகவர்வார்க்கும் உரிய வாகலின் இங்ஙனம் கூறியவாறு.

௯அ௬. ௯௩௪-வது திருக்குறளின் கருத்தது; (இன்னா).

௯அஅ. இன்பினை அமுதொப்ப தன்று; சுவையே ஒப்பது.

௯௯௦. மணிபோலுயிர்த்து நெய் யாடினள் என்க.

௯௯௧. பத்திரதன்-தசரதன். புத்தி ரன் - தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு நரகத்திருந்து எடுப்பவன்.

௯௯௫. பை - படம். செய் - வயல். பனி - குளிர்ந்த. தேரின் - ஆராயுமி டத்து. வெங்கரவன் - கொடிய திரு டன்.

௯௯எ. ௧டு௬ - வது திருக்குறளின் கருத்தது. (ஒறுத்தார்க்).

௪௦௧. பரவை - பரவைநாச்சியார்.

௪௦அ. ௯௯௯ - வது திருக்குறள். (கண்ணுடையர்).

௪௧௦. செங்கமலன் - பிரமன். தலை யோடு - கபாலம். இசைத்தல் - பாடு தல்.

௪௧எ. எஅஅ - வது திருக்குறள். (உடுக்கை).

௪௧அ. தீர்துயர் - பிறவினையில் வந்த வினைத்தொகை.

௪உஉ. நாகு - இளமை.

௪உ௬. அனைய - ஒத்த. செயல் - தொழில். மருவி - பொருந்தி. மதி - மாதம். முக்கால் - மூன்று முறை.

திருவெங்கைக்கோவைக் குறிப்புரை முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

௯. கலை - லைவொற்றுமை.

௬. வில்லிறைவன் - இராமர்.

௧௦. சிவபெருமானுக்கு அம்பு திரு மாலும் நாண் ஆதிசேடனுமாகலின் அம்புமேலிருக்கு நாரி என்றும், மன் மதனுக்கு அம்பு மலரும், நாண் வண்டு மாகலின் அம்பின்மேலிருக்கும் நாரி யென்றும் முரண்பட விதந்தபடி.

உஉ. மை - ஆடு.

உ௫. விமலேசரெழிலொன் றிர தக்கா லென்றது, சிவபெருமான் கொண்டருளிய பூமியென்னும் இர தத்தின் உருளையாகிய சூரியனை; பின்

பின்னர் இரதக்காலென்றது, அச்சூரியனுடைய இரதத்தினுருளையை; வாளி வாளி என்றது, அப்பெருமானுடைய பாணமாகிய திருமாலின் பாணத்தை. எனவே, என்றும் நியதியாகக் கிழக்கே தோன்றி மேற்கேகேயாடும் சூரியனுடைய இரதவுருளை தெய்வகதியால் அந்நிலைமாறித் தெற்கே தோன்றி வடக்கேயோடினும், சுட்டிவிடப்பட்டாரைத் தப்பாது கொன்றேமீளும் அத்திருமாலின் பாணம் தவறுதலையடையினும், அக்காலத்தும் என்மொழி பிறழாதெனத் தலைமகனிசைத்தவாறு.

௬௬. சுடர்கால் - சூரியசந்திரர்களாகிய உருளைகள்.

௭௨. என்னடிகளென்றது திருவள்ளுவநாயனாரை.

௭௮. ஐய வென்பது அயவெனப் போலியாயிற்று.

௯௫. தமிழ்வந்து - தென்றல்; தமிழ்- இனிமை; தமிழ்ப்பாஷை.

௯௬. நாதித்தல் - ஒலித்தல்.

௭௫. பவம் - உலகம்.

௮௩. திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம் - க (தூண்டுசுடர்.)

௮௭. தீபம் - சுவாதிநாள்; ஐப்பசிமாதத்திலே சுவாதிநக்ஷத்திரத்திலே மழை பெய்யுமென்பதைச் சிந்தித்துள்ளவரென்னுங் கருத்தால் "தீபந்தோன்றும் யுயனினைவத் தீரார்" என்றான். இச்செய்யுளில் சிலசொற்கள் சிலேடைப் பொருள் தந்து நிற்கின்றன.

௮௫. மாணிக்கமலை - இரத்தினகிரி; வாட்போக்கி என்பதும் இதுவே. இதில் பாலைக்கவிழ்த்த காகத்தை ஒரு இடையன் பொருட்டு எரித்த சரித்திர விரிவை அத்தலபுராணத்துட் காண்க.

௮௯. அறிதல் - ஈண்டு மதித்தல்; "பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை" என்னும் திருக்குறளிற்போல.

௯௩. மகளிர்கூந்தலை மன்மதனுக்கு அரணாகவகுப்பது நூற்றுணிபாகலின் குழற்காடு குறைத்தகருத்து மதனைப் பிடிக்கவோ என்றார்; இதனை "மட்டுக் கணைவேள் அரணாகவளர்த்த குழற்காடு" என்னும் பிரபுலிங்கலீலையானு முணர்க.

௯௫. இந்தீவரம் - கருங்குவளை. அதிரேகம் - அதிசயம், உயர்ச்சி.

திருவெங்கையுலா.

கண்ணி - ௨௭. கோசலைநாட்டிலே மணிபிங்கலை நகரத்திலே அந்தணகுலத்திலுதித்த விவசித்தென்பவர் வறுமைமேலீட்டால் எங்குமுழன்று வருங்கால், ஒருவனத்தில் ஒருதெய்வீகச் சுனையில் மூழ்கி, அங்கே குபேரனது தங்கையாற் கிடைத்த ஆபரணங்களைக் கைக்கொண்டு, ஒருகணநாதருணர்த்தியவாறே விருத்தகிரியை யடைந்து, அசரீரியின்படி உரோமசமுனிவரநுக்கிரகம்பெற்று, அருந்தவம் புரிந்து பழமலைநாதர் கட்டளையின்படி அவ்வாபரணங்களை வைக்கப்பட்ட வன்னிவிருக்ஷம் வேண்டிய பொருளுதவ, அரிய திருப்பணி பலவும் புரிந்து சிவபதமடைந்தனர். இதன் விரிவை விருத்தாசல புராணத்துட் காண்க.

௯௭. அன்றுதல் - பகைத்தல்.

௧௯௧. ஐந்துமுதல் ஏழுவயதளவும் பேதை.

௧௯௦. எட்டுமுதற் பதினொருவயதளவும் பெதும்பை.

௨௦௭. மேம் - மேன்மை, செய்யுமென்னும் எச்சமுமாம்.

௨௧௭. ஓதி - அறிவு.

௨௨௭. பன்னிரண்டுமுதற் பதின்மூன்று வயதளவும் மங்கை.

௨௬௭. பதினான்குமுதற் பத்தொன்பதுவயதளவும் மடந்தை.

உ௭௮. உடைந்தான் - தோற்றவன்.

உ௮௬. எய்யாமை - அறியாமை.

௩௦௦. இருபதுமுதல் முப்பத்தைந்து வயதளவும் அரிவை.

௩௩௬. இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவும் தெரிவை.

௩௬க. நாவல் விலங்கல் - மேருமலை.

கண்ணி - ௩௭க. முப்பத்திரண்டு முதல் நாற்பதுவயதளவும் பேரிளம் பெண்.

இட்டலிங்கவபிடேகமாலை.

க. சிவலிங்கமே எவ்வகை மூர்த்திகளுக்கும் மூலமென்பது.

உ. ஆகமோற்பவவகைகளும், அவற்றில் விதிக்கப்படும் விதிமார்க்கம் பத்தி மார்க்கம் இரண்டாலும் முத்தியுண்டென்பதும் விளக்கியது.

௩. நின்மலபஞ்சாவத்தையி னியல்பும், சிவம் அவற்றிற்கும் அதீதப்பட்டதென்பதும் கூறியது.

௪. பெருமானுக்கு ஒன்றினும்விழைவில்லையாகவும் ஆன்மாக்க ளுய்வான் ஆகமங்களில் ஆராதனை விதித்தது.

௫. பெருமான் அனுக்கிரக நிக்கிரக வியல்பு.

௬. வீரசாமானியருக்குத் தூலதனுவிற்செய்யப்படும் இஷ்ட லிங்க எழுவகைத் தீக்ஷை.

௭. வீரவிசேடருக்குச் சூக்குமதனுவிற் செய்யப்படும் பிராணலிங்க எழுவகைத் தீக்ஷை.

௮. வீரநிராபாரருக்குக் காரணதனுவிற்செய்யப்படும் பாவலிங்க எழுவகைத் தீக்ஷை.

௯. அபிஷேகங் கொள்ளுமுறைமை.

க0. சிவானந்தத்தினுயர்வும் சைவவருணெறிச்சிறப்பும்.

நெடுங்கழிநெடில்.

க. எப்பிறவி நல்லனவென வினுதற்கணின்ற ஓகாரமிரண்டனுள் முன்னையது அர்ச்சனைபுரிந்த சிலம்பியாதியவற்றினுயர்பும், பின்னையது அதுபுரியாத மூடரினிழிபும் தோன்றநின்றன. தெறித்தவர் தமையும் வைத்தருள்வோயென இயையும்.

உ. அமைந்து கடந்திடாது இயன்ற யாக்கையெனக் கூட்டுக. இத்திற யாக்கை யாதிய வுடையராய்த் தோழமை பூண்ட நம்பியாரூரர் முதலியோர் விரும்பியவாறுசெய்யத் தேவரீரே வலிந்துசெல்லுங் காலத்தும் அவர் அவ்வரியயாக்கையையும் வெறுத்துத் தேவரீரையே நண்ண; யான் இவ்விழிவுடல் நீக்கத்திற்கு அழிவேன் இங்ஙனமாயின் எங்ஙனமுய்வேன் என்பது.

௩. ஐம்புலன் - கண்டு ஐம்பொறிகள்.

௪. உலகையளந்த திருமாலாதியர் நறுமலர்சாத்தலாதிய ஒவ்வொரு தொண்டையே மேற்கொண்டொழுகாநிற்க, அவர் முன் நாணமின்றி அத்தொண்டனைத்தும் ஒருங்குடையதாகிய உமது பூசையைச் செய்கின்றேன் என்பது. இறைவரையழிப்பான் யாகமியற்றிப் புலியாதியவிடுத்தமைபற்றித் தாருகவனமுனிவரை விலங்கினுங் கடையரென்றூர்.

௫. மூக்கிடைவிழிகளேறல்-காட்சி மழுங்கக் கண்சுருங்கல்.

௭. சிவசாதாக்கியமுதலிய ஐந்துசாதாக்கிய தத்துவங்களையும் சதாசிவமூர்த்திமுதலிய ஐந்து தத்துவமூர்த்திகளையும் முறையே உற்றன. ஈசானம் சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடமென்னும் முகங்களாகிய பிரபாவங்கள் எனக் கொள்க.

க0. வெங்கையராதியர் சரித்திரங்களை வசவபுராணத்துட்காண்க.

குறுங்கழிநெடில்.

க. பொன் செய்வாணிகர் - பொன் வினைபுரியும் வாணிகர். (தட்டார்) பொன் ஈட்டும் வணிகருமாம். என் செய்கு - யாதுசெய்வேனென்னும் தன்மை யொருமை வினைமுற்று. ஓ வினைப்பொருட்டு.

உ. விட்டிடுமாறு - கடைக்குறைந்தது. ஆறு - தன்மை.

௩. தமவென - தம்முடையனவென.

௬. குருபணிக்கு உடலும், சங்கம பூசைக்குப் பொருளும், சிவத்தியானத்திற்கு மனமும், உரியனவாகப்புரிதல் வேண்டுமென்னும் நூற்றுணிபுபற்றி வினக்குறுகூறும் மனமென்றார். இதனை நிரஞ்சனமாலை ௧எ-வது செய்யுளானும் உணர்க.

எ. மலர்க்கருள்வதாயின் என் மலர் கல்லினுந்தீதோ என்பது.

அ. தருநீர் உனக்கு வாய்ப்புனலாமோ என இயையும்.

நிரஞ்சனமாலை.

உக. கருவன்று - கருவன்றி. கரு-வித்து. "விச்சதன்றியே விளைவுசெய்குவாய்" என்பதனாலும் அறிக. திருவாசகம், திருச்சதகம்.

சிவநாமமகிமை.

௪. இறந்திடாது என்பது ஈறுகுறைந்தது. (௫, ௬.) காணிய கூறிய என்பன செய்பிய வென்னும் வினையெச்சம்.

எ. வெண்மதிசூடி - வினைக்குறிப்புப் பெயர்.

நெஞ்சுவிடுதூது.

கண்ணி-௬. வாசனையென்றது வினைவிற்குக்காரணமாயுள்ள பாவனை வாசனையை என்க. தடுத்திருந்தது ஒன்று-அறிவைத் தடைசெய்திருந்த தொரு மலினம்.

௧௩. கழூவேறிகள்-சமணராதியோர்.

௧௪, ௧௫. என்பில் உயிராக்கினான் - ஆளுடைய பிள்ளையார்.

௧எ, ௧அ. எண்ணி இறப்பும் பிறப்பும் கடியப்பிறந்தான் என்க.

உக. கருணைபுரிதலாவது - தம்மை நோக்குதலாதியவற்றால் பாவிகட்குப் பாவ வொழிவும், தம்புனிதச்செயல்களை நோக்குதலால் உதாசனர்க்குப் புண்ணியவிருப்பமும், தம்மைவழிபடுதலால் பத்தர்க்கு நல்வினையும் தம்மை நம்புதலால் சீடர்க்கு முத்தியும் உண்டாக்கல்.

உஉ, உ௩. மூன்றூற்பெருக்கும் இரு சமயம்-அறுசமயம்.

உ௪. இது முதல் தசாங்கம் கூறப்படுகின்றன. இது கைலை மந்தாம் விந்தம் மேருவை இழித்தவாறு.

உ௫. வளத்து - வளத்தது.

௩உ. முப்பகுதியுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். மும்மாயை - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதி மாயை.

௩அ. வரையாமை - எழுதாமை, நீக்காமை. அநுமானித்தல் - காரியத்தைக் கொண்டு காரணத்தைத் துணிதல்.

௫௧. திருக்குறள் ௩௫.

௩௩. உன்னும்படி வேறிலாமையாவது இரண்டையும் சமமாகக்காண்டல்.

௩௫, ௩௩. ஐம்புலன்களையும் வெல்லுவது அருமையாகலான் "வெல்லாத ஐம்புலன்" என்றார். வெல்லாத ஐம்புலன்—பிறரால் வெல்லமுடியாத ஐம்புலன்கள்.

௩௬, ௩எ. இறைவன் மேனியே ஐந்தெழுத்தென்பது, " நம் பெருமான் மேனியா மஞ்செழுத்து " என்பதால் அறிக. ஐந்தெழுத்த இறைவன் மேனி

யாம் என்பது மதி; அஞ்சு ஆகுபெயராய் ஐந்திந்திரியங்களின் மேனின்றது.

அஉ. கவரி இரட்டி என இயையும்.

கூ௦, கூஅ. சாதமருள் - பிறவிக்குக் காரணமான விபரீதவுணர்வு.

க௦உ எம்மை யெமக்கருளாய் என்றது ஆத்மநிலையை விளக்குவாய் என்றபடி.

கககூ. இக்கண்ணி சிவக்கோலத்தைச் சுட்டிநின்றது.

ககரு. அடியேனும் கஉஎ - காதலானேன் என இயையும்.

ககஎ. வில் நியாசம் - வில்லேத்தொடுதல்; பின் பகையின்மையின் நெற்றிக் கண்ணைத் துறந்தனரென்பது.

ககஅ. கேவலம்-அறிவின்மறைப்பு.

கஉச. இவர்கரம் பிரமகபாலத்தைக் கழுத்துப்போற் றுங்காமை குறிப்பித்தது.

கருச. தொகைபெறா-செய்யூ என்னும் வாய்பாட்டது.

கருகூ. கம்பர் - கலிக்கம்பர்.

கசுஎ. நீ துணையல்லவென்று நின்று நீக்கினுல் என்க.

கஅச. நிர்மலிந்து கஅஎ - என்னும் என இயையும்.

கஅகூ. தன் என்றது மணிமுத்தா நதியை.

கஅஎ. செய்த்தாமம் - வயலிடம்.

கஅஅ. சுவை - உப்பு.

கஅகூ க௯௦. வெருதற்கு எளியவழியாக உயர்த்த உப்புக்குவியல் என்க.

க௯உ. பூ-சிலேவைஷ. சேடன்பணங்காட்டல் - பாதலங்காறும் பதிந்திருத்தல்.

க௯௯. வேளாளரும் கங்காபுத்திரராகவின் முருகக்கடவுளை சகோதரரென்றூர். கங்கை விடுப்ப என இயையும். ஆண்டு வேளாளரின் மிகுதிகுறித்தவாறு.

க௯எ. திருக்குறள், கருகஉ.

உ௦௦. சேயூர்-முருகக்கடவுள் தலம்.

உ௦௫. இறைவன் காற்பூதம் எனப்பிரிக்க.

உ௦௯ அவன் என்றது நியாயனே. சேர நண்ணுரேல் என இயையும்.

உஉகூ. தந்திதருபச்சை - யானையாற் கொணர்ந்த மரகதப்பச்சைக்கடகம். இச்சரிதம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாற்றுல் உணர்க.

உசஉ. ஒரு பூதருமில்லாதுற்ற—ஒருயிரும் காட்சியிற்படா தொடுங்கியுள்ள.

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள்
பிள்ளைத்தமிழ்
முத்தப்பருவம்.

கூ. பிலநதி - கம்பை.

அம்புலிப்பருவம்.

எ. நின்னிறநாமன் என்றது-சசிவன்னனை.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்
கலம்பகம்.

சசு. இப்பிரபந்தம் ஆசிரியர், அயிக்கமுற்றபின்னர் அருளிச்செய்ததாகலின் "நங்கண்களிப்ப நண்ணுமாயின் யாம் வினையறிகுதும்" என்று ஆற்றுமையால் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

இட்டலிங்கவகவல்.

வரி-கூ. பெரியோன்றானும் திசைமுகத் தொருவனும் காண்டகில் செல்லாதென இயையும்.

சச. கடிஞை - பிக்ஷாபாத்திரம்.

அஉ. அஞர்மூன்று-ஆத்திரம் ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம். அவை முறையே சடத்தொடுகூடியவுயிரினம் வாயிலாக வருவதும், பாசங்களின் வாயிலாக வருவதும், ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவதுமாகிய துன்பங்கள்.

உஉ. நோக்கிய ஒளி சிறந்தன்றே என இயையும். நோக்கிய - நோக்க. ஒளிசிறந்தன்று-ஞானம் மிகுந்தது.

க00. ஒழிவின்றிருத்தலாவது - தூல தனுவில் இட்டலிங்கமாகவும், சூக்கும தனுவில் பிராணலிங்கமாகவும், காரண தனுவில் பாவலிங்கமாகவும் அகலாதமர்ந்திருத்தல். எங்ஙனமிருந்தனரெனின், காசி முதலிய பல்பெரும்பதிகளனைத்தினும் கண்டோர்க்கு வினைத்தொடர்பகல வீற்றிருந்தெனவே இருந்தனர் என இறுதியடிகளொடு கூட்டி முடிக்குக. இன்று - இன்றி.

ககஉ. பெருங்காய் வீழ்தர வாளைபாயும் என இயையும்.

கசுஉ. களமர்வீழ வராலுகளும் என இயையும்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிரபந்தத்திரட்டுக்குறிப்புரை

முற்றிற்று.

---

௧. சோணசைலமாலை

அங்கையின்	௰
அஞ்சலென்	௧௫
அணிந்திடுகல	௧௫
அண்ணன்மா	௧
அந்தரிகுமரி	௰
அருங்கலம்	௯
அருங்கவிவாத	௨
அள்ளிவெண்டி	௯
ஆண்டுகம்பல	௯
ஆர்த்தெழுதிரை	௨
இந்தியங்கரண	௫
இழையெனத்த	௯
ஈரமுமருளுமொ	௭
உயங்குநாவிடைப்	௬
ஊழுறுமணிப்	௯
எழுபசும்புல்லு	௧௨
எறுறுமமரர்	௮
ஐயநன்மருங்	௯
ஒண்மணிப்ப	௯
கண்கணிற்பரி	௰
கண்டிகைக்க	௧௧
கண்புனறுளி	௨
கத்தரமிருந்து	௮
கருத்திடைநின	௫
கழைமொழிக்	௬
கனவினூடமை	௯
கனிமலைதுவர்	௧
காமவைரமுனி	௧௧
கார்தருசுருண்	௬
கானமேமருவும்	௮
குருமணிமகு	௧௫
குலத்தினிற்பி	௯
குன்றுதோறு	௫
கூம்புறுகரமு	௮
சதுரனெழிற்	௧
சிந்தனைகலங்	௧௧
சிம்புளாய்மடங்	௧௫
சினம்படுமுளங்	௭
சீரணிபுகழுங்	௧௫
சுடரிலைநெடுவே	௧
சுருக்குமைம்	௰
செக்குறுதிலத்	௯
திங்களுங்கதி	௧௨
துவக்கறவறி	௧
துன்னுறுதுய	௭
தெருமரும்பிற	௪
தொகைமிகுமம	௭
தொடுக்குமாகம	௧௧
தொடையுடைத்	௨
தோற்றிடும்பிற	௮
நடமிடுபசும்	௪
நந்துவைகத்தல	௬
நயங்கொளுமெ	௧௧
நாவினைந்தெழு	௧௨
நிணந்திகழ்வடி	௰
நிந்தியாதுடல	௧௧
நின்னையேகோ	௧௨
நீக்குறுமயனு	௰
நீங்கருந்துயர்	௧
நீங்கியநேயத்	௧௨
நீரினுலழலால்	௭
நீரினிலெழு	௫
நீவியோடுனைநா	௮
நேர்ந்திடுமொரு	௪
பவமிலேமினி	௰
பாயும்வெண்டி	௪
பாரெலாமிகழு	௩
பிரம்பொருக	௧௧
புரத்துறுமவு	௯
புலம்புரிதுயரங்	௨
பூமழையமரர்	௬
பூவுறுதடமும	௧௫
பெண்ணருங்கல	௫
பைம்மறிப்படு	௯
பொங்குறுகவி	௪
பொறியெனப்	௧௨
பொன்னிடைத்	௧௨
போழ்ந்திடுவடுக்	௪
மங்கையர்பா	௧௧
மயவினுலழுங்	௨
மரணமும்பிறவி	௯
மாங்குயின்மி	௭

மாந்தளிர்கவ	௰	விருப்பொடுவெ	௫
மின்வணங்க	௧௩	விரைவிடையி	௯
மின்னவிர்சடி	௯	விழைவொடுமற	௮
முகவிளக்கென்	௮	வினையரும்புக	௬
முழங்குவண்டி	௩	வினைவழியுட	௭
மூடகவிருளோ	௯	வெண்டிருநீறு	௩
மெய்த்தவரடிக்	௬	வேணவாவகன்	௧௨
வந்துமாமறலி	௩	வேலையந்துகில்	௨
வாத்தியமுழங்க	௮	யாவுமாமுறை	௫
வாம்பரிகரிதேர்	௭		

---

௨. நால்வர் நான்மணிமாலை

அரசன்பரிமேல்	௧௧	தேனேறலர்	௨௰
அருகக்கடல்	௧௮	நலமலிவாத	௧௧
அறத்தாறிது	௨௧	நோக்குறுநுத	௧௭
அறிந்துசெல்வ	௧௫	பகிர்மதிதவ	௧௧
இடுகாட்டுண்	௧௫	படியிலாநின்	௧௪
இலைபடர்ந்த	௧௫	பட்டான்மறை	௧௭
உற்றனலன்ற	௨௧	பயனுகுநல்லா	௧௭
உனற்கரும்	௧௮	பாவாய்ப்பொ	௨௰
ஊர்ந்துவரு	௨௧	பூவான்மலிம	௧௬
எப்போதகத்து	௧௪	பெருந்துறைபுகு	௧௫
எனக்கன்பு	௧௫	பெறுமிழலைக்	௨௨
கடனிறவண்ணைக்கவி	௨௨	பெற்றனிலைப்	௨௰
கடனிறவண்ணனன்கண்	௧௯	போதமுண்டபின்	௧௮
கொள்ளைக்கதிர்	௧௫	மகிழ்ச்சிமிக	௧௯
கொள்ளைகொள்ள	௧௮	வலமழுவுய	௧௭
செய்யவார்சடை	௨௨	வல்லார்பிறப்	௨௧
செல்வநல்லொற்	௨௧	வாங்குசிலை	௧௫
தாயிலியாகுஞ்	௧௭	வானும்புகழ்	௧௧
தானேமுத்தி	௨௧	விளங்கிழை	௧௬
திருவார்பெருந்	௨௰	வீட்டிற்குவா	௧௬
துடைவாழை	௧௧	வேண்டுநின்னடி	௧௮

---

௩. திரோட்டகயமகவந்தாதி

அலரினனந்தலை	௨௬	சிக்கத்தனங்	௨௬
இன்னந்தியங்கி	௨௪	சிந்தனையாகத்	௨௩
கடனந்திருகத்	௨௬	தகரனலங்க	௨௫
கணக்காகாய்	௨௬	தக்கனகத்தி	௨௫
கந்தரங்கான	௨௬	தங்கச்சின	௨௫
காத்தரிக்கங்	௨௪	தங்கந்தனங்	௨௩
காதலையானின்	௨௬	தந்தனஞ்சங்	௨௪
காயங்கலைய	௨௬	தரங்கனந்தா	௨௪
கொற்றவருண	௨௬	தாணியனைய	௨௫
சங்கங்களங்	௨௪	தரிக்கனந்த	௨௫
சங்கரியக்க	௨௫	தனக்கடங்கா	௨௫
சத்திக்காத்த	௨௪	தனத்தலங்கா	௨௩
சந்தத்தனத்	௨௫	தினகரனந்	௨௩
சரிதங்கையா	௨௪	தேயத்தியங்கி	௨௬
சலந்தரனுகந்	௨௩	யானைக்கன்	௨௩
சாரங்கஞ்	௨௪		

---

௪. பழமலையந்தாதி

அஞ்சுவணத்தை	௩௬	கதியிலைவேலை	௨௭
அந்தரங்கங்	௩௧	கருந்தடங்கட்	௩௩
அருவரைவில்லை	௩௩	காப்புக்கரியுந்	௩௬
ஆயக்கலையக	௩௮	காரிகையார்க்	௩௧
இராப்பாரிலாரை	௩௫	குலையாகிலமும்	௩௭
இருந்தவிருப்பதி	௩௬	குருகுமுனிவனை	௩௭
இருப்புவலியை	௩௫	குன்றுகளுங்களை	௩௪
இலங்குமரியு	௩௨	கூத்துகந்தம்ப	௩௰
இறவாதவாநந்	௩௪	கூற்றைக்கொடி	௩௰
இறைக்குவளையு	௨௭	கெடுத்துப்பணி	௩௪
ஈகையிலங்கை	௨௮	கேட்டுப்புவனங்	௨௬
உடற்குவலையந்	௩௰	கொடுவரியானை	௩௨
உடையமடங்கனு	௩௪	கொல்லைக்குறவ	௨௮
உமையிடப்பாக	௩௧	சிரதங்கோட்டு	௨௭
உழவரைச்ச	௨௮	சிறிரையாகம	௩௭
உற்கைக்குமா	௩௩	செய்க்குத்தன	௩௩
எண்ணிவருந்தின	௨௮	சேவாலங்காட்	௩௫
எள்ளாதவனை	௩௰	தடுக்கமலத்தி	௩௩
ஏடலையாறுகி	௩௬	தணந்தவளக்	௩௬
ஒடியமருங்கு	௨௭	தண்டங்கமண்	௩௰
ஒழியாக்கவலை	௨௮	தருவினிலையி	௩௰
ஓகித்திருக்குமோ	௩௮	திருந்தியவேத	௨௬
கடிக்கஞ்சமனை	௨௮	திருவருந்தங்க	௨௭
கண்டந்தரிக்கு	௩௫	தின்னக்கனி	௩௧
கண்டிரவந்தனை	௩௫	தீங்குதிரைக்க	௩௧

			உக
துகிலங்குருகு	கூஉ	மன்னவமாத	கூஉ
திந்தமியும்பரி	உக	மாசியதிகந்து	கூஉ
தூதுகண்டாலு	கூஅ	மாதரைக்கொன்	உக
தெய்வசிகாமணி	உக	மாலைக்கலுழ	கூஅ
தேவியுமானும்	கூகூ	மாற்குச்சிவந்	கூசு
தொண்டரைக்கூ	கூஎ	முதுமறையந்	கூசு
நட்டுவனுரைய	கூய	முன்னஞ்சிலம்	கூஎ
நாகாவலர்மட	கூஉ	மூடாகமாதிமு	கூரு
நல்குரவேநன்லு	கூஅ	மெல்லவணங்கு	உஎ
நற்றவராகமறை	கூச	மேருக்குவடு	கூஎ
நிலங்கடந்தானை	கூரு	மேவத்தகரை	கூக
நுதலரிக்கும்ப	கூக	வணங்கக்கா	கூஅ
நேருமடியர்த	கூசு	வந்திக்காவி	கூரு
பதம்பரவைக்	உஅ	வருந்தாதவரை	உகூ
பழங்கவிகட	கூச	வாழுமரிக்கு	கூச
பாவலருக்குமவி	கூஎ	வித்துருமத்தை	கூகூ
புதைத்திக்கரக்	கூகூ	விருத்தாசலசங்	கூரு
புரந்தரனஞ்சு	கூஉ	விளங்கவலம்பு	கூஅ
புரிசடையாள	கூஉ	விளையவிளையு	கூஎ
பூங்குமிழும்படி	கூச	வீழிவலஞ்சுழி	கூகூ
பூதரநன்றுசி	கூஅ	வெற்புக்குமைய	உஅ
பெருமுதலைவனை	கூகூ	வெற்றிக்குமார	உகூ
பேசுகவீரவருநா	உஎ	வேண்டவடுக்க	கூசு
போதுமின்மாலை	கூசு	வேதியராவித	கூகூ
முங்கலமாவிம	கூய	வைத்துமதிக்கு	
மலங்கலையங்	கூக		

௫. பழமலை நாதர் பிச்சாடன நவமணிமாலை

			சய
இப்பாத்திரங்	சய	பங்கயமன்	சய
குன்றுமுதுகுன்று	சய	மாண்டவெலும்	சக
நங்குற்றங்	சய	முழங்குந்துடி	சய
நீருக்குத்தக்	சக	வானோர்தொழு	சய
பிச்சாடனநவ	சக	வேட்டனமாதி	

சா. விருத்தகிரி பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

			சகூ
உள்ளமென்	சகூ	படைத்திடுங்	சசு
காமமென்	சஉ	பண்டுகின்	சசு
சுட்டுதற்கரிய	சஉ	புரிசடைக்	சஉ
தன்னொருமகன்	சகூ	முழுமணிமி	சஉ
காடினுருயிர்	சகூ	விழைவொடு	

௭. பெரிய நாயகியம்மை கலித்துறை

ஆறுத்துயர்	௪௭	தண்ணெரிதழி	௪௯
இழைபொறுத்	௪௫	நற்றவத்து	௪௯
இறைவற்குத்	௪௫	நனைமாட்சி	௪௭
உள்ளத்துறு	௪௯	நின்போலில	௪௫
கடிநறுமென்	௪௫	நின்னைய	௪௯
கரியமிடறு	௪௯	நெடியவிலங்	௪௭
கற்றாறிகுவ	௪௯	பண்டகுவீணை	௪௭
கையன்றுதா	௪௫	பத்தர்க்குநெஞ்	௪௫
செச்சைமலர்	௪௯	பொன்வாங்கு	௪௫
சோதிப்பதி	௪௯		

௮. நன்னெறி

அறிவுடையாரன்	௫௧	தங்குறைதீர்வு	௪௯
ஆக்குமறிவான	௫௰	தம்மையுந்தங்	௪௯
இல்லானுக்கன்பி	௪௯	தொலையாப்பெ	௪௯
இன்சொலாலன்றி	௫௰	நல்லார் செயுங்	௫௨
உடலின்சிறுமை	௫௧	நல்லோர்வரவா	௫௰
உடற்குவருமிடர்	௫௧	நீக்கமறுமிருவர்	௪௮
உண்டுகுணமிங்	௫௰	பகர்ச்சிமடவா	௫௰
உள்ளங்கவர்ந்	௪௯	பன்னும்பனுவ	௫௧
எந்தைநல்கூர்ந்	௫௰	பிறர்க்குதவி	௪௮
எழுத்தறியார்	௫௰	பெரியவர்தங்	௫௰
எள்ளாதிருப்ப	௫௧	பெரியார் முற்	௫௨
என்றுமுகமன்	௪௮	பெருக்கமொடு	௪௯
கடலேயனையம்	௪௮	பேரறிஞர்தாக்	௫௧
கல்லாவறிவிற்	௫௰	பொய்ப்புலன்	௪௯
கற்றவறிவின	௫௨	பொன்னணியும்	௫௨
கற்றறியார்	௫௨	மாசற்றநெஞ்சு	௪௮
காதன் மனையா	௪௮	மின்னெறிசடா	௪௮
கைம்மாறுகவா	௫௧	முனிவினுநல்கு	௫௧
கொள்ளுங்கொ	௫௧	மெலியோர்வலிய	௪௯
தக்கார்க்கே	௫௨	வருந்துமுயிரொன்	௪௯
தங்கட்குதவி	௪௮		

௯. திருவெங்கைக்கோவை

அகலாதடைக்	௫௫	அம்மூலகாரண	௯௨
அகலிலிருக்கு	௭௯	அம்மையிடத்	௯௫
அங்கஞ்சுமங்	௫௯	அரவாம்பணி	௫௯
அங்கமுழுவணி	௭௮	அரவிடுங்கங்	௧௧௨
அஞ்சாமதற்றெ	௮௪	அரவெளிதோவ	௮௧
அண்டாதிபர்	௯௰	அரியாரறி	௬௪
அந்திப்பொழு	௭௯	அரியும்பணியு	௯௰

அருங்கண்ணி	௮௮	ஊரேதென்பா	௬௫
அருந்தாவிட	௭௫	ஊர்கேட்கவு	௯௫
அருவாயுருவ	௬௪	ஊனுருடலினு	௯௧
அலைமகளன்ன	௯௬	ஊனெழுவாய்	௧௦௮
அலைமேற்கிளர்	௮௮	எதிராக்கவினு	௬௪
அலையாநிலையர்	௯௨	எண்ணியவெண்	௧௦௨
அல்லஞ்சுகண்	௧௦௮	என்னைவிட்டோ	௬௯
அழுவாண்மொழி	௯௰	எனையாடியபத	௬௩
அள்ளியளைந்து	௧௦௫	என்போடரவ	௧௧௬
அறத்தாறறி	௧௧௪	என்மனநல்	௯௧
அறத்தாறுடை	௭௮	என்னுட்டணி	௭௯
அறந்தாங்கு	௧௧௫	என்னிடத்து	௮௫
அறியாரறித	௯௪	என்னூர்பெய	௧௦௬
அறிவேயொ	௮௫	என்னோடுசொல்	௯௩
அணிச்சமுமன்	௧௦௦	ஏகநிலைத்த	௭௧
அனையேயனைய	௧௦௬	ஏயேதிலரை	௧௧௪
ஆக்குறுங்கா	௯௰	ஏழாமுலகும்	௬௨
ஆடுந்தொழிலர்	௧௧௩	ஐங்கைக்களி	௯௯
ஆடும்பதத்தர்	௧௦௨	ஐயானனமுடை	௬௯
ஆயவெள்ளத்	௫௮	ஐயுற்றெமர்	௮௯
ஆய்வாரளவி	௮௨	ஒருகோடுதம்	௮௭
ஆலமெழும்பொ	௧௦௫	ஒலியாலசைய	௭௯
ஆவிக்குரியர்	௧௦௪	ஒழுங்கியிருந்த	௮௪
ஆனுக்களித்த	௬௮	ஒளியார்குழு	௬௩
இஞ்சிப்புர	௬௬	ஒறுத்துப்புர	௬௬
இடைநிலையாம்	௯௩	ஓடுஞ்செயல்	௮௬
இணைவார்சடை	௯௪	ஓடுந்தடங்	௯௫
இயலாற்சிறந்	௬௨	ஓர்போதெனும்	௮௧
இயலோடுமல்	௭௩	கங்கைவிழியு	௭௪
இருளாலயம	௯௩	கடக்கும்பவத்	௫௭
இரைத்துப்பொ	௭௩	கடிக்குங்கரு	௭௬
இலங்காபுரி	௬௰	கடுக்கையணிந்	௧௧௭
இலருமுளரு	௧௧௦	கடைக்கண்சி	௬௩
இறந்தார்பி	௧௦௧	கணத்தினில	௯௭
ஈயாதவரைக்	௮௩	கணையிலவே	௧௧௬
ஈயார்பொருளு	௮௬	கயலேயனைய	௧௧௮
உடையோர்சிறி	௫௮	கயிற்றுணிக	௮௪
உரையாதமுன்	௭௫	கருங்காலக	௧௧௭
உழைகாதலிக்	௯௮	கருமாமணிக	௧௧௧
உழைதொட்ட	௫௭	கருமாமுகிலு	௧௧௬
உன்மலைவார்	௫௫	கருமுன்படுந்	௭௫
ஊணுமெனநெஞ்	௬௰	கருவரையெங்	௯௧
ஊணிலையாக	௧௦௧	கருவுக்குமாம	௭௰
ஊரானதிங்கு	௬௪	கருவேரறுக்குந்	௧௦௯

கலராலறிவரி	௮௭	சுனைவாய்மடை	௮௪
கலைகாணரும்	௧௦௯	சுனைக்காவிய	௭௬
கல்லைக்குழை	௯௭	சூடுந்துளப	௬௨
கல்வளைத்தன்	௧௦௯	சூடும்பிறைய	௬௨
கள்ளொழுங்கொ	௮௪	சூலக்கரத்தர்	௩௩
கனம்வேறுப	௯௮	செடிமுழுதும்	௧௦௫
கன்மலையென்	௧௦௯	செந்தாமரை	௩௧
கன்னியுந்தா	௯௰	செய்ச்சேதக	௧௧௧
கார்கண்டக	௧௧௮	செருகிக்கிட	௧௦௯
காதாரமுதம்	௮௰	செவ்வாய்மட	௧௦௭
காரார்மணி	௯௨	சென்னிப்பிறை	௯௩
கார்கண்டம	௬௫	சேணுடியமதி	௧௦௬
காவியுமாம்பலு	௬௧	சேணும்பிலமு	௩௪
கானக்குறவர்	௭௭	சேண்போலுமேனி	௧௦௧
கானலைவேணி	௮௨	சேய்விளையாடு	௧௦௬
கானைக்கலையொ	௬௩	சேல்கொண்டத	௮௧
கிளிக்குஞ்சுவை	௭௰	சேவிற்பிறக்	௧௦௩
கீற்றிப்பிறை	௧௦௭	சேவையுகைப்ப	௩௮
குற்றாலமுந்	௭௰	சொல்லும்பொரு	௯௰
கூர்க்குங்கன	௧௧௮	சொன்மாதுதன்	௧௦௫
கூனும்பிறை	௧௦௬	தடங்கொண்ட	௬௧
கேளோர்பாத்	௧௧௩	தடாதுவிளங்	௭௰
கைக்காலசூல	௧௦௭	தடுக்கரிறை	௯௧
கொங்கைக்குவ	௩௬	தம்மாவியுந்	௭௬
கொங்கைப்பச	௯௪	தம்மேற்பணி	௮௧
கொடும்பாவிக	௧௦௨	தழலாற்கடி	௭௬
கொடையாளர்	௬௩	தழைந்தார்மலி	௬௧
கொண்டலங்க	௬௮	தளைப்பாசநாச	௬௨
கொந்தார்மலர்	௬௧	தனிவானவர்	௩௬
கொலைசூழ்குரு	௯௮	தன்னைத்தலை	௧௦௩
கொலையைக்கு	௭௯	தன்னேறுடிருந்	௭௭
கொற்றிக்கிசை	௬௫	தாட்டாமறை	௮௰
கொன்னெறிவே	௮௯	தாண்டுஞ்சின	௩௯
கோட்டுமலைவி	௮௮	தாதையனைய	௧௦௨
கோலம்புனைத	௯௭	தாமக்குழலை	௬௮
சங்கந்துறந்	௬௫	தாயிற்சிறந்த	௧௦௦
சங்கலைத்தொ	௧௦௪	தாயுஞ்சுணங்	௮௩
சடைநின்றக	௧௧௬	தாளுந்தரக்	௩௪
சந்தாபவெங்	௩௯	தாள்வலிகொண்	௯௰
சாந்தந்தரு	௧௦௫	திரியாவருகி	௧௧௧
சிலையோடுவெந்	௧௧௬	திருந்துமர	௧௧௪
சீறுக்கயல்	௩௭	திரைப்பாலெழு	௧௧௭
சுட்டாவறிவு	௯௮	தீங்கையொன்	௮௫
சுரும்புகளிக்	௮௯	தீம்பால்கம	௧௧௩

தீயேனுளங்கு	௬௭
துணையிற்புணர்	௧௦௦
துதியுந்தொடை	௯௰
துதிவாய்தொறு	௬௨
துன்படுமையர்	௧௦௫
தூற்றிக்கடி	௭௭
தெண்ணீர்...பண்ணீர்மைமென்	௬௭
தெண்ணீர்...புண்ணீர்முழுகு	௯௫
தேவாதிதேவர்	௮௪
தேவியுஞ்சம்பு	௧௦௧
தேனனையாவரு	௬௫
தேன்வந்தகொ	௭௰
தொடர்ந்தாளு	௭௧
தொண்டாவெமை	௭௬
நஞ்சமுது	௭௪
நதிவசத்தா	௫௭
நந்தனும்வெள்	௧௦௨
நந்தாமதுகை	௭௫
நந்தாவொளிய	௭௨
நந்தேடவிழ்	௮௯
நரைப்பால்வி	௧௦௧
நல்லார்தொடர்	௮௩
நறவேயிதழி	௮௩
நறுவாய்முரு	௧௧௨
நறையேயிதழி	௬௧
நற்றேமொழியு	௯௯
நனைகாத்தபூ	௭௬
நன்பணிவெண்	௧௩௭
நாகாபரணர்	௮௫
நாகூரவணி	௧௧௮
நாங்குழையா	௫௯
நாட்டுமலி... பெம்மான்	௬௧
நாட்டுமலி... வெங்கை	௭௨
நாமொழியாது	௧௦௦
நாரணனுன்மு	௭௩
நாவலரென்று	௧௧௨
நாவுண்கடல	௧௧௩
நாளக்களப	௭௪
நான்றசடில	௯௬
நிதிமுன்மிடி	௫௮
நிலமாதணிநி	௬௭
நினைப்போரக	௧௧௧

நின்பாலுதவி	௧௧௭
நீடறிவாய்நி	௯௪
நீடுந்தினையி	௭௭
நீயாவிவந்த	௭௪
நீரலைவேணிய	௮௭
நீரையணியுந்	௭௨
நீர்துஞ்சுஞ்	௮௪
நீர்புக்குவா	௯௧
நீர்பூத்தசெஞ்	௮௮
நீர்மல்குகண்	௯௩
நூறுஞ்செறியி	௧௧௧
நெடுங்கோவள	௯௯
நோக்கக்குழை	௧௦௪
பங்கந்தனக்	௭௮
பங்கேருகத்	௬௩
பணைஞ்செய்பொ	௮௩
பணியேறியசெ	௧௦௨
பணிவாய்விரி	௮௯
பண்காணுறுமெ	௧௧௩
பண்ணுற்றமெ	௧௧௫
பண்ணூடுமின்	௬௪
பத்திரதன்ம	௧௧௩
பருத்தகுவி	௬௨
பரைகவர்பங்	௧௧௨
பலமாதருள்	௧௧௨
பலர்செய்த	௭௩
பல்லறமாற்றி	௧௧௰
பழிமாற்றிய	௫௮
பனிபொருசெஞ்	௧௧௬
பன்னகர்கின்	௧௦௩
பன்னூருந்த	௧௦௮
பாமாலைகொண்ட	௬௮
பாயுமலர்த்த	௫௪
பாரக்கைச்சு	௫௪
பாலார்மொழி	௬௰
பால்கொண்டவ	௬௮
பாவலர்பாடு	௯௰
பாவாக்கியைப்	௬௯
பாவிடைவைத்	௫௭
பாவிரிமாபுக	௧௦௪
பிளவுமதிச்	௮௭
பிறந்தவன்	௧௧௫
பிறப்பாம்வ	௧௦௨
பிறவாவடிவ	௭௬

பிறைக்கோலஞ்	௭௧
பிற்பழியாது	௮௧
புடையேயுமை	௬௨
புணர்ந்தாருள்	௭௫
புணர்பூத்த	௭௩
புரந்தாடுமை	௫௪
புரவலரொக்கு	௯௬
புரவேபுரியுந்	௧௦௫
புலங்கண்ட	௧௦௦
புலியோடரவு	௧௦௬
புல்லார்பவர்	௫௬
புறந்——...புரத்தரயன்	௯௬
புறந்தாழ்......புரத்தர்வெற்	௫௬
புற்றங்கத	௯௮
புன்றோலுடைய	௧௦௩
பூட்டாதவில்	௯௪
பூண்கொண்ட	௮௮
பூவும்பழுத்த	௫௩
பூவைமலர்கிறை	௫௩
பூளையணியுஞ்	௯௨
பெட்டுப்பட்	௬௧
பெண்காட்டிய	௮௧
பெறுங்களஞ்	௭௮
பேதைப்பருவ	௧௦௪
பைங்காஞ்சன	௬௪
பைத்தலைநாக	௧௧௩
பொங்கூழொளி	௬௭
பொடிக்கின்ற	௭௰
பொய்ம்மேவரு	௬௬
பொருநாண்மத	௯௫
பொருந்தாரர	௭௮
பொருவேரவில	௮௩
பொலம்புரிவா	௯௨
பொழியுமருளு	௯௨
பொறியாலயம்	௮௬
பொன்போலொ	௧௦௪
பொன்னங்கிரி	௫௮
பொன்னுரிதழி	௧௦௮
போதங்கிறைப்	௧௧௮
போதாகிவந்த	௧௧௭
போதேதுகொய்	௭௮
போதேமுகமின	௬௬
போதைப்பொதிந்	௬௰
போருடையர்னு	௭௨
போரையும் வேளை	௭௧
போற்றலர்போற்	௧௧௰
மகவானிறைஞ்	௮௧
மடலுமணமு	௫௧
மண்ணைக்கொண்	௬௭
மண்ணேவிரைச்	௫௩
மதயானையீரு	௫௫
மந்தாகினிய	௬௧
மருவீரவெண்	௬௭
மலைமகள்பங்	௧௧௩
மலையானைமாது	௯௨
மலைவன்பணி	௬௰
மலைவிலையென்	௯௬
மல்லார்க்குந்	௬௮
மறந்தடுக்கு	௮௩
மறிகொண்டவ	௮௭
மறிக்கும்புன	௮௨
மறிந்தேதெரு	௧௧௪
மறியேறியகை	௭௨
மற்றின்பமுண்	௭௩
மனவேயணியுந்	௯௧
மன்றாடியதிரு	௫௭
மன்னிசைவெங்	௫௫
மாடுண்டவீரப்	௭௭
மாணிக்கவாசக	௯௩
மாமாயனுந்தொ	௮௭
மாயற்கரியர்	௭௪
மால்பற்றிய	௯௭
மால்போலிருக்	௧௧௦
மாவோவெனுங்	௧௦௧
மானக்கலக	௬௫
மானேநின்கண்	௭௩
மானைக்கவர்	௬௭
மான்வேட்டமீது	௬௫
மின்றந்தவேணி	௫௯
மின்னுகியசெஞ்	௧௧௨
மின்னைத்திருக்	௧௦௮
மின்னைப்பயந்	௧௦௭
மின்னையலாம	௧௧௪
மின்னேடுவந்த	௭௯
மின்னேடுவமிக்	௯௯
மீனைக்கடந்த	௯௮

முகையேமுலைசெ	௬௧	வார்கொண்ட	௯௫
முட்டுப்படாத	௮௧	வானேக்கிகிற்	௫௯
முப்போதினுமர்	௮௨	வான்கற்றவ	௯௯
முருந்தாகை	௮௰	விடுத்தமயலு	௬௭
முலைப்பகையோ	௫௩	விண்டெரியாது	௮௰
முழுதலங்கார	௫௫	விண்ணுடையா	௧௧௫
முனங்குழையா	௯௮	விண்மணிபொய்	௯௬
முன்காட்டுபங்	௮௰	விந்தாசல	௮௰
மூலத்தனிமுத	௭௰	விரும்பாமற	௧௧௫
மெய்கூறிடும்	௫௪	வில்லுங்கணை	௯௭
மெய்யாமிறைவ	௧௧௦	விழிக்கிடஞ்	௮௬
மேலிலையென்ன	௭௨	விழித்தேமத	௬௪
மேனைக்குரிய	௮௰	விளித்தருயி	௯௨
மையாடியதடங்	௧௧௩	வினைக்கூறுசெய்	௧௧௦
மையென்றகண்	௧௧௪	வீட்டையுவர்	௯௯
வண்டுகலிக்குர்	௮௮	வெங்கேதகைமு	௧௦௧
வத்திரமைந்து	௭௧	வெங்கைப்பழ	௭௪
வந்தாருமைய	௫௫	வெண்டாமரைமனை	௧௧௪
வம்புகுறித்து	௮௨	வெண்டாமரைமுளை	௬௮
வம்புற்றனை	௮௭	வெயிலேயெனம	௯௩
வயிரோசனனு	௭௭	வெல்லப்படாத	௧௦௫
வலம்பொலிவீர	௮௧	வெல்வீரவாள்	௧௧௪
வலைநடுவந்த	௬௪	வெளிறுந்தரள	௧௦௭
வலையிற்படு	௯௪	வெறிமேவுகொ	௧௦௮
வளங்கனிவெங்	௭௨	வென்றிப்படை	௬௯
வள்ளலம்பா	௮௨	வேண்டாருயிர்	௧௦௬
வன்பந்தக	௭௫	வேயின்கவின்	௯௫
வன்பற்றவர்	௮௬	வேலுக்குமம்	௭௧
வன்மானுமென்	௭௩	வேலைத்தருவிட	௧௧௰
வன்மொழிபோல	௭௧	வேலைத்தரள	௧௦௩
வன்னித்திரு	௯௩	வேலையிலேவரு	௮௫
வாமத்துமைம	௬௩	வேலையிற்றேன்	௧௦௭
வாய்மையெனி	௮௫	வேலோடுவாளு	௧௦௦

௰. திருவெங்கைக் கலம்பகம்

அந்தியொடு	௧௨௫	அறிவினிலில	௧௩௮
அந்துவாவெ	௧௩௪	அற்போடமரர்	௧௨௭
அம்புமேவி	௧௨௧	ஆயிழைமகளி	௧௨௨
அயன்கொளு	௧௩௬	ஆரணங்களு	௧௨௮
அரவுமுரிக	௧௩௫	ஆவியினிடத்	௧௪௰
அரியானைவேத	௧௩௩	இதயங்கலங்	௧௩௪
அருளாளர்வெ	௧௨௭	இந்துவந்து	௧௩௰
அளியாருமலர்	௧௨௰	இரவாமலொன்	௧௩௯

இரையும்புனற்	கசய
இளையாதிடை	கஙரு
ஈதறமன்று	கஙரு
உடையவினைக	கஙரு
உழையெனவெங்	கஉச
உள்ளேனன்பர்	கஙஅ
உறுதேசிறிய	கஙஅ
ஊனுகிலையம்	கஙக
எடுக்குமான்வெ	கஉரு
எந்திவரமதி	கஙகூ
எவ்வாறளித்த	கஉய
என்றனைமுகத்	கஉஉ
என்னடிகள்வெ	கஉஅ
ஏடவிழுங்கு	கஙய
ஏறுவக்கும்	கஙகூ
ஒழியாதனங்க	கஉசு
கடகரிநாமட	கஉஎ
கரியவன்கம	கஙகூ
கன்றுக்கரம	கஉஉ
கன்னனெடுஞ்	கஉஎ
காளைமலயன்	கஙஅ
காவிகொண்ட	கஙச
கீற்றுப்பிறையை	கஉரு
கூடற்பதியிற்	கஙக
கொடியவரைவ	கஙஅ
கொண்டறவழ்	கஙஉ
கோதைதாழ்ந்த	கஙங
கோபந்தோன்ற	கஙஎ
சிவனுலுமறை	கஙஉ
சீர்பூத்தகிறை	கககூ
செங்கையில்	கஙய
செவ்வாயிள	கஉஅ
செறியிதழ்	கஙங
தடுத்திலையம்	கஉஅ
தழுவியணையி	கஙசு
தாமங்கமழு	கஉஉ
தாராமலிருந்	கஉச
துளங்குமொளி	கசக
துன்னைரவொன்	கஉரு
தேக்குறுகருணை	கஙஉ
நயனமிருண்	கஙகூ
நன்போதுகொ	கஉஎ
நாடாவுழைகள்	கஉகூ
நானக்குழல	கஙக
நினைகுவதுன்	கசய
நீத்தவினையார்	கஉகூ
படத்தினிற்பொ	கஉகூ
படியறுசிம்பு	கஉகூ
படுமத்தமிழு	கஉக
பரந்தபுகழ்த்	கஉய
பரவும்வெங்	கஉசு
பலவரைதன்	கஉசு
புண்ணியனம்	கஉக
புயலேயுனையங்	கஉரு
புரந்தரனுமரி	கஙய
புரளுந்திரை	கஙச
பெருந்தகைமை	கஉச
பொடித்தமத	கஙஎ
பொன்னுண்கவி	கஉஎ
பொன்னுலவும்	கககூ
மதிநுதற்பவ	கஉங
மருகலம்பர்	கஙகூ
மாதாவயிரா	கஙசு
மாறுமலமொ	கஙக
மான்கொண்ட	கஙஎ
மீனக்கருங்க	கஉஅ
மேகத்தையொ	கஉசு
மேதகையவில்	கஉக
யாமேபோய்	கஙங
வம்புலவுமீர்ங்	கஉசு
வருமதன்கொடி	கஙஉ
வலியவடியே	கஙச
வல்லங்கமான	கஙய
வல்லெனுமாமு	கஉசு
வாசக்கமல	கஉஉ
வாட்டுபவங்	கஙரு
வார்கொண்ட	கஙஎ
வாளாயொளிர்க	கஉகூ
விண்டபூமுடி	கஙசு
வில்வளைத்தைங்	கஙய
விழியொன்றிய	கஉரு
விழிமுருளுமே	கஉஅ
விழைக்கமலங்	கஉய
விற்றதார்கலை	கசய
வெங்கைப்பதி	கஉஎ
வேண்டுவார்வேண்	கஙஎ
வேலைக்கடுவயி	கஉரு

௧௧. இட்டலிங்க அபிடேகமாலை

ஒருவனோர்பொரு	௧௬௬	நல்லதிலநெய்	௧௬௮
ஓகைமலிகுருவா	௧௬௭	நவிற்றலரு	௧௬௯
கருகிச்சிவந்	௧௬௭	நாடரியசத்தி	௧௬௯
கிடைத்தசிவ	௧௬௭	பந்தமறுமரர்	௧௬௯
நரர்கழிமிரை	௧௬௮	போயகுலமொடு	௧௬௭

௧௨. நெடுங்கழி நெடில்

கட்டழகமைந்து	௧௬௯	நின்புகழ்பாடும்	௧௭௧
சிவமுடனமூர்த்	௧௭௰	பெருகுறுமன்பா	௧௬௯
தான்பெறுமழலை	௧௭௰	மனமெனும்வய	௧௬௯
திருகுறுமறுக்	௧௭௰	மூக்கிடையிரண்	௧௭௰
நிலங்கடந்த	௧௬௯	வங்கையர்முத்	௧௭௧

௧௩. குறுங்கழி நெடில்

அன்பினுக்கன்	௧௭௨	பிறவிமாமிடி	௧௭௨
ஆடுறவடியேன்	௧௭௨	பொன்செய்வாணி	௧௭௧
கண்ணுடைக்கு	௧௭௨	மூன்றிருவினையுந்	௧௭௧
சரிப்பினுமொரு	௧௭௨	மெய்யுறுபிணிக்	௧௭௨
நினக்குறுகூறு	௧௭௨	மென்னிழற்றரு	௧௭௧

௧௪. நிரஞ்சன மாலை

அங்கையினெல்லி	௧௭௩	சத்தங்கலிங்	௧௭௪
அழியும்பொருள்	௧௭௬	சித்துநிரஞ்ச	௧௭௩
ஆனந்தவாரிதி	௧௭௬	தன்பொருளொன்	௧௭௩
இல்லான்புதல்	௧௭௫	துயிலினும்போகி	௧௭௫
உடம்புசதி	௧௭௫	நாகமெனவும்	௧௭௪
உருவஞ்சுவை	௧௭௬	நிரஞ்சனசூனிய	௧௭௩
உலகியறன்னை	௧௭௬	நில்லாதியங்கும்	௧௭௫
உறங்குதுமென்	௧௭௪	பழியாம்பிறர்	௧௭௫
என்னையறிதனி	௧௭௩	பாடுமவனுமொ	௧௭௫
ஒன்றிரண்டாய	௧௭௪	பிரமமுந்தானு	௧௭௪
ஓடுந்தனமும்	௧௭௫	மண்ணும்புனலு	௧௭௪
கண்ணிலிரவி	௧௭௩	யானடிமைசி	௧௭௬
காயங்காரணநற்	௧௭௩	வான்குதித்தெ	௧௭௪
குருவாகிமூத்தனு	௧௭௩	விடயங்களின	௧௭௫
குருவிற்குதவு	௧௭௪	வின்னேன்சிறிய	௧௭௬
கோலந்தருமடி	௧௭௪		

கரு. கைத்தலமாலை

அன்னமாயும்வெண்	களஎ	தன்னைமேவிவ	களஎ
அன்னமூர்பவன்	களஎ	தன்னையோர்பெரி	களஅ
அன்னையாகி	களஎ	பன்னுமாமறை	களஎ
கன்னலாரமு	களஎ	பின்னும்வார்	களஅ
தன்னைநேர்வ	களஎ	முன்னமாலய	களஎ

கசா. சிவநாம மகிமை

இழிவுறுபுன்	களக	புல்லராயினும்	களஅ
எண்ணிநெஞ்சி	களக	முந்தையோர்சொன்	களக
சாந்திராயண	களஅ	வருந்தியாற்றி	களக
தீயனொடுகோ	களக	வில்லிதென்ன	களஅ
நாக்கினுனுநய	களஅ	வேதமாகமம்	களஅ
நீசரேனும்வா	களக		

கஎ. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு

அகராதிமாலி	கஅரு	உருவமுருவ	கஅரு
அங்கநவலி	கஅக	ஊனேனுவயிரோ	கஅகூ
அங்கம்புனை	கஅ௬	எங்கண்மல	கஅகூ
அங்கலிங்க	கஅஉ	எங்கைதசிவசா	கஅச
அண்டமுழுது	கஅகூ	எல்லாக்கலை	கஅச
அந்தக்கரண	கஅ௬	என்றுகித்த	கஅய
அந்தச்சதா	கஅரு	ஏகாங்கமே	கஅய
அந்தப்பிரா	கஅய	ஏருருந்தான்	கஅ௬
அப்பூதம்ப	கஅரு	ஒண்மறையின்	கஅ௬
அமைத்தபரஞ்	கஅரு	ஒழிந்தவங்க	கஅரு
அரசமயம	கஅகூ	கஞ்சநரம்பு	கஅக
அருவாகிநின்	கஅ௬	கடத்தினுபா	கஅரு
அவஞானம்போ	கஅய	கமனமழிந்	கஅஉ
அறியாதொருநா	கஅச	கயிலைமலைமே	கஅச
அற்பகலுமா	கஅகூ	காய்முதலாங்	கஅக
ஆகமுயிர்தி	கஅரு	கிரியைமனபா	கஅச
ஆங்காரமில்	கஅஉ	குசித்தமழிக்	கஅஉ
ஆசாரலிங்க	கஅய	குபுத்தியழிக்	கஅஉ
ஆணவத்தான்	கஅரு	கூறுமனச்சுத்	கஅரு
ஆதாரபீடங்	கஅஉ	கூறுமிவையா	கஅஉ
ஆர்க்குங்கொடு	கஅ௬	சம்பந்தன	கஅச
ஆறுமுகங்களு	கஅஉ	சாற்றுமியோகா	கஅக
இணையாதுமில்	கஅகூ	சீவந்திகழ்	கஅச
இந்தக்காயார்ப்	கஅக	சுத்தசித்த	கஅஉ
இம்மூன்றையாறு	கஅஉ	செப்பமுறவெ	கஅ௬
இம்மைமறுமை	கஅச	சோகியலேகிய	கஅக
உருத்திரனே	கஅஉ	ஞானதிருகின்	கஅச
உருவஞ்சுவை	கஅஉ	தங்குமிலிங்	கஅரு

தருணமதிற்	௧௮௩	பூணுமருள்வச	௧௮௯
தளிராதிகங்	௧௮௧	பொய்ம்மாயை	௧௮௯
தன்சத்தியா	௧௮௰	பொறியூடுசெல்	௧௮௯
தன்பாததாம	௧௮௫	பொன்மைவெண்	௧௮௧
தன்னையருளா	௧௮௫	மணமுதலாமை	௧௮௧
தானபங்கனெ	௧௮௪	மண்களிக்க	௧௮௪
திரஞ்சரமெ	௧௮௫	மண்படைத்த	௧௮௫
திருவருளாலெ	௧௮௰	மதுரந்துவர்	௧௮௧
துற்பாவகீங்	௧௮௨	மாசுதருதா லா	௧௮௩
தொட்டமிந்தி	௧௮௨	மிடியற்கெளி	௧௮௪
நண்பாகுமிட்	௧௮௰	மூலசித்துநா	௧௮௩
நாற்றஞ்சுவை	௧௮௧	மெய்ஞ்ஞானமா	௧௮௨
நிரஞ்சனகுனி	௧௮௩	மெய்த்தவறிவா	௧௮௫
பத்தனெனுமா	௧௮௨	மேலைவினையா	௧௮௩
பத்தியுந்தன்	௧௮௯	வழுவின்றித்த	௧௮௫
பத்தனுமாகே	௧௮௰	வன்மைமென்மை	௧௮௧
பரமசிவமே	௧௮௫	வானோத்தவென்	௧௮௪
பாடியுந்தன்	௧௮௯	விரிந்தனவெலா	௧௮௩
பாவலிங்கங்	௧௮௰	விருப்புவெறுப்	௧௮௯
பிரசாதியுமப்	௧௮௨	விழுங்கல்பரு	௧௮௧
பிரசாதியோடு	௧௮௰	வேண்டுவவெல்	௧௮௪
பீடமிடைவட்	௧௮௬	வேர்முதலாங்	௧௮௧
பூதமுதலெல்	௧௮௪		

௧௮. திருப்பள்ளியெழுச்சி

காற்றுமறைப்	௨௦௨	துதுவிடும்பி	௨௦௨
சகலரெனும்	௨௦௧	நிறைந்தவொரு	௨௦௧

௧௯. பிள்ளைத் தமிழ்

அகரவுயிரனை	௨௦௭	ஆற்றற்பெரி	௨௦௮
அகல்விசும்	௨௨௰	இணையிறிருவ	௨௧௪
அணங்கவெம்	௨௧௫	இயலுமொருகு	௨௧௫
அதிர்செய்க	௨௧௪	இரவுடைவை	௨௧௮
அத்திமுகத்	௨௦௨	இராவின்முயல்	௨௧௯
அரிமதர்மழை	௨௨௭	இளைக்குமரு	௨௦௩
அருந்தமிழ்	௨௦௭	இற்றைமணவ்	௨௨௨
அருந்துமழு	௨௧௩	உடற்குவிளை	௨௦௩
அருவடிவமா	௨௨௯	உந்துமாருள்	௨௧௯
அருவாயுருவா	௨௦௮	உருக்கிளரும்	௨௧௧
அழிக்கவுள	௨௨௧	உரைசெயுமெ	௨௨௫
அறிவுயிர்க	௨௦௫	உரைமனமிற	௨௧௧
அற்றங்களை	௨௧௭	எல்லாத்தேவர்	௨௧௩
ஆர்க்குமது	௨௦௮	எளியாரைப்	௨௧௨

ஏதிலார்களி ௨௧௧
ஒருமாதர்ப்பி ௨௧௨
ஒருமாயையி ௨௧௯
ஒருவாறுமின் ௨௦௬
ஒற்கவிரவோ ௨௨௨
கடியிற்சில ௨௨௧
கம்பகசர்வா ௨௦௭
கரியவண்டி ௨௧௮
கருத்திற்காண் ௨௨௭
கருவியுடல் ௨௧௪
கருவிளைக்கி ௨௨௪
கல்லெனத்தி ௨௦௬
களரின்முளைத் ௨௧௩
கற்றபுலவர் ௨௧௩
காளம்புரைந் ௨௧௯
கிளக்கிலாகா ௨௦௪
குதலைமொழி ௨௧௪
குருகீபத்தொ ௨௧௨
குன்றலரும ௨௨௭
குன்றவரிசி ௨௨௩
கொந்தார்மல ௨௨௨
சுருளுங்குட ௨௧௬
செங்கட்கம ௨௨௨
தகரமலர்வா ௨௨௬
திருமாமறையு ௨௦௨
திலகவாணுத ௨௨௮
துங்கவெம்பு ௨௦௫
நாம்புதிரமெ ௨௨௪
நறியமலர்வி ௨௧௧
நனவாவொரு ௨௧௦
நிறையுமருண் ௨௧௪
நீர்வாழ்வரிச் ௨௦௩
நெடிமைகொண் ௨௧௧
நேராவெமக்கு ௨௧௫
பகழிபுரைமை ௨௨௫
பங்கயமதே ௨௦௭
பழித்தவுலக ௨௨௧
பழுதிறலைமை ௨௨௫
பற்றிலாவுண ௨௧௭
பாயுங்கவன ௨௦௩
பாரினிற்பெரு ௨௦௧
பாவகப்படு ௨௦௬
புதையாமெய்ப் ௨௧௨
பெருமுடக்கா ௨௦௬
பெருவாழ்வுற் ௨௧௧
பைந்தாதுகுக் ௨௧௬
பையரவின் ௨௧௮
போக்குவரவு ௨௨௧
போரொன்று ௨௨௭
போற்றவருக ௨௧௬
மறியும்வளி ௨௨௫
மீனெனப்பிற ௨௦௧
முடிவறுஞ்சக ௨௨௦
முட்டுமார்புல ௨௧௭
முதையாமெம ௨௦௮
முந்துதவுவார் ௨௦௭
மும்மைமலமுங் ௨௧௧
முருந்தேர்நகை ௨௧௬
மெய்தயங்க ௨௦௬
மெய்ப்படிம ௨௨௨
மொண்டுபொய்ப் ௨௧௦
மொய்த்தபுழு ௨௨௩
யாவர்யாவரு ௨௨௬
வஞ்சமலமா ௨௦௭
வண்டமிழ்ப் ௨௨௭
வந்தநம்பு ௨௨௮
வந்துபிறக ௨௨௩
வம்புலாமல ௨௨௮
வாங்குசிறு ௨௦௧
வார்மணிமுலை ௨௨௪
வித்தவான்வ ௨௧௭
விழுப்பநிலை ௨௦௪
வெயிலிலங்கி ௨௨௦
வென்றிவிடை ௨௦௫

௨௦. சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம்

அடங்கவெனும் ௨௪௫
அடிமலர்சிவ ௨௩௧
அடையாதபுல் ௨௪௪
அம்மாசிவஞா ௨௩௪
அருள்பொழிவி ௨௪௭
அவனேனிவனொ ௨௩௩
அறிவதையறி ௨௪௬
அன்றெடுத்து ௨௩௭

ஆடுமேயிவன்	௨௪௪	தனியேசிவ	௨௪௧
ஆசைதனதாண்	௨௩௩	தாமேமணிதர்	௨௪௩
ஆலயமெனக்	௨௪௩	தேசுலாவுமணி	௨௪௪
இசைபோகிமாழ்	௨௩௭	தேவருமுனிவர்	௨௩௧
இடையினமேபோ	௨௩௪	தேவென்றறிந்	௨௪௬
இரந்துநிற்ற	௨௪௪	தொடங்கியாயி	௨௪௯
இருந்துமேனி	௨௩௩	தொண்டர்நெஞ்	௨௩௪
இல்லாமையில்	௨௪௧	நல்லபுலவர்	௨௩௫
இளைக்குமிடி	௨௩௭	நல்லாரவன்	௨௪௦
இன்றுபிழையொ	௨௩௫	நானேசசிவன்	௨௪௩
இன்றுவர்வாய்	௨௪௪	நிந்தையறும்	௨௪௫
உள்ளதன்பொ	௨௩௯	நீயிருப்பப்புன்	௨௪௯
உற்பவிற்	௨௩௫	நீர்தாங்குச	௨௨௯
உன்னைச்சிறை	௨௪௩	நீறுவாய்கோல	௨௩௭
ஊசலாடுறுநெ	௨௩௯	நெடுமடைக்க	௨௩௩
எனக்குப்பிற	௨௪௫	பகலாவெழுத்	௨௪௪
என்னதவஞ்	௨௩௩	படிக்குப்பெரு	௨௩௪
ஐயமிலைச்சி	௨௩௫	பாமயோகியெ	௨௩௯
கடலுலகமே	௨௪௦	பாக்கியமும்	௨௩௯
கண்டேனறிவெ	௨௩௧	பாடுபாரிசைய	௨௪௦
கற்றுவேதமு	௨௪௦	பாரார்சிகம்	௨௪௧
காண்டகைய	௨௩௯	பார்த்திடுவ	௨௪௩
காலம்போயிற்	௨௩௨	பிறந்தான்மே	௨௪௨
காலுண்டுவாழ	௨௩௫	புயன்மறையா	௨௩௭
கிடைப்பரிய	௨௪௫	பெருமானேசிவ	௨௪௫
கிழவியெனுமி	௨௩௮	மறிமறைத்தா	௨௩௩
குடக்கெனப்	௨௩௮	மாறுசெயுமைம்	௨௩௨
குறியுமிலைவ	௨௩௨	முனிப்புலிதொ	௨௪௯
குன்றுமறையு	௨௩௭	மெய்த்தவரு	௨௪௦
கேடுநீர்மயி	௨௩௯	மேலுக்குவேர	௨௪௯
கைகமழ்நெறி	௨௩௮	மேவருமெய்ச்	௨௪௧
கொண்டசிலைம	௨௪௩	யானெனதென்னு	௨௩௫
கொள்ளிபோன்ம	௨௩௯	வலந்திரிக	௨௩௧
கொள்ளுமுண்டி	௨௪௦	வாரணசிசித	௨௪௩
கொள்ளும்வன்	௨௩௨	வாராயரசன்	௨௩௨
கோள்வலிசெய்	௨௩௪	வாரியங்கரை	௨௩௯
சிகரியினெழு	௨௩௧	வித்தைசிவஞா	௨௩௯
சித்திதருங்க	௨௨௯	விழுங்குவன்	௨௪௦
சீர்வளர்குவ	௨௪௨	விளங்காதவ	௨௪௫
செயலெலாம	௨௩௪	வினையேனெனி	௨௪௧
சொல்லருங்க	௨௪௧	வேதந்தெளிந்	௨௩௫
ஞானிபெயரே	௨௩௩	வேதுடையாளு	௨௩௨
ஞானியஞ்ஞானி	௨௪௪	வேவமலரும்	௨௩௦
தடங்கடனீர்	௨௩௧		

முற்றிற்று.